
THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ῾ΕΛΛΗΝΙΚΑ ῾ΗΣΣΟΝΑ·

Samuel Dalrymple

SIVE

Collectanea Græca Minora:

AD USUM

TIRONUM

ACCOMMODATA:

CUM

NOTIS PHILOLOGICIS

QUAS

PARTIM COLLEGIT, PARTIM SCRIPSIT

ANDREAS DALZEL, A.M. S.R.S. EDIN.

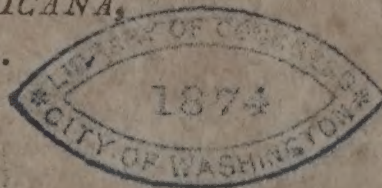
ET IN ACADEMIA JACOBI VI, SCOTORUM REGIS LITT. GR. PROF. EIDEMQUE A SECRETIS ET BIBLIOTHECARIUS.

ACCEDUNT

PARVUM LEXICON ET INDEX RERUM.

EDITIO TERTIA AMERICANA,

PRIORI EMENDATIOR.

CANTABRIGIÆ, NOV-ANG.

E typis Universitatis,

SUMPTIBUS J. A. CUMMINGS ET W. HILLIARD.

Hilliard et Metcalf Typographis.

MDCCCXIII.

AD LECTOREM

PRÆFATIO

SECUNDÆ EDITIONIS.

QUUM *Collectanea Græca Majora*, quorum tomus prior nuper prodiit iterùm, ad usum Juventutis Academicæ superioris ordinis adornata essent, nec nisi ab iis, qui mediocrem saltem progressum in hujus linguæ nobilissimæ studio jam fecerunt, commodè perlegi possint; alter libellus, ejusdem ferè generis, minoris tamen molis, atque ad usum juniorum Discipulorum accommodatior, adhuc desiderari videbatur.

In hoc igitur concinnando, id imprimis curæ fuit, ut, ex innumeris, quibus Græcarum Literarum abundant monumenta, eæ seligerentur Fabellæ atque Poëmatia quæ, inter laborem quem in discendo minutissimas linguæ tam copiosæ partes impendere necesse est, discipulorum animos jucunditate suâ ac varietate allicerent et delectarent. Quanquam autem auctores, è quibus decerpta sunt hæc ἀποσπασμάτια, non omnes optimis Græciæ seculis floruerint, eorum tamen stylus plerumque satis est elegans, nec est cur quis metuat ne discentium judicium de puro sermone Græco, nimiâ cum illis familiaritate corrumpatur.

Interpretationes perpetuæ, quæ Græcos libros comitari solent, hinc, quemadmodum ex *Analectis Majoribus* supra memoratis, omninò exulant; quia Tironum progressus non solum non promovere, sed multùm impedire inveniuntur. Ope autem *Annotationum, parvique Lexici* adjecti, quivis discipulus, dummodo diligentiam adhibeat, pulchreque calleat, uti debet, nominum flexiones verborumque conjugationès, nec sit ingenio planè crassissimo, quæ à perito præceptore prælecta fuerint penitùs perdiscere poterit. Nec dubitandum quin una prælectio, ita elaborata, ad

Linguam Græcam rectè intelligendam magis è re futura sit, quam multæ, perfunctoriè, ut vulgò fit, interpretationis Latinæ auxilio paratæ.

Annotationibus in singula Excerpta præfigitur auctoris vitæ, ejusque operum præcipuarum Editionum, brevis Notitia; quæ sit junioribus discipulis prima quasi Elementa ejus generis Scientiæ, ubi nemo, literis politioribus imbutus, hospes esse debet.

Lexicon parvum, è *Schrevelio* desumptum sed nonnihil emendatum et multis vocibus suppletum, ideo adjicere visum est, ut Tironibus, modico sumptu, nunquam non ad manus esset singularum vocum explicatio huic opusculo accommodata.

Cæterum hujusmodi laboribus—humillimis quidem illis! non autem inutilibus, si Juventuti ingenuæ ad cognitionem Linguæ Doctrinæque longè omnium elegantissimæ aditum minùs salebrosum reddere valuerint, te, Lector benevole, benignè fauturum speramus. Vale.

Edinburgi, è Coll. Jacobi VI.
Scotorum Regis, Kal. Feb.
MDCCXCI.

PRÆFATIO

EDITIONIS QUARTÆ.

POSTQUAM hic libellus tertiùm editus fuisset Edinburgi, nova ejus editio nuper prodiit Lipsiæ, curante Joanne Godofr. Grohmanno, in inclytâ Academiâ Lipsiensi Philosophiæ Professore. In hac visum est editori doctissimo notas contextui, ad usum commodiorem, subjicere; auctorum locutiones aliquas, quæ in notis Anglicè versæ legebantur, Latinè reddere: atque vocum analysin, quæ ibidem subindè occurrebat, in parvum Lexicon analyticum, paulò aliter quam id quod confeceram constructum, transferre; in quo vocabulorum derivationes, rectiùs, ut ille arbitratur, ex aliis Lexicis petendas, omisit. Indicem autem rerum ad finem adjunxit.

Nequit mihi non esse gratissimum, quòd hic libellus non solum domi comprobatus fuerit, sed etiam in exteris regionibus, tanquam studiosæ Juventuti aliquid utilitatis afferens, jam cœperit innotescere; et magnæ quidem à me debentur gratiæ erudito Professori Lipsiensi, propter laborem, quem in hoc opusculo recoquendo et patriæ juventuti commendando, ponere haud gravatus sit. Græcum certè contextum diligenter accuravit, sublatis, quæ locis quibusdam in meas editiones irrepserant, erratis typographicis: quæque ego, ad illius exemplum, ex hac quoque editione tollenda curavi; atque indicem itidem rerum ab illo confectum libenter adoptavi.

Quæ verò in notis et lexico innovavit, quanquàm ea in melius mutata nonnullis videantur, tamen ut eum in hoc quoque imitarer mihi non potui persuadere; atque adeo in hac novâ editione eandem notarum et lexici formam quam antehac, materiâ tantùm in paucis emendatâ, retinui. Namque, inter docendum, dum discipuli alii aliam libelli formam in manibus haberent, magnum exinde incommodum oriturum, præsertim in locis per paginas indicandis, mihi visus sum prævidere. Præterea, cum notæ

eo consilio exaratæ essent, ut auxilium discipulis in prælectione discendâ domi præberent, verebar ne, si hæ oculis eorum inter examinandum in auditorio subjicerentur, tali illecebræ, dum loca difficiliora interpretarentur, resistere nequirent; atque ita satis se facere putarent, si, imprimis, sententiam Græcam, deinde, interpretationem ejus ultrò quasi se offerentem, legerent; quod, ut præceptores benè nôrunt, usu venire solet discentibus, quando perpetua interpretatio Latina è regione vel infrà præsto iis adest; quodque, ut iidem quoque nôrunt, magno est rectæ Linguæ Græcæ intelligentiæ impedimento. Neque ullam mutationem feci in Lexico, magis id analyticum reddendi gratiâ: Nam antequam hujus libelli lectionem tirones aggrediantur, nominum et verborum flexiones ad unguem callere, atque casum quemcunque nominis aut tempus verbi primo intuitu, vel saltem post iis indicatum nominis nominativum aut verbi præsens indicativi, dignoscere debent. Vocabulorum verò radices vel derivationes, quarum quippe matura cognitio tironibus utilissima sit, nequaquam hinc ablegandas duxi.

Quod ad quasdam phrases Græcas attinet, quæ in notis Anglicè potius quam Latinè redditæ inveniuntur, hanc secutus sum methodum, quando idioma vernaculum melius quam Latinum Græco respondere videbatur; quas utinam Grohmannus non Latinè, sed vernaculè vel Gallicè, in suâ editione vertisset: Atque si unquam *Analecta mea Majora*, duobus tomis comprehensa, Lipsiæ quoque, curâ ejusdem viri doctissimi, prodibunt, hoc ab eo factum forsan inveniemus. Interea hîc quidem lucem jam aspexit eorum Tomi prioris editio quarta, cum Appendice, in qua Subsidia quædam selecta Linguæ Græcæ studiosis utilissima indicantur: Tomi autem posterioris editionem alteram emendatiorem propediem prodituram spero. Scripsi Edinburgi, Idibus Januar. A. D. MDCCCI.

Annotatio ad Secundam Editionem Americanam.

IN hac editione secunda Americana Col. Græc. Min. *Cebetis Tabula*, ad exemplar accuratissimum, excerptis ex orationis solutæ scriptoribus est addita. Lexicon parvum quoque auctum est verbis plus trecentis, quæ in hoc opusculo inveniuntur, et in editione priori non reperta. Notæ quædam philologicæ, ex melioribus editionibus selectæ, subjiciuntur, neutiquam profecto commentario lucido et nitido DALZEL comparandæ, sed quæ aliquid forsan fructus ingenuæ et studiosæ juventuti afferant.

CANTABRIGIÆ, NOV-ANGLORUM,
Kalend. Novem. MDCCCX.

SYNOPSIS EORUM QUÆ IN HOC OPUSCULO CONTINENTUR.

PARS PRIMA.

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. EX *ÆSOPI FABULIS.*

21. *Leo*

E Dialogis Fabulosis.

V. Ex *PLUTARCHI APOPHTHEGMATIS.*

VI. E *XENOPHONTE DE CYRI INSTITUTIONE.*

E Libro quinto.

PARS ALTERA.

EXCERPTA EX POETIS.

I. Ex *ANACREONTIS CARMINIBUS.*

II. Ex *BIONIS IDYLLIIS.*

III. Ex *MOSCHI IDYLLIIS.*

IV. Ex *TYRTÆI ELEGIIS.*

Collectanea Græca Minora:

PARS PRIMA;

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I.

Ex ÆSOPI FABULIS.

Æsopi ingentem statuam posuere Attici,
Servumque collocârunt æterna in basi,
Patere honoris scirent ut cuncti viam,
Nec generi tribui, sed virtuti gloriam.

Phædr. Fab. Lib. II.

[1]ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

α. [2]ΚΟΧΛΙΑΙ.

[3]ΓΕΩΡΓΟΥ παις ωπτα κοχλιας· [4]ακουσας δε αυτων τρυζοντων, [5]εφη, ω [6]κακιστα ζωα, [7]των οικιων ὑμων εμπιπραμενων, [8]αυτοι ᾀδετε;

β. ʽΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ʽΙΠΠΟΚΟΜΟΣ.

[9]Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων, [10]τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε πασας ἡμερας· εφη δε ὁ ἱππος, ει θελεις αληθως καλον ειναι με, [11]την κριθην την τρεφουσαν μη πωλει.

γ.

γ. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Γεωργος, [1] χειμωνος ὡραν, οφιν [2] εὑρων [3] ὑπο κρυους πεπηγοτα, τουτον [4] λαβων [5] ὑπο κολπου κατεθετο· [6] θερμανθεις δε εκεινος και [7] αναλαβων την ιδιαν φυσιν [8] επληγε τον ευεργετην.

δ. ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

[9] Ορνις [10] οφεως ωα [11] εὑρουσα, επιμελως [12] εκθερμανασα εξεκολαψε· χελιδων δε, [13] θεασαμενη αυτην, εφη, ω ματαια, [14] τι ταυτα τρεφεις, [15] ἁπερ αυξηθεντα απο σου πρωτης [16] του αδικειν αρξεται;

ε. ΜΥΙΑ.

Μυια [17] εμπεσουσα εις χυτραν κρεατος, επειδη [18] ὑποπνιγεσθαι εμελλεν, εφη προς ἑαυτην, αλλ᾽ εγωγε και [19] βεβρωκα, και πεπωκα, και λελουμαι· [20] καν αποθανω ουδεν μελει μοι.

ϛ. ῾ΗΜΙΟΝΟΣ.

῾Ημιονος, εκ κριθης [21] παχυνθεις, [22] ανεσκιρτησε βοων και λεγων, πατηρ μου εστιν ἱππος ὁ ταχυδρομος, καγω [23] αυτῳ ὁλος αφωμοιωθην· και ποτε [24] αναγκης επελθουσης τρεχειν, επειδη [25] του δρομου επαυσατο, του πατρος ονου ευθυς [26] ὑπεμνησθη.

ζ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΟΤΡΥΣ.

Βοτρυας πεπειρους αλωπηξ [1] κρεμαμενους [2] ιδουσα, τουτους [3] επειρατο καταφαγειν. [4] Πολλα δε [5] καμουσα, [6] και μη δυνηθεισα ψαυσαι, την λυπην [7] παραμυθουμενη, ελεγεν, [8] ομφακες ετι εισιν.

η. ΑΛΩΠΗΞ.

Αλωπηξ εις οικιαν ελθουσα [9] ὑποκριτου, [10] και ἑκαστα των αυτου σκευων διερευνωμενη, εὑρε και κεφαλην [11] μορμολυκιου ευφυως [12] κατεσκευασμενην· ἥν και [13] αναλαβουσα ταις χερσιν, εφη, ω [14] οἵα κεφαλη, και [15] εγκεφαλον ουκ εχει.

θ. ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ νοσων εφη [16] τῃ μητρι, μητερ, [17] ευχου τῳ θεῳ, και μη [18] θρηνει. Ἡ δ' [19] ὑπολαβουσα εφη, τις σε, ω τεκνον, των θεων [20] ελεησει; [21] τινος γαρ κρεας ὑπο σου γε ουκ εκλαπη;

ι. ΚΥΩΝ ΚΡΕΑΣ ΦΕΡΩΝ.

Κυων κρεας φερων ποταμον [22] διεβαινε· θεασαμενος δε την ἑαυτου σκιαν επι του [23] ὑδατος, [24] ὑπελαβεν ἑτερον κυνα ειναι κρεας [25] κατεχοντα· [26] και αφεις το ιδιον, [27] ὥρμησε το εκεινου λαβειν, [28] απωλεσε δε αμφοτερα·

φοτερα· [1] το μεν εν εκ ην· ὁ δε κατειχεν ὑπο τε ῥευματος [2] κατεσυρετο.

ια. [3] ΤΑΩΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

[4] Των ορνιθων βελομενων ποιησαι βασιλεα, ταως [5] ἑαυτον ηξιου δια το καλλος χειροτονειν· [6] αἱρουμενων δε τετον παντων, κολοιος [7] ὑπολαϐων εφη, αλλ' ει, [8] σε βασιλευοντος, αετος ἡμας καταδιωκειν [9] επιχειρησει, [10] πως ἡμιν επαρκεσεις;

ιβ. [11] ΚΥΝΕΣ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑΙ.

Κυνες λιμωττουσαι ὡς εθεασαντο ἐν τινι ποταμῳ [12] βυρσας βρεχομενας, μη δυναμεναι [13] αυτων εφικεσθαι, [14] συνεθεντο αλληλοις ὁπως πρωτον το ὑδωρ [15] εκπιωσιν, [16] και ειθ' ὑτως επι τας βυρσας [17] παραγενωνται. [18] Συνεϐη δε αυταις [19] πιεσαις [20] πριν διαῤῥαγηναι, η των βυρσων εφικεσθαι.

ιγ. ἹΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Ἱππος [21] κατειχε λειμωνα μονος, [22] ελθοντος δ' ελαφε και διαφθειροντος την νομην, βελομενος [23] τιμωρησασθαι τον ελαφον, [24] ηρωτα [25] τον ανθρωπον, ει δυναιτο μετ' αυτε κολασαι τον ελαφον· [26] ὁ δ' εφησεν, εαν λαϐῃ χαλινον, και αυτος αναϐῃ επ' αυτον, εχων ακοντια· [27] συνομολογησαντος δε, και αναϐαντος, [28] αντι τε τιμωρησασθαι, αυτος [29] εδελευσεν ηδη τῳ ανθρωπῳ.

ιδ.

ιδ. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμωνος [1] ὡρα, των σιτων [2] βραχεντων, οι μυρμηκες [3] εψυχον· τεττιξ δε λιμωττων [4] ητει αυτους τροφην· οἱ δε μυρμηκες ειπον αυτῳ, διατι [5] το θερος ου [6] συνηγες τροφην; [7] Ὁ δε ειπεν, [8] ουκ εσχολαζον, αλλ᾽ [9] ηδον μουσικως· οἱ δε γελασαντες ειπον, αλλ᾽ [10] ει θερους ὡραις ηυλεις, χειμωνος ορχου.

ιε. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γερων ποτε ξυλα [11] ταμων εξ ορους, καπι των ωμων [12] αραμενος, επειδη πολλην ὁδον [13] επηχθισμενος [14] εβαδισεν, [15] απειρηκως, [16] απεθετο τε τα ξυλα, και τον θανατον ελθειν [17] επεκαλειτο. Του δε θανατου ευθυς [18] επισταντος, και την αιτιαν πυνθανομενου δι ἡν αυτον [19] καλοιη, ὁ γερων εφη, ἱνα τον φορτον τουτον [20] αρας, επιθῃς μοι.

ιϛ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Εχων τις [21] κυνα Μελιταιον και ονον, [22] διετελει τῳ κυνι προσπαιζων· και ειποτε εξω δειπνον ειχεν, εκομιζε τι αυτῳ και [23] προσιοντι παρεβαλεν. Ὁ δε ονος [24] ζηλωσας, [25] προεδραμεν αυτος και σκιρτων [26] ελακτισε [27] τον δεσποτην· και ουτος αγανακτησας [28] εκελευσε παιοντα αυτον αναγαγειν προς τον μυλωνα, και τουτον δησαι.

ιζ.

ιζ. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Αλεκτορων δυο μαχομενων [1] περι θηλειων ορνιθων, ὁ εἱς τον ετερον [2] κατετροπωσατο· και [3] ὁ μεν [4] ἡττηθεις εις τοπον κατασκιον [5] απιων εκρυβη· ὁ δε νικησας, εις ὑψος [6] αρθεις, και εφ' ὑψηλου τοιχου στας, μεγαλοφωνως εβοησε. Και παρευθυς αετος [7] καταπτας, ἡρπασεν αυτον· ὁ δ' εν σκοτῳ κεκρυμμενος, αδεως εκτοτε ταις θηλειαις επεβαινεν.

ιη. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ‘ΡΙΝΗ.

[8] Εχις εισελθων εις χαλκουργου εργαστηριον, [9] εκ των σκευων των οντων εζητει φαγειν· ἡκεν ουν προς την ῥινην, και αυτην [10] παρεκαλει [11] δουναι αυτῳ τι· ἡ δε [12] ὑποτυχουσα ειπεν, αλλ' ευηθης ει παρ' εμου [13] τι αποισεσθαι οιομενος, [14] ἡτις ου διδοναι, αλλα λαμβανειν παρα παντων [15] ειωθα·

ιθ. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΣ.

Λυκου λαιμῳ οστεον [16] επεπηγει· ὁ δε γερανῳ μισθον [17] παρεξειν ειπεν, ει [18] την κεφαλην αὑτης επιβαλουσα, το οστουν εκ του λαιμου αὑτου [19] εκβαλοι· ἡ δε τουτ' εκβαλουσα, [20] δολιχοδειρος ουσα, τον μισθον [21] επεζητει· ὁστις γελασας, και τους οδοντας [22] θηξας, [23] αρκει σοι μισθος, εφη, τουτο και μονον, ὁτι εκ λυκου στοματος και οδοντων [24] εξηρες καραν σωαν, [25] μηδεν παθουσαν.

κ.

κ. ΑΛΩΠΗΞ ΛΙΜΩΤΤΟΥΣΑ.

Αλωπηξ λιμωττȣσα εν πεινῃ [1] εθεασατο βοσκȣ κρεα και αρτον, επι τινα καλυβην ὑπ' αυτȣ [2] καταλειφθεντα, και [3] εισελθȣσα δια ϛενωτατης οπης, εφαγεν αυτα ἡδεως· [4] εξογκωθεισα δε, και μη δυναμενη [5] εξελθειν της καλυβης, [6] εστενε και ωλοφυρετο. Ἑτερα δε αλωπηξ διερχομενη ηκουσεν αυτης των στεναγμων, και προσελθȣσα επυνθανετο την αιτιαν· και [7] μαθȣσα εφη, μενε τεως ενταυθα, ἑως αν [8] τοιαυτη [9] γενῃ [10] ὁποια ουσα εισηλθες.

κα. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Λεων και ονος, [11] κοινωνιαν θεμενοι, εξηλθον επι θηραν. [12] Γενομενων δε αυτων κατα τι σπηλαιον, εν ᾧ [13] αιγες αγριαι, ὁ μεν λεων προ τȣ στομιου [14] στας, [15] εξιουσας τας αιγας [16] συνελαμβανεν· ὁ δε ονος ενδον εισελθων [17] ενηλατο αυταις, και [18] ωγκατο εκφοβειν βουλομενος. Του δε λεοντος τας [19] πλειϛας συλλαβοντος, εξελθων εκεινος επυνθανετο αυτȣ ει γενναιως [20] ηγωνισατο, και τας αιγας [21] εξεδιωξεν. Ὁ δε ειπεν, αλλ' [22] ευ ισθι ὁτι καγω [23] αν σε εφοβηθην, [24] ει μη ηδειν σε ονον οντα.

κβ. ΕΛΑΦΟΣ.

Ελαφος διψησας επι πηγην ηλθεν· ιδων δε την εαυτȣ σκιαν, τȣς μεν ποδας [25] εμεμφετο ὡς λεπτȣς δε ασθε-

νεις οντας· τα δε κερατα αυτȣ [1] επῃνει, ὡς μεγιστα και ευμηκη. [2] Μηδεπω πιων, κυνηγȣ καταλαβοντος, εφευγεν. [3] Επι πολυν δε τοπον δραμων δε εις ὑλην [4] εμβας, τοις κερασιν [5] εμπλακεις [6] εθηρευθη, εφη δε, ω ματαιος εγω! ὁς εκ μεν των ποδων [7] εσωθην, οἱς εμεμφομην, εκ δε των κερατων [8] προεδοθην, [9] οἱς εκαυχωμην.

κγ. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Αλεκτρυονας τις εχων επι της οικιας, πριαμενος δε περδικα, συν εκεινοις [10] αφηκε νεμεσθαι. Των δε τυπτοντων αυτον, και απελαυνοντων, εκεινος [11] ηθυμει σφοδρα, νομιζων ὡς αλλοφυλος ταυτα πασχειν ὑπο των αλεκτρυονων· ὡς δε [12] μετα μικρον, κᾀκεινους [13] ἑωρακε μαχομενους, και αλληλους κοπτοντας, [14] της λυπης απολυθεις, ειπεν, αλλ᾽ εγωγε [15] απο του νυν ου λυπησομαι, ὁρων και αυτȣς [16] μαχομενȣς αλληλοις.

κδ. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ.

Κοραξ, κρεας ἁρπασας, επι τινος δενδρȣ [17] εκαθισεν. Αλωπηξ δε τȣτον ιδȣσα καὶ βȣληθεισα [18] περιγενεσθαι τȣ κρεατος, [19] στασα κατωθεν επῃνει αυτον, ὡς ευμεγεθες και καλον ορνεον λεγουσα, και θηρευτικον και ευμορφον· [20] και ὁτι ἡρμοζε σοι βασιλεα ειναι ορνεων [21] ει και φωνητικος ὑπηρχες· αλλ᾽ ω

ποιον

ποιον ορνεον, και αλαλον ὑπαρχεις. Ὁ δε κοραξ, ακεσας ταυτα, και [1] χαυνωθεις τοις επαινοις, ῥιψας το κρεας, [2] μεγαλως εκεκραγει. Ἡ δ' αλωπηξ, δραμεσα και λαϐεσα το κρεας, εφη προς αυτον, εχεις κοραξ ἁπαντα· [3] νους δε γε λειπει.

κε. ΜΥΕΣ.

Μῦς αρουραιος αστικῳ γινεται φιλος μυι, και [4] την φιλιαν πιστουμενος, πρωτος εις αγρον τον αστικον παρελαμϐανεν, και ξενιαν αυτῳ [5] παρετιθει και τραπεζαν, ἁ φερειν [6] οιδε τοις ενοικεσιν αγρον. Αμειϐομενος δε την ξενιαν ὁ αστικος, εις αστυ τον αρουραιον εκομιζεν, και εις ανδρος ευπορου παρελαμϐανεν οικον. Ὡς δε [7] των οντων ηδη προσαπτεσθαι ηθελον, προσιων τις [8] ανεκοπτε· και τοσαυτακις της εν τοις οψοις [9] απηλαυνοντο πειρας, ὁσακις [10] επειρωντο μεταλαμϐανειν. Και [11] τελευταιον ὁ αρουραιος, απειμι, εφη, την εν αγροις [12] προτιμων μετριοτητα της εν αστει τρυφης.

κς. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Αλωπηξ εν παγιδι [13] ληφθεισα, και [14] αποκοπεισης της ερας [15] διαδρασα, [16] αϐιωτον, ὑπ' αισχυνης, ἡγειτο τον ϐιον. [17] Εγνω εν και τας αλλας αλωπεκας τετ' αυτο νεθελησαι, ὡς αν τῳ κοινῳ παθει το ιδιον [18] συγκαλυψειεν αἰσχος. Και δη πασας αθροισασα, [19] παρῄνει τας

ερας

κερας αποκοπτειν, [1] ὡς ουκ απρεπες μονον τουτο το μελος ον, αλλα και περιττον βαρος [2] προσηρτημενον. [3] Ὑπολαβουσα δε τις αυτων ειπεν, [4] ω αὑτη, [5] αλλ' ει ου σοι τουτο προσεφερεν, ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.

κζ. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λεων και ονος και αλωπηξ [6] κοινωνιαν ποιησαμενοι, εξηλθον προς αγραν. Πολλης ουν θηρας [7] συλληφθεισης, προσεταξεν ὁ λεων τῳ ονῳ [8] διελειν αυτοις. Ὁ δε τρεις μεριδας ποιησαμενος [9] εκ των ισων, [10] εκλεξασθαι τουτους προυτρεπετο. Και ὁ λεων [11] θυμωθεις, τον ονον κατεφαγεν. Ειτα τῃ αλωπεκι μεριζειν εκελευσεν· ἡ δ' εις μιαν μεριδα παντα [12] σωρευσασα, ἑαυτῃ βραχυ τι κατελιπε. Και ὁ λεων προς αυτην, τις σε, ω βελτιστη, διαιρειν οὑτως εδιδαξεν; Ἡ δ' ειπεν, του ονου συμφορα.

κη. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βατραχοι λυπουμενοι περι της ἑαυτων αναρχιας, πρεσβεις επεμψαν προς τον [13] Δια, βασιλεα αυτοις [14] παρασχειν. Ὁ δε, [15] συνιδων αυτων την ευηθειαν, ξυλον εις την λιμνην [16] καθηκεν· και οἱ βατραχοι, [17] το μεν πρωτον [18] καταπλαγεντες τον ψοφον, εις τα βαθη της λιμνης [19] εδυσαν. [20] Ὑστερον δε, ὡς ακινητον ην το ξυλον, [21] αναδυντες, εις τοσουτον [22] καταφρονησεως

φρονησεως ηλθον, ὡς και επιβαινοντες αυτῳ [1] επικαθεζεσθαι. [2] Αναξιοπαθεντες δε τοιϑτον εχειν βασιλεα, ἡκον [3] εκ δευτερου προς τον Δια, και τϑτον [4] παρεκαλουν [5] αλλαξαι αυτοις τον αρχηγον· τον γαρ πρωτον λιαν ειναι νωχελη και αδοκιμον. Ὁ δε Ζευς, αγανακτησας κατ᾽ αυτων, ὑδρον αυτοις επεμψεν, ὑφ᾽ οὑ συλλαμβανομενοι κατησθιοντο.

κθ. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βϑκολος αγελην ταυρων βοσκων, [6] απωλεσε μοσχον. [7] Περιελθων δε [8] πασαν την ερημον, [9] διετριβεν ερευνων· ὡς δε ουδεν εὑρειν [10] ηδυνηθη, [11] ηυξατο τῳ Διϊ, αν τον λαβοντα μοσχον κλεπτην [12] ὑποδειξῃ, εριφον εις θυσιαν [13] προσαξειν. Και δε ερχομενος εις τινα δρυμωνα, εὑρισκει λεοντα κατεσθιοντα τον μοσχον. Εμφοβος ουν γενομενος, και [14] μεγα δειλιασας, [15] επαρας τας χειρας αυτϑ εις τον ουρανον, ειπεν, ω δεσποτα Ζευ! [16] επηγγειλαμην σοι εριφον δωσειν, εαν τον κλεπτην εὑρω· νυν ταυρον σοι θυσειν ὑπισχνουμαι, εαν τουτου τας χειρας εκφυγω.

λ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κυων και αλεκτρυων ἑταιρειαν ποιησαμενοι, [17] ὡδευον. [18] Ἑσπερας δε καταλαβουσης, ὁ μεν αλεκτρυων επι δενδρϑ εκαθευδεν αναβας· ὁ δε κυων προς τῃ ῥιζῃ τϑ δενδρου κοιλωμα εχοντος. Του δε αλεκτρυονος, [19] κατα το ειωθος, νυκτωρ φωνησαντος, αλωπηξ ακουσασα,

σασα, προς αυτον [1] *εδραμε· και στασα κατωθεν, προς ἑαυτην κατελθειν* [2] *ηξιυ,* [3] *επιθυμειν γαρ αγαθην ὑτω φωνην ζωον εχον ασπασασθαι.* [4] *Τυ δε ειποντος τον θυρωρον προτερον διυπνισαι ὑπο την ῥιζαν καθευδοντα,* [5] *ὡς εκεινου ανοιξαντος κατελθειν· κᾀκεινης ζητουσης αυτον φωνησαι, ὁ κυων, αιφνης πηδησας, αυτην* [6] *διεσπαραξεν.*

λα. ἙΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμης, [7] *γνωναι βυλομενος εν τινι τιμῃ παρ' ανθρωποις εστιν, ἡκεν* [8] *εις αγαλματοποιυ, ἑαυτον* [9] *εικασας ανθρωπῳ. Και θεασαμενος αγαλμα τυ Διος,* [10] *ηρωτα,* [11] *ποσυ τις αυτο πριασθαι δυναται;* [12] *Τυ δε ειποντος, δραχμης, γελασας,* [13] *ποσου το της Ἡρας, εφη.* [14] *Ειποντος δε, πλειονος. Ιδων και το ἑαυτυ αγαλμα, και νομισας, ὡς επειδη αγγελος εστι θεων, και κερδωος, πολυν αυτυ παρα τοις ανθρωποις ειναι τον λογον,* [15] *ηρετο περι αὑτου. Ὁ δ' αγαλματοποιος εφη,* [16] *εαν τουτους ωνησῃ, και τουτον προσθηκην σοι διδωμι.*

II.

II.

Ex HIEROCLIS FACETIIS.

[1]ἹΕΡΟΚΛΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.

α. ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ κολυμβᾳν βουλομενος, [2]παρα μικρον επνιγη. [3]Ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος, [4]εαν μη πρωτον μαθῃ κολυμβᾳν.

β. Σχολαστικος φιλῳ [5]συναντησας ειπε, καθ' ὑπνους [6]σε ιδων προσηγορευσα. [7]Ὁ δε, συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον.

γ. Σχολαστικος [8]νοσουντα επισκεπτομενος, ηρωτα περι της ὑγιειας· ὁ δε ουκ [9]ηδυνατο [10]αποκριθηναι. [11]Οργισθεις ουν εξηλεγξεν, [12]ελπιζω καμε νοσησαι, και ελθοντι σοι μη αποκριθηναι.

δ. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας, συγχωρησον μοι, ειπε, [13]και μη μοι μεμψῃ, ὁτι ουκ ενοσησα.

ε.

ε. Σχολαςικος θελων τον ἱππον αὐτȣ διδαξαι μη τρωγειν πολλα, ȣ παρεβαλεν αυτῳ τροφας. [1] Αποθανοντος δε τȣ ἱππȣ τῳ λιμῳ, ελεγε, [2] μεγα εζημιωθην· [3] ὁτε γαρ εμαθε μη τρωγειν, τοτε απεθανε.

ς. Σχολαστικος οικιαν πωλων, λιθον απ' αυτης εις δειγμα [4] περιεφερε.

ζ. Σχολαστικος θελων [5] ειδεναι, ει πρεπει αυτῳ κοιμασθαι, [6] καμμυσας εσοπτριζετο.

η. Σχολαστικος ιατρῳ συναντησας ὑπο τοιχου [7] εκρυβη. [8] Τινος δε πυθομενου την αιτιαν, εφη, [9] καιρον εχω μη ασθενησας, και αισχυνομαι εις οψιν ελθειν του ιατρου.

θ. Σχολαστικος [10] αμιναιαν εχων, [11] εσφραγισεν αυτην. Τȣ δε δȣλȣ κατωθεν [12] τρησαντος, και τον οινον αιροντος, εθαυμαζεν ὁτι, των σημαντρων σωων οντων, ὁ οινος [13] ελαττȣτο. Ἑτερος ειπεν, ὁρα, [14] μη κατωθεν αφηρεθη. Ὁ δε, αμαθεστατε, ειπεν, [15] ου το κατωθεν λειπει, αλλα το ανωθεν μερος.

ι. Σχολαστικος ιδων στρȣθια επι δενδρȣ, λαθρα [16] ὑπεισελθων [17] ὑφαπλωσατο [18] τον κολπον, και εσειε το δενδρον, [19] ὡς ὑποδεξομενος τα στρουθια.

ια. Σχολαστικος σχολαστικῳ συναντησας εἱπεν, [20] εμαθον ὁτι απεθανες. Κᾳκεινος, αλλ' ὁρᾳς με ετι,

ετι, εφη, ζωντα· [1] και ὁ σχολαστικος, και μην ὁ ειπων μοι πολλῳ σου αξιοπιστοτερος ὑπαρχει.

ιβ. Σχολαστικος, εν τῳ ιδιῳ αγρῳ εξιων, ηρωτα [2] πιειν ὑδωρ ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι· [3] των δε φησαντων ὁτι καλον, και γαρ οἱ γονεις αυτȣ εξ αυτȣ επινον· και πηλικȣς, εφη, ειχον τραχηλȣς, ὁτι εις τοσȣτον βαθος πινειν [4] ηδυναντο!

ιγ. Σχολαστικος, [5] μαθων ὁτι ὁ κοραξ ὑπερ τα διακοσια ετη [6] ζῃ, [7] αγορασας κορακα εις αποπειραν ετρεφε.

ιδ. Σχολαστικος [8] εις χειμωνα ναυαγων, [9] και των συμπλεοντων ἑκαστȣ περιπλεκομενων σκευȣς προς το σωθηναι, εκεινος μιαν των αγκυρων περιεπλεξατο.

ιε. Διδυμων αδελφων ἑις [10] ετελευτησε. Σχολαστικος ȣν απαντησας τῳ ζωντι ηρωτα, [11] συ απεθανες, η ὁ αδελφος σȣ;

ις. Σχολαστικος, [12] ναυαγειν μελλων, πινακιδας ητει, ἱνα διαθηκας γραφῃ· τȣς δε οικετας ὁρων αλγȣντας δια τȣ κινδυνȣ, εφη, μη λυπεισθε, [13] ελευθερω γαρ ὑμας.

ιζ. Σχολαστικος, ποταμον βȣλομενος περασαι, [14] ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος· πυθομενȣ δε τινος την αιτιαν, [15] εφη, σπȣδαζειν.

ιη. Σχολαστικος, απορων δαπανηματων, τα βιβλια αὑτȣ επιπρασκε· και, γραφων προς τον πατερα, ελεγε, [1] συγχαιρε ἡμιν, πατερ, ηδη γαρ ἡμας [2] τα βιβλια τρεφει.

ιθ. Σχολαστικȣ παιδιον απεθανεν· [3] ιδων δε πληθος λαȣ συνελθειν, ελεγεν, αισχυνομαι εις τοσȣτον οχλον μικρον παιδιον προφερειν.

κ. Σχολαστικȣ υἱος, [4] ὑπο τȣ πατρος εις πολεμον εκπεμπομενος, [5] ὑπεσχετο ἑνος των εχθρων κεφαλην [6] αγαγειν. [7] Ὁ δε εφη, [8] ευχομαι και χωρις κεφαλης σε ελθοντα, μονον ὑγιη οντα ιδειν, και ευφρανθηναι.

κα. Σχολαστικῳ φιλος εγραψεν εν Ἑλλαδι οντι, βιβλια αυτῳ αγορασαι· [9] τȣ δε αμελησαντος, ὡς, μετα χρονον, [10] τῳ φιλῳ συνωφθη, ειπε, την επιστολην, ἡν περι βιβλιων [11] απεστειλας μοι, [12] ȣκ εκομισαμην.

III.

III.

EX PALÆPHATO

DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS.

---

[1] ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ

ΠΕΡΙ

ΑΠΙΣΤΩΝ ῾ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

I. ΠΕΡΙ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ.

[2] ΦΑΣΙΝ ὡς θηρια εγενοντο, και ἱππων μεν [3] ειχον ὁλην την ιδεαν, πλην της κεφαλης· [4] ταυτην δε ανδρος. Ει τις ȣν πειθεται, τοιȣτον γενεσθαι θηριον, [5] αδυνατον πεπιστευκεν· ȣτε γαρ ἡ φυσις [6] συμφωνος ἱππȣ και ανδρος, ȣτε ἡ τροφη ὁμοια, ȣτε δια στοματος και φαρυγγος ανθρωπειȣ δυνατον ἱππȣ τροφην [7] διελθειν· ει δε τοιαυτη ιδεα ποτε ην, [8] και νυν αν ὑπηρχε. [9] Το δ' αληθες [10] εχει ὡδε. Ιξιονος βασιλ-

εως

εως οντος Θεσσαλιας, εν τῳ Πηλιῳ ορει [1] απηγριωθη ταυρων αγελη, και τα λοιπα των ορων αϐατα εποιει· εις γαρ τα [2] οικȣμενα κατιοντες οἱ ταυροι, εσινον τα δενδρα, και τȣς καρπȣς, και τα [3] ὑποζυγια συνδιεφθειραν. [4] Εκηρυξεν ȣν ὁ Ιξιων, ὡς, ει τις ανελοι τȣς ταυρȣς, τȣτῳ δωσειν χρηματα παμπολλα. Νεανισκοι δε τινες εκ της ὑπωρειας, εκ κωμης τινος καλȣμενης Νεφελης, [5] επινοȣσιν ἱππȣς κελητας διδαξαι· προτερον γαρ [6] ȣκ ηπιςαντο εφ᾽ ἱππων οχεισθαι, αλλα μονον ἁρμασιν [7] εχρωντο. [8] Οὑτω δε αναϐαντες τȣς κελητας ηλαυνον, εφ᾽ ȣ οἱ ταυροι ησαν· και [9] επεισϐαλλοντες τῃ αγελῃ, ηκοντιζον. Και ὁτε μεν εδιωκοντο ὑπο των ταυρων, απεφευγον οἱ νεανιαι· ποδωκεστεροι γαρ ησαν οἱ ἱπποι. [10] Ὁτε δε εςησαν οἱ ταυροι, ὑποςρεφοντες ηκοντιζον. Και [11] τȣτον τον τροπον ανειλον αυτȣς· και το μεν ονομα εντευθεν ελαϐον οἱ Κενταυροι, ὁτι τȣς ταυρȣς [12] κατεκεντȣν· ([13] ȣδεν γαρ προσεςι ταυρȣ τοις Κενταυροις· αλλ᾽ ἱππου και ανδρος ιδεα εστιν·) απο του εργου. Λαϐοντες γουν οἱ Κενταυροι παρα Ιξιονος χρηματα, και γαυριωντες επι τῃ πραξει, και τῳ πλȣτῳ, [14] ὑϐρισται ὑπηρχον και ὑπερηφανοι, και πολλα κακα ειργαζοντο, και δη και κατ᾽ αυτου του Ιξιονος, [15] ὁς ῳκει την νυν καλουμενην Λαρισσαν πολιν. Οἱ δε τοτε τουτο το χωριον οικȣντες, Λαπιθαι εκαλουντο. [16] Κεκλημενοι δε οἱ Κενταυροι παρα των Λαπιθων επι θοινην, μεθυσθεντες αρ-

αρπαζεσι τας γυναικας αυτων, και αναβιβασαντες επι τους ἱππες αυτας, [1] ῳχοντο φευγοντες [2] εις την οικειαν, ὁθεν [3] ὡρμωντο. [4] Επολεμουν εν τοις Λαπιθαις, και καταβαινοντες δια νυκτος εις τα πεδια, [5] ενεδρας εποιουν· ἡμερας δε γενομενης, αρπαζοντες [6] απετρεχον επι τα ορη. Οὑτω δ᾽ απερχομενων αυτων, ἱππων ερα, και ανθρωπων κεφαλαι μονον εφαινοντο. Ξενην εν ὁρωντες θεαν, ελεγον, οἱ Κενταυροι ἡμας, κατατρεχοντες εκ Νεφελης, πολλα κακα εργαζονται. Απο δη ταυτης της ιδεας και λογου ὁ μυθος απιστως [7] επλασθη, ὡς εκ της νεφελης ἱππος τε, και ανηρ, εγεννηθη εν τῳ ορει.

2. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΚΤΑΙΩΝΟΣ.

Φασιν Ακταιωνα ὑπο των ιδιων κυνων [8] καταβρωθηναι. Τετο δε εςι ψευδες· κυων γαρ τον δεσποτην και μαλιςα φιλει· αλλως τε και [9] αἱ θηρευτικαι παντας ανθρωπες σαινεσιν. Ενιοι δε φασιν, ὁτι Αρτεμιδος αυτον μεταβαλλεσης εις ελαφον, [10] ανειλον κυνες. Εμοι δε δοκει, Αρτεμιν ε δυνασθαι, ὁ θελει, ποιησαι· ε μεντοι δε αληθες, ελαφον εξ ανδρος γενεσθαι, η εξ ελαφε ανδρα. Τες δε μυθες τετες [11] συνεθεσαν οἱ ποιηται, ἱνα οἱ ακροωμενοι μη ὑβριζωσιν εις το θειον. Το δε αληθες ὑτως εχει. Ακταιων ανθρωπος ην [12] το γενος Αρκαδιος, φιλοκυνηγος. Οὑτος ετρεφε κυνας πολλας

λας και εθηρευεν εν τοις ορεσι. Των δε αυτȣ πραγματων [1] ημελει· οἱ γαρ τοτε ανθρωποι αυτȣργοι παντες ησαν· οικετας δε ειχον ȣδ' ὁλως, αλλ' αυτοι [2] εγεωργȣν. Και ȣ̔τος ην πλȣσιωτατος, ὁς εγεωργει, και εργαστικωτατος ὑπηρχε. Τῳ δε Ακταιωνι αμελȣντι [3] των οικειων, μαλλον δε κυνηγετȣντι, [4] διεφθαρη ὁ βιος. Ὁτε δε [5] ουκετι ειχεν ουδεν, ελεγον οἱ ανθρωποι, δειλαιος Ακταιων ὑπο των ιδιων κυνων κατεβρωθη.

3. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΟΠΟΦΑΓΩΝ ἹΠΠΩΝ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ.

Περι των Διομηδȣς ἱππων φασιν, ὁτι ανθρωπȣς κατησθιον. Τȣτο δε [6] γελοιον· το γαρ ζωον τȣτο κριθῃ και χορτῳ ἡδεται [7] μαλλον η κρεασιν ανθρωπινοις. [8] Ἡ δε αληθεια ἡδε. Των παλαιων ανθρωπων οντων αυτȣργων, και τροφην και περιȣσιαν πλειστην [9] κεκτημενων, ἁτε την γην εργαζομενων· [10] ἱπποτροφειν ȣ̔τος επελαβετο, και [11] μεχρι τȣτȣ ἱπποις ἡδετο, ἑως ȣ̔ [12] τα αὑτȣ απωλεσε, [13] και παντα πωλων κατηναλωσεν εις την των ἱππων τροφην. Οἱ ουν φιλοι τȣς ἱππȣς ανδροφαγȣς ωνομασαν· [14] οὑ γενομενου, προηχθη ὁ μυθος.

4. ΠΕΡΙ ΝΙΟΒΗΣ.

Φασιν, ὡς Νιοβη [15] ζωσα λιθος εγενετο επι τῳ τυμβῳ των παιδων. Ὁστις δε πειθεται, εκ λιθου γενεσθαι

νεσθαι ανθρωπον, η εξ ανθρωπου λιθον, ευηθης εστι. Το δε αληθες εχει ὡδε. Νιοβη, αποθανοντων των ἑαυτης παιδων, ποιησασα ἑαυτῃ εικονα λιθινην, εστησεν επι τῳ τυμβῳ των παιδων. Και ἡμεις [1] εθεασαμεθα αυτην, [2] οἱα και λεγεται.

5. ΠΕΡΙ ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεα λεγȣσιν, ὡς τα [3] ὑπο γην εωρα. Τȣτο δε [4] ψευδος. Το δε αληθες εχει ὡδε. Λυγκευς [5] πρωτος ηρξατο μεταλλευειν χαλκον, και αργυρον, και τα λοιπα. Εν δε τῃ μεταλλευσει, λυχνους καταφερων ὑπο την γην, τȣς μεν [6] κατελιπεν επι τȣ τοπȣ. Αυτος δε ανεφερε τον χαλκον και τον σιδηρον. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, ὁτι Λυγκευς και τα ὑπο γην ὁρᾳ, και καταδυνων, αργυριον αναφερει.

6. ΠΕΡΙ ΚΑΙΝΕΩΣ.

Καινεα φασιν, ὁτι ατρωτος ην. Ὁς δ' ὑπολαμβανει ατρωτον απο σιδηρȣ ανθρωπον, ευηθης εστιν. Ἡ δε αληθεια εχει οὑτως. Καινευς ην ανηρ Θετταλος τῳ γενει, [7] αγαθος τα πολεμικα και επιςημων τȣ μαχεσθαι. Γενομενος δε εν πολλαις μαχαις, ȣδεποτε [8] ετρωθη, ουτε Λαπιθαις, συμμαχων προς των Κενταυρων [9] απεθανεν, [10] αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν, και οὑτως [11] ετελευτησεν. Ελεγον ουν οἱ Λαπιθαι, [12] ανελομενοι τον νεκρον αυτȣ, και εὑροντες

εὑροντες μη τετρωμενον το σωμα, Καινευς [1] τον γε αλλον βιον ατρωτος ην, και απεθανεν ατρωτος.

7. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Φασιν, Ευρωπην [2] την Φοινικος επι ταυρȣ [3] οχουμενην δια της θαλαττης εκ Τυρου εις Κρητην [4] αφικεσθαι. Εμοι δε δοκει, ȣτε ταυρον, ȣθ' ἱππον τοσȣτον πελαγος διανυσαι δυνασθαι· ουτε κορην επι ταυρον αγριον [5] αναϐηναι. Ὁ τε Ζευς, ει εϐȣλετο Ευρωπην εις Κρητην ελθειν, εὑρεν αν αυτῃ ἑτεραν πορειαν καλλιονα. Το δε αληθες εχει ὡδε. Ανηρ Κνωσιος, ονοματι Ταυρος, επολεμει την Τυριαν χωραν. Τελευταιον δε εκ Τυρȣ [6] ἡρπασεν αλλας τε κορας, αλλα δη και [7] την τȣ βασιλεως θυγατερα, Ευρωπην. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, Ευρωπην την τȣ βασιλεως Ταυρος [8] εχων ᾠχετο· τȣτȣ δε γενομενȣ, [9] προσανεπλασθη ὁ μυθος.

8. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΟΛΟΥ·

Λεγȣσιν ὁτι Αιολος ην [10] κυριευων των πνευματων, ὁςις εδωκεν Οδυσσει τȣς ανεμȣς [11] εν ασκῳ. [12] Περι δε τȣτȣ, [13] ὡς ȣχ' οἱον τε, δηλον ειναι πασιν υιμαι· εικος δε, αστρολογον γενομενον Αιολον φρασαι Οδυσσει τȣς χρονȣς, καθ' ὃς [14] επιτολαι τινες ανεμων γενησονται. Φασι δε, ὁτι και χαλκȣν τειχος [15] τῃ πολει αυτȣ [16] περιεϐεϐλητο.

ριεβεβλητο· όπερ εστι ψευδες· οπλιτας γαρ, ώς οιμαι, ειχε, την πολιν αυτου φυλαττοντας.

9. ΠΕΡΙ ῾ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ.

Λεγουσιν, ότι γυναικες τινες ησαν αἱ ῾Εσπεριδες. Ταυταις δε ην μηλα χρυσα επι μηλεας, ἡν εφυλασσε δρακων· εφ᾽ ἁ μηλα και ῾Ηρακλης [1] εστρατευσατο. Εχει δε ἡ αληθεια ώδε. ῾Εσπερος ην ανηρ Μιλησιος, ὃς [2] ῳκει εν τῃ Καριᾳ, και ειχε θυγατερας δυο, αἱ εκαλουντο ῾Εσπεριδες. Τουτῳ δε ησαν οἵς καλαι, και ευκαρποι· οἷαι και νυν αἱ εν Μιλητῳ· επι τουτῳ δη ονομαζονται χρυσαι· καλλιστον γαρ ὁ χρυσος, ησαν δε εκειναι καλλισται. Μηλα δε καλειται τα προβατα· άπερ ιδων ὁ ῾Ηρακλης βοσκομενα παρα τῃ θαλαττῃ, [3] περιελασας ενεθετο εις την ναυν, και τον ποιμενα αυτων, ονοματι Δρακοντα, [4] εισηγαγεν εις οικον, ουκετι ζωντος του ῾Εσπερου, αλλα των παιδων αυτου. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι, εθεασαμεθα χρυσα μηλα, ἁ ῾Ηρακλης ηγαγεν εξ ῾Εσπεριδων, τον φυλακα αποκτεινας δρακοντα. Και ενθεν ὁ μυθος [5] προσανεπλασθη.

10. ΠΕΡΙ ΓΗΡΥΟΝΟΥ.

Γηρυονην φασιν, ότι τρικεφαλος εγενετο. Αδυνατον δε σωμα τρεις κεφαλας εχειν· ην δε τοιονδε τουτο.

 Πολις

Πολις εστιν εν τῳ Ευξεινῳ ποντῳ, Τρικαρηνια καλεμενη. Ην δε Γηρυονης εν τοις τοτε ανθρωποις ονομαςος, πλετῳ τε και αλλοις διαφερων. Ειχε δε και βοων αγελην θαυμαστην, εφ' ἡν ελθων Ἡρακλης, [1] αντιποιουμενον Γηρυονην εκτεινεν. Οἱ δε [2] θεώμενοι περιελαυνομενας τας βες εθαυμαζον· ησαν γαρ [3] το μεν μεγεθος μικραι, απο δε κεφαλης επι την οσφυν μακραι, και σιμαι, κερατα ουκ εχεσαι, οστα δε μακρα και πλατεα. [4] Προς τες πυνθανομενες εν ελεγον τινες, Ἡρακλης ταυτας [5] περιηλασεν, εσας Γηρυονε, τε Τρικαρηνε· τινες δε, εκ τε λεγομενε, [6] ὑπελαβον αυτον τρεις εχειν κεφαλας.

11. ΠΕΡΙ ΟΡΦΕΩΣ.

Ψευδης δε ὁ περι τε Ορφεως μυθος, ὁτι κιθαριζοντι αυτῳ [7] εφειπετο τα τετραποδα, και τα ορνεα, και τα δενδρα. Δοκει δε μοι ταυτα ειναι. Βακχαι [8] μανεισαι προβατα [9] διεσπασαν εν τῃ Πιεριᾳ· πολλα δε και αλλα βιαιως ειργαζοντο. Τρεπομεναι τε [10] εις το ορος, διετριβον εκει τινας ἡμερας. Ὡς δε εμειναν οἱ πολιται, [11] δεδιοτες περι των γυναικων και θυγατερων, [12] μεταπεμψαμενοι τον Ορφεα [13] εδεοντο μηχανασθαι, [14] ὁν τροπον καταγαγοι αυτας εκ τε ορες. Ὁ δε συνταξαμενος τῳ Διονυσῳ Οργια, καταγει αυτας βακχευουσας κιθαριζων· αἱ δε [15] ναρθηκας τοτε πρωτον εχουσαι κατεβαινον εκ του ορους,

ορους, και κλωνας δενδρων παντοδαπων. Τοις δε ανθρωποις θαυμαστα τοτε δεικνυμενοις, [1] ενεφαινετο πρωτον τα ξυλα καταγομενα· και [2] εφασαν ὁτι Ορφευς κιθαριζων αγει την ὑλην εκ του ορους· και εκ τουτου ὁ μυθος [3] ανεπλασθη.

12. ΠΕΡΙ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ.

Λεγεται [4] μυθος τραγικωδης, [5] ὡς δη μελλοντος ποτε του Αδμητου [6] θανειν, αὑτη [7] ἑλετο ὑπερ αυτου θανειν· και Ἡρακλης αυτην δια την ευσεβειαν [8] αφελομενος, και αναγαγων εκ του ᾅδου, [9] απεδωκεν Αδμητω.—Αλλ' εγενετο τι τοιουτον. Επειδη Πελιαν απεκτειναν αἱ θυγατερες, και [10] Ακαστος ὁ Πελιου εδιωκεν αυτας, και τας μεν αλλας λαμβανει· Αλκηστις δε καταφευγει εις Φερας προς Αδμητον, τον ανεψιον αυτης· [11] και καθεζομενην επι της ἑστιας, ουκ εβουλετο Αδμητος Ακαστω εκδοτον εξαιτουμενω δουναι· ὁ δε πολλην στρατιαν [12] παρακαθισας επι την πολιν, [13] ενεπυρπολει αυτους. [14] Επεξιων δε ὁ Αδμητος, εχων και λοχαγους, νυκτος [15] συνεληφθη ζων· [16] ηπειλει δε Ακαστος αποκτεινειν αυτον· [17] πυθομενη δε ἡ Αλκηστις, ὁτι μελλει αναιρεισθαι Αδμητος δι αυτην, εξελθουσα ἑαυτην παρεδωκε. Τον μεν ουν Αδμητον αφιησιν ὁ Ακαστος, εκεινην δε συλλαμβανει. Ελεγον ουν οἱ ανθρωποι· Ανδρεια γε Αλκηστις

Αλκηστις ἑκȣσα [1] ὑπεραπεθανεν Αδμητȣ. Τοιȣτο μεντοι ȣκ εγενετο, ὡς ὁ μυθος φησι· κατα γȣν τον καιρον τȣτον Ἡρακλης ἡκεν αγων εκ τινων τοπων τας Διομεδους ἱππους. Τουτον εκεισε πορευομενον [2] εξενισεν Αδμητος. Οδυρομενου δε Αδμητȣ την συμφοραν της Αλκηστιδος, αγανακτησαμενος Ἡρακλης, [3] επιτιθεται τῳ Ακαστῳ, και την στρατιαν αυτȣ διαφθειρει, και τα μεν [4] λαφυρα τῃ αυτȣ στρατιᾳ διανεμει, την δε Αλκηστιν τῳ Αδμητῳ παραδιδωσιν. Ελεγον ȣν οἱ ανθρωποι, ὡς [5] εντυχων Ἡρακλης, εκ τȣ θανατȣ [6] ἐῤῥυσατο την Αλκηστιν. Τȣτων γενομενων, ὁ μυθος [7] προσανεπλασθη.

IV.

IV.

Ex LUCIANI DIALOGIS.

[1] ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΚΝΗΜΩΝ, ΔΑΜΙΠΠΟΣ.

ΚΝ. [2] Τȣτο εκεινο το της παροιμιας, [3] Ὁ νεϐρος τον λεοντα—ΔΑ. [4] Τι αγανακτεις, ω Κνημων; ΚΝ. Πυνθανη [5] ὁ, τι αγανακτω; Κληρονομον ακȣσιος [6] καταλελοιπα, [7] κατασοφισθεις ὁ αθλιος, [8] ȣ̔ς εϐȣλομην αν μαλιστα [9] σχειν ταμα, παραλιπων. ΔΑ. Πως τȣτ' εγενετο; ΚΝ. Ἑρμολαον τον πανυ πλουσιον, ατεκνον οντα, εθεραπευον [10] επι θανατῳ· κᾳκεινος ȣκ αηδως την θεραπειαν [11] προσιετο. Εδοξε δη μοι και σοφον

σοφον τουτ' ειναι, [1] θεσθαι διαθηκας ες το φανερον, εν αἱς εκεινῳ [2] καταλελοιπα ταμα παντα, ὡς κᾳκεινος [3] ζηλωσειε, και [4] τα αυτα πραξειε. ΔΑ. Τι ουν δη [5] εκεινος; ΚΝ. Ὁ, τι μεν ουν αυτος [6] ενεγραψε ταις εαυτου διαθηκαις, ουκ [7] οιδα· εγω γουν αφνω [8] απεθανον, του τεγους [9] μοι επιπεσοντος· και νυν Ἑρμολαος εχει ταμα, ὡσπερ τις λαβραξ, και το αγκιστρον [10] τῳ δελεατι συγκατασπασας. ΔΑ. [11] Ου μονον, αλλα και [12] αυτον σε τον αλιεα· ὡστε σοφισμα κατα σαυτου [13] συντεθεικας. ΚΝ. [14] Εοικα· οιμωζω τοιγαρουν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ και ἙΡΜΗΣ.

ΜΕ. [15] Που δε οἱ καλοι εισιν, η αἱ καλαι, ω Ἑρμη; [16] ξεναγησον με νεηλυν οντα. ἘΡ. [17] Ου σχολη μοι ω [18] Μενιππε· [19] πλην, κατ' εκεινο αυτο, αποβλεψον, [20] ὡς επι τα δεξια, ενθα [21] Ὑακινθος τε εστι, και [22] ὁ Ναρκισσος, και [23] Νιρευς, και [24] Αχιλλευς, και [25] Τυρω, και [26] Ἑλενη, και [27] Ληδα, και ὁλως τα αρχαια [28] καλλη παντα. ΜΕ. Οστα μονον ὁρω, και κρανια των σαρκων γυμνα, ὁμοια τα πολλα. ἘΡ. Και μην [29] εκεινα εστιν, ἁ παντες οἱ ποιηται θαυμαζουσι, τα οστα, ὡν συ [30] εοικας καταφρονειν. ΜΕ. Ὁμως την Ἑλενην μοι [31] δειξον· ου γαρ αν διαγνοιην

[1] διαγνοιην εγωγε. ῾ΕΡ. [2] Τετι το κρανιον ἡ ῾Ελενη εστιν. ΜΕ. Ειτα αἱ χιλιαι [3] νηες δια τετο [4] επληρωθησαν εξ ἁπασης της ῾Ελλαδος, και τοσετοι [5] επεσον ῾Ελληνες τε και βαρβαροι, και τοσαυται πολεις αναστατοι [6] γεγονασιν; ῾ΕΡ. Αλλ' ουκ ειδες, ω Μενιππε, [7] ζωσαν την γυναικα· [8] εφης γαρ αν και συ ανεμεσητον ειναι,—

[9] Τοιηδ' αμφι γυναικι πολυν χρονον αλγεα πασχειν·

επει και τα ανθη, ξηρα οντα, ει τις βλεποι [10] αποβεβληκοτα την βαφην, αμορφα δηλονοτι αυτῳ [11] δοξει. ῾Οτε μεντοι ανθει, και εχει την χροιαν, καλλιστα εστιν. ΜΕ. Ουκεν τετο, ω ῾Ερμη, θαυμαζω, [12] ει μη συνιεσαν οἱ Αχαιοι περι πραγματος ὑτως ολιγοχρονιε, και ῥᾳδιως απανθεντος πονουντες. ῾ΕΡ. Ου σχολη μοι, ω Μενιππε, [13] συμφιλοσοφειν σοι· ὡστε [14] επιλεξαμενος τοπον, ενθα αν εθελῃς, κεισο καταβαλων σεαυτον· εγω δε τους αλλους νεκρους ηδη [15] μετελευσομαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΧΑΡΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ῾ΕΡΜΗΣ.

ΧΑ. [16] Αποδος, ω καταρατε, τα πορθμια. ΜΕ. Βοα, ει τετο σοι [17] ἡδιον, ω Χαρων. ΧΑ. Αποδος, φημι, [18] ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην. ΜΕ. Ουκ αν

λαβοις

[1] λαβοις παρα τȣ μη εχοντος. ΧΑ. Εστι δε τις οβολον μη εχων; ΜΕ. Ει μεν και αλλος [2] τις, ουκ οιδα· εγω δε ȣκ [3] εχω. ΧΑ. Και μην αγξω σε, [4] νη τον Πλȣτωνα, ω μιαρε, ην μη [5] αποδῳς. ΜΕ. [6] Καγω τῳ ξυλῳ σου παταξας διαλυσω το κρανιον. ΧΑ. Ματην ουν εσῃ [7] πεπλευκως τοσουτον πλουν; ΜΕ. Ὁ Ἑρμης ὑπερ εμȣ σοι [8] αποδοτω, ὁς με παρεδωκε σοι. ἙΡ. [9] Νη Δια οναιμην, [10] ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων. ΧΑ. [11] Ουκ αποστησομαι σȣ. ΜΕ. Τȣτȣ γε ἑνεκα νεωλκησας το πορθμειον, παραμενε· πλην αλλ' [12] ὁ γε μη εχω, πως αν λαβοις; ΧΑ. Συ δ' ουκ [13] ῃδεις ὡς κομιζειν [14] δεον; ΜΕ. Ηδειν μεν, ουκ ειχον δε· τι ουν, [15] εχρην δια τȣτο μη [16] αποθανειν; ΧΑ. Μονος ουν αυχησεις προικα [17] πεπλευκεναι; ΜΕ. Ου προικα, ω βελτιστε· και γαρ [18] ηντλησα, και [19] της κωπης επελαβομην, και ȣκ εκλαιον μονος των αλλων επιβατων. ΧΑ. Ουδεν [20] ταυτα προς τα πορθμια· τον οβολον αποδουναι σε δει· ȣ γαρ [21] θεμις αλλως γενεσθαι. ΜΕ. Ουκȣν απαγαγε με αυθις ες τον βιον. ΧΑ. Χαριεν λεγεις, ἱνα και πληγας επι τȣτῳ παρα τȣ Αιακου [22] προσλαβω. ΜΕ. Μη ενοχλει ȣν. ΧΑ. [23] Δειξον τι εν τῃ πηρᾳ εχεις· ΜΕ. [24] Θερμȣς, ει θελεις, και της [25] Ἑκατης το δειπνον. ΧΑ. Ποθεν τȣτον ἡμιν, ω Ἑρμη, τον κυνα [26] ηγαγες; οἱα δε και ελαλει παρα τον πλουν, [27] των επιβατων των

ἁπαντων

ἁπαντων καταγελων, και επισκωπτων, και μονος ᾳδων, οιμωζοντων εκεινων; ἙΡ. Αγνοεις, ω Χαρων, ὁποιον ανδρα [1] διεπορθμευσας; ελευθερον ακριβως, [2] ȣδενος αυτῳ μελει· ȣ̔τος εστιν ὁ Μενιππος. ΧΑ. Και μην [3] αν σε λαβω ποτε. ΜΕ. Αν λαβῃς, ω βελτιστε· δις δε ȣκ αν λαβοις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϑ.

ΚΡΟΙΣΟΣ, ΠΛΟΥΤΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟΣ, ΜΙΔΑΣ, ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

ΚΡ. [4] Ου φερομεν, ω Πλȣτων, Μενιππον [5] τȣτονι τον κυνα [6] παροικȣντα· ὡστε η εκεινον ποι καταστησον, η ἡμεις μετοικησομεν εις ἑτερον τοπον. ΠΛΟΥ. Τι δ᾽ ὑμας δεινον εργαζεται, ὁμονεκρος ων; ΚΡΟΙ. Επειδαν ἡμεις οιμωζομεν, και στενομεν, εκεινων μεμνημενοι [7] των ανω, [8] Μιδας μεν [9] οὑτοσι του χρυσιου, [10] Σαρδαναπαλος δε της πολλης τρυφης, [11] εγω δε των θησαυρων, επιγελᾳ, και εξονειδιζει, ανδραποδα και καθαρματα ἡμας αποκαλων· ενιοτε δε και ᾳδων, επιταραττει ἡμων τας οιμωγας· και ὁλως λυπηρος εστι. ΠΛΟΥ. [12] Τι ταυτα φασιν, ω Μενιππε; ΜΕΝ. Αληθη, ω Πλȣτων· μισω γαρ αυτȣς αγεννεις, και ολεθριȣς οντας, οἱς [13] ȣκ απεχρησε [14] βιωναι κακως, αλλα και αποθανοντες ετι [15] μεμνηνται,

και [1] περιεχονται των ανω· [2] χαιρω τοιγαρουν ανιων αυτȣς. ΠΛΟΥ. Αλλ' ȣ χρη· [3] λυπȣνται γαρ ȣ μικρων στερȣμενοι. ΜΕΝ. Και συ μωραινεις, ω Πλȣτων, ὁμοψηφος ων τοις τȣτων ςεναγμοις; ΠΛΟΥ. Ουδαμως· αλλ' ȣκ αν εθελησαιμι ςασιαζειν ὑμας. ΜΕΝ. Και μην, ω κακιςοι Λυδων, και Φρυγων, και Ασσυριων, ὀυτω γινωσκετε· [4] ὡς ουδε παυσομενου μȣ· ενθα γαρ αν [5] ιητε, ακολουθησω, ανιων, και καταδων, και καταγελων. ΚΡ. [6] Ταυτα ȣχ ὑϐρις; ΜΕΝ. Ουκ· αλλ' εκεινα ὑϐρις ην, ἁ ὑμεις εποιειτε, προσκυνεισθαι αξιουντες, και ελευθεροις ανδρασιν [7] εντρυφωντες, και τȣ θανατȣ τοπαραπαν ȣ μνημονευοντες· τοιγαρουν οιμωζετε, παντων εκεινων [8] αφηρημενοι. ΚΡΟΙ. [9] Πολλων γε, ω θεοι, και μεγαλων κτηματων. ΜΙΔ. Ὁσȣ μεν εγω χρυσȣ. ΣΑΡ. Ὁσης δ' εγω τρυφης. ΜΕΝ. Ευγε, οὑτω ποιειτε· οδυρεσθε μεν ὑμεις· εγω δε, [10] το γνωθι σαυτον πολλακις συνειρων, [11] επασομαι ὑμιν· [12] πρεποι γαρ αν ταις τοιαυταις οιμωγαις επαδομενον.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ε.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ, ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ.

ΖΗ. Συ δε, ω Καλλιδημιδη, πως απεθανες; [13] εγω μεν γαρ, ὁτι παρασιτος ων Δεινιȣ, πλεον του ἱκανου εμφαγων,

εμφαξων, απεπνιξην, οισθα· παρης γαρ αποθνησκοντι μοι. ΚΑΛ. Παρην, ω Ζηνοφαντες· [1] το δ' εμον παραδοξον τι εγενετο· [2] οισθα γαρ και συ πυ Πτοιοδωρον τον γεροντα· ΖΗ. [3] Τον ατεκνον, τον πλυσιον, [4] ῳ σε τα πολλα ηδειν συνοντα; ΚΑΛ. Εκεινον αυτον αει εθεραπευον, [5] ὑπισχνυμενος επ εμοι τεθνηξεσθαι. Επει δε [6] το πραγμα ες μηκιςον επεγινετο, και [7] ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη, επιτομον τινα ὁδον επι τον κληρον [8] εξευρον· πριαμενος γαρ φαρμακον, [9] ανεπεισα τον οινοχοον, [10] επειδαν ταχιστα ὁ Πτοιοδωρος αιτηση πιειν, [11] πινει δ' επιεικως, [12] ζωροτερον εμβαλοντα ες κυλικα, ἑτοιμον εχειν αυτο, και επιδυναι αυτῳ· ει δε τυτο ποιησει, ελευθερον [13] επωμοσαμην αφησειν αυτον. ΖΗ. Τι υν εγενετο; πανυ γαρ τι παραδοξον ερειν εοικας. ΚΑΛ. Επει τοινυν λυσαμενοι ἡκομεν, δυο ηδη ὁ μειρακισκος κυλικας ἑτοιμυς εχων, [14] την μεν τῳ Πτοιοδωρῳ την εχυσαν το φαρμακον, την δ' ἑτεραν εμοι, [15] σφαλεις υκ οιδ' ὁπως, εμοι μεν το φαρμακον, Πτοιοδωρῳ δε το αφαρμακτον επεδωκεν· ειτα ὁ μεν επινεν· εγω δε αυτικα [16] μαλα εκταδην εκειμην ὑποβολιμαιος αντ' εκεινυ νεκρος. [17] Τι τυτο; γελᾳς, ω Ζηνοφαντες; Και μην υκ εδει γε ἑταιρῳ ανδρι επιγελᾳν. ΖΗ. [18] Αςεια γαρ, ω Καλλιδημιδη, πεπονθας· ὁ γερων δε, [19] τι προς ταυτα; ΚΑΛ. Πρωτον μεν [20] υπεταραχθη προς το αιφνιδιον· ειτα [21] συνεις, οιμαι,

οιμαι, το γεγενημενον, [1] εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται. ΖΗ. [2] Πλην αλλ᾽ ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι· [3] ἡκε γαρ αν σοι [4] δια της λεωφορου ασφαλεστερον, ει και ολιγῳ βραδυτερος ην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

ΠΡΩ. Ω δεσποτα, και βασιλευ, και ἡμετερε Ζευ, και συ, Δημητρος θυγατερ, [5] μη ὑπεριδητε δεησιν ερωτικην. ΠΛΟΥ. Συ δε τινος δεῃ παρ᾽ ἡμων; [6] η τις ων τυγχανεις; ΠΡΩ. Ειμι μεν Πρωτεσιλαος, [7] ὁ Ιφικλου, Φυλακιος, συστρατιωτης των Αχαιων, και πρωτος αποθανων [8] των επ᾽ Ιλιῳ· δεομαι δε, [9] αφεθεις προς ολιγον, [10] αναβιωναι παλιν. ΠΛΟΥ. Τουτον μεν τον ερωτα, ω Πρωτεσιλαε, παντες νεκροι ερωσι· πλην ουδεις αν αυτων [11] τυχῃ. ΠΡΩ. Αλλ᾽ [12] ου του ζην, Αϊδωνευ, ερω εγωγε, της γυναικος δε, ἡν νεογαμον ετι εν τῳ θαλαμῳ καταλιπων, [13] ῳχομην αποπλεων· ειτα ὁ κακοδαιμων εν τῃ αποβασει απεθανον ὑπο του Ἑκτορος· ὁ ουν ερως της γυναικος ου μετριως αποκναιει με, ω δεσποτα· και βουλομαι, [14] καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ, καταβηναι παλιν. ΠΛΟΥ. Ουκ επιες, ω Πρωτεσιλαε, το Ληθης ὑδωρ; ΠΡΩ. [15] Και μαλα, ω δεσποτα·

δεσποτα· το δε πραγμα ὑπερογκον ην. ΠΛΟΥ. Ουκουν περιμεινον· αφιξεται γαρ εκεινη ποτε, και ȣδεν σε ανελθειν δεησει. ΠΡΩ. Αλλ' ου φερω την διατριβην, ω Πλȣτων· [1] ηρασθης δε και αυτος ηδη, και [2] οισθα οἱον το εραν εστιν. ΠΛΟΥ. Ειτα τι σε ονησει μιαν ἡμεραν αναβιωναι, μετ' ολιγον τα αυτα οδυρȣμενον; ΠΡΩ. [3] Οιμαι πεισειν κᾀκεινην ακολȣθειν παρ ὑμας· ὡϛε ανθ' ἑνος, δυο νεκρȣς [4] ληψῃ μετ' ολιγον. ΠΛΟΥ· Ου θεμις γενεσθαι ταυτα, [5] ȣδε εγενετο πωποτε· ΠΡΩ. Αναμνησω σε, ω Πλȣτων· Ορφει γαρ, [6] δι αυτην ταυτην την αιτιαν, την Ευρυδικην παρεδοτε, και την [7] ὁμογενη μȣ Αλκηστιν παρεπεμψατε Ἡρακλει χαριζομενοι. ΠΛΟΥ. Θελησεις δε, ἑτω κρανιον γυμνον ων, και αμορφον, τῃ καλῃ σȣ εκεινῃ νυμφῃ [8] φανηναι; πως δε κᾀκεινη [9] προσοψεται σε, ȣδε [10] διαγνωναι δυναμενη; [11] Φοβησεται γαρ, ευ οιδα, και [12] φευξεται σε· και ματην [13] εσῃ τοσαυτην ὁδον ανεληλυθως. ΠΕΡ. Ουκȣν, ω ανερ, συ και τȣτ' [14] ιασαι, και τον Ἑρμην κελευσον, επειδαν εν τῳ φωτι ηδη ὁ Πρωτεσιλαος ῃ, [15] καθικομενον εν τῃ ῥαβδῳ, νεανιαν ευθυς καλον [16] απεργασασθαι αυτον, οἱος ην εκ τȣ παστȣ. ΠΛΟΥ. Επει Περσεφονῃ συνδοκει, αναγαγων τȣτον αυθις, ποιησον νυμφιον· συ δε [17] μεμνησο μιαν λαβων ἡμεραν.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ και ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

ΜΕ. [1]Τι κλαεις, ω Τανταλε; η τι σεαυτον οδυρη, [2]επι τη λιμνη εστως; ΤΑΝ. Ότι, ω Μενιππε, [3]απολωλα ύπο του διψους. ΜΕ. Ούτως αργος ει, ώς μη επικυψας πιειν, [4]η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλη τη χειρι; ΤΑΝ. [5]Ουδεν οφελος, ει επικυψαιμι· φευγει γαρ το ύδωρ, επειδαν προσιοντα [6]αισθηται με· ην δε ποτε και αρυσωμαι, και [7]προσενεγκω τω στοματι, [8]ου φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαρρυεν, ουκ οιδ' όπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μου. ΜΕ. Τερασιον τι πασχεις, ω Τανταλε· αταρ ειπε μοι, [9]τι γαρ και δεη του πιειν; ου γαρ σωμα εχεις· αλλ' εκεινο μεν εν Λυδια που τεθαπται, όπερ και [10]πεινην, και διψην εδυνατο· συ δε, ή ψυχη, πως αν ετι η [11]διψωης, η πινοις; ΤΑΝ. [12]Τουτ' αυτο ή κολασις εστι, το διψην μου την ψυχην ώς σωμα ουσαν. ΜΕ. Αλλα τουτο μεν ούτω πιστευσομεν, επει [13]φης τω διψει κολαζεσθαι· τι δ' ουν σοι το δεινον [14]εσται; [15]η δεδιας μη ενδεια του ποτου αποθανης; ουχ όρω γαρ αλλον μετα τουτον άδην, [16]η θανατον εντευθεν εις έτερον τοπον. ΤΑΝ. Ορθως μεν λεγεις· και τουτο δ' ουν μερος της καταδικης, [17]το επιθυμειν πιειν, μηδεν δεομενον. ΜΕ. Ληρεις, ω Τανταλε,

και

ϗ [1] ὡς αληθως ποτε δεισθαι δοκεις, ακρατε γε ἐλλεϐορε, νη Δια, [2] ὁςις τευαντιον τοις υπο των λυττωντων κυνων δεδηγμενοις πεπονθας, ε το ὑδωρ, αλλα την διψαν πεφοϐημενος. ΤΑΝ. Ουδε τον ἐλλεϐορον, ω Μενιππε, αναινομαι πιειν· [3] γενοιτο μοι μονον. ΜΕ. [4] Θαῤῥει, ω Ταντᾳλε, ὡς ετε συ, ετε αλλος [5] πιεται των νεκρων· αδυνατον γαρ· [6] καιτοι ε παντες ὡσπερ συ εκ καταδικης διψωσι, τε ὑδατος αυτες εχ ὑπομενοντος.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΙΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ, ΜΕΝΕΛΑΟΣ, ΠΑΡΙΣ.

ΑΙ. [7] Τι αγχεις, ω Πρωτεσιλαε, την Ἑλενην προσπεσων; ΠΡΩ. Ὁτι δια ταυτην, ω Αιακε, απεθανον, [8] ἡμιτελη μεν τον δομον καταλιπων, χηραν τε την νεογαμον γυναικα. ΑΙ. [9] Αιτιω τοινυν τον Μενελαον, ὁςις ὑμας ὑπερ τοιαυτης γυναικος επι Τροιαν εγαγεν. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· εκεινον μοι [10] αιτιατεον. ΜΕΝ. [11] Ουκ εμε, ω βελτιςε, αλλα δικαιοτερον τον Παριν, ὁς εμε τε ξενε την γυναικα παρα παντα τα δικαια [12] ῳχετο ἁρπασας· ετος γαρ εχ ὑπο σε μονε, αλλ' ὑπο παντων Ἑλληνων τε ϗ βαρϐαρων αξιος αγχεσθαι, τοσετοις θανατε αιτιος γεγενημενος. ΠΡΩ. [13] Αμεινον

νον ἐτω· σε τοιγαρȣν, ω [1]δυσπαρι, ȣκ αφησω ποτε [2]απο των χειρων. ΠΑ. [3]Αδικα πυιων, ω Πρωτεσιλαε, [4]ϗ ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι, ερωτικος γαρ ϗ αυτος ειμι, [5]ϗ τῳ αυτῳ θεῳ κατεσχημαι· [6]οισθα δε ὡς ακȣσιον τι εστι, και τις ἡμας δαιμων αγει, ενθα αν εθελῃ· ϗ αδυνατον εϛιν αντιταττεσθαι αυτῳ. ΠΡΩ. Ευ λεγεις· ειθε ȣν μοι τον Ερωτα ενταυθα λαβειν δυνατον ην. ΑΙ. Εγω σοι ϗ περι τȣ Ερωτος αποκρινȣμαι τα δικαια· [7]Φησει γαρ αυτος μεν τȣ εραν τῳ Παριδι ισως γεγενησθαι αιτιος· τȣ θανατȣ δε σοι ȣδενα αλλον, ω Πρωτεσιλαε, η σεαυτον, ὁς [8]εκλαθομενος της νεογαμȣ γυναικος, επει προσεφερεσθε τῃ Τρῳαδι, οὑτω φιλοκινδυνως ϗ απονενοημενως [9]προεπηδησας των αλλων, [10]δοξης ερασθεις, δι ἡν πρωτος εν τῃ αποβασει απεθανες. ΠΡΩ. Ουκȣν και ὑπερ εμαυτȣ σοι, ω Αιακε, αποκρινȣμαι δικαιοτερα; ου γαρ εγω τȣτων αιτιος, αλλ' ἡ μοιρα, [11]και το εξ αρχης οὑτως επικεκλωσθαι. ΑΙ. Ορθως· τι ȣν τȣτȣς αιτιᾳ;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ Θ.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ και ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΔΙΟ. [12]Τι τȣτο, ω Αλεξανδρε, και συ τεθνηκας, ὡσπερ ϗ ἡμεις ἁπαντες; ΑΛΕ. Ὁρᾳς, ω Διογενες· ου

ου παραδοξον δε, ει ανθρωπος ων, απεθανον. ΔΙΟ. Ουκȣν ὁ Αμμων [1]εψευδετο, λεγων ἑαυτȣ σε ειναι υἱον· συ δε Φιλιππȣ αρα [2]ησθα; ΑΛΕ. Φιλιππȣ δηλαδη· ȣ γαρ αν ετεθνηκειν [3]Αμμωνος ων. ΔΙΟ. Και μεν ϗ περι της Ολυμπιαδος [4]ὁμοια ελεγοντο, δρακοντα ὁμιλειν αυτῃ, και βλεπεσθαι εν τῃ ευνῃ· ειτα οὑτω σε [5]τεχθηναι· τον δε Φιλιππον [6]εξηπατησθαι οιομενον πατερα σȣ ειναι. ΑΛΕ. Καγω ταυτα ηκȣον, ὡσπερ συ· νυν δε ὁρω ὁτι ȣδεν ὑγιες ȣτε ἡ μητηρ, ȣτε οἱ των Αμμωνιων προφηται ελεγον. ΔΙΟ. Αλλα το ψευδος αυτων ȣκ αχρηστον σοι, ω Αλεξανδρε, προς τα πραγματα εγενετο· πολλοι γαρ ὑπεπτησσον, θεον ειναι σε νομιζοντες· αταρ ειπε μοι, τινι την τοσαυτην αρχην καταλελοιπας; ΑΛΕ. Ουκ οιδα, ω Διογενες· [7]ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι περι αυτης, η τȣτο μονον, ὁτι αποθνησκων Περδικκᾳ τον δακτυλιον επεδωκα· [8]πλην αλλα τι γελᾳς, ω Διογενες; ΔΙΟ. [9]Τι γαρ αλλο, η ανεμνησθην, [10]οἱα εποιει ἡ Ἑλλας, αρτι σε [11]παρειληφοτα την αρχην, κολακευοντες, ϗ προστατην αἱρȣμενοι, ϗ στρατηγον, επι τȣς βαρβαρȣς· ενιοι δε ϗ τοις δωδεκα θεοις προστιθεντες, [12]ϗ νεως οικοδομȣμενοι, και θυοντες ὡς δρακοντος υἱῳ; Αλλ' ειπε μοι, πȣ σε οἱ Μακεδονες εθαψαν; ΑΛΕ. Ετι εν Βαβυλωνι κειμαι, τριτην ταυτην ἡμεραν· ὑπισχνειται δε Πτολεμαιος ὁ ὑπασπιστης, [13]ην ποτε αγαγη

σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν, ες Αιγυπτον απαγαγων με θαψειν εκει, ὡς γενοιμην εις των Αιγυπτιων θεων. ΔΙΟ. Μη γελασω, ω Αλεξανδρε, ὁρων [1] εν ἁδȣ ετι σε μωραινοντα, και ελπιζοντα, Ανȣβιν, η Οσιριν γενεσθαι; Πλην αλλα ταυτα μην, ω θειοτατε, μη ελπισης· ȣ γαρ θεμις ανελθειν τινα των ἁπαξ διαπλευσαντων την λιμνην, και [2] ες τον εισω τȣ στομιȣ παρελθοντων· ȣ γαρ αμελης ὁ Αιακος, ȣδ' ὁ Κερβερος ευκαταφρονητος. Εκεινα δε ἡδεως αν μαθοιμι παρα σȣ, πως φερεις ὁποτ' αν εννοησης [3] ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι, σωματοφυλακας, ϗ ὑπασπιστας, ϗ σατραπας, ϗ χρυσον τοσȣτον, ϗ εθνη προσκυνȣντα, ϗ Βαβυλωνα, ϗ Βακτρα, ϗ [4] τα μεγαλα θηρια, ϗ τιμην, ϗ δοξαν, [5] ϗ το επισημον ειναι ελαυνοντα, διαδεδεμενον ταινιᾳ λευκῃ την κεφαλην, πορφυριδα εμπεπορπημενον· ȣ λυπει ταυτα σε ὑπο την μνημην ιοντα; τι δακρυεις, ω ματαιε; ȣδε ταυτα σε ὁ σοφος Αριστοτελης επαιδευσε μη οιεσθαι βεβαια ειναι [6] τα παρα της τυχης; ΑΛΕ. Σοφος! ἁπαντων εκεινος κολακων επιτριπτοτατος ων! [7] εμε μονον εασον τα Αριςοτελȣς ειδεναι, ὁσα μεν ητησε παρ' εμȣ, [8] οἱα δε επεςελλεν· [9] ὡς δε κατεχρητο μȣ τῃ περι παιδειαν φιλοτιμιᾳ, θωπευων ϗ επαινων, αρτι μεν ες το καλλος, [10] ὡς και τȣτο μερος ον ταγαθȣ· αρτι δ' ες τας πραξεις, ϗ τον

πλȣτον·

πλετον· και γαρ αυ ϗ τετ' αγαθον ἡγειτ' ειναι, [1] ὡς μη αισχυνοιτο ϗ αυτος λαμβανων. Γοης, ω Διογενες, ανθρωπος, ϗ τεχνιτης· [2] πλην αλλα τετο γε [3] απολελαυκα αυτε της σοφιας, [4] το λυπεισθαι ὡς επι μεγιστοις αγαθοις, ἁ [5] κατηριθμησω μικρῳ γε εμπροσθεν. ΔΙΟ. Αλλ' [6] οισθα ὁ δρασεις; ακος γαρ σοι της λυπης [7] ὑποθησομαι, επει ενταυθα γε ἑλλεβορος ε φυεται. [8] Συ δε, καν το Ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε, και αυθις πιε, ϗ πολλακις· οὑτω γαρ αν [9] παυσῃ επι τοις Αριστοτελες αγαθοις ανιωμενος· [10] ϗ γαρ ϗ Κλειτον εκεινον ὁρω, ϗ Καλλισθενη, ϗ αλλες πολλες επι σε ὁρμωντας, ὡς διασπασαιντο και αμυναιντο σε, [11] ὡν εδρασας αυτες· [12] ὡστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε· και πινε πολλακις, ὡς εφην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ι.

ἙΡΜΗΣ, ΧΑΡΩΝ.

ἙΡ. [13] Λογισωμεθα, ω Πορθμευ, ει δοκει, ὁποσα μοι οφειλεις ηδη, ὁπως μη αυθις εριζωμεν τι περι αυτων. ΧΑ. Λογισωμεθα, ω Ἑρμη· [14] αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων, ϗ απραγμονεστερον. ἙΡ. Αγκυραν [15] εντειλαμενῳ εκομισα [16] πεντε δραχμων. ΧΑ. [17] Πολλε λεγεις. ἙΡ. Νη τον Αϊδωνεα, των πεντε ωνησαμην, και τροπωτηρα δυο οβολων. ΧΑ. [18] Τιθει

πεντε

πεντε δραχμας, ϗ οβολȣς δυο. 'ΕΡ. Καὶ ακεςραν [1] ὑπερ τȣ ἱςιȣ, πεντε οβολȣς εγω κατεβαλον. ΧΑ. Και τȣτȣς προςιθει. 'ΕΡ. Και κηρον [2] ὡς επιπλασαι τȣ σκαφιδιȣ τα ανεῳγοτα, ϗ ἡλȣς δε, ϗ καλωδιον, αφ' οὑ την ὑπεραν εποιησας, [3] δυο δραχμων ἁπαντα. ΧΑ. Ευγε, [4] αξια ταυτα ωνησω. 'ΕΡ. Ταυτα εςιν, ει μη τι αλλο ἡμας [5] διελαθεν εν τῳ λογισμῳ. Ποτε δ' ȣν ταυτ' [6] αποδωσειν φῃς; ΧΑ. Νυν μεν, ω 'Ερμη, αδυνατον· ην δε λοιμος τις η πολεμος καταπεμψῃ αθροȣς τινας, [7] ενεςαι τοτε αποκερδαναι εν τῳ πληθει παραλογιζομενον τα πορθμια. 'ΕΡ. Νυν ȣν εγω [8] καθεδȣμαι τα κακιστα ευχομενος γενεσθαι, ὡς αν ὑπο τȣτων απολαυοιμι. ΧΑ. Ουκ εστιν αλλως, ω 'Ερμη· νυν δ' ολιγοι, ὡς ὁρᾳς, αφικνȣνται ἡμιν· ειρηνη γαρ. 'ΕΡ. Αμεινον οὑτως, ει και ἡμιν παρατεινοιτο ὑπο σȣ το οφλημα· πλην αλλ' οἱ μεν παλαιοι, ω Χαρων, οισθα οἱοι παρεγινοντο, ανδρειοι ἁπαντες, αἱματος [9] αναπλεῳ, ϗ τραυματιαι οἱ πολλοι· νυν δε η φαρμακῳ τις ὑπο τȣ παιδος αποθανων, η ὑπο της γυναικος, η ὑπο τρυφης [10] εξῳδηκως την γαστερα, ϗ τα σκελη· ωχροι γαρ ἁπαντες, ϗ αγεννεις, ȣδε ὁμοιοι εκεινοις· οἱ δε πλειςοι αυτων, δια χρηματα ἡκȣσιν, επιβȣλευοντες αλληλοις, [11] ὡς εοικασι. ΧΑ. [12] Πανυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα. 'ΕΡ. Ουκȣν ȣδ' εγω δοξαιμι αν ἁμαρτανειν, πικρως απαιτων τα οφειλομενα παρα σȣ.

ΛΟΥ-

[1]ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΜΥΘΩΔΗ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ α.

ΖΕΥΣ και ἙΡΜΗΣ.

Ζ. Την τε Ιναχε παιδα την καλην [2]οισθα, ω Ἑρμη; ἙΡ. Ναι· την Ιω λεγεις. Ζ. Ουκ ετι παις εκεινη εστιν, αλλα δαμαλις. ἙΡ. Τερασιον τετο· [3]τῳ τροπῳ δ' [4]ενηλλαγη; Ζ. Ζηλοτυπησασα ἡ Ἡρα, [5]μετεβαλεν αυτην· αλλα κ̀ καινον αλλο τι δεινον [6]επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι· βεκολον τινα πολυομματον, Αργον [7]τενομα, επεστησεν, ὁς νεμει την δαμαλιν, αϋπνος ων. ἙΡ. Τι εν ἡμας χρη ποιειν; Ζ. [8]Καταπταμενος ες την Νεμεαν, εκει δε [9]πε ὁ Αργος βεκολει, εκεινον μεν αποκτεινον· την δε Ιω δια τε πελαγες ες την Αιγυπτον απαγαγων, Ισιν ποιησον. Και [10]τολοιπον εσω θεος [11]τοις εκει· [12]κ̀ τον Νειλον αναγετω, και τες ανεμες επιπεμπετω, και σωζετω τους πλεοντας.

ΔΙΑ-

ΔΙΑΛΟΓΟΣ β.

ΙΡΙΣ και ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΙΡ. [1]Την νησον την πλανωμενην, ω Ποσειδον, την αποσπασθεισαν της Σικελιας, ὑφαλον επινηχεσθαι συμβεβηκε· ταυτην, φησιν ὁ Ζευς, στησον ηδη, και αναφηνον, και ποιησον ηδη [2]δηλον εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ βεβαιως μενειν, στηριξας πανυ ασφαλως· [3]δειται γαρ τι αυτης. ΠΟ. [4]Πεπραξεται τουτο, ω Ιρι· τινα δε ὁμως παρεξει αυτῳ την χρειαν [5]αναφανεισα, και μηκετι πλεουσα; ΙΡ. Την Λητω επ' αυτης δει αποκυησαι, ηδη γαρ [6]πονηρως ὑπο των ωδινων εχει. ΠΟ. Τι ουν; ουχ ἱκανος ὁ ουρανος [7]εντεκειν; ει δε μη ουτος, αλλα γε πασα ἡ γη ουκ αν ὑποδεξασθαι δυναιτο τας αυτης γονας; ΙΡ. Ουκ, ω Ποσειδον· ἡ Ἡρα γαρ ὁρκῳ μεγαλῳ [8]κατελαβε την γην, μη παρασχειν τῃ Λητοι των ωδινων ὑποδοχην· ἡ τοινυν νησος αυτη ανωμοτος εστιν· αφανης γαρ ην. ΠΟ. Συνιημι· [9]στηθι, ω νησε, και αναδυθι αυθις εκ του βυθου, και μηκετι [10]ὑποφερου, αλλα βεβαιως μενε, και [11]ὑποδεξαι, ω ευδαιμονεστατη, [12]του αδελφου τα τεκνα δυο, τους καλλιστους των θεων. Και ὑμεις, ω Τριτωνες, διαπορθμευσατε την Λητω ες αυτην· και γαληνα ἁπαντα εστω. Τον δρακοντα δε, ὁς νυν εξοιστρει αυτην φοβων, τα νεογνα, επειδαν [13]τεχθῃ, αυτικα [14]μετεισι,

και

και τιμωρησει τη μητρι. Συ δε απαγγελλε τῳ Διϊ παντα ειναι ευτρεπη· [1]έστηκεν ἡ Δηλος· ἡκετω ἡ Λητω και τικτετω.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ γ.

ΞΑΝΘΟΣ και ΘΑΛΑΣΣΑ.

ΞΑΝ. [2]Δεξαι με, ω Θαλασσα, δεινα [3]πεπονθοτα· [4]καταςβεσον με τα τραυματα. ΘΑ. Τι τουτο, ω [5]Ξανθε; τις σε [6]κατεκαυσεν; ΞΑΝ. Ἡφαιστος. Αλλ' [7]απηνθρακωμαι ὁλως ὁ κακοδαιμων, και ζεω. ΘΑ. Διατι δε σοι ενεβαλε το πυρ; ΞΑΝ Δια [8]τον υἱον της Θετιδος· επει γαρ φονευοντα τους Φρυγας ἱκετευσα, ουδ' ουκ [9]επαυσατο της οργης, αλλ' ὑπο των νεκρων [10]απεφραττε μοι τον ῥουν, ελεησας τους αθλιους επηλθον, επικλυσαι θελων, ὡς φοβηθεις [11]αποσχοιτο των ανδρων. Ενταυθα ὁ Ἡφαιςος, [12]ετυχε γαρ πλησιον που ων, παν [13]ὁσον, οιμαι, πυρ ειχε, και ὁσον εν τη Αιτνη, και [14]ειποθι αλλοθι, φερων. επηλθε μοι· και εκαυσε μεν τας πτελεας, και μυρικας· ωπτησε δε και τους κακοδαιμονας ιχθυς, και τας εγχελυας· [15]αυτον δε εμε ὑπερκαχλασαι ποιησας, [16]μικρου δειν ὁλον ξηρον ειργαςαι· ὁρᾳς δ' ουν, ὁπως διακειμαι ὑπο των εκκαυματων. ΘΑ. [17]Θολερος, ω Ξανθε, και θερμος, ὡς εικος· [18]το αἱμα

μεν,

μεν, απο των νεκρων· ἡ θερμη δε, ὡς φης, απο τε πυρος· κ εικοτως, ω Ξανθε, ὁς επι τον εμον υἱον ὡρμησας, [1]εκ αιδεσθεις ὁτι Νηρηΐδος υἱος ην. ΞΑΝ. Ουκ εδει ουν ελεησαι γειτονας οντας τους Φρυγας; ΘΑ. Τον Ἡφαιςον δε εκ εδει ελεησαι Θετιδος υἱον οντα τον Αχιλλεα;

ΔΙΑΛΟΓΟΣ δ.

ἩΦΑΙΣΤΟΣ και ΖΕΥΣ.

ἩΦΑΙ. Τι με, ω Ζευ, δει ποιειν; ἡκα γαρ, ὡς εκελευσας, εχων τον πελεκυν οξυτατον, ει κ λιθες δεοι μια πληγη [2]διατεμειν. Ζ. Ευγε, ω Ἡφαιςε· αλλα [3]διελε με την κεφαλην εις δυο [4]κατενεγκων. ἩΦΑΙ. [5]Πειρα με, ει μεμηνα; [6]προςαττε δ' εν ταληθες, ὁπερ θελεις σοι γενεσθαι. Ζ. Διαιρεθηναι μοι το κρανιον· ει δε απειθησεις, ε νυν πρωτον οργιζομενε πειραση με· [7]αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ, μηδε μελλειν· απολλυμαι γαρ ὑπο των ωδινων, [8]αἱ με τον εγκεφαλον αναςρεφεσιν. ἩΦΑΙ. Ὁρα, ω Ζευ, μη κακον τι ποιησωμεν· οξυς γαρ ὁ πελεκυς εςι, και εκ αναιμωτι, [9]εδε κατα την Ειλειθυιαν, μαιωσεται σε. Ζ. Κατενεγκε μονον, ω Ἡφαιςε, θαῤῥων· οιδα γαρ εγω το συμφερον. ἩΦΑΙ. Ακων μεν, [10]κατοισω δε. Τι γαρ χρη ποιειν,

σου

σε κελευοντος; Τι τετο; κορη ενοπλος; μεγα, ω Ζευ, κακον ειχες εν τη κεφαλῃ· εικοτως γεν [1] οξυθυμος ησθα, [2] τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων, και ταυτα ενοπλον· ηπε στρατοπεδον ε κεφαλην [3] ελεληθεις εχων. Ἡ δε πηδᾳ, και [4] πυῤῥιχιζει, κ την ασπιδα τινασσει, κ το δορυ παλλει, και ενθεσιᾳ· κ [5] το μεγιϛον, καλη πανυ κ ακμαια [6] γεγενηται ηδη [7] εν βραχει. Γλαυκωπις μεν, αλλα κοσμει και [8] τετο ἡ κορυς· ὡστε, ω Ζευ, μαιωτρα μοι αποδος [9] εγγυησας μοι αυτην· Ζ. Αδυνατα αιτεις, ω Ἡφαιϛε· παρθενος γαρ αει θελει μενειν· εγω γεν [10] το γε επ' εμοι εδεν αντιλεγω. ΗΦΑΙ. Τετ' εβελομην. Ἐμοι μελησει τα λοιπα· και ηδη συναρπασω αυτην. Ζ. Ει σοι ῥᾳδιον, ἑτω ποιει· πλην οιδα ὁτι αδυνατων ερᾳς.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ε.

ΖΕΥΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, ἩΡΑΚΛΗΣ.

ΖΕ. [11] Παυσασθε, ω Ασκληπιε κ Ἡρακλεις, εριζοντες προς αλληλες ὡσπερ ανθρωποι· [12] απρεπη γαρ ταυτα, κ [13] αλλοτρια τε συμποσιε των θεων. ἩΡΑ. Αλλα εθελεις, ω Ζευ, [14] τετονι τον φαρμακεα προκατακλινεσθαι με; ΑΣΚ. Νη Δια· και αμεινων γαρ

ειμι. ῾ΗΡΑ. Κατα τι, ω εμβροντητε; η διοτι σε ὁ Ζευς εκεραυνωσεν, [1] ἁ μη θεμις ποιουντα, νυν δε κατ' ελεον αυθις αθανασιας [2] μετειλήφας; ΑΣΚ. [3] Επιλελησαι γαρ και συ, ω ῾Ηρακλες, εν τη Οιτη καταφλεγεις, ὁτι μοι ονειδιζεις το πυρ; ῾ΗΡΑ. [4] Ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ημιν· ὁς Διος μεν υἱος ειμι, [5] τοσαυτα δε πεπονηκα εκκαθαιρων τον βιον, θηρια καταγωνιζομενος, και ανθρωπους ὑβριστας τιμωρουμενος· συ δε ῥιζοτομος ει, και αγυρτης, νοσουσι μεν ισως ανθρωποις χρησιμος [6] επιθησειν των φαρμακων, ανδρωδες δε ουδεν [7] επιδεδειγμενος. ΑΣΚ. Ευ λεγεις· ὁτι σου τα εγκαυματα ιασαμην, ὁτε πρωην ανηλθες ἡμιφλεκτος ὑπ' αμφοιν [8] διεφθαρμενος τῳ σωματι, [9] του χιτωνος, και μετα τουτο, του πυρος· εγω δε, ει και μηδεν αλλο, ουτε εδουλευσα ὡσπερ συ, [10] ουτε εξαινον ερια εν Λυδιᾳ [11] πορφυριδα ενδεδυκως, και παιομενος [12] ὑπο της Ομφαλης χρυσῳ σανδαλῳ· αλλ' [13] ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα. ῾ΗΡΑ. Ει μη [14] παυσῃ λοιδορουμενος μοι, αυτικα [15] μαλα εισῃ, ὡς ου πολυ σε ονησει ἡ αθανασια· επει [16] αραμενος σε, ῥιψω επι κεφαλην εκ του ουρανου, [17] ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε, το κρανιον συντριβεντα. Ζ. Παυσασθε φημι, και μη επιταραττετε ἡμιν την ξυνουσιαν, η αμφοτερους [18] αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου· [19] καιτοι ευγνωμον, ω ῾Ηρακλες

Ἡρακλες, προκατακλινεσθαι σου τον Ασκληπιον, ἁτε και προτερον αποθανοντα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ϛ.

ΑΡΗΣ και ἙΡΜΗΣ.

ΑΡ. Ηκȣσας, ω Ἑρμη, οἱα ηπειλησεν ἡμιν ὁ Ζευς, ὡς ὑπεροπτικα και απιθανα; [1] Ην εθελησω, φησιν, εγω μεν εκ τȣ ȣρανȣ σειραν καθησω, [2] ὑμεις δ' ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιαζησθε με, ματην πονησετε· ȣ γαρ δη καθελκυσετε· ει δε εγω θελησαιμι ανελκυσαι, ȣ μονον ὑμας, αλλα και την γην ἁμα, [3] ϗ την θαλασσαν συναρτησας μετεωριω· ϗ ταλλα ὁσα ϗ συ [4] ακηκοας. Εγω δε ὁτι μεν [5] καθ' ἑν' ἁπαντων αμεινων, και ισχυροτερος εϛιν, [6] ȣκαν αρνηθειην· [7] ὁμȣ δε των τοσȣτων ὑπερφερειν, [8] ὡς μη καταβαρησειν αυτον, καν την γην, καν την θαλασσαν [9] προσλαβωμεν, [10] ȣκ αν πεισθειην. ΕΡ. [11] Ευφημει, ω Αρες· ȣ γαρ ασφαλες λεγειν τα τοιαυτα, μη και τι κακον απολαυσωμεν [12] της φλυαριας. ΑΡ. [13] Οιει γαρ με προς παντας αν ταυτα ειπειν, [14] ȣχι δε προς μονον σε, ὁν εχεμυθειν ηπιϛαμην; [15] ὁ γȣν μαλιϛα γελοιον εδοξε μοι ακȣοντι μεταξυ της απειλης, ȣκ αν δυναιμην σιωπησαι προς σε· μεμνημαι γαρ [16] ȣ προ πολλȣ, ὁποτε [17] ὁ Ποσειδων, και ἡ Ἡρα,

και

ϗ ἡ Αθηνα [1] επαναςαντες, [2] επεϐελευσαν ξυνδησαι αυτον λαϐοντες, [3] ὡς παντοιος ην δεδιως, [4] και ταυτα τρεις οντας· και ει μη γε ἡ Θετις κατελεησασα εκαλεσεν αυτῳ συμμαχον [5] Βριαρεων, ἑκατογχειρα οντα, [6] καν εδεδετο αυτῳ κεραυνῳ ϗ βροντη. Ταυτα λογιζομενῳ [7] επηει μοι γελαν επι τη καλλιρημοσυνη αυτȣ. ʽΕΡ. Σιωπα· ευφημει ȣ γαρ ασφαλες ȣτε σοι λεγειν, ȣτε εμοι ακȣειν τα τοιαυτα.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ζ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ και ΠΡΩΤΕΥΣ.

ΜΕ. Αλλα ὑδωρ μεν σε γινεσθαι, ω [8] Πρωτευ, ουκ απιθανον, [9] εναλιον γε οντα, [10] και δενδρον ετι φορητον· και ες λεοντα ὁποτε [11] αλλαγειης, ὁμως ȣδε τȣτο εξω πιστεως· ει δε και πυρ γινεσθαι δυνατον εν τη θαλαττη οικȣντα, τȣτο πανυ θαυμαζω, και απιςω. ΠΡΩ. Μη θαυμασης, ω Μενελαε, γιγνομαι γαρ. ΜΕ. Ειδον και αυτος· αλλα μοι δοκεις, [12] ειρησεται γαρ προς σε, γοητειαν τινα προσαγειν τῳ πραγματι, και τȣς οφθαλμȣς εξαπαταν των ὁρωντων, αυτος ȣδεν τοιȣτο γιγνομενος. ΠΡΩ. Και τις αν ἡ απατη επι των ȣτως εναργων γενοιτο; ȣκ [13] ανεῳγμενοις τοις οφθαλμοις ειδες, [14] ες ὁσα μετεποιησα εμαυτον; Ει δε απιςεις, ϗ

το

το πραγμα ψευδες μεν ειναι δοκει, φαντασια δε τις προ των οφθαλμων ἱσταμενη, επειδαν πυρ γενωμαι, [1] προσενεγκαι μοι, ω γενναιοτατε, την χειρα [2] εισῃ γαρ, ει ὁρωμαι μονον, η ϗ [3] το καιειν τοτε μοι προσεστιν. ΜΕ. Ουκ ασφαλης ἡ πειρα, ω Πρωτευ. ΠΡΩ. Συ δε μοι, Μενελαε, δοκεις [4] ουδε πολυπουν εωρακεναι πωποτε, [5] ουδ᾽ ὁ πασχει ὁ ιχθυς ἑτος ειδεναι. ΜΕ. Αλλα τον μεν πολυπουν ειδον· ἁ πασχει δε, ἡδεως αν μαθοιμι παρα σου. ΠΡΩ. [6] Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων ἁρμοσῃ τας κοτυλας, και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, εκεινῃ ὁμοιον απεργαζεται ἑαυτον, και μεταβαλλει την χροαν, μιμουμενος την πετραν, ὡς αν [7] λαθῃ τους ἁλιεας, μη διαλλαττων, μηδε φανερος ων δια τουτο, αλλ᾽ εοικως τῳ λιθῳ. ΜΕ. Φασι ταυτα· [8] το δε σον πολλῳ παραδοξοτερον, ω Πρωτευ· ΠΡΩ. Ουκ οιδα, ω Μενελαε, τινι αν αλλῳ [9] πιστευσειας, τοις σεαυτου οφθαλμοις απιστων; ΜΕ. Ιδων ειδον· αλλα το πραγμα τερασтιον, τον αυτον πυρ και ὑδωρ γιγνεσθαι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ η.

ΑΠΟΛΛΩΝ και ἙΡΜΗΣ.

ΑΠ. [10] Εχεις μοι ειπειν, ω Ἑρμη, ποτερος ὁ Καστωρ εστι τουτων, η ποτερος ὁ Πολυδευκης; εγω γαρ ουκ

αν

αν διακριναιμι αυτȣς. ʽΕΡ. ʽΟ μεν χθες ἡμιν [1]ξυγγενομενος, εκεινος Καϛωρ ην, ȣ̔τος δε Πολυδευκης. ΑΠ. Πως διαγιγνωσκεις; [2]ὁμοιοι γαρ. ʽΕΡ. ʽΟτι ȣ̔τος μεν, ω Απολλον, εχει επι τȣ προσωπȣ τα ιχνη των τραυματων, ἁ ελαβε παρα των ανταγωνιϛων πυκτευων· και μαλιϛα, [3]ὁποσα ὑπο τȣ Βεβρυκος Αμυκȣ ετρωθη, τῳ Ιασονι συμπλεων· [4]ἁτερος δε ȣδεν τοιȣτον εμφαινει, αλλα καθαρος εστι, και απαθης [5]το προσωπον. ΑΠ. [6]Ωνησας, διδαξας τα γνωρισματα· επει ταγε αλλα παντα ισα, τȣ ωȣ το ἡμιτομον, και αϛηρ ὑπερανω, κ̀ ακοντιον εν τῃ χειρι, κ̀ ἱππος ἑκατερῳ λευκος· ὡϛε πολλακις εγω τον μεν προσειπον Καστορα, Πολυδευκην οντα· τον δε τῳ τȣ Πολυδευκȣς ονοματι. Αταρ ειπε μοι και τοδε, τι δηποτε ȣκ αμφω [7]ξυνεισιν ἡμιν, αλλ᾽ [8]εξ ἡμισειας, αρτι μεν νεκρος, αρτι δε θεος εϛιν ἁτερος αυτων. ʽΕΡ. ʽΥπο φιλαδελφιας τȣτο ποιȣσιν· επει γαρ εδει ἑνα μεν [9]τεθναναι των Ληδας ὑιεων, ἑνα δε αθανατον ειναι, ενειμαντο ȣ̔τως αυτοι την αθανασιαν. ΑΠ. Ου ξυνετην, ω ʽΕρμη, την νεμην, ειγε ȣδε οψονται ȣ̔τως αλληλȣς, ὁπερ εποθȣν, οιμαι, μαλιστα· πως γαρ, ὁ μεν παρα θεοις, ὁ δε παρα τοις φθιτοις ων; [10]Πλην αλλα, ὡσπερ εγω μαντευομαι, ὁ δε Ασκληπιος ιαται, συ δε παλαιειν διδασκεις, παιδοτριβης αριϛος ων, ἡ δε Αρτεμις μαιευεται,

εται, και των αλλων ἑκαςος εχει τινα τεχνην, η θεοις η ανθρωποις χρησιμην· ἐτοι δε, τι ποιησεσιν ἡμιν; [1] η αργοι ευωχησονται, τηλικετοι οντες; ʽΕΡ. Ουδαμως· αλλα προςετακται αυτοιν ὑπηρετειν τῳ Ποσειδωνι, και καθιππευειν δει το πελαγος, και αν πε ναυτας χειμαζομενες ιδωσιν, επικαθισαντας επι το πλοιον, σωζειν τες εμπλεοντας. ΑΠ. Αγαθην, ω ʽΕρμη, και σωτηριον λεγεις την τεχνην.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ θ.

ʽΕΡΜΗΣ και ΜΑΙΑ.

ʽΕΡ. [2]Εστι γαρ τις, ω μητερ, εν ερανῳ θεος αθλιωτερος εμε; ΜΑ. Μη λεγε, ω ʽΕρμη, τοιετον μηδεν. ʽΕΡ. [3]Τι μη λεγω, ὁς τοσαυτα πραγματα εχω, μονος καμνων, και προς τοσαυτας ὑπηρεσιας διασπωμενος; ἑωθεν μεν γαρ εξαναστaντα σαιρειν το συμποσιον δει· και [4]διαςρωσαντα την εκκλησιαν, ειτα ευθετησαντα ἑκαςα, παρεστaναι τῳ Διϊ, και διαφερειν τας αγγελιας τας παρ' αυτε ανω και κατω ἡμεροδρομεντα· [5]και επανελθοντα ετι κεκονισμενον παρατιθεναι την αμβροσιαν· [6]πριν δε τον νεωνητον τετον οινοχοον ἡκειν, και το νεκταρ εγω ενεχεον. Το δε παντων δεινοτατον, ὁτι μηδε νυκτος καθευδω μονος των αλλων,

αλλα

αλλα δει με και τοτε τῳ Πλουτωνι ψυχαγωγειν, και νεκροπομπον ειναι, και παρεσταναι τῳ δικαστηριῳ· ου γαρ ἱκανα μοι τα της ἡμερας εργα, εν παλαιστραις ειναι, καν ταις εκκλησιαις κηρυττειν, και ῥητορας εκδιδασκειν, [1]αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμερισμενον· καιτοι [2]τα μεν της Ληδας τεκνα, παρ' ἡμεραν ἑκατερος εν ουρανῳ και [3]εν ᾁδου εισιν· εμοι δε καθ' ἑκαστην ἡμεραν και ταυτα κᾀκεινα ποιειν αναγκαιον. [4]Και οἱ μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι, εκ γυναικων δυστηνων γενομενοι, ευωχουνται αφροντιδες· [5] ὁ δε Μαιας της Ατλαντος διακονουμαι αυτοις· και νυν αρτι ἡκοντα με απο Σιδωνος [6]παρα της Καδμου θυγατρος, εφ' ἡν [7]πεπομφε με οψομενον ὁ, τι πραττει ἡ παις, μηδε αναπνευσαντα, πεπομφεν αυθις ες το Αργος επισκεψομενον την Δαναην· ειτ' εκειθεν ες Βοιωτιαν, φησιν, ελθων, εν παροδῳ την Αντιοπην ιδε. Και ὁλως [8]απηγορευκα ηδη· ει γουν μοι δυνατον ην, ἡδεως [9]αν ηξιωσα πεπρασθαι, ὡσπερ οἱ εν γη κακως δουλευοντες. ΜΑ. Εα ταυτα, ω τεκνον· χρη γαρ παντα ὑπηρετειν τῳ πατρι, νεανιαν οντα· και νυν, ὡσπερ επεμφθης, σοβει ες Αργος, ειτα ες την Βοιωτιαν, μη και πληγας βραδυνων λαβοις· οξυχολοι γαρ οἱ ερωντες.

V.

V.

Ex PLUTARCHI

APOPHTHEGMATIS.

[1] ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

α. Μεμνονος.

[2]ΜΕΜΝΩΝ, ὁ Αλεξανδρῳ [3]πολεμων ὑπερ Δαρειȣ τȣ βασιλεως, μισθοφορον τινα, [4]πολλα βλασφημα και ασελγη περι Αλεξανδρȣ λεγοντα, τῃ λογχῃ παταξας, Εγω σε, ειπε, [5]τρεφω μαχȣμενον, αλλ' ȣ λοιδορȣμενον Αλεξανδρῳ.

β. Αιγυπτιων Βασιλεων εθος.

Οἱ Αιγυπτιων βασιλεις κατα νομον ἑαυτων τους δικαστας [6]εξωρκιζον, ὁτι, καν βασιλευς τι προσταξῃ κριναι των μη δικαιων, ȣ κρινȣσι.

γ. Πολτυος.

Πολτυς ὁ Θρᾳκων βασιλευς, εν τῳ Τρωϊκῳ πολεμῳ [1] πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων, [2] εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, δυο παρ᾽ αυτȣ λαβειν καλας γυναικας.

δ. Τηρȣ.

Τηρης ὁ [3] Σιταλκȣ πατηρ ελεγεν, ὁποτε σχολαζοι ϗ μη ϛρατευοιτο, [4] των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.

ε. Ιδαθυρσȣ.

Ιδαθυρσος ὁ Σκυθων βασιλευς, εφ᾽ ὁν [5] διεβη Δαρειος, επειθε τȣς Ιωνων τυραννȣς το τȣ Ισρȣ ζευγμα λυσαντας [6] απαλλαττεσθαι· μη βȣληθεντας δε, δια την προς Δαρειον πιστιν, ανδραποδα χρηστα και αδραστα εκαλει.

ϛ. Ατεȣ.

Ατεας εγραφε προς τον Φιλιππον, Συ μεν [7] αρχεις Μακεδονων, ανθρωπων [8] μεμαθηκοτων πολεμειν· εγω δε Σκυθων, οἱ και λιμῳ και διψει μαχεσθαι δυνανται. Τȣς δε πρεσβεις τȣ Φιλιππȣ, ψηχων τον ἱππον, [9] ηρωτησεν, ει τȣτο ποιε Φιλιππος. Ισμηνιαν δε, τον αριστον αυλητην, λαβων αιχμαλωτον, εκελευσεν αυλησαι·

[1] θαυμαζοντων

[1] θαυμαζοντων δε των αλλων, αυτος [2] ωμοσεν ἡδιον ακȣειν τȣ ἱππȣ χρεμετιζοντος.

ζ. Σκιλȣρȣ.

Σκιλȣρος ογδοηκοντα παιδας αῤῥενας απολιπων, [3] επει τελευταν εμελλε, δεσμην ακοντιων ἑκαςῳ προτεινων, εκελευσε καταθραυσαι· παντων δ᾽ απαγορευσαντων, καθ᾽ ἑν αυτος [4] εξελων ακοντιον, ἁπαντα ῥᾳδιως [5] συνεκλασε· διδασκων εκεινȣς, ὁτι [6] συνεστωτες, ισχυροι διαμενȣσιν, ασθενεις δ᾽ εσονται διαλυθεντες και στασιασαντες.

η. Αγαθοκλεȣς.

Αγαθοκλης ὑιος ἠν κεραμεως· γενομενος δε κυριος Σικελιας, και βασιλευς αναγορευθεις, [7] ειωθει κεραμεα ποτηρια τιθεναι παρα τα χρυσα, και τοις νεοις επιδεικνυμενος λεγειν, [8] ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον, νυν ταυτα ποιει δια την επιμελειαν και την ανδριαν. Πολιορκȣντος δε πολιν αυτȣ, των απο τȣ τειχȣς τινες ελοιδορȣντο, λεγοντες [9] ὁτι, Ω κεραμευ, τον μισθον ποθεν αποδωσεις τοις στρατιωταις; ὁ δε πραος και μειδιων ειπεν, [10] Αικα ταυταν ἑλω· λαβων δε [11] κατα κρατος, επιπρασκε τους αιχμαλωτȣς, λεγων, Εαν με παλιν λοιδορητε, [12] προς τȣς κυριȣς ὑμων εσται μοι ὁ λογος. Εγκαλȣντων

λεντων δε τοις ναυταις αυτε των Ιθακησιων, ότι τη νησω [1] προσβαλοντες, των θρεμματων τινα [2] απεσπασαν· Ὁ δε ὑμετερος, εφη, [3] βασιλευς ελθων προς ἡμας, ε μονον τα προβατα λαβων, αλλα και τον ποιμενα προσεκτυφλωσας απηλθε.

θ. Διωνος.

[4] Διων, ὁ Διονυσιον εκβαλων εκ της τυραννιδος, ακεσας επιβελευειν αυτῳ Καλλιππον, ᾧ μαλιςα [5] των φιλων και ξενων επιςευεν, [6] εχ ὑπεμεινεν ελεγξαι, βελτιον ειναι φησας αποθανειν, η ζην μη μονον τες πολεμιες, αλλα και τες φιλες φυλαττομενον.

ι. Αλεξανδρε.

Αλεξανδρος ετι παις ων, πολλα [7] τε Φιλιππε κατορθεντος, εκ εχαιρεν, αλλα προς τες συντρεφομενες ελεγε παιδας, Εμοι δε ὁ πατηρ εδεν απολειψει· των δε παιδων λεγοντων ότι, Ταυτα σοι [8] κταται, Τι δ' οφελος, ειπεν, εαν εχω μεν πολλα, πραξω δε εδεν; Ελαφρος δ' ων και ποδωκης, και παρακαλεμενος ὑπο τε πατρος [9] Ολυμπια δραμειν ςαδιον, Ειγε, εφη, βασιλεις έξειν εμελλον ανταγωνιςας. [10] Επιθυμιωντι δε τοις θεοις αφειδως αυτῳ, και πολλακις επιδραττομενῳ τε λιβανωτε, παρων Λεωνιδης ὁ παιδαγωγος, Οὑτως, ειπεν,

ειπεν, ω παι, δαψιλως επιθυμιασεις, όταν [1] της λιβανωτοφορȣ κρατησῃς. Ὡς ȣν εκρατησεν, επεμψεν επιςολην προς αυτον· Απεςαλκα σοι ταλαντα ἑκατον λιβανωτȣ ϗ κασιας, ἱνα μηκετι μικρολογῃ προς τȣς θεȣς, [2] ειδως ὁτι ϗ [3] της αρωματοφορȣ κρατȣμεν. Μελλων δε την επι Γρανικῳ μαχην μαχεσθαι, παρεκαλει τȣς Μακεδονας αφθονως δειπνειν, και παντα φερειν εις μεσον, ὡς αυριον δειπνησοντας εκ των πολεμιων. Περιλλȣ δε τινος των φιλων αιτησαντος προικα τοις θυγατριοις, εκελευσε πεντηκοντα ταλαντα λαβειν· αυτȣ δε φησαντος ἱκανα ειναι δεκα, Σοι γε, εφη, λαβειν, εμοι δ' ȣχ ἱκανα δȣναι. Αναξαρχῳ δε τῳ φιλοσοφῳ δȣναι τον διοικητην εκελευσεν [4] ὁσον αν αιτησῃ· τȣ δε διοικητȣ φησαντος ὡς ἑκατον αιτειται ταλαντα, Καλως, εφη, ποιει, γινωσκων ὁτι φιλον εχει και δυναμενον τηλικαυτα δωρεισθαι και βȣλομενον. Εν δε τῃ Μιλητῳ πολλȣς ανδριαντας αθλητων θεασαμενος [5] Ολυμπια και Πυθια νενικηκοτων, Και πȣ τα τηλικαυτα ην σωματα, εφη, ὁτε οἱ βαρβαροι ὑμων την πολιν [6] επολιορκȣν; Της δε των Καρων βασιλισσης Αδας οψα ϗ πεμματα, παρεσκευασμενα περιττως δια δημιȣργων και μαγειρων, φιλοτιμȣμενης αει πεμπειν προς αυτον, εφη, κρειττονας εχειν αυτον οψοποιȣς· προς μεν αριςον, την νυκτοποριαν, προς δε δειπνον, την ολιγαριςιαν. Επει δε παρεσκευασμενων παντων

των

των προς μαχην, [1] ηρωτησαν οἱ στρατηγοι, Μη τι προς τετοις ἑτερον· Ουδεν, ειπεν, η ξυρᾳν τα γενεια των Μακεδονων. Θαυμασαντος δε τε Παρμενιωνος, [2] Ουκ οιδας, ειπεν, ὁτι βελτιων εκ εςιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος; Δαρειε [3] διδοντος αυτῳ μυρια ταλαντα και την Ασιαν νειμασθαι προς αυτον επισης, και Παρμενιωνος ειποντος, ελαβον αν ει Αλεξανδρος ημην· [4] Καγω νη Δια, ειπεν, ει Παρμενιων ημην· απεκρινατο δε Δαρειῳ μητε την γην ἡλιες δυο, μητε την Ασιαν δυο βασιλεις ὑπομενειν. Μελλοντι δ' αυτῳ περι [5] των ὁλων εν Αρβηλοις κινδυνευειν [6] προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας προσιεσαν οἱ φιλοι, των ςρατιωτων καληγορεντες, ὡς εν ταις σκηναις διαλαλεντων και [7] συντιθεμενων ὁπως μηδεν των λαφυρων εις [8] το βασιλικον ανοισεσιν, αλλ' αυτοι κερδανεσιν· ὁ δε μειδιασας, Αγαθα, φησιν, αγγελλετε· νικᾳν γαρ ανδρων ε φευγειν παρεσκευασμενων ακεω διαλογισμες. Παρατασσομενε δε τε στρατευματος, ιδων τινα των ςρατιωτων το ακοντιον εναγκυλεμενον, [9] εξεωσε της φαλαγγος ὡς αχρηστον, ὁς παρασκευαζεται δη νυν ὁτε δει χρησθαι τοις ὁπλοις. Επιςολην δε παρα της μητρος αναγινωσκων, απορρητες λογες κατ' Αντιπατρε και διαβολας εχεσαν, ἁμα τε Ἡφαιςιωνος, (ὡσπερ ειωθει), συναναγινωσκοντος, εκ εκωλυσεν· ὡς δε [10] ανεγνω,

εγνω, τον δακτυλιον [1]αφελομενος τον ἑαυτȣ, τῳ σωματι τῳ εκεινȣ την σφραγιδα [2]επεθηκεν. [3] Εν δ' Αμμωνος ὑπο τȣ προφητȣ παις Διος προσαγορευθεις, Ουδεν γε, εφη, θαυμαστον· παντων μεν γαρ ὁ Ζευς φυσει πατηρ εστιν, [4]ἑαυτȣ δε ποιειται τȣς αριστȣς. Τοξευματι δε [5]πληγεις εις το σκελος, ὡς πολλοι [6]συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων αυτον θεον προσαγορευειν, [7]διαχυθεις τῳ προσωπῳ, Τȣτι μεν αἱμα, ειπεν, ὡς ὁρατε, και ȣκ [8]ιχωρ, οἱος περ τε ῥεει μακαρεσσι θεοισιν. Επαινȣντων δ' ενιων τȣ Αντιπατρȣ την ευτελειαν, ὡς αθρυπτως διαιτωμενȣ και αυστηρως, Εξωθεν, ειπεν, Αντιπατρος λευκοπαρυφος εστι, [9]τα δ' ενδον, ὁλοπορφυρος· Εν δε χειμωνι και ψυχει των φιλων τινος [10]ἑστιωντος αυτον, εσχαραν δε μικραν και πυρ ολιγον [11]εισενεγκαντος, η ξυλα [12]η λιβανωτον εισενεγκειν εκελευσε. Των δ' Ινδων τον αριστα τοξευειν δοκȣντα, και λεγομενον δια δακτυλιȣ τον οϊστον αφιεναι, λαβων αιχμαλωτον εκελευσεν επιδειξασθαι, και μη βȣλομενον οργισθεις [13]ανελειν προσεταξεν· επει δ' αγομενος ὁ ανθρωπος ελεγε προς τȣς αγοντας, [14]ὁτι πολλων ἡμερων ȣ μεμελετηκε, και εφοβηθη διαπεσειν, ακȣσας ὁ Αλεξανδρος εθαυμασε, και απελυσε μετα δωρων αυτον, [15]ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν η της δοξης αναξιος φανηναι. Επει δε Ταξιλης, ἑις των Ινδων βασιλευς ων, απαν-

τησας

τησας [1] πρȣκαλειτο μη μαχεσθαι μηδε πολεμειν Αλεξανδρον, αλλ᾽ ει μεν εστιν ἡττων, [2] ευ πασχειν, ει δε βελτιων, ευ ποιειν· απεκρινατο, περι αυτȣ τȣτȣ [3] μαχητεον ειναι, ποτερος ευ ποιων περιγενηται. Περι δε της λεγομενης Αορνȣ πετρας εν Ινδοις ακȣσας ὁτι το μεν χωριον δυσαλωτον εστιν, ὁ δε εχων αυτο δειλος εστι· Νυν, εφη, το χωριον ευαλωτον εστιν. Επει δ᾽ αλλος, εχων πετραν αληπτον δοκȣσαν ειναι, [4] ενεχειρισεν ἑαυτον μετα της πετρας τῳ Αλεξανδρῳ, και της δυναμεως εκελευσεν αρχειν, και [5] προσεθηκε χωραν, ειπων ὁτι, Φρονειν μοι δοκει ὁ ανθρωπος, ανδρι μαλλον αγαθῳ πιϛευσας ἑαυτον η οχυρῳ τοπῳ. Μετα δε την της πετρας αλωσιν των φιλων λεγοντων [6] ὑπερβεβληκεναι τον Ἡρακλεα ταις πραξεσιν· Αλλ᾽ εγω, ειπε, τας εμας πραξεις μετα της ἡγεμονιας, ἑνος ȣ νομιζω ῥηματος ανταξιας ειναι τȣ Ἡρακλεȣς. Των δε πρωτων φιλων και κρατιστων τιμαν μεν εδοκει Κρατερον μαλιστα παντων, φιλειν δε Ἡφαιστιωνα. Κρατερος μεν γαρ, εφη, φιλοβασιλευς εϛι· Ἡφαιϛιων δε, φιλαλεξανδρος. Ξενοκρατῃ δε τῳ φιλοσοφῳ πεντηκοντα ταλαντα πεμψας, ὡς ȣκ [7] εδεξατο, μη δεισθαι φησας, ηρωτησεν ει μηδε φιλον εχει Ξενοκρατης. Εμοι μεν γαρ, εφη, μολις ὁ Δαρειȣ πλȣτος εις [8] τȣς φιλȣς ηρκεσεν. Επει δε Πωρος ερωτηθεις ὑπ᾽ αυτȣ μετα την

μαχην,

μαχην, Πως σοι χρησομαι; βασιλικως, ειπε· και προσερωτηθεις μη τι αλλο, Παντα, ειπεν, εν τῳ Βασιλικως ενεστι· θαυμασας και την συνεσιν αυτȣ και την ανδραγαθιαν, [1] πλειονα χωραν ἡς προτερον ειχε προσεθηκε. [2] Πυθομενος δε ὑπο τινος λοιδορεισθαι, Βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιȣντα κακως ακουειν. Αποθνησκων δε, προς τους ἑταιρȣς, ιδων, εφη, Μεγαν ὁρω με [3] τον επιταφιον εσομενον. Τελευτησαντος δ' αυτȣ, Δημαδης ὁ ῥητωρ ὁμοιον εφη, δια την αναρχιαν, ὁρασθαι το στρατοπεδον των Μακεδονων [4] εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.

ια. Λυσιμαχου.

Λυσιμαχος εν Θρακη κρατηθεις ὑπο Δρομαχετȣ, και δια διψαν ἑαυτον ϗ το στρατευμα [5] παραδȣς, ὡς επιεν αιχμαλωτος γενομενος, Ω θεοι, ειπεν, ὡς μικρας ἡδονης ἑνεκα δȣλον εμαυτον εκ βασιλεως πεποιηκα! Προς δε Φιλιππιδην, τον κωμῳδοποιον, φιλον οντα και συνηθη, Τινος σοι, ειπε, των εμων [6] μεταδω; κἀκεινος, Οὑ βȣλει, πλην των απορρητων.

ιβ. Αντιοχȣ.

Αντιοχος ὁ στρατευσας δευτερον επι Παρθȣς, εν τινι κυνηγεσιῳ ϗ διωγμῳ, [7] των φιλων ϗ θεραποντων

 αποπλανηθεις,

αποπλανηθεις, εις επαυλιν πενητων ανθρωπων αγνοȣμενος εισηλθε· ϗ, παρα το δειπνον, [1] εμβαλων λογον περι τȣ βασιλεως, ηκȣσεν ὁτι [2] ταλλα χρηςος εςιν, φιλοις δε μοχθηροις επιτρεπων [3] τα πλειςα παρορᾳ, ϗ πολλακις αμελει των αναγκαιων [4] δια το λιαν φιλοθηρος ειναι. Τοτε μεν ȣν εσιωπησεν· [5] ἁμα δε ἡμερᾳ, των δορυφορων παραγενομενων επι την επαυλιν, φανερος γενομενος, προσφερομενης της πορφυρας αυτῳ και τȣ διαδηματος, Αλλα [6] αφ᾽ ἡς, ειπεν, ἡμερας ὑμας ανειληφα, πρωτον εχθες αληθινων λογων ηκȣσα περι εμαυτȣ. Των δε Ιȣδαιων, πολιορκȣντος αυτȣ τα Ἱεροσολυμα, [7] προς την μεγιστην ἑορτην αιτησαμενων ἑπτα ἡμερων ανοχας, ȣ μονον εδωκε ταυτας, αλλα ϗ ταυρȣς [8] χρυσοκερως παρασκευασαμενος, και θυμιαματων και αρωματων πληθος, αχρι των πυλων επομπευσε· και [9] παραδȣς τοις εκεινων ἱερευσι την θυσιαν, αυτος επανηλθεν εις το ςρατοπεδον· οἱ δε Ιȣδαιοι θαυμασαντες, ευθυς ἑαυτȣς μετα την ἑορτην [10] ενεχειρισαν.

VI.

VI.

E XENOPHONTE

DE CYRI INSTITUTIONE.

[1] ΕΚ ΤΟΥ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΥ Ε.

——[2] Ὁ δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων· και ηδη πολλοι τε [3] εδοκουν καὶ καλοι και αγαθοι παρειναι· εν ὁις δη ὁ Κυρος λεγει τοιαδε.

" Ανδρες συμμαχοι, Γαδατας διεπραξεν [4] ἁ εδοκει πασιν ἡμιν πολλου αξια ειναι· και ταυτα, [5] πριν και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν. Νυν δε ὁ Ασσυριος εις την χωραν αυτου [6] εμβαλλειν αγγελλεται.— " Νυν ουν, ω ανδρες, [7] καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιησαι, ει προθυμως Γαδατῃ βοηθησαιμεν, ανδρι ευεργετῃ·

" γετη· και άμα δικαια ποιοιμεν αν, χαριν αποδιδον-
" τες· αλλα μην και συμφορον γ' αν, ὡς εγω δοκω,
" πραττοιμεν ἡμιν αυτοις. Ει γαρ πασι [1]φαινοιμεθα
" τȣς μεν κακως ποιȣντας νικαν πειρωμενοι κακως
" ποιȣντες, τȣς δ' ευεργετȣντας αγαθοις ὑπερβαλλομε-
" νοι, εικος εκ των τοιȣτων φιλȣς μεν ἡμιν πολλȣς βȣ-
" λεσθαι γιγνεσθαι, εχθρον δε μηδενα επιθυμειν ειναι·
" ει δε αμελησαι δοξαιμεν [2]Γαδατα, προς των θεων
" ποιοις λογοις αλλȣς πειθοιμεν αν χαριζεσθαι τι
" ἡμιν; πως δ' αν τολμωμεν ἡμας αυτȣς επαινειν;
" πως δ' αν αντιβλεψαι τις ἡμων δυναιτο Γαδατᾳ, ει
" [3]ἡττωμεθα αυτȣ ευ ποιȣντος, τοσοιδε οντες, ἑνος
" ανδρος, και τȣτȣ ὑτω διακειμενȣ;" Ὁ μεν ȣν ὑτως
ειπεν· οἱ δε παντες [4]συνεπῃνȣν ισχυρως ταυτα ποιειν.

Αγετε τοινυν, εφη, επειπερ και ὑμιν [5]συνδοκει ταυ-
τα, επι μεν τοις ὑποζυγιοις και οχημασι καταλειπω-
μεν ἑκαςοι τȣς μετα τȣτων επιτηδειοτατȣς πορευεσθαι.
Γωβρυας δε ἡμιν [6]αρχετω αυτων, και ἡγεισθω αυτοις·
και γαρ ὁδων εμπειρος, και [7]ταλλα ἱκανος· ἡμεις δε,
εφη, συν ἱπποις τοις δυνατωτατοις και ανδρασι πορευωμε-
θα, τα επιτηδεια τριων ἡμερων λαβοντες· ὁσῳ δ' αν κȣ-
φοτερον συσκευαζωμεθα και ευτελεστερον, τοσȣτῳ [8]τας
επιȣσας ἡμερας ἡδιον αν αριστησομεν τε και δειπνησο-
μεν και καθευδησομεν. Νυν δ', εφη, πορευωμεθα ὡδε·

Πρωτον

Πρωτον μεν αγε συ, Χρυσαντα, τους θωρακοφορους, (επει ὁμαλη τε ϗ πλατεια ἡ ὁδος εςι) τους ταξιαρχους εχων εν μετωπῳ παντας· ἡ δε ταξις ἑκαςη [1] εφ' ἑνος ιτω· αθροοι γαρ οντες, ϗ [2] ταχιςα ϗ ασφαλεςατα αν πορευοιμεθα. Τουτου δε ἑνεκα, εφη, τους θωρακοφορους κελευω ἡγεισθαι, ὁτι τουτο [3] βαρυτατον εςι του ςρατευματος. Του δε βαρυτατου ἡγουμενου, αναγκη ῥᾳδιως ἑπεσθαι παντα τα [4] θαττον ιοντα· ὁταν δε [5] το ταχιςον ἡγηται εν νυκτι, ουδεν εστι θαυμαςον και διασπασθαι τα ςρατευματα· [6] το γαρ προταχθεν αποδιδρασκει. Επι δε τουτοις, εφη, Αρταβαζος τους Περσων πελταστας ϗ τοξοτας αγετω· επι δε τουτοις Ανδραμιας ὁ Μηδος, [7] το Μηδων πεζικον· επι δε τουτοις, Εμβας το Αρμενιων πεζικον· επι δε τουτοις, Αρτουχας Υρκανιους· επι δε τουτοις, Θαμβρακας το Σακων πεζικον· επι δε τουτοις, Δαματας Καδουσιους. [8] Αγοντων δε και οὗτοι παντες, εν μετωπῳ μεν τους ταξιαρχους εχοντες, δεξιους δε τους πελταςας, αριςερους δε τους τοξοτας του ἑαυτων πλαισιου· οὕτω γαρ πορευομενοι, ϗ ευχρηςοτεροι γιγνονται. Επι δε τουτοις, εφη, οἱ σκευοφοροι παντων, [9] ἑπεσθωσαν· οἱ δε αρχοντες αυτων [10] επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν, και πρωϊ συν τοις σκευεσι παρωσιν εις την τεταγμενην χωραν, ϗ ὁπως κοσμιως ἑπωνται. Επι δε

τοις

τοις σκευοφοροις, εφη, τȣς Περσας ἱππεας Μαδατας ὁ Περσης αγετω, εχων και ȣ̓τος τȣς ἑκατονταρχους των ἱππεων εν μετωπῳ· ὁ δ' ἑκατονταρχος την ταξιν αγετω εις ἑνα, ὡσπερ οἱ πεζαρχοι. Επι δε τȣτοις Ῥαμϐακας ὁ Μηδος ὡσαυτως τȣς ἑαυτȣ ἱππεας· επι δε τȣτοις συ, ω Τιγρανη, [1] το σαυτȣ ἱππικον· και οἱ αλλοι δ' ἱππαρχοι, [2] μεθ ὡν ἑκαστος αφικετο προς ἡμας· επι τȣτοις Σακαι αγετε· εσχατοι δ' ὡσπερ ηλθον Καδȣσιοι αγοντων στρατευμα· συ δε ὁ αγων αυτȣς επιμελȣ, [3] το νυν ειναι, παντων των οπισθεν, και μηδενα εα ὑςερον των σων ἱππεων γιγνεσθαι. Επιμελεισθε δε τȣ σιωπη πορευεσθαι οἱ τε αρχοντες και παντες οἱ σωφρονȣντες· δια γαρ των ωτων εν τῃ νυκτι αναγκη μαλλον η δια των οφθαλμων ἑκαςα και αισθανεσθαι και πραττεσθαι· και [4] το ταραχθηναι δε εν νυκτι πολυ μειζον εστι πραγμα η εν τῃ ἡμερᾳ, και δυσκαταστατωτερον· ȣ̔ ἑνεκα ἡ τε σιωπη [5] ασκητεα, και ἡ ταξις διαφυλακτεα. Τας δε νυκτερινας, εφη, φυλακας, ὁταν μελλητε νυκτος [6] εξαναςησεσθαι, αει χρη ὡς βραχυτατας και ὡς πλειςας ποιεισθαι, ὡς μηδενα ἡ εν τῃ φυλακῃ αγρυπνια, πολλη ȣσα, λυμαινηται, εν τῃ πορειᾳ· ἡνικα δ' αν ὡρα ῃ πορευεσθαι, σημαινειν τῳ κερατι. Ὑμεις δε εχοντες [7] ἁ δει ἑκαστον, παρεστε εις την επι Βαϐυλωνος ὁδον· [8] ὁ δε ὁρμωμενος, αει τῳ κατ' ȣ̓ραν παρεγγυατω ἑπεσθαι.

Εκ

[1] Εκ τȣτȣ δη ῳχοντο επι τας σκηνας, ϗ ἁμα απιοντες διελεγοντο προς αλληλȣς, [2] ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις συνεταττε, πως ονομαζων ενετελλετο! Ὁ δε Κυρος επιμελειᾳ τȣτο εποιει· πανυ γαρ αυτῳ θαυμαστον εδοκει ειναι, ει οἱ μεν βαναυσοι ισασι της εαυτȣ τεχνης ἑκαστος των εργαλειων τα ονοματα, ϗ ιατρος δε οιδε και των οργανων και των φαρμακων οἱς χρηται παντων τα ονοματα· ὁ δε στρατηγος ȣτως ηλιθιος εσοιτο, ὡστε ȣκ [3] εισεται των ὑφ᾽ αὑτον ἡγεμονων τα ὀνοματα, οἱς αναγκη εστιν αυτῳ οργανοις χρησθαι, ϗ ὁταν προκαταλαβειν τι βȣληται, ϗ ὁταν φυλαξαι, ϗ ὁταν θαῤῥυναι, και ὁταν φοβησαι. Και ὁταν τιμησαι δε ποτε τινα βȣλοιτο, πρεπον αυτῳ εδοκει ειναι ονομαστι προσαγορευειν. Εδοκȣν δε αυτῳ οἱ γιγνωσκεσθαι δοκȣντες ὑπο τȣ αρχοντος και τȣ καλον τι ποιȣντες ὁρασθαι μαλλον [4] ορεγεσθαι, και [5] τȣ αισχρον τι ποιειν μαλλον προθυμεισθαι απεχεσθαι. Ηλιθιον δε ϗ τȣτο αυτῳ εδοκει ειναι, [6] το, ὁποτε βȣλοιτο τι πραχθηναι, ȣτω προσταττειν, ὡσπερ εν οικῳ ενιοι προσταττȣσι δεσποται, Ιτω τις εφ᾽ ὑδωρ, ξυλα τις σχισατω. Οὑτω γαρ προσταττομενων, εις αλληλȣς τε ὁρᾳν ἁπαντες εδοκȣν αυτῳ, ϗ ȣδεις περαινειν το προσαχθεν· ϗ παντες εν αιτιᾳ ειναι, ϗ ȣδεις τη αιτιᾳ ȣτε αισχυνεσθαι, ȣτε φοβεισθαι, ὁμοιως δια το συν πολλοις αιτιαν εχειν·

δια

δια ταυτα δη αυτος παντας ωνομαζεν, ὁποτε [1] προσαττοι· Και ὁ Κυρος μεν δη ὑτω περι τυτων εγιγνωσκεν.

Οἱ δε ςρατιωται τοτε μεν δειπνησαντες, κ φυλακας [2] καταςησαμενοι, κ συσκευασαμενοι παντα ἁ εδει, [3] εκοιμηθησαν. Ἡνικα δ' ην [4] εν μεσῳ νυκτων, εσημαινε τῳ κερατι. Κυρος δ' ειπων τῳ Χρυσαντᾳ ὁτι επι τῃ ὁδῳ επιμενοι δη [5] εν τῳ προσθεν τυ στρατευματος, [6] εξῃει λαβων τυς αμφ' αὑτον ὑπηρετας· βραχει δε χρονῳ ὑςερον παρην Χρυσαντας αγων τυς θωρακοφορυς. Τυτῳ μεν υν ὁ Κυρος δυς ἡγεμονας της ὁδυ, πορευεσθαι εκελευεν ἡσυχως, ἑως αγγελος ελθοι, [7] ὁτι εν ὁδῳ παντες ειησαν· αυτος δε [8] ἑςηκως εν τῳ αυτῳ τον μεν προσιοντα [9] πρυπεμπετο εν ταξει, [10] επι δε τον ὑστεριζοντα επεμπε καλων. Επει δε παντες εν ὁδῳ ησαν, προς μεν Χρυσανταν ἱππεας επεμψεν, [11] ερυντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη υν θασσον. Αυτος δε παρελαυνων τον ἱππον [12] εις το προσθεν, ἡσυχος κατεθεατο τας ταξεις· και ὑς μεν ιδοι ευτακτως και σιωπῃ ιοντας, [13] προσελαυνων αυτοις, οἱτινες [14] ειεν ηρωτα, και επει [15] πυθοιτο, επῃνει· ει δε τινας θορυβυμενυς [16] αισθοιτο, το αιτιον τυτυ σκοπων, [17] κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.

VII.

CEBETIS
THEBANI TABULA.

[1] ΚΕΒΗΤΟΣ
ΘΗΒΑΙΟΥ
ΠΙΝΑΞ.

[2] Διαλογου Προσωπα, Ξενος και Πρεσβυτης.

I. [3] ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατȣντες εν τῳ τȣ Κρονȣ ἱερῳ, εν ᾧ πολλα μεν ϗ αλλα αναθηματα εθεωρȣμεν· [4] ανεκειτο δε και πιναξ τις εμπροσθεν τȣ νεω, εν ᾧ ην γραφη τις [5] ξενη, ϗ μυθȣς εχȣσα ιδιους· ούς ȣκ ηδυναμεθα συμβαλειν, [6] τινες και ποτ' ησαν. ȣτε γαρ πολις εδοκει ἡμιν ειναι [7] το γεγραμμενον, ουτε στρατοπεδον· αλλα περιβολος ην, εν αυτῳ εχων ἑτερους περιβολους δυο, τον μεν μειζω, τον δε ελαττω. Ην δε και πυλη επι τȣ πρωτȣ περιβολου· προς δε τῃ πυλῃ οχλος [8] εδοκει ἡμιν πολυς εφεσταναι· και ενδον δε, εν τῳ περιβολῳ, πληθος τι γυναικων ἑωρατο· επι δε της εισοδου τȣ πρωτȣ πυλωνος και περιβολου γερων τις ἑστως, [9] εμφασιν εποιει, ὡς προσταττων τι τῳ εισιοντι οχλῳ.

II. Απορουντων ουν ἡμων περι της μυθολογιας προς αλληλους πολυν χρονον, Πρεσβυτης τις παρεστως, [1]Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη, απορουντες περι της γραφης ταυτης· ουδε γαρ των επιχωριων πολλοι οιδασι, [2]τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο· ουδε γαρ εστι [3]πολιτικον το αναθημα, αλλα ξενος τις παλαι ποτε αφικετο δευρο, ανηρ εμφρων, ϗ [4]δεινος περι σοφιαν, λογῳ τε και εργῳ Πυθαγορειον τινα και Παρμενιδειον εζηλωκως βιον, ὁς το τε ἱερον τȣτο, ϗ την γραφην ανεθηκε τῳ Κρονῳ. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, και αυτον τον ανδρα γιγνωσκεις ἑωρακως; Π. Και εθαυμασα γε, εφη, αυτον πολυν χρονον, νεωτερος ων· πολλα γαρ και σπουδαια διελεγετο· και περι ταυτης δε της μυθολογιας πολλακις αυτου ηκηκοειν διεξιοντος.

III. Ξ. Προς Διος τοινυν, εφην εγω, [5]ει μη τις σοι μεγαλη ασχολια τυγχανει ȣσα, διηγησαι ἡμιν· πανυ γαρ επιθυμȣμεν ακȣσαι, τι ποτ' εςιν ὁ μυθος. Π. Ουδεις [6]φθονος, ω ξενοι, εφη· αλλα τουτι πρωτον δει ὑμας ακουσαι, ὁτι επικινδυνον τι εχει ἡ εξηγησις. Ξ. Οἱον τι; εφην εγω. Π. Ὁτι, ει μεν προσεξητε, εφη, ϗ συνησητε τα λεγομενα, φρονιμοι και ευδαιμονες εσεσθε· ει δε μη, αφρονες, και κακοδαιμονες, και πικροι, και αμαθεις γενομενοι, κακως βιωσεσθε. Εστι γαρ ἡ εξεγησις εοικυια τῳ της [7]Σφιγγος αινιγματι, ὁ εκεινη προυβαλλετο

τοις

τοις ανθρωποις. ει μεν ουν αυτο συνιη τις, εσωζετο· ει δε μη συνιη, απωλλυτο ὑπο της Σφιγγος. Ὡσαυτως δε και επι της εξηγησεως εχει ταυτης· ἡ γαρ Αφροσυνη τοις ανθρωποις Σφιγξ εστιν. [1] αινιττεται δε ταδε, τι αγαθον, τι κακον, τι ουτε αγαθον, ουτε κακον εστιν εν τῳ βιῳ. Ταυτ' ουν εαν μεν τις μη συνιῃ, απολλυται ὑπ' αυτης· ουκ εισαπαξ, ὡσπερ ὁ ὑπο της Σφιγγος καταβρωθεις απεθνησκεν· αλλα κατα μικρον εν ὁλῳ τῳ βιῳ καταφθειρεται, [2] καθαπερ τῃ τιμωριᾳ παραδιδομενος· εαν δε τις γνῳ, αναπαλιν ἡ μεν Αφροσυνη απολλυται, αυτος δε σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ. Ὑμεις ουν προσεχετε, και μη παρακουετε.

IV. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς εις μεγαλην τινα επιθυμιαν εμβεβληκας ἡμας, ει ταυθ' οὑτως εχει! Π. Αλλ' εστιν, εφη, οὑτως εχοντα. Ξ. [3] Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν. Π. Αναλαβων ουν ῥαβδον τινα, και εκτεινας προς την γραφην, Ὁρατε, εφη, τον περιβολον τουτον; Ξ. Ὁρωμεν. Π. Τουτο πρωτον δει ειδεναι ὑμας, ὁτι καλειται ὁ τοπος οὑτος, Βιος· [4] και ὁ οχλος ὁ πολυς, ὁ παρα την πυλην εφεστως, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον, οὑτοι εισιν. Ὁ δε γερων, ὁ ανω ἑστηκως, εχων χαρτην τινα εν τῃ χειρι, και τῃ ἑτερᾳ

ὡσπερ

ὥσπερ δεικνυων τι, οὗτος Δαιμων καλειται· προστατττει δε τοις εισπορευομενοις, τι δει αυτους ποιειν, ὡς αν εισελθωσιν εις τον βιον· και δεικνυει, ποιαν ὁδον αυτȣς δει βαδιζειν, ει σωζεσθαι [1] μελλȣσιν εν τῳ βιῳ.

V. Ξ. Ποιαν ουν ὁδον κελευει βαδιζειν, η πως; εφην εγω. Π. Ὁρας, ειπε, παρα την πυλην θρονον τινα κειμενον κατα τον τοπον τȣτον, καθ' ὃν εισπορευεται ὁ οχλος, εφ' ὁυ καθηται γυνη [2] πεπλασμενη τῳ ειδει, και πιθανη φαινομενη, και εν τῃ χειρι εχουσα ποτηριον τι; Ξ. Ὁρω· αλλα τις εστιν αὑτη; εφην εγω. Π. Απατη καλειται, φησιν, ἡ παντας τους ανθρωπους πλανωσα. Ξ. Ειτα τι πραττει αὑτη; Π. Τȣς εισπορευομενȣς εις τον βιον [3] ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει. Ξ. Τουτο δε τι εστι το ποτον; Π. Πλανη, εφη, και Αγνοια. Ξ. Ειτα τι; Π. Πιοντες τȣτο, πορευονται εις τον βιον. Ξ. Ποτερον ουν παντες πινουσι τον πλανον, η ȣ;

VI. Π. Παντες πινουσιν, εφη· αλλ' οἱ μεν [4] πλειον, οἱ δε ἡττον. Ετι δε ουχ ὁρας ενδον της πυλης πληθος τι γυναικων, ἑταιρων παντοδαπας μορφας εχουσων; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑται τοινυν, Δοξαι, και Επιθυμιαι, και Ἡδοναι καλȣνται. Ὁταν ουν εισπορευηται ὁ οχλος, [5] αναπηδωσιν αὑται, και περιπλεκονται προς ἑκαστον, ειτα απαγουσι. Ξ. Που δε απαγουσιν αυτους; Π. Αἱ μεν εις το σωζεσθαι, εφη· αἱ δε εις το απολλυσθαι δια την απατην. Ξ.

Ω

Ω δαιμονιε, ὡς χαλεπον το πομα λεγεις. Π. Και πασαι γε, εφη, επαγγελλονται ὡς επι τα βελτιστα αξουσαι, και εις βιον ευδαιμονα και λυσιτελη. Οἱ δε δια την αγνοιαν, και τον πλανον, ὁν πεπωκασι παρα της Απατης, ουχ εὑρισκουσι ποια εστιν ἡ αληθινη ὁδος ἡ εν τῳ βιῳ· αλλα πλανωνται εικη, ὡσπερ ὁρᾳς και τους προτερον εισπορευομενους, ὡς περιαγοντας ὁπη αν τυχοι.

VII. Ξ. Ὁρω τουτους, εφην. Ἡ δε γυνη εκεινη τις εστιν, ἡ ὡσπερ τυφλη και μαινομενη τις ειναι δοκουσα, και ἑστηκυια επι λιθου τινος στρογγυλου; Π. Καλειται μεν, εφη, Τυχη· εστι δε ου μονον τυφλη και μαινομενη, αλλα και κωφη. Ξ. Αὑτη ουν τι εργον εχει; Π. Περιπορευεται πανταχου, εφη, και παρ᾽ ὡν μεν ἁρπαζει τα ὑπαρχοντα, και ἑτεροις διδωσι· παρα δε των αυτων παλιν αφαιρειται παραχρημα ἁ εδωκε, και αλλοις διδωσιν εικη και αβεβαιως· διο και το σημειον καλως μηνυει την φυσιν αυτης. Ξ. Ποιον τουτο; εφην εγω. Π. Ὁτι επι στρογγυλου λιθου ἑστηκεν. Ξ. Ειτα τι τουτο σημαινει; Π. Ὁτι ουκ ασφαλης, ουδε βεβαια εστιν ἡ παρ᾽ αυτης δοσις· εκπτωσεις γαρ μεγαλαι και σκληραι γιγνονται, ὁταν τις αυτῃ πιστευσῃ.

VIII. Ξ. Ὁ δε οχλος των ανθρωπων, ὁ πολυς οὑτος περι αυτην ἑστηκως, τι βουλεται; και τινες καλουνται; Π. Καλουνται μεν οὑτοι Απροβουλευτοι·

τοι· αιτουσι δε ἑκαστος αυτων ἁ [1]ριπτει. Ξ. Πως ουν ουχ ὁμοιαν εχουσι την μορφην, αλλ' οἱ μεν αυτων δοκουσι χαιρειν, οἱ δε αθυμουσιν, εκτετακοτες τας χειρας; Π. Οἱ μεν δοκουντες, εφη, χαιρειν και γελᾳν αυτων, οἱ ειληφοτες τι παρα της Τυχης εισιν· οὑτοι δε και Αγαθην Τυχην αυτην καλεσιν· οἱ δε δοκεντες κλαιειν, και τας χειρας εκτετακοτες, εισι παρ' ὡν αφειλετο ἁ εδωκε προτερον αυτοις· οὑτοι δε παλιν Κακην Τυχην αυτην καλεσι. Ξ. Τινα ουν εστιν ἁ διδωσιν αυτοις, ὁτι οὑτως οἱ μεν λαμβανοντες χαιρουσιν, οἱ δε αποβαλλοντες κλαιουσι; Π. Ταυτα, εφη, ἁ παρα τοις πολλοις ανθρωποις δοκει ειναι αγαθα. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Πλετος δηλαδη, και δοξα, και ευγενεια, και τεκνα, και τυραννιδες, και βασιλειαι, και ταλλα ὁσα τετοις παραπλησια. Ξ. Ταυτ' ουν πως ουκ εστιν αγαθα; Π. Περι μεν τουτων, εφη, και αυθις διαλεξομεθα· νυν δε περι την μυθολογιαν γενωμεθα. Ξ. Εστω οὑτως.

IX. Π. Ὁρᾳς ουν, ὡς αν παρελθῃς την πυλην ταυτην, ανωτερον αλλον περιβολον, και γυναικας εξω του περιβολου ἑστηκυιας, κεκοσμημενας ὡσπερ ἑταιραι ειωθασι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται τοινυν, ἡ μεν Ακρασια καλειται, ἡ δε Ασωτια, ἡ δε Απληστια, ἡ δε Κολακεια. Ξ. Τι ουν ὡδε ἑστηκασιν αὑται; Π. Παρατηρεσιν, εφη, τους ειληφοτας τι

παρα

παρα τῆς Τυχης. Ξ. Ειτα τι; Π. Αναπηδωσι, και συμπλεκονται αυτοις, και κολακευουσι, και αξιουσι παρ' αυταις μενειν, λεγουσαι, ὁτι βιον ἑξουσιν ἡδυν, και απονον, και κακοπαθειαν εχοντα ουδεμιαν. Εαν ουν τις πεισθῃ ὑπ' αυτων εισελθειν εἰς την ἡδυπαθειαν, μεχρι μεν [1]τινος ἡδεια δοκει ειναι ἡ διατριβη, ἑως αν γαργαλιζῃ τον ανθρωπον· ειτ' ουκ ετι· ὁταν γαρ ανανηψῃ, αισθανεται, ὁτι ουκ ησθιεν, αλλ' [2]ὑπ' αυτης κατησθιετο, και ὑβριζετο. Διο και, ὁταν αναλωσῃ παντα, ὁσα ελαβε παρα της Τυχης, αναγκαζεται ταυταις ταις γυναιξι δουλευειν, και πανθ' ὑπομενειν, και ασχημονειν, και ποιειν ἑνεκεν τουτων ὁσα εστι βλαβερα· οἱον, αποστερειν, ἱεροσυλειν, επιορκειν, προδιδοναι, ληϊζεσθαι, και πανθ' ὁσα τουτοις παραπλησια. Ὁταν ουν παντα αυτοις επιλιπῃ, παραδιδονται τῃ Τιμωριᾳ.

X. Ξ. Ποια δε εστιν αὑτη; Π. Ὁρᾳς οπισω τι αυτων, εφη, ὡσπερ θυριον μικρον, και τοπον στενον τινα και σκοτεινον; [Ξ. Και μαλα. Π.] Ουκουν και γυναικες αισχραι, και ῥυπαραι, και [3]ῥακη ημφιεσμεναι δοκουσι συνειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Αὑται, τοινυν, εφη, ἡ μεν, την μαστιγα εχουσα, καλειται Τιμωρια· ἡ δε, την κεφαλην εν τοις γονασιν εχουσα, Λυπη· ἡ δε, τας τριχας τιλλουσα ἑαυτης, Οδυνη. Ξ. Ὁ δ' αλλος οὑτος, ὁ παρεστηκως αυταις, δυσειδης τις, και λεπτος, και γυμνος· και μετ' αυ-

τε

τ8 τις ὁμοια αυτῳ, αισχρα και λεπτη· τινες εισιν; Π. Ὁ μεν, Οδυρμος καλειται, εφη· ἡ δε, αδελφη αυτ8, Αθυμια. Τ8τοις ουν παραδιδοται, και μετα τουτων συμβιοι τιμωρουμενος. Ειτα ενταυθα παλιν εις τον ἑτερον οικον ῥιπτεται, εις την Κακοδαιμονιαν, ϗ ὡδε τον λοιπον βιον καταστρεφει εν πασῃ [1] κακοπραγιᾳ, αν μη ἡ Μετανοια αυτῳ [2] απο της τυχης συναντηση.

XI. Ξ. Ειτα τι γιγνεται, εαν ἡ Μετανοια αυτῳ συναντησῃ; Π. Εξαιρει αυτον εκ των κακων, ϗ συνιστησιν αυτῳ ἑτεραν Δοξαν και Επιθυμιαν, την εις την αληθινην Παιδειαν αγουσαν· ἁμα δε και την εις την Ψευδοπαιδειαν καλ8μενην. Ξ. Ειτα τι γιγνεται; Π. Εαν μεν, φησι, την Δοξαν ταυτην προσδεξηται, την αξουσαν αυτον εις την αληθινην Παιδειαν, καθαρθεις ὑπ᾽ αυτης, σωζεται, και μακαριος και ευδαιμων γιγνεται εν παντι τῳ βιῳ· ει δε μη, παλιν πλαναται ὑπο της Ψευδοδοξιας.

XII. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς μεγας ὁ κινδυνος αλλος οὑτος! Ἡ δε Ψευδοπαιδεια, ποια εστιν; εφην εγω. Π. Ουχ ὁρᾳς τον ἑτερον περιβολον εκεινον; Ξ. Και μαλα, εφην εγω. Π. Ουκ8ν εξω τ8 περιβολ8 παρα την εισοδον γυνη τις [3] ἑστηκεν, ἡ δοκει πανυ καθαρα και ευτακτος ειναι; Ξ. Και μαλα. Π. Ταυτην τοινυν οἱ πολλοι και εικαιοι των ανθρωπων Παιδειαν καλ8σιν· ουκ εστι δε, αλλα

Ψευ-

Ψευδοπαιδεια, εφη· οἱ μεν τοι σωζομενοι, ὁποταν βουλωνται εις την αληθινην Παιδειαν ελθειν, ὡδε πρωτον παραγιγνονται. Ξ. Ποτερον ουν αλλη ὁδος ουκ εστιν, επι την αληθινην Παιδειαν αγουσα; Π. Εστιν, εφη.

XIII. Ξ. Οὑτοι δε οἱ ανθρωποι, οἱ εσω τȣ περιϐολȣ ανακαμπτοντες, τινες εισιν; Π. Οἱ της Ψευδοπαιδειας, εφη, ερασται, ηπατημενοι, οιομενοι μετα της αληθινης Παιδειας συνομιλειν. Ξ. Τινες ουν καλȣνται οὑτοι; Π. Οἱ μεν, Ποιηται, εφη· οἱ δε, Ῥητορες· οἱ δε, Διαλεκτικοι· οἱ δε, Μουσικοι· οἱ δε, Αριθμητικοι· οἱ δε, Γεωμετραι· οἱ δε, Αστρολογοι· οἱ δε, Ἡδονικοι· οἱ δε, Περιπατητικοι· οἱ δε, Κριτικοι· και ὁσοι αλλοι τȣτοις εισι παραπλησιοι.

XIV. Ξ. Αἱ δε γυναικες εκειναι, αἱ δοκȣσαι περιτρεχειν, ὁμοιαι ταις πρωταις, εν αις εφης ειναι την Ακρασιαν, και αἱ αλλαι αἱ μετ᾽ αυτων, τινες εισιν; Π. Αυται εκειναι εισιν, εφη. Ξ. Ποτερον ουν και ὡδε εισπορευονται; Π. Νη Δια, και ὡδε· σπανιως δε, και ουχι ὡσπερ εν τῳ πρωτῳ περιϐολῳ. Ξ. Ποτερον ουν και αἱ [1] Δοξαι; Π. Ναι, εφη· [2] μενει γαρ και εν τȣτοις το πομα, ὁ επιον παρα της Απατης, και ἡ Αγνοια μενει ϰ̀ εν τουτοις, νη Δια, και μετ᾽ αυτης γε ἡ Αφροσυνη· και ου μη απελθῃ απ᾽ αυτων ουθ᾽ ἡ Δοξα, ουθ᾽ ἡ λοιπη Κακια, μεχρις

 αν

αν, [1] απογνοντες της Ψευδοπαιδειας, εισελθωσιν εις την αληθινην ὁδον, και πιωσι [2] τας τουτων καθαρτικας δυναμεις. Ειτα, ὁταν καθαρθωσι, και εκβαλωσι τα κακα πανθ᾽ ὁσ᾽ αν εχωσι, και τας Δοξας, και την Αγνοιαν, και την λοιπην Κακιαν πασαν, τοτε αν οὑτως σωθησονται· ὡδε δε μενοντες παρα τη Ψευδοπαιδειᾳ, ουδεποτε απολυθησονται, ουδε ελλειψει αυτους κακον ουδεν ἑνεκα τουτων των μαθηματων.

XV. Ξ. Ποια ουν εστιν αυτη ἡ ὁδος, ἡ φερουσα επι την αληθινην Παιδειαν; εφην. Π. Ὁρᾳς ανω, εφη, τοπον τινα εκεινον, ὁπου ουδεις επικατοικει, αλλ᾽ ερημος δοκει ειναι; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκουν και θυραν τινα μικραν, και ὁδον τινα προ της θυρας, ἡτις ου πολυ οχλειται, αλλ᾽ ολιγοι πανυ πορευονται, ὡσπερ ανοδιας τινος και τραχειας και πετρωδους ειναι δοκουσης; Ξ. Και μαλα, εφην. Π. Ουκουν και βουνος τις ὑψηλος δοκει ειναι, και [3] αναβασις στενη πανυ, και κρημνους εχουσα ενθεν και ενθεν βαθεις; Ξ. Ὁρω. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ ὁδος, εφη, ἡ αγουσα προς την αληθινην Παιδειαν. Ξ. Και μαλα γε [4] χαλεπη προσιδειν. Π. Ουκουν και ανω επι του βουνου ὁρᾳς πετραν τινα μεγαλην, και ὑψηλην, και [5] κυκλῳ αποκρημνον; Ξ. Ὁρω, εφην.

XVI. Π. Ὁρᾳς ουν και γυναικας δυο ἑστηκυιας επι τη πετρᾳ, λιπαρας, και ευεκτουσας τῳ σωματι, και ὡς εκτετακασι τας χειρας προθυμως; Ξ. Ὁρω· αλλα

αλλα τινες καλȣνται, εφην, αυται; Π. Ἡ μεν, Εγκρατεια καλειται, εφη· ἡ δε, Καρτερια· εισι δε αδελφαι. Ξ. Τι ουν τας χειρας εκτετακασιν οὑτω προθυμως; Π. Παρακαλȣσιν, εφη, τους παραγιγνομενους επι τον τοπον, θαῤῥειν, και μη αποδειλιᾳν· λεγουσαι, ὁτι βραχυ ετι δει καρτερησαι αυτους, ειτα ἡξουσιν εις ὁδον καλην. Ξ. Ὁταν ουν παραγενωνται επι την πετραν, πως αναβαινουσιν; ὁρω γαρ ὁδον φερουσαν ουδεμιαν επ' αυτην. Π. Αὑται απο τȣ κρημνȣ προσκαταβαινουσι, και ἑλκουσιν αυτους ανω προς αυτας· ειτα κελευουσιν αυτους διαναπαυσασθαι· και μετα [1] μικρον διδοασιν Ισχυν και Θαρσος, και επαγγελλονται αυτους καταστησειν προς την αληθινην Παιδειαν· και δεικνυȣσιν αυτοις την ὁδον, ὡς εστι καλη τε, και ὁμαλη, ϗ ευπορευτος, ϗ καθαρα παντος κακȣ, ὡσπερ ὁρᾳς. Ξ. Εμφαινει, νη Δια.

XVII. Π. Ὁρᾳς ουν, εφη, εμπροσθεν τȣ αλσους εκεινου και τοπον τινα, ὁς δοκει καλος τε ειναι, και λειμωνοειδης, και φωτι πολλῳ καταλαμπομενος; Ξ. Και μαλα. Π. Κατανοεις ουν και εν μεσῳ τῳ λειμωνι περιβολον ἑτερον, και πυλην ἑτεραν; Ξ. Εστιν οὑτως. Αλλα τις καλειται ὁ τοπος οὑτος; Π. Ευδαιμονων οικητηριον, εφη· ὡδε γαρ διατριβουσιν αἱ Αρεται πασαι, και ἡ Ευδαιμονια· Ξ. Ειεν, εφην εγω, ὡς καλον λεγεις τον τοπον ειναι.

XVIII. Π. Ουκȣν παρα την πυλην ὁρᾳς, εφη,

ὁτι

ὁτι γυνη τις εστι καλη, και [1] καθεστηκυια το προσωπον, [2] μεση δε και κεκριμενη ηδη τῃ ἡλικιᾳ, στολην δ' εχουσα ἁπλην τε και [3] καλλωπισμον; ἑστηκε δε ουκ επι στρογγυλου λιθου, αλλ' επι τετραγωνου, ασφαλως κειμενου· και μετ' αυτης αλλαι δυο εισι, θυγατερες τινες δοκȣσαι ειναι. Ξ. [4] Εμφαινει οὑτως εχειν. Π. Τουτων τοινυν ἡ μεν εν τῳ μεσῳ, Παιδεια εστιν· ἡ δε, Αληθεια. ἡ δε, Πειθω. Ξ. Τι δε ἑστηκεν επι λιθου τετραγωνȣ αὑτη; Π. Σημειον, εφη, ὁτι ασφαλης τε και βεβαια ἡ προς αυτην ὁδος εστι τοις αφικνουμενοις, και [5] των διδομενων ασφαλης ἡ δοσις τοις λαμβανουσι. Ξ. Και τινα εστιν, ἁ διδωσιν αὑτη; Π. Θαρσος, και Αφοβια, εφη εκεινος. Ξ. Ταυτα δε τινα εστιν; Π. [6] Επιστημη, εφη, τȣ μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.

XIX. Ξ. Ω Ἡρακλεις, ὡς καλα, εφην, τα δωρα! Αλλα τινος ἑνεκεν οὑτως εξω τȣ περιβολȣ ἑστηκεν; Π. Ὁπως τους παραγενομενους, εφη, θεραπευῃ και [7] ποτιζῃ την καθαρτικην δυναμιν· ειθ', ὁταν καθαρθωσιν, οὑτως αυτους εισαγει προς τας Αρετας. Ξ. Πως τȣτο, εφην εγω; ου γαρ συνιημι. Π. Αλλα συνησεις, εφη. Ὡς αν, ει τις [8] φιλοτιμως καμνων ετυγχανε, προς ιατρον αν δηπου γενομενος, προτερον καθαρτικοις παντα εξεβαλε [9] τα νοσοποιȣντα· ειτα οὑτως αν αυτον ὁ ιατρος εις [10] αναληψιν και ὑγιειαν καθεστησεν· ει δε μη επειθετο οις

επεταττεν,

επεταττεν, ευλογως αν δηπȣ απωσθεις εξωλετο ὑπο της νοσȣ. Ξ. Ταυτα μεν συνιημι, εφην εγω. Π. [1] Τον αυτον τοινυν τροπον, εφη, και προς την Παιδειαν ὁταν τις παραγιγνηται, θεραπευει αυτον, και ποτιζει τῃ ἑαυτης δυναμει, ὁπως εκκαθαρῃ πρωτον και εκβαλῃ τα κακα παντα, ὁσα εχων ηλθε. Ξ. Ποια ταυτα; Π. Την' Αγνοιαν ϗ τον Πλανον, [2] ἁ παρα της Απατης επεπωκει, και την Αλαζονειαν, και την Επιθυμιαν, και την Ακρασιαν, και τον Θυμον, και την Φιλαργυριαν, και τα λοιπα παντα, ὡν ανεπλησθη εν τῳ πρωτῳ περιβολῳ.

XX. Ξ. Ὁταν ουν καθαρθῃ, πȣ αυτον αποστελλει; Π. Ενδον, εφη, προς την Επιστημην, και προς τας αλλας Αρετας. Ξ. Ποιας ταυτας; Π. Ουχ ὁρᾳς, εφη, εσω της πυλης χορον γυναικων· ὡς ευειδεις δοκȣσιν ειναι, και ευτακτοι, και στολην ατρυφερον και ἁπλην εχουσιν· ετι τε ὡς απλαστοι εισι, και ουδαμως κεκαλλωπισμεναι καθαπερ αἱ αλλαι; Ξ. Ὁρω, εφην· αλλα τινες αὑται καλȣνται; Π. Ἡ μεν πρωτη, Επιστημη, εφη, καλειται· αἱ δε αλλαι, ταυτης αδελφαι, Ανδρεια, Δικαιοσυνη, Καλοκαγαθια, Σωφροσυνη, Ευταξια, Ελευθερια, Εγκρατεια, Πρᾳοτης. Ξ. Ω καλλιστε, εφην εγωγε! ὡς εν μεγαλῃ ελπιδι εσμεν! Π. Εαν συνητε, εφη, και [3] ἑξιν περιποιησεσθ' ὡν ακουετε. Ξ. Αλλα προσεξομεν ὡς μαλιστα, εφην εγωγε. Π. Τοιγαρȣν, εφη, σωθησεσθε. XXI.

XXI. Ξ. Ὅταν ουν παραλαβωσιν αυτον αὗται, πϰ απαγουσι; Π. Προς την μητερα, εφη. Ξ. Αὑτη δε τις εστιν; Π. Ευδαιμονια, εφη. Ξ. Ποια δ' εστιν αὑτη; Π. Ὁρας την ὁδον εκεινην, την φερουσαν επι το [1] ὑψηλον εκεινο, ὁ εστιν ακροπολις των περιβολων παντων; Ξ. Ὁρω. Π. Ουκϰν επι τϰ προπυλαιου γυνη καθεστηκυια ευειδης τις καθηται επι θρονου ὑψηλου, κεκοσμημενη ελευθερως και απεριεργως, και εστεφανωμενη στεφανῳ ευανθει πανυ και ποικιλῳ; Ξ. Εμφαινει οὑτως. Π. Αὑτη τοινυν εστιν ἡ Ευδαιμονια, εφη.

XXII. Ξ. Ὅταν ουν ὡδε τις παραγενηται, τι ποιει; Π. Στεφανοι αυτον, εφη, τῃ ἑαυτης δυναμει ἡ τε Ευδαιμονια και αἱ αλλαι Αρεται πασαι, ὡσπερ νενικηκοτα τους μεγιστους αγωνας. Ξ. Και ποιους αγωνας νενικηκεν αυτος; εφην εγω. Π. Τϰς μεγιστους, εφη, και τα μεγιστα θηρια, ἁ προτερον αυτον κατησθιε, και εκολαζε, και εποιει δουλον· ταυτα παντα νενικηκε, και απερριψεν αφ' ἑαυτϰ, και κεκρατηκεν ἑαυτου, ὡστε εκεινα νυν τουτῳ δουλευουσι, καθαπερ οὑτος εκεινοις προτερον.

XXIII. Ξ. Ποια ταυτα λεγεις θηρια; πανυ γαρ επιποθω ακουσαι. Π. Πρωτον μεν, εφη, την Αγνοιαν, και τον Πλανον· η ου δοκει σοι θηρια ταυτα ειναι; Ξ. Και πονηρα γε, εφην εγω. Π. Ειτα την Λυπην, και τον Οδυρμον, ϗ την Ὑπερηφανειαν, ϗ

την

την Φιλαργυριαν, και την Ακρασιαν, και την λοιπην ἁπασαν Κακιαν· παντων τουτων κρατει, και ȣ κρατειται, ὡσπερ το προτερον. Ξ. Ὠ [1]καλων εργων, εφην εγω, και καλλιστης νικης! Αλλ᾽ εκεινο ετι μοι ειπε τις ἡ δυναμις τȣ στεφανου, ᾧ εφης στεφανȣσθαι αυτον; Π. Ευδαιμονικη, ω νεανισκε· ὁ γαρ στεφανωθεις ταυτῃ τῃ δυναμει, ευδαιμων γιγνεται και μακαριος, και εχει ουκ εν ἑτεροις τας ελπιδας της ευδαιμονιας, αλλ᾽ εν αυτῳ.

XXIV. Ξ. Ὡς καλον το νικημα λεγεις! Ὁταν δε στεφανωθῃ, τι ποιει, η ποι βαδιζει; Π. Αγȣσιν αυτον ὑπολαβȣσαι ἁι Αρεται προς τον τοπον εκεινον, ὁθεν ηλθε πρωτον, ϗ δεικνυȣσιν αυτῳ τους εκει διατριβοντας, ὡς κακως και αθλιως ζωσι, και ὡς ναυαγουσιν εν τῳ βιῳ, και πλανωνται, και αγονται κατακεκρατημενοι, ὡσπερ ὑπο πολεμιων· οἱ μεν ὑπ᾽ Ακρασιας, οἱ δε ὑπ᾽ Αλαζονειας, οἱ δε ὑπο Φιλαργυριας, ἑτεροι δε υπο Κενοδοξιας, ἑτεροι δε ὑφ᾽ ἑτερων κακων· εξ ὡν ου δυνανται εκλυσαι ἑαυτους των δεινων, οἱς δεδενται, ὡστε σωθηναι, και αφικεσθαι ὡδε· αλλα ταραττονται δια παντος του βιου. Τȣτο δε πασχουσι δια το μη δυνασθαι την ενθαδε ὁδον εὑρειν· επελαθοντο γαρ το παρα τȣ Δαιμονιȣ προσταγμα.

XXV. Ξ. Ορθως μοι δοκεις λεγειν· αλλα και τȣτο παλιν απορω, δια τι δεικνυȣσιν αυτῳ τον τοπον εκεινον αἱ Αρεται, ὁθεν ἡκει το προτερον; Π. Ουκ ακριβως

ακριβως ηδει, ουδε ηπιστατο, εφη, ουδεν των εκει· αλλ ενεδοιαζε, και δια την Αγνοιαν, και τον Πλανον, ὁν δη επεπωκει, τα μη οντα αγαθα ενομιζεν αγαθα ειναι, και τα μη οντα κακα, κακα. Διο και εζη κακως, ὡσπερ οἱ αλλοι οἱ εκει διατριβοντες· νυν δε ανειληφως την επιστημην των συμφεροντων, αυτος τε καλως ζῃ, και τουτους θεωρει [1] ὡς κακως πρασσουσιν.

XXVI. Ξ. Επειδαν ουν θεωρησῃ παντα, τι ποιει, η που ετι βαδιζει; Π. Ὁποι αν βουληται, εφη· πανταχου γαρ εστιν αυτῳ ασφαλεια, ὡσπερ τῳ το [2] Κωρυκιον αντρον εχοντι· και πανταχου, οὑ αν αφικηται, παντα καλως βιωσεται μετα πασης ασφαλειας· ὑποδεξονται γαρ αυτον ασμενως παντες, καθαπερ τον ιατρον οἱ πασχοντες. Ξ. Ποτερον ουν κἀκεινας τας γυναικας, ἁς εφης θηρια ειναι, ουκ ετι φοβειται, μη τι παθῃ ὑπ' αυτων; Π. Νη Δια, ουδεν· ου μη διοχληθησεται, ουτε ὑπ' Οδυνης, ουτε ὑπο Λυπης, ουτε ὑπ' Ακρασιας, ουτε ὑπο Φιλαργυριας, ουτε ὑπο Πενιας, ουτε ὑπ' αλλου κακου ουδενος· ἁπαντων γαρ κυριευει, και επανω παντων εστι των προτερον αυτον λυπουντων, καθαπερ οἱ [3] εχιοδηκτοι· τα γαρ θηρια δηπου, τα παντας τους αλλους κακοποιουντα μεχρι θανατου, εκεινους ου λυπει, δια το εχειν αντιφαρμακον αυτους· οὑτω και τουτον ουκετι ουδεν λυπει, δια το εχειν το αντιφαρμακον.

XXVII.

XXVII. Ξ. Καλως εμοι δοκεις λεγειν. Αλλ' ετι τετο μοι ειπε, τινες εισιν οὑτοι, οἱ δοκεντες εκειθεν απο του βουνου παραγιγνεσθαι; και οἱ μεν αυτων, εστεφανωμενοι, εμφασιν ποιουσιν ευφροσυνης τινος· οἱ δε, αστεφανωτοι, [1] λυπης και ταραχης [μεστοι,] και τας κνημας και τας κεφαλας δοκουσι τετριφθαι, κατεχονται δε ὑπο γυναικων τινων. Π. Οἱ μεν εστεφανωμενοι, [2] οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης· οἱ δε αστεφανωτοι, οἱ μεν, απεγνωσμενοι ὑπο της Παιδειας, ανακαμπτουσι, κακως και αθλιως διακειμενοι· οἱ δε, αποδεδειλιακοτες, και αναβεβηκοτες προς την Καρτεριαν, παλιν ανακαμπτουσι, και πλανωνται ανοδιᾳ. Ξ. Αἱ δε γυναικες, αἱ μετ' αυτων ακολεθεσαι, τινες εισιν αὑται; Π. Λυπαι, εφη, και Οδυναι, και Αθυμιαι, και Αδοξιαι, και Αγνοιαι.

XXVIII. Ξ. Παντα κακα λεγεις αυτοις ακολουθειν. Π. Νη Δια, παντα, εφη, και επακολουθουσιν· Οὑτοι δε, ὁταν παραγενωνται εις τον πρωτον περιβολον προς την Ἡδυπαθειαν και την Ακρασιαν, ουχ ἑαυτους αιτιωνται, αλλ' ευθυς κακως λεγουσι και την Παιδειαν, και τους εκεισε βαδιζοντας, ὡς ταλαιπωροι και αθλιοι εισι και κακοδαιμονες, οἱ τον βιον τον παρ' αυτοις καταλιποντες κακως ζωσι, και ουκ απολαυουσι των παρ' αυτοις αγαθων. Ξ. Ποια δε λεγουσιν Αγαθα ειναι; Π. Την Ασωτιαν, και

την Ακρασιαν, ὡς ειποι αν τις [1] επι κεφαλαιου· το γαρ ευωχεισθαι βοσκηματων τροπῳ, και απολαυειν, μεγιστα αγαθα ἡγουνται ειναι.

XXIX. Ξ. Αἱ δε εκειθεν παραγενομεναι ἑτεραι γυναικες, ἱλαραι τε και γελωσαι, τινες καλουνται; Π. Δοξαι, εφη· και αγαγουσαι προς την Παιδειαν τους εισελθοντας προς τας Αρετας, ανακαμπτουσιν ὁπως ἑτερους αγαγωσι, και αναγγειλωσιν, ὁτι ευδαιμονες ηδη γεγονασιν, οὑς τοτε απηγαγον. Ξ. Ποτερον ουν, εφην εγω, αὑται εισω προς τας Αρετας εισπορευονται; Π. Εφη, Ου· ου γαρ θεμις Δοξαν εισπορευεσθαι προς την Επιστημην, αλλα τῃ Παιδειᾳ παραδιδοασιν αυτους· ειτα, ὁταν ἡ Παιδεια παραλαβῃ, ανακαμπτουσιν αὑται παλιν, αλλους αξουσαι· ὡσπερ αἱ νηες, τα φορτια εξελομεναι, παλιν ανακαμπτουσιν, και αλλων τινων γεμιζονται.

XXX. Ξ. Ταυτα μεν δη καλως μοι δοκεις, εφην, εξηγησθαι. Αλλ' εκεινο ουδεπω ἡμιν δεδηλωκας, τι προσταττει το Δαιμονιον τοις εισπορευομενοις εις τον βιον ποιειν. Π. Θαῤῥειν, εφη· διο και ὑμεις θαῤῥειτε· παντα γαρ ὑμιν εξηγησομαι, και ουδεν αποκρυψω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Π. Εκτεινας ουν την χειρα παλιν, Ὁρατε, εφη, την γυναικα εκεινην, ἡ δοκει τυφλη τις ειναι, και επι λιθου στρογγυλου ἑσταναι, ἡν και αρτι ὑμιν ειπον ὁτι Τυχη καλειται; Ξ. Ὁρωμεν.

XXXI.

XXXI. Π. [1]Ταυτῃ κελευει, εφη, μη πιστευειν, και βεβαιον μηδεν πιστευειν, μηδε ασφαλες εχειν, ὁ, τι αν παρ' αυτης λαβῃ τις, μηδε ὡς ιδια ἡγεισθαι· ουδεν γαρ κωλυει, ταυτα παλιν αφελεσθαι, και ἑτερῳ διδοναι· πολλακις γαρ τυτο ειωθε ποιειν. [2]Και δια ταυτην ουν την αιτιαν κελευει προς τας παρ' αυτης δοσεις αηττητους γιγνεσθαι· και μητε χαιρειν ὁταν διδῳ, μητε αθυμειν ὁταν αφεληται, και μητε ψεγειν αυτην, μητε επαινειν· ουδεν γαρ ποιει μετα λογισμου, αλλ' [3]εικη, και ὡς ετυχε, παντα, ὡσπερ προτερον ὑμιν ελεξα. Δια τουτο ουν το Δαιμονιον κελευει μη θαυμαζειν, ὁ τι αν πραττοι αὑτη, μηδε γιγνεσθαι ὁμοιυς τοις κακοις τραπεζιταις. Και γαρ εκεινοι, ὁταν μεν λαβωσι το αργυριον παρα των ανθρωπων, χαιρουσι, και ιδιον νομιζουσιν ειναι· ὁταν δε [4]απαιτωνται, αγανακτυσι, ϗ [5]δεινα οιονται πεπονθεναι· υ μνημονευοντες, ὁτι επι τυτῳ ελαβον τα θεματα, εφ' ᾧ υδεν κωλυει τον θεμενον παλιν κομισασθαι. Ὡσαυτως τοινυν κελευει [6]εχειν το Δαιμονιον και προς την παρ' αυτης δοσιν· και μνημονευειν, ὁτι τοιαυτην εχει φυσιν ἡ Τυχη, ὡστε, ἁ δεδωκεν, αφελεσθαι, και ταχεως παλιν δουναι πολλαπλασια, αυθις δε αφελεσθαι ἁ δεδωκεν· ου μονον δε, αλλα και τα προυπαρχοντα. Ἁ γουν διδῳ, κελευει λαμβανειν παρ' αυτης, και συντομως απελθειν εχοντας προς την βεβαιαν και ασφαλη δοσιν.

XXXII.

XXXII. Ξ. Ποιαν ταυτην; εφην εγω. Π. Ἡν ληψονται παρα της Παιδειας, [1] ην διασωθωσιν εκει. Ξ. Αὑτη ουν τις εστιν; Π. Ἡ αληθης Επιστημη, εφη, των συμφεροντων, και ασφαλης δοσις, και βεβαια, και αμεταβλητος. Φευγειν ουν κελευει συντομως προς ταυτην· και ὁταν ελθωσι προς τας γυναικας εκεινας, ἁς και προτερον ειπον ὁτι Ακρασια και Ἡδυπαθεια καλουνται, και εντευθεν κελευει συντομως απαλλαττεσθαι, και [2] μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν, ἑως αν προς την Ψευδοπαιδειαν αφικωνται. Κελευει ουν αυτοις χρονον τινα ενδιατριψαι, και λαβειν ὁ τι αν βουλωνται παρ' αυτης, ὡσπερ εφοδιον· ειτα εντευθεν απιεναι προς την αληθινην Παιδειαν συντομως. Ταυτ' εστιν, ἁ προστασσει το Δαιμονιον. Ὁστις τοινυν παρ' αυτα τι ποιει, η παρακουει, απολλυται κακος κακως.

XXXIII. Ὁ μεν δη μυθος, ω Ξενοι, ὁ εν τῳ πινακι, τοιουτος ἡμιν εστιν. Ει δε δει τι προσπυθεσθαι περι ἑκαστου τουτων, ουδεις [3] φθονος· εγω γαρ ὑμιν φρασω. Ξ. Καλως λεγεις, εφην εγω. Αλλα τι κελευει αυτους το Δαιμονιον λαβειν παρα της Ψευδοπαιδειας; Π. Ταυθ' ἁ δοκει ευχρηστα ειναι. Ξ. Ταυτ' ουν τινα εστι; Π. Γραμματα, εφη, [4] και των αλλων μαθηματων, ἁ και Πλατων φησιν ὡσανει χαλινου τινος δυναμιν εχειν τοις νεοις, ἱνα μη εις ἑτερα περισπωνται. Ξ. Ποτερον δε αναγκη ταυτα λαβειν,

ξειν, ει μελλει τις ἡξειν προς την αληθινην Παιδειαν, η ου; Π. Αναγκη μεν ουδεμια, εφη· χρησιμα μεν τοι εστι· προς δε το βελτιους γενεσθαι ουδεν συμβαλλεται ταυτα. Ξ. Ουδεν αρα λεγεις ταυτα χρησιμα ειναι προς το βελτιους γενεσθαι ανδρας; Π. Ουδεν· εστι γαρ και ανευ τουτων βελτιους γενεσθαι· ὁμως δε ουκ αχρηστα κακεινα εστιν. [1] Ὡς γαρ δι ερμηνεος συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε, ὁμως μεν τοι γε ουκ αχρηστον ην, [2] ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν· [3] οὑτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.

XXXIV. Ξ. Ποτερον ουδεν προεχουσιν οὑτοι οἱ μαθηματικοι, προς το βελτιους γενεσθαι των αλλων ανθρωπων; Π. Πως μελλουσι προεχειν, επειδαν φαινωνται ηπατημενοι περι αγαθων και κακων, ὡσπερ και οἱ αλλοι, και ετι κατεχομενοι ὑπο πασης κακιας; Ουδεν γαρ κωλυει, ειδεναι μεν γραμματα, και κατεχειν τα μαθηματα παντα, ὁμοιως δε μεθυσον και ακρατη ειναι, και φιλαργυρον, και αδικον, και προδοτην, και [4] το περας αφρονα. Ξ. Αμελει πολλους τοιουτους εστιν ιδειν. Π. Πως ουν οὑτοι προεχουσιν, εφη, εις το βελτιους ανδρας γενεσθαι, ἑνεκα τουτων των μαθηματων;

XXXV. Ξ. Ουδαμως φαινεται, εκ τουτου του λογου. Αλλα τι εστιν, εφην εγω, το αιτιον, ὁτι εν

τῳ

τῳ δευτερῳ περιβολῳ διατριβουσιν, ὡσπερ εγγιζοντες προς την αληθινην Παιδειαν; Π. Και τι τουτο ωφελει αυτους; εφη· ὁταν πολλακις εστιν ιδειν παραγιγνομενους εκ του πρωτου περιβολου απο της Ακρασιας, και της αλλης Κακιας, εις τον τριτον περιβολον, προς την Παιδειαν την αληθινην, οἱ τουτους τους μαθηματικους παραλλαττουσιν. Ὡστε, [1] πως ετι προεχουσιν, αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι; Ξ. Πως, εφην εγω, τουτο; Π. [2] Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ οιδασιν· ἑως δ' αν εχωσι ταυτην την δοξαν, ακινητους αυτους αναγκη ειναι προς το ὁρμᾳν προς την αληθινην Παιδειαν. Ειτα, το ἑτερον ουχ ὁρᾳς, ὁτι και αἱ Δοξαι εκ του πρωτου περιβολου εισπορευονται προς αυτους ὁμοιως; Ὡστε ουθεν οὑτοι εκεινων βελτιους εισιν, εαν μη και τουτοις συνῃ Μεταμελεια, και πεισθωσιν, ὁτι ου Παιδειαν εχουσιν, αλλα Ψευδοπαιδειαν, δι ἡν απατωνται· οὑτω δε διακειμενοι, ουκ αν ποτε σωθειεν. [3] Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις λεγομενοις, μεχρις αν ἑξιν λαβειν. Αλλα περι των αυτων πολλακις δει επισκοπειν, και μη διαλειπειν· τα δε αλλα παρεργα ἡγησασθαι. ει δε μη, ουδεν οφελος εσται ὑμιν ὡν νυν ακουετε.

XXXVI. Ξ. Ποιησομεν. Τουτο δε εξηγησαι, πως ουκ εστιν αγαθα, ὁσα λαμβανουσιν οἱ ανθρωποι

παρα της Τυχης; οἱον το ζῃν, το ὑγιαινειν, το πλȣτειν, το ευδοξειν, το τεκνα εχειν, το νικᾳν, και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια; η παλιν, τα εναντια πως ουκ εστι κακα; πανυ γαρ ἡμιν παραδοξον και απιστον δοκει το λεγομενον. Π. Αγε τοινυν, πειρω, εφη, αποκρινασθαι το φαινομενον [1] περι ων αν σε ερωτω. Ξ. Αλλα ποιησω τουτο, εφην εγω. Π. Ποτερον ουν, κᾳν κακως τις ζῃ, αγαθον εκεινῳ το ζῃν; Ξ· Ου μοι δοκει, αλλα κακον· εφην εγω. Π. Πως ουν αγαθον εστι το ζῃν, εφη, ειπερ τουτῳ εστι κακον; Ξ. Ὁτι τοις μεν κακως ζωσι, κακον μοι δοκει ειναι· τοις δε καλως, αγαθον. Π. Και κακον αρα λεγεις το ζῃν, και αγαθον ειναι; Ξ. Εγωγε.

XXXVII. Π. Μη ουν απιθανως λεγε· αδυνατον γαρ, το αυτο πραγμα και κακον και αγαθον ειναι· οὑτω γαρ και ωφελιμον και βλαβερον αν ειη, και αἱρετον και φευκτον ἁμα αει. Ξ. Απιθανον μεν. [2] αλλα πως ουκ, ει το κακως ζῃν, ᾧ αν ὑπαρχοι, κακον τι ὑπαρχει αυτῳ, κακον αυτῳ το ζῃν εστιν; Π. [3] Αλλ' ου το αυτο, εφη, ὑπαρχει το ζῃν τῳ κακως ζῃν· η ου σοι φαινεται; Ξ. Αμελει ουδ' εμοι δοκει το αυτο ειναι. Π. Το κακως τοινυν ζῃν, κακον εστι· το δε ζῃν, ου κακον εστιν· επει, ει ην κακον, τοις ζωσι καλως κακον δη ὑπηρχεν, επει το ζῃν αυτοις ὑπηρχεν, ὁπερ εστι κακον. Ξ. Αληθη μοι δοκεις λεγειν.

XXXVIII. Π. Επει τοινυν αμφοτεροις συμβαινει το ζῆν, και τοις κακως ζωσι, και τοις καλως, ουκ αν ειη ουτε αγαθον ειναι το ζῆν, ουτε κακον· [1] ὡσπερ ουδε το τεμνειν και καιειν εν τοις αῤῥωστουσιν εστι νοσερον και ὑγιεινον· ουκουν οὑτω και επι του ζῆν. Ξ. Εστι ταυτα. Π. Συ τοινυν οὑτω θεωρησον· ποτερον αν βουλοιο ζῆν κακως, η αποθανειν καλως και ανδρειως; Ξ. Αποθανειν εγωγε καλως. Π. Ουκουν ουδε το αποθανειν κακον εστιν, ειπερ αἱρετωτερον εστι πολλακις το αποθανειν του ζῆν. Ξ. Εστι ταυτα. Π. Ουκουν ὁ αυτος λογος και περι του ὑγιαινειν, και νοσειν· πολλακις γαρ ου συμφερει ὑγιαινειν, αλλα τουναντιον, ὁταν ἡ περιστασις τοιαυτη. Ξ. Αληθη λεγεις.

XXXIX. Π. Αγε δη, σκεψωμεθα και περι τȣ πλουτειν οὑτως· ειγε θεωρειν εστιν, ὡς πολλακις εστιν ιδειν, ὑπαρχοντα τινι πλουτον, κακως δε ζωντα τȣτον και αθλιως. Ξ. Νη Δια, πολλους γε. Π. Ουκουν ουδεν τουτοις ὁ πλουτος βοηθει εις το ζῆν καλως; Ξ. Φαινεται· αυτοι γαρ φαυλοι εισιν. Π. Ουκουν το σπουδαιους ειναι, ουχ ὁ πλουτος ποιει, αλλα ἡ Παιδεια. Ξ. Εικος γε, εκ τουτου αρα του λογου. Π. Που δε ὁ πλουτος αγαθον εστιν, ειπερ ου βοηθει τοις εχουσιν αυτον εις το βελτιους ειναι; Ξ. Φαινεται. Π. Οὑτως ουδε συμφερει αρα ενιοις πλουτειν, ὁταν μη επισταντα τῳ πλουτῳ χρησθαι.

Ξ.

Ξ. Δοκει μοι. Π. Πως ουν τȣτο αν τις κρινει αγαθον ειναι, ὁ πολλακις ου συμφερει ὑπαρχειν; Ξ. Ουδαμως. Π. Ουκουν ει μεν τις επισταται πλουτῳ χρησθαι καλως και εμπειρως, ευ βιωσεται· ει δε μη, κακως. Ξ. Αληθεστατα μοι δοκεις τουτο λεγειν.

XL. Π. Και [1]το συνολον δε, το τιμᾳν ταυτα ὡς αγαθα οντα, η ατιμαζειν ὡς κακα, τουτο δ' εστι το ταραττον τους ανθρωπους και βλαπτον· ὁταν τιμωνται τε, και οιονται δια τουτων μονων ειναι [2]το ευδαιμονειν, και πανθ' ἑπομενως πραττουσιν ἑνεκα τουτων, και τα ασεβεστατα δοκουντα ειναι. Ταυτα δε πασχουσι δια την του αγαθου αγνοιαν· [3]αγνοουσι γαρ, ὁτι ου γινεται εκ κακων αγαθον. [4]Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν εκ κακων και αισχρων εργων· οἱον λεγω [5]εκ τȣ προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν, και εξ αλλων πολλων και μοχθηρων. Ξ. Εστι ταυτα.

XLI. Π. Ει τοινυν γινεται εκ κακȣ αγαθον μηθεν, ὡσπερ εικος, πλουτος δε γινεται εκ κακων εργων· αναγκη μη ειναι αγαθον τον πλουτον. Ξ. Συμβαινει ȣ̔τως εκ τȣτȣ τȣ λογου. Π. [6]Αλλ' ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ȣκ εστι κτησασθαι εκ κακων εργων· ὡσαυτως δε ουδε το αδικειν και αφρονειν, εκ καλων εργων· ουδε ὑπαρχειν ἁμα τῳ αυτῳ δυνανται. Πλουτον δε, και δοξαν, και το νικᾳν,

και

και τα λοιπα, ὁσα τουτοις παραπλησια, ουδεν κωλυει ὑπαρχειν τινι ἁμα μετα κακιας πολλης· ὥστε ουκ αν η ταυτα αγαθα, ουτε κακα· αλλα το φρονειν μονον αγαθον, το δε αφρονειν κακον. Ξ. Ἱκανως μοι δοκεις λεγειν, εφην.

FINIS

EXCERPTORUM EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA.

PARS ALTERA:

COMPLECTENS EXCERPTA EX NONNULLIS POETIS.

I.

Ex ANACREONTIS

CARMINIBUS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON
Delevit ætas.——— Hor.

*ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΔΑΙ.

I.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ.

ΘΕΛΩ λεγειν Ατρειδας,
Θελω δε Καδμον ᾀδειν·
Ἁ βαρβιτος δε χορδαις
Ερωτα μουνον ηχει.
Ημειψα νευρα πρωην,
Και την λυρην ἁπασαν·
Κᾳγω μεν ηδον αθλους
Ἡρακλεους· λυρη δε
Ερωτας αντεφωνει.

Χαιροιτε,

Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,
Ἡρωες· ἡ λυρη γαρ
Μονȣς ερωτας αδει.

II.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Φυσις κερατα ταυροις,
Ὁπλας δ᾽ εδωκεν ἱπποις,
Ποδωκιην λαγωοις,
Λεȣσι χασμ᾽ οδοντων,
Τοις ἰχθυσιν το νηκτον,
Τοις ορνεοις πετασθαι,
Τοις ἀνδρασι φρονημα·
Γυναιξιν—ȣκ ἐτ᾽ ειχεν.
Τι ȣν διδωσι;—καλλος,
Αντ᾽ ασπιδων ἁπασων,
Αντ᾽ εγχεων ἁπαντων.
Νικᾳ δε και σιδηρον,
Και πυρ, καλη τις ȣσα.

III.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτιοις ποθ᾽ ὡραις,
Στρεφεται ὁτ᾽ Αρκτος ηδη
Κατα χειρα την Βοωτȣ,
Μεροπων δε φυλα παντα

Κεαται κοπῳ δαμεντα·
Τοτ' Ερως επισταθεις μευ
Θυρεων εκοπτ' οχηας.
Τις, εφην, θυρας αρασσει;
Κατα μευ σχισεις ονειρȣς.
῾Ο δ' Ερως, ανοιγε, φησι,
Βρεφος ειμι, μη φοβησαι·
Βρεχομαι δε, κᾳσεληνον
Κατα νυκτα πεπλανημαι.
Ελεησα ταυτ' ακȣσας,
Ανα δ' ευθυ, λυχνον ἁψας,
Ανεῳξα, και βρεφος μεν
Εσορω φεροντα τοξον,
Πτερυγας τε, και φαρετρην.
Παρα δ' ἱστιην καθιξας,
Παλαμαισι χειρας αυτȣ
Ανεθαλπον, εκ δε χαιτης
Απεθλιβον ὑγρον ὑδωρ.
῾Ο δ', επει κρυος μεθηκε,
Φερε, φησι, πειρασωμεν
Τοδε τοξον, ες τι μοι νυν
Βλαβεται βραχεισα νευρη.
Τανυει δε, και με τυπτει
Μεσον ἡπαρ, ὡσπερ οιστρος.

Ανα

Ανα δ' ἁλλεται καχαζων,
Ξενε, δ' ειπε, συγχαρηθι·
Κερας αϐλαϐες μεν εστι,—
Συ δε καρδιην πονησεις.

IV.

ΕΙΣ ʽΕΑΥΤΟΝ.

Επι μυρσιναις τερειναις,
Επι λωτιναις τε ποιαις
Στορεσας, θελω προπινειν.
ʽΟ δ' Ερως, χιτωνα δησας
ʽΥπερ αυχενος παπυρῳ,
Μεθυ μοι διακονειτω.
Τροχος ἁρματος γαρ οἱα
Βιοτος τρεχει κυλισθεις·
Ολιγη δε κεισομεσθα
Κονις, οστεων λυθεντων.
Τι σε δει λιθον μυριζειν;
Τι δε γῃ χεειν ματαια;
Εμε μαλλον, ὡς ετι ζω,
Μυρισον, ῥοδοις δε κρατα
Πυκασον, καλει δ' ἑταιρην.
Πριν, ερω σε, μ' απελθειν
ʽΥπο νερτερων χορειας,
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

V.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ.

Το ῥοδον το των ερωτων
Μιξωμεν Διονυσῳ·
Το ῥοδον το καλλιφυλλον
Κροταφοισιν ἁρμοσαντες,
Πινωμεν ἁϐρα γελωντες.
Ῥοδον, ω φεριστον ανθος,
Ῥοδον ειαρος μελημα·
Ῥοδα και θεοισι τερπνα.
Ῥοδα παις ὁ της Κυθηρης
Στεφεται καλοις ιȣλοις
Χαριτεσσι συγχορευων.
Στεψον ȣν με, και λυριζων
Παρα σοις, Διονυσε, σηκοις,
Μετα κȣρης βαθυκολπȣ,
Ῥοδινοισι στεφανισκοις
Πεπυκασμενος, χορευσω.

VI.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ερασμιη πελεια,
Ποθεν, ποθεν πετασαι;
Ποθεν μυρων τοσȣτων,
Επ' ηερος θεȣσα,

Πνεεις τε και ψεκαζεις ;
Τις εις ;—τι σοι μελει δε ;
Ανακρεων μ' επεμψε
Προς παιδα, προς Βαθυλλον,
Τον αρτι των ἁπαντων
Κρατȣντα και τυραννον.
Πεπρακε μ' ἡ Κυθηρη
Λαβȣσα μικρον ὑμνον·
Εγω δ' Ανακρεοντι
Διακονω τοσαυτα.
Και νυν, ὁρας, εκεινȣ
Επιστολας κομιζω·
Και φησιν ευθεως με
Ελευθερην ποιησειν.
Εγω δε, κην αφῃ με,
Δȣλη μενω παρ' αυτῳ.
Τι γαρ με δει πετασθαι
Ορη τε και κατ' αγρȣς,
Και δενδρεσιν καθιζειν,
Φαγȣσαν αγριον τι ;
Ταννν εδω μεν αρτον,
Αφαρπασασα χειρων
Ανακρεοντος αυτȣ·

Πιειν

Πιειν δε μοι διδωσι
Τον οινον, ὁν προπινει.
Πιουσα δ' αν χορευω,
Και δεσποτην εμοισι
Πτεροισι συσκιαζω·
Κοιμωμενη δ' επ' αυτῳ
Τῳ βαρβιτῳ καθευδω.
Εχεις ἁπαντ'· απελθε.
Λαλιστεραν μ' εθηκας,
Ανθρωπε, και κορωνης.

VII.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ.

Λεγουσιν αἱ γυναικες,
Ανακρεων, γερων ει·
Λαβων εσοπτρον, αθρει
Κομας μεν ουκ ετ' ουσας,
Ψιλον δε σευ μετωπον.
Εγω δε τας κομας μεν,
Ειτ' εισιν, ειτ' επηλθον,
Ουκ οιδα· τουτο δ' οιδα,
Ὡς τῳ γεροντι μαλλον
Πρεπει τα τερπνα παιζειν,
Ὁσῳ πελας τα Μοιρης.

VII.

VIII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θελω, θελω φιλησαι·
Επειθ' Ερως φιλειν με·
Εγω δ' εχων νοημα
Αϐουλον, ȣκ επεισθην.
῾Ο δ' ευθυ τοξον αρας
Και χρυσεην φαρετρην,
Μαχῃ με πρȣκαλειτο.
Καγω λαϐων επ' ωμων
Θωρηχ', ὁπως Αχιλλευς,
Και δȣρα, και ϐοειην,
Εμαρναμην Ερωτι.
Εϐαλλ', εγω δ' εφευγον,
῾Ως δ' ȣκ επ' ειχ' οϊστους,
Ησχαλλεν· ειθ' ἑαυτον
Αφηκεν εις βελεμνον·
Μεσος δε καρδιης μευ
Εδυνε, και μ' ελυσε.
Ματην δ' εχω βοειην·
Τι γαρ βαλωμεθ' εξω,
Μαχης εσω μ' εχουσης;

IX.

IX.

ΕΙΣ ΤΗΝ ʽΕΑΥΤΟΥ ʽΕΤΑΙΡΑΝ.

Αγε, ζωγραφων αριστε,
Γραφε ζωγραφων αριστε,
ʽΡοδιης κοιρανε τεχνης,
Απεουσαν, ὡς αν ειπω,
Γραφε την εμην ἑταιρην.
Γραφε μοι τριχας το πρωτον
ʽΑπαλας τε και μελαινας·
ʽΟ δε κηρος αν δυνηται,
Γραφε και μυρου πνεουσας.
Γραφε δ' εξ ὁλης παρειης,
ʽΥπο πορφυραισι χαιταις,
Ελεφαντινον μετωπον.
Το μεσοφρυον δε μη μοι
Διακοπτε, μητε μισγε.
Εχετω δ', ὁπως εκεινη,
Το ληληθοτως συνοφρυ,
Βλεφαρων ιτυν κελαινην.
Το δε βλεμμα νυν αληθως
Απο του πυρος ποιησον·
ʽΑμα γλαυκον, ὡς Αθηνης,
ʽΑμα δ' ὑγρον, ὡς Κυθηρης.
Γραφε ῥινα και παρειας,

Ροδα

Ῥοδα τῳ γαλακτι μιξας.
Γραφε χειλος, οἱα Πειθους,
Προκαλουμενον φιλημα.
Τρυφερου δ' εσω γενειου,
Περι Λυγδινῳ τραχηλῳ,
Χαριτες πετοιντο πασαι.
Στολισον πολοιπον αυτην
Ὑποπορφυροισι πεπλοις·
Διαφαινετω δε σαρκων
Ολιγον, το σωμ' ελεγχον.
Απεχει· βλεπω γαρ αυτην.
Ταχα, κηρε, και λαλησεις.

X.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Συ μεν, φιλη χελιδων,
Ετησιη μολουσα,
Θερει πλεκεις καλιην·
Χειμωνι δ' εις αφαντος
Η Νειλον η 'πι Μεμφιν.
Ερως δ' αει πλεκει μευ
Εν καρδιη καλιην.
Ποθος δ' ὁ μεν πτερουται,
Ὁ δ' ωον εστιν ακμην,
Ὁ δ' ἡμιλεπτος ηδη.

Βοη

Βοη δε γινετ᾽ αιει
Κεχηνοτων νεοττων.
Ερωτιδεις δε μικρους
Οἱ μειζονες τρεφουσιν.
Οἱ δε τραφεν τες ευθυς
Παλιν κυουσιν αλλους.
Τι μηχος ουν γενηται;
Ου γαρ σθενω τοσουτους
Ερωτας εκσοβησαι.

XI.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ιδε, πως εαρος φανεντος
Χαριτες ῥοδα βρυουσιν·
Ιδε, πως κυμα θαλασσης
Ἁπαλυνεται γαληνῃ·
Ιδε, πως νησσα κολυμβᾳ·
Ιδε, πως γερανος ὁδευει·
Αφελως δ᾽ ελαμψε Τιταν.
Νεφελων σκιαι δονουνται·
Τα βροτων δ᾽ ελαμψεν εργα.
Καρποισι γαια προκυπτει·
Καρπος ελαιας προκυπτει.
Βρομιου στεφεται ναμα.
Κατα φυλλον, κατα κλωνα,
Καθελων ηνθησε καρπος.

XII.

XII.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ερως ποτ' εν ῥοδοισι
Κοιμωμενην μελιτταν
Ουκ ειδεν, αλλ' ετρωθη.
Τον δακτυλον δε δαχθεις
Τας χειρος ωλολυξε·
Δραμων δε και πετασθεις
Προς την καλην Κυθηρην,
Ολωλα, ματερ, ειπεν,
Ολωλα, κἀποθνησκω.
Οφις μ' ετυψε μικρος
Πτερωτος, ὁν καλουσι
Μελιτταν οἱ γεωργοι.
Ἁ δ' ειπεν, ει το κεντρον
Πονει το τας μελιττας,
Ποσον, δοκεις, πονουσιν,
Ερως, ὁσους συ βαλλεις;

XIII.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαριζομεν σε, τεττιξ,
Ὁτι δενδρεων επ' ακρων,
Ολιγην δροσον πεπωκως,
βασιλευς ὁπως, αειδεις·

Σα γαρ εστι κεινα παντα,
Ὁποσα βλεπεις εν αγροις,
Χ' ὁποσα φερουσιν ὑλαι.
Συ δε φιλιος γεωργων,
Απο μηδενος τι βλαπτων·
Συ δε τιμιος βροτοισι,
Θερεος γλυκυς προφητης.
Φιλεουσι μεν σε Μουσαι·
Φιλεει δε Φοιβος αυτος,
Λιγυρην δ' εδωκεν οιμην·
Το δε γηρας ου σε τειρει,
Σοφε, γηγενης, φιλυμνε,
Απαθης, αναιμοσαρκε·
Σχεδον ει θεοις ὁμοιος.

XIV.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Χαλεπον το μη φιλησαι,
Χαλεπον δε και φιλησαι·
Χαλεπωτερον δε παντων
Αποτυγχανειν φιλουντα.
Γενος ουδεν εις Ερωτα·
Σοφιη, τροπος, πατειται·
Μονον αργυρον βλεπουσιν.
Απολοιτο πρωτος αυτος,

Ὁ τον αργυρον φιλησας.
Δια τȣτον ȣκ αδελφος,
Δια τȣτον ȣ τοκηες·
Πολεμοι, φονοι δι αυτον.
Το δε χειρον, ολλυμεσθα
Δια τȣτον οἱ φιλȣντες.

XV.

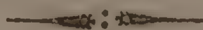
ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ.

Φιλω γεροντα τερπνον,
Φιλω νεον χορευταν.
Γερων δ' ὁταν χορευῃ,
Τριχας γερων μεν εστι,
Τας δε φρενας νεαζει.

II.

II.

Ex BIONIS IDYLLIIS.

*ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΑΔΩΝΙΔΟΣ.

ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν· επαιαζουσιν Ερωτες.
Κειται καλος Αδωνις επ᾽ ωρεσι, μηρον οδοντι
Λευκῳ λευκον οδοντι τυπεις, και Κυπριν ανιᾳ
Λεπτον αποψυχων· το δε οἱ μελαν ειβεται αἱμα
Χιονεας κατα σαρκος· ὑπ᾽ οφρυσι δ᾽ ομματα ναρκει,
Και το ῥοδον φευγει τω χειλεος· αμφι δε τηνῳ
Θνασκει και το φιλαμα, το μηποτε Κυπρις αφησει.
Κυπριδι μεν το φιλαμα και ȣ ζωοντος αρεσκει·
Αλλ᾽ ȣκ ειδεν Αδωνις ὁ μιν θνασκοντ᾽ εφιλασεν.
Αι αι ταν Κυθερειαν! απωλετο καλος Αδωνις.
Ὡς ιδεν, ὡς ενοησεν Αδωνιδος ασχετον ἑλκος,
Ὡς ιδε φοινιον αἱμα μαραινομενῳ περι μηρῳ,
Παχεας αμπετασασα κινυρετό, Μεινον, Αδωνι,

Δυσποτμε

Δυσποτμε μεινον Αδωνι, πανυστατον ὡς σε κιχειω,
Ὡς σε περιπτυξω, και χειλεα χειλεσι μιξω.
Φευγεις μακρον, Αδωνι, και ερχεαι εις Αχεροντα,
Και στυγνον βασιληα και αγριον· ἁ δε ταλαινα
Ζωω, και θεος εμμι, και ȣ δυναμαι σε διωκειν.
Λαμβανε, Περσεφονα, τον εμον ποσιν· εσσι γαρ αυτα
Πολλον εμευ κρεισσων· το δε παν καλον ες σε καταῤῥει.
Θνασκεις, ω τριποθατε· ποθος δε μοι, ὡς οναρ, επτη.
Σοι δ' ἁμα κεστος ολωλε· τι γαρ, τολμηρε, κυναγεις;
Καλος εων τοσσȣτον εμηνας θηρσι παλαιειν;
Ὡδ' ολοφυρατο Κυπρις· επαιαζȣσιν Ερωτες.
Αι αι ταν Κυθερειαν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Δακρυον ἁ Παφιη τοσον εκχεει, ὁσσον Αδωνις
Αἱμα χεει· τα δε παντα ποτι χθονι γιγνεται ανθη·
Αἱμα ῥοδον τικτει· τα δε δακρυα ταν ανεμωναν.
Αιαζω τον Αδωνιν! Απωλετο καλος Αδωνις.
Μηκετ' ενι δρυμοισι τον ανερα μυρεο, Κυπρι·
Εστ' αγαθα στιβας, εστιν Αδωνιδι φυλλας ἑτοιμα.
Λεκτρον εχει, Κυθερεια, το σον τοδε νεκρος Αδωνις·
Και νεκυς ων καλος εστι, καλος νεκυς οἱα καθευδων.
Κεκλιται ἁβρος Αδωνις εν εἱμασι πορφυρεοισιν.
Αμφι δε μιν κλαιοντες αναστεναχȣσιν Ερωτες,
Κειραμενοι χαιτας επ' Αδωνιδι. χὡ μεν οϊστως,
Ὁς δ' επι τοξον εβαιν', ὁς δ' ευπτερον αγε φαρετρην·

Κὠ μεν ελυσε πεδιλον Αδωνιδος, ὁς δε λεϐησι
Χρυσειοις φορεησιν ὑδωρ, ὁ δε μηρια λουει·
Ὁς δ' οπιθεν πτερυγεσσιν αναψυχει τον Αδωνιν.
Αυταν ταν Κυθερειαν επαιαζουσιν Ερωτες.
Εσϐεσε λαμπαδα πασαν επι φλιαις Ὑμεναιος,
Και στεφος εξεπετασσε γαμηλιον· ϰκετι δ' Ὑμαν,
Ὑμαν ϰκετ' αειδομενον μελος, ᾳδεται αι αι.
Αἱ Χαριτες κλαιοντι τον υἱεα τω Κινυραο,
Και μιν επαειδουσιν· ὁ δε σφισιν ϰκ επακουει,
Ου μαν ουκ εθελει, κωρα δε μιν ουκ απολυει.

II.

ΙΞΕΥΤΑΣ.

Ιξευτας ετι κωρος, εν αλσεϊ δενδραεντι
Ορνεα θηρευων, τον αποτροπον ειδεν Ερωτα
Ἑσδομενον πυξοιο ποτι κλαδον· ὡς δ' ενοασε,
Χαιρων, ὡνεκα δη μεγα φαινετο ορνεον αυτῳ,
Τως καλαμως ἁμα παντας επ' αλλαλοισι συναπτων,
Τᾳ και τᾳ τον Ερωτα μεταλμενον αμφεδοκευεν.
Χὡ παις ασχαλαων ἑνεχ' οἱ τελος ουδεν απαντη,
Τως καλαμως ῥιψας, ποτ' αροτρεα πρεσϐυν ἱκανεν,
Ὁς νιν τανδε τεχναν εδιδαξατο· και λεγεν αυτῳ,
Και οἱ δειξεν Ερωτα καθημενον. Αυταρ ὁ πρεσϐυς
Μειδιαων κινησε καρην, και αμειϐετο παιδα·
Φειδεο τας θηρας, μηδ' ες τοδε τωρνεον ερχευ.

Φευγε

Φευγε μακραν· κακον εντι το θηριον· ολβιος εσση
Εισοκα μη μιν ἑλῃς· ην δ' ανερος ες μετρον ελθῃς,
Οὑτος ὁ νυν φευγων κ' επαλμενος, αυτος αφ' αὑτῳ
Ελθων εξαπινας, κεφαλαν επι σειο καθιξει.

III.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΣΩΝ.

Ειαρος, ω Μυρσων, η χειματος, η φθινοπωρου,
Η θερεος, τι τοι ἁδυ; τι δε πλεον ευχεαι ελθειν;
Η θερος, ἁνικα παντα τελειεται ὁσσα μογευμες;
Η γλυκερον φθινοπωρον, ὁτ' ανδρασι λιμος ελαφρα;
Η και χειμα δυσεργον; επει και χειματι πολλοι
Θαλπομενοι θελγονται αεργιῃ τε και οκνῳ·
Ητοι καλον εαρ πλεον ευαδεν; ειπε τι τοι φρην
Αἱρειται· λαλεειν γαρ επετραπεν ἁ σχολα ἡμιν.
 М. Κρινειν ουκ επεοικε θεηϊα εργα βροτοισι.
Παντα γαρ ἱερα ταυτα και ἁδεα· σευ δε ἑκατι
Εξερεω, Κλεοδαμε, το μοι πελεν ἁδιον αλλων.
Ουκ εθελω θερος ημεν, επει τοκα μ' ἁλιος οπτῃ·
Ουκ εθελω φθινοπωρον, επει νοσον ὡρια τικτει·
Ουλον χειμα φερειν, νιφετον κρυμους τε φοβευμαι.
Ειαρ εμοι τριποθατον ὁλῳ λυκαβαντι παρειη,
Ἁνικα μητε κρυος, μηθ' ἁλιος αμμε βαρυνει.
Ειαρι παντα κυει, παντ' ειαρος ἁδεα βλαστει·
Χἁ νυξ ανθρωποισιν ισα, και ὁμοιϊος αως.

III.

III.

Ex MOSCHI IDYLLIIS.

*ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

I.

ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ἀ ΚΥΠΡΙΣ τον Ερωτα τον υἱεα μακρον εβωστρει,
Ει τις επι τριοδοισι πλανωμενον ειδεν Ερωτα,
Δραπετιδας εμος εστιν· ὁ μανυτας γερας ἑξει.
Μισθος τοι το φιλαμα το Κυπριδος· ην δ' αγαγῃς νιν,
Ου γυμνον το φιλαμα, τι δ', ω ξενε, και πλεον ἑξεις.
Εστι δ' ὁ παις περισαμος· εν εικοσι πασι μαθοις νιν.
Χρωτα μεν ου λευκος, πυρι δ' εικελος· ομματα δ' αυτου
Δριμυλα και φλογοεντα· κακαι φρενες, ἁδυ λαλημα·
Ου γαρ ισον νοεει και φθεγγεται· ὡς μελι φωνα.
Ην δε χολᾳ, νοος εστιν αναμερος, ηπεροπευτας,
Ουδεν αλαθευων· δολιον βρεφος, αγρια παισδει.
Ευπλοκαμον το καρανον, εχει δ' ιταμον το προσωπον.

Μικκυλα

Μικκυλα μεν τηνω τα χερυδρια, μακρα δε βαλλει·
Βαλλει κ' εις Αχεροντα, και εις Αϊδεω βασιληα.
Γυμνος μεν τογε σωμα, νοος δε οἱ εμπεπυκασται·
Και πτεροεις, ὁσον ορνις, εφιπταται αλλοτ' επ' αλλως
Ανερας ηδε γυναικας, επι σπλαγχνοις δε καθηται.
Τοξον εχει μαλα βαιον, ὑπερ τοξῳ δε βελεμνον·
Τυτθον ἑοι το βελεμνον, ες αιθερα δ' αχρι φορειται.
Και χρυσεον περι νωτα φαρετριον, ενδοθι δ' εντι
Τοι πικροι καλαμοι, τοις πολλακι κημε τιτρωσκει.
Παντα μεν αγρια, παντα· πολυ πλειον δε οἱ αυτῳ
Βαια λαμπας εοισα τον ἁλιον αυτον αναιθει.
Ην τυ γ' ἑλῃς τηνον, δασας αγε, μηδ' ελεησῃς.
Κην ποτ' ιδῃς κλαιοντα, φυλασσεο μη σε πλανησῃ.
Κην γελαᾳ, τυ νιν ἑλκε· κ' ην εθελῃ σε φιλασαι,
Φευγε· κακον το φιλαμα, τα χειλεα φαρμακον εντι.
Ην δε λεγῃ, Λαβε ταυτα, χαριζομαι ὁσσα μοι ὁπλα,
Μητι θιγῃς, πλανα δωρα· τα γαρ πυρι παντα βεβαπται.

II.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΒΙΩΝΟΣ.

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αδονες, αἱ πυκινοισιν οδυρομεναι ποτι φυλλοις,
Ναμασι τοις Σικελοις αγγειλατε τας Αρεθοισας,
Ὁττι Βιων τεθνακεν ὁ βωκολος, ὁττι συν αυτῳ
Και το μελος τεθνακε, και ωλετο Δωρις αοιδα.

Αρχετε,

Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Κεινος, ὁ ταις αγελαισιν ερασμιος, ουκετι μελπει,
Ουκετ' ερημαιαισιν ὑπο δρυσιν ἡμενος ᾳδει·
Αλλα παρα Πλουτηϊ μελος ληθαιον αειδει.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Τις ποτε σᾳ συριγγι μελισδεται, ω τριποθατε;
Τις δ' επι σοις καλαμοις θασει στομα; τις θρασυς οὑτως;
Εισετι γαρ πνειει τα σα χειλεα, και το σον ασθμα.
Αχω δ' εν δονακεσσι τεας επιβοσκετ' αοιδας.
Πανι φερω το μελισμα· ταχ' αν κᾳκεινος ερεισαι
Το στομα δειμαινοι, μη δευτερα σειο φερηται.
Τουτο τοι, ω ποταμων λιγυρωτατε, δευτερον αλγος·
Τουτο, Μελη, νεον αλγος· απωλετο πραν τοι Ὁμηρος,
Τηνο το Καλλιοπας γλυκερον στομα· και σε λεγοντι
Μυρεσθαι καλον υἱα πολυκλαυστοισι ῥεεθροις,
Πασαν δ' επλησας φωνας ἁλα· νυν παλιν αλλον
Υἱεα δακρυεις, αινῳ δ' επι πενθεϊ τακῃ.
Αμφοτεροι παγαις πεφιλαμενοι· ὁς μεν επινε
Παγασιδος κρανας, ὁ δ' εχεν πομα τας Αρεθουσας.
Χὡ μεν Τυνδαρεοιο καλαν αεισε θυγατρα,
Και Θετιδος μεγαν υἱα και Ατρειδαν Μενελαον·
Κεινος δ' ου πολεμους, ου δακρυα, Πανα δ' εμελπε,
Και Βωτας ελιγαινε, και αειδων ενομευε,

Και συριγγας ετευχε, και ἁδεα πορτιν αμελγε,
Και παιδων εδιδασκε φιλαματα, και τον Ερωτα
Ετρεφεν εν κολποισι, και ηρεσε την Αφροδιτην.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Πασα, Βιων, θρηνει σε κλυτη πολις, αστεα παντα.
Ασκρη μεν γοαει σε πολυ πλεον Ἡσιοδοιο·
Πινδαρον ου ποθεοντι τοσον Βοιωτιδες ὑλαι·
Ουδε τοσον τον αοιδον εμυρατο Κηϊον αστυ·
Σε πλεον Αρχιλοχοιο ποθει Παρος· αντι δε Σαπφες
Εισετι σευ το μελισμα κινυρεται ἁ Μιτυλανα.
Αρχετε, Σικελικαι, τω πενθεος, αρχετε, Μοισαι.
Αι, αι, ται μαλαχαι μεν επαν κατα καπον ολωνται,
Η τα χλωρα σελινα, το τ' ευθαλες ουλον ανηθον,
Ὑστερον αυ ζωοντι, και εις ετος αλλο φυοντι·
Αμμες δ' οἱ μεγαλοι, και καρτεροι, η σοφοι ανδρες,
Ὁπποτε πρωτα θανωμες, ανακοοι εν χθονι κοιλᾳ
Εὑδομες ευ μαλα μακρον ατερμονα νηγρετον ὑπνον.
Και συ μεν εν σιγᾳ πεπυκασμενος εσσεαι εν γᾳ.

IV.

IV.

Ex TYRTÆI ELEGIIS.

---

*ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.

I.

Περι της πολεμικης αρετης.

ΟΥΤ' αν μνησαιμην, ουτ' εν λογῳ ανδρα τιθειμην,
  Ουτε ποδων αρετης, ουτε παλαισμοσυνης·
Ουδ' ει Κυκλωπων μεν εχοι μεγεθος τε βιην τε,
  Νικῳη δε θεων Θρηΐκιον Βορεην·
Ουδ' ει Τιθωνοιο φυην χαριεστερος ειη,
  Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·
Ουδ' ει Ταντλιδεω Πελοπος βασιλευτερος ειη,
  Γλωσσαν δ' Αδρηστου μειλιχογηρυν εχοι·
Ουδ' ει πασαν εχοι δοξαν, πλην θουριδος αλκης.
  Ου γαρ ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ,
Ει μη τετλαιη μεν ὁρων φονον αἱματοεντα,
  Και δηΐων ορεγοιτ' εγγυθεν ἱσταμενος.

'Η

Ἡ δ' αρετη, τοδ' αεθλον εν ανθρωποισιν αριστον,
Καλλιστον τε φερειν γιγνεται ανδρι νεῳ.
Ξυνον δ' εσθλον τȣτο πολη̈ι τε, παντι τε δημῳ,
Ὁστις ανηρ [1]διαβας εν προμαχοισι μενῃ
Νωλεμεως, αισχρας δε φυγης επιπαγχυ λαθηται,
Ψυχην και θυμον τλημονα [2]παρθεμενος·
Θαρσυνῃ δε πεσειν τον πλησιον ανδρα παρεστως·
Οὑτος ανηρ αγαθος γιγνεται εν πολεμῳ.
Αιψα δε δυσμενεων ανδρων ετρεψε φαλαγγας
Τρηχειας, σπουδῃ τ' εσχεθε κυμα μαχης·
Αυτος δ' εν προμαχοισι πεσων φιλον ωλεσε θυμον,
Αστυ τε και λαους, και πατερ' ευκλεϊσας·
Πολλα δια στερνοιο, και ασπιδος ομφαλοεσσης,
Και δια θωρηκος προσθεν εληλαμενος.
Τον δ' ολοφυρονται μεν ὁμως νεοι ηδε γεροντες,
Αργαλεῳ δε ποθῳ πασα κεκηδε πολις.
Και τυμβος, και παιδες εν ανθρωποις αρισημοι,
Και παιδων παιδες, και γενος εξοπισω·
Ουδε ποτε κλεος εσθλον απολλυται, ουδ' ονομ' αυτȣ,
Αλλ', ὑπο γης περ εων, γιγνεται αθανατος,
Ὁντιν' αριστευοντα, μενοντα τε, μαρναμενον τε,
Γης περι και παιδων θȣρος Αρης ολεσῃ.
Ει δε φυγοι μεν κηρα τανηλεγεος θανατοιο,
Νικησας δ' αιχμης αγλαον ευχος ἑλοι·

Παντες

Παντες μιν τιμωσιν ὁμως νεοι ηδε παλαιοι.
  Πολλα δε τερπνα παθων ερχεται εις αϊδην.
Γηρασκων δ' αστοισι μεταπρεπει, ουδε τις αυτον
  Βλαπτειν, ουτ' αιδȣς ουτε δικης, εθελει.
Παντες δ' εν θωκοισιν ὁμως νεοι, οἱ τε κατ' αυτον
  Εικουσ' εκ χωρης, οἱ τε παλαιοτεροι.
Ταυτης νυν τις ανηρ αρετης εις ακρον ἱκεσθαι
  Πειρασθω, θυμον μη μεθιεις πολεμου.

II.

Τȣ αυτȣ.

Τεθναμεναι γαρ καλον ενι προμαχοισι πεσοντα
  Ανδρ' αγαθον, περι ᾗ πατριδι μαρναμενον.
Την δ' αὑτȣ προλιποντα πολιν και πιονας αγρους
  Πτωχευειν, παντων εστ' ανιηροτατον,
Πλαζομενον συν μητρι φιλῃ, και πατρι γεροντι,
  Παισι τε συν μικροις, κουριδιῃ τ' αλοχῳ.
Εχθρος μεν γαρ τοισι μετεσσεται οὑς κεν ἱκηται,
  Χρησμοσυνῃ τ' εικων και στυγερῃ πενιῃ·
Αισχυνει τε γενος, κατα δ' αγλαον ειδος ελεγχει,
  Πασα δ' αθυμια και κακοτης ἑπεται.
Ειθ' οὑτως ανδρος τοι αλωμενου ουδεμι' ὡρη
  Γιγνεται, ουτ' αιδως εισοπισω τελεθει.
Θυμῳ γης περι της δε μαχωμεθα, και περι παιδων
  Θνησκωμεν, ψυχεων μηκετι φειδομενοι.

Ω νεοι αλλα μαχεσθε παρ' αλληλοισι μενοντες,
Μηδε φυγης αισχρας αρχετε, μηδε φοβου.
Αλλα μεγαν ποιειτε και αλκιμον εν φρεσι θυμον,
Μηδε φιλοψυχειτ' ανδρασι μαρναμενοι.
Τους δε παλαιοτερους, ὧν ουκετι γουνατ' ελαφρα,
Μη καταλειποντες φευγετε τους γεραιους·
Αισχρον γαρ δη τουτο, μετα προμαχοισι πεσοντα
Κεισθαι προσθε νεων ανδρα παλαιοτερον,
Ηδη λευκον εχοντα καρη, πολιον τε γενειον,
Θυμον αποπνειοντ' αλκιμον εν κονιῃ,
Και χροα γυμνωθεντα· νεοισι δε παντ' επεοικεν,
Οφρ' αρα της ἡβης αγλαον ανθος εχῃ.
Ανδρασι μεν θνητοισιν ιδειν, ερατος δε γυναιξι
Ζωος εων· καλος δ' εν προμαχοισι πεσων.

FINIS

EXCERPTORUM EX POETIS.

NOTÆ

AD

COLLECTANEA GRÆCA MINORA:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS EMENDATIOR.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX PROSÆ SCRIPTORIBUS.

I. Notæ in Æsopum.

1. ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.] Hoc est—Æsopi Fabulæ. Floruisse dicitur Æsopus circiter Annum Mundi 3433. Olymp. LII. 1. Ante Christum natum 570. Ortus est Cotyæo, Phrygiæ oppido; conditione Servus. Primò inserviebat Xantho, cuidam Lydo; postremò Iadmoni, homini Samio, à quo manumissus est. Libertatem nactus, peregrè profectus est; et post varia facta itinera, tandem, ob ingenii ac sapientiæ famam, à Crœso Lydorum rege Sardes in regiam accitus est. Sardibus diu commoratus, Delphos à Crœso tandem missus est; ibique sacrilegii fraudulenter accusatus, deque rupe Phædriade præcipitatus, morte indignâ periit. Quæ autem Monachus ille mendax Planudes de vitâ ejus, et præsertim de corporis ipsius deformitate, contexuit, illa quidem meræ sunt ineptiæ. De eo tanquam Fabellarum auctore mentionem sæpenumerò fecerunt multi scriptores antiqui. Utrum verò quæ hodie sub ejus nomine circumferuntur Fabulæ, ipsius sint necne, valdè est incertum; immo potius viri inter Recentiores doctissimi illas ab eo prorsus abjudicârunt; quorum præcipuus est vir magni nominis Richardus Bentleius, in dissertatione suâ celeberrimâ de Epistolis Phalaridis, Themistoclis, Socratis, Euripidis, aliorumque; deque Fabulis Æsopi; Anglicè conscriptâ, et primum impressâ Londoni A. D. 1697. [Vide autem Dissert. de Babrio; auctore Th. Tyrwhitt. Lond. 1776. p. 25.] In grandioribus quidem Æsopicarum Fabularum collectionibus magna est styli varietas, et planè non

ab

3. ab eodem profecta; in earum tamen multis mira invenitur simplicitas, quæ antiquitatem remotissimam redolet, quæque ad animos juniorum Discipulorum alliciendos apprimè est accommodata. Ex quarum numero sunt pauculæ hæ Fabellæ quæ hic exhibentur. Fabulæ Æsopiçæ multos nactæ sunt imitatores; ex quibus, inter veteres quidem Phædrus Augusti Libertus, inter recentiores autem La Fontaine, meritò primas partes occupavit. Uterque, numeris poëticis, solutam Æsopi orationem, suis tamen ipsorum facetiis in locum simplicitatis Æsopicæ, plerumque malè, suffectis, adumbravit. Cuicunque cordi sit corpus absolutissimum Æsopicarum Fabularum, quotquot Græcè reperiuntur, inspicere, libet hic loci ei indicare Editiones quarum tituli sequuntur. 1. ΜΥΘΩΝ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. FABULARUM ÆSOPICARUM COLLECTIO, QUOTQUOT GRÆCE REPERIUNTUR. *Accedit Interpretatio Latina.* Oxon. 1718, in 8vo. [Hæc est editio *Marianorum*, i. e. eorum qui sunt ex Aulâ B. Mariæ V. Oxon.] 2. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, quæ *Maximo Planudi* tribuuntur. Ad veterum librorum fidem emendatas, cum Joachimi Camerarii interpretatione Latinâ, Joannis Hudsoni, suisque annotationibus, et indice omnium verborum, edidit Jo. Michael Heusinger. Isenaci et Lipsiæ, 1741, 1755. Vel cum præfatione Klotzii, omissâ Camerarii interpretatione, 1770 et 1775. 3. FABULÆ ÆSOPICÆ GRÆCÆ, cum variis lectionibus, et notis Joh. Christoph. Gottl. Ernesti. Lipsiæ, 1781, in 8vo. Cæterùm ex illis Editionibus varia passim reperiuntur Excerpta.

2. ΚΟΧΛΙΑΙ.] Anglicè, THE COCKLES. [Vide κοχλιας, in *Vocum Interpret.* ad fin. hujus Libelli.] Hic notandum, Scriptores Græcos in hujusmodi titulis artic. non usurpare.

3. Γεωργȣ παις] Angl. *An husbandman's boy, or son*—ωπτα, *was roasting*—uti tempus imperf. planè indicat. ωπτα, contractè pro ωπταε· vide οπταω.

4. ακȣσας δε αυτων] *quum autem audivisset eas*—Notandum, Latinos nullum habere participium, quod aoristorum vocis activæ participiis

participiis respondeat, nisi in verbis suis deponentibus, ακουσας, 3. *quum audivisset;* [vel ακουσας αυτων, *illis auditis;* per abl. nempe absol.] ιδων, *quum vidissem—es—et;* vel, (per participium verbi deponentis) *conspicatus.* Cæterùm—"Verba Sensus, excepto "visu, genitivum plerumque adsciscunt."

5. εφη·] vide φημι.

6. κακιστα] *pessima*—superl. à κακος. [quod vide in Gram.] *κακιστα ζωα, most wretched creatures!* v. ζωον.

7. των οικιων ὑμων εμπιπραμενων,] *domibus vestris ardentibus; while your houses are burning.*—Nimirum genitivus est absolutus; et, apud Græcos Scriptores, οικιων ὑμων, *domibus* VESTRUM, *the houses* OF YOU, idem valet ac οικιων ὑμετερων, *domibus* VESTRIS, YOUR *houses;* quod itidem observandum de aliis pronominibus, ut vocant, personalibus. Sic in Oratione Dominicâ, Πατερ ἡμων, *Father* OF US, idem valet ac Πατερ ἡμετερε, *Pater* NOSTER, OUR *Father.* v. εμπιπρημι, vel εμπιμπρημι, unde εμπιπραμενων, præs. part. vocis med. v. etiam simplex verbum πιπρημι, vel πιμπρημι, in Gram.

8. αυτοι ᾳδετε;] Angl. *are you yourselves singing? are you so stupid as to sing?* v. αυτος, et ᾳδω.

9. Κριθην την του ἱππου ὁ ἱπποκομος κλεπτων και πωλων,] Angl. *while the groom was stealing and selling his horse's corn*—κριθη, *hordeum;* quod nempe, in Asiaticis regionibus, olim præbebant, hodiéque præbent equis comedendum. Την κριθην του ἱππου, *the corn of* HIS *horse;* nam articulus sæpissimè redditur tanquam pronomen possessivum; aliquo tamen pronomine subintellecto; sic τȣ ἱππȣ pro τȣ εκεινȣ, vel τȣ ἑαυτȣ ἱππȣ, *of the horse of him, of the horse of himself; of his horse, of his own horse.* v. κλεπτω, et πωλεω.

10. τον ἱππον ετριβε και εκτενιζε] Angl. *was rubbing and combing—kept rubbing and combing at the horse*—uti planè indicat tempus imperf. πασας ἡμερας, supple δια, *for whole days.* v. τριβω, et κτενιζω.

11. την κριθην την τρεφουσαν] supple εμε, *hordeum alens me;* i. e. *hordeum*

hordeum quod alit me—[Articulus sæpe repetitur post nomen, sequente participio.] *μη πωλει, ne vendas. πωλει,* præs. imperat. contract. pro *πωλεε.*

4. 1. *χειμωνος ὡραν,*] i. e. *καθ' ὡραν, tempore hyberno,*—

2. *εὑρων*] *nactus* [vid. suprà ad p. 3. n. 4.] v. *εὑρισκω, invenio, nanciscor.*

3. *ὑπο κρυους πεπηγοτα,*] Angl. *stiff with cold.* v. *κρυος,* et *πηγνυω* vel *πηγνυμι* vel *πησσω,* in particip. perf. med. *πεπηγως, υια, ος, rigidus.*

4. *λαϐων*] *quum sumpsisset.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *λαμϐανω.*

5. *ὑπο κολπου κατεθετο·*] Angl. ad verbum, *he put it down to himself under his bosom,* i. e. *he deposited it in his bosom, κατατιθημι, depono*; *κατατιθεμαι,* in voc. med. *depono aliquid quod meum est; depono aliquid pro meipso.* Negligunt interdum aliæ linguæ tenuem et obscuriorem vocis mediæ significationem; unde factum est ut quidam Grammatici vim vocis mediæ et activæ perperam confundunt.

6. *θερμανθεις,*] *calefactus,* v. *θερμαινω.*

7. *αναλαϐων*] *quum recuperâsset, την ιδιαν φυσιν, propriam naturam,* vel *propriâ naturâ recuperatâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *αναλαμϐανω, resumo, recupero.*

8. *επληγε τον ευεργετην.*] *vulneravit beneficum.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] *πλησσω, percutio, vulnero,* in aor. 2. act. *επλαγον* et *επληγον.* Vide Vigerum, de Gr. Dict. Idiotismis, p. 213. Edit. Zeunii; et Sam. Clarke, ad Iliad, *γ',* 31.

9. *Ορνις*] *avis,* item, ut hic, *gallina.*

10. *οφεως*] Atticè pro *οφεος,* ab *οφις,* quod vide.

11. *εὑρουσα*] *nacta* v. *εὑρισκω*; et vid. supra ad p. 3. n. 4.

12. *εκθερμανασα εξεκολαψε,*] *quum calefecisset, exclusit.* Angl. *warmed and hatched* them. v. *εκθερμαινω,* et *εκκολαπτω.*

13. *θεασαμενη*] *quum vidisset,* vel *conspicata.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. *θεαομαι,* verb. dep. *specto,* &c.

14. *τι*] supple *δια.*

15.

15. ἁπερ αυξηθεντα] *quæ scilicet adulta*—v. ὁσπερ, et αυξανω. 4.

16. του αδικειν αρξεται;] *injuriam auspicabuntur?* του αδικειν, idem ferè ac της αδικιας· αρχω, *prior aliquid facio*, unde *impero;* αρχομαι, in voce pass. *subditus sum;* αρχομαι, in voce med. [unde fut. 1. αρξομαι] *incipio*, sine respectu alterius me sequentis. [Vide *Kuster.* de Verbb. Mediis.] Cæterùm αρχομαι, gen. adsciscit; et infin. cum artic. supplet vicem nominis, sic, αρχομαι του αδικειν, *incipio injustè facere;* αρχῃ του αδικειν, *incipis injustè facere;* &c. ἁπερ αρξεται, *quæ incipient;* "Neutrum plurale sæpissi- "mè gaudet verbo singulari."

17. εμπεσουσα] *quum incidisset*—v. εμπιπτω.

18. ὑποπνιγεσθαι εμελλεν,] *suffocari futura erat*, i. e. *in eo erat ut jam suffocaretur; it was just going to choke*, v. ὑποπνιγω, et μελλω.

19. βεϐρωκα, και πεπωκα, και λελουμαι.—] v. βρωσκω, πινω, et λουω.

20. καν αποθανω] *etsi mortua fuerim*—καν pro και εαν. αποθανω, ab αποθνησκω; quod vide.

21. παχυνθεις,] *pinguefactus*, v. παχυνω.

22. ανεσκιρτησε] v. ανασκιρταω.

23. αυτῳ ὁλος αφωμοιωθην.] Angl. *was made in every respect like him.* v. αφομοιοω,

24. αναγκης επελθουσης τρεχειν,] *quum incidisset necessitudo currendi*, —Infinitivus apud Græcos interdum redditur Latinè per gerundium: αναγκης επελθουσης, est gen. absolutus: επελθουσης, ab επερχομαι, quod vide.

25. του δρομου επαυσατο,] *a cursu cessavit;* subauditur απο, v. παυω, *cessare facio;* παυομαι, in voce med. *cesso, desino, quiesco.*

26. ὑπεμνησθη] Angl. *he had some sort of recollection*—του πατρος [οντος] ονου, *of his father's being an ass.* μναομαι, *recordor*, usurpatur ut verb. dep. quanquam in usu sit μναω, *in memoriam revoco*, ὑπο, in comp. sæpe minuit significationem vocis simplicis, ut *sub* apud Latinos; sic μναομαι, *I remember;* ὑπομναομαι *I have a faint remembrance; rideo, I laugh; subrideo, I smile*, ὑπεμνησθη, hic ironicè dictum.

5. 1. κρεμαμενας] *pendentes.* v. κρεμαω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι.

2. ιδȣσα,] *conspicata.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. ειδω.

3. επειρατο] *conabatur.* v. πειραομαι, ωμαι.

4. Πολλα] *multùm:* sumitur adverbialiter; à πολυς, *multus.*

5. καμȣσα,] *quum laborasset.* v. καμνω.

6. και μη δυνηθεισα] *et quum non potuisset*—v. δυναμαι.

7. παραμυθȣμενη,] à παραμυθεομαι, ȣμαι; quod vide.

8. ομφακες] *uvæ acerbæ.* v. ομφαξ.

9. ὑποκριτȣ,] Angl. *of a player.* v. ὑποκριτης.

10. και ἑκαστα των αυτȣ σκευων διερευνωμενη,] Angl. *and examining narrowly every one of his instruments,* Διερευνωμενη, contractè pro διερευναομενη, à διερευναω, ω, quod vide.

11. μορμολυκιȣ] v. μορμολυκιον. Hiſtrionum larvæ apud veteres totum tegebant caput.

12. κατεσκευασμενην·] v. κατασκευαζω.

13. αναλαβουσα] *quum sustulisset.* v. αναλαμβανω.

14. οἱα κεφαλη,] *quale caput,* οἱος, οἱα, οἱον, *qualis;* sed οιος, οιη, οιον, *solus.*

15. εγκεφαλον] Angl. *brains:* supple μυελον, *medullam;* nam εγκεφαλος, ȣ, ὁ και ἡ, significat *qui in capite est:* ex εν et κεφαλη, *caput.*

16. τη μητρι] *to* HIS *mother.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.]

17. ευχȣ] v. ευχομαι.

18. θρηνει] contractè pro θρηνεε, à θρηνεω, quod vide.

19. ὑπολαβȣση] ὑπολαμβανω, *suscipio, excipio;* item *puto, reor;* ex ὑπο et λαμβανω, quod vide. Aor. 2. part. act. ὑπολαβων, ȣσα, ον, *quum excepissem—es—et sermonem,* [i. e. *respondens,*] supple τον λογον.

20. ελεησει;] v. ελεεω.

21. τινος γαρ κρεας ὑπο σȣ γε ȣκ εκλαπη;] Angl. *for of which of them has not the flesh* [*have not the victims*] *been purloined by thee?* ὑπο σȣ γε, *by thee for thy part.* Sed vis voculæ γε sæpè inter interpretandum perit; εκλαπη, v. κλεπτω.

22. διεβαινε.] *trajiciebat, was passing;* uti planè indicat tempus imperf. v. διαβαινω.

23.

23. ὑδατος,] v. ὑδωρ.

24. ὑπελαβεν] *ratus est.* [Vide supra ad p. 5. n. 19.] ν adjungitur quia sequitur vocalis.

25. κατεχοντα] *tenentem.* κατεχω, *teneo, possideo,* f. καθεξω vel κατασχησω, p. κατεσχηκα; ex κατα et ἐχω, *habeo*; quod vide. κατα ante consonantem, κατ' ante vocalem lævigatam, καθ' ante vocacalem aspiratam. Vide Grammat. sub præp.. αντι.

26. και αφεις το ιδιον,] supple κρεας, Angl. *and having let go his own.* αφεις, ab αφιημι, *dimitto,* &c. quod vide. απο ante consonantem, απ' ante vocalem lævigatam, αφ' ante vocalem aspiratam. Vide Gram. sub præp. αντι.

27. ὡρμησε] Angl. *he made an effort.* v. ορμαω.

28. απωλεσε] *perdidit.* v. απολλυμι vel απολλυω, *perdo*; απολλυμαι, in voc. m. *pereo.*

1. το μεν ουκ ην.] Angl. *the one indeed did not exist.* το μεν 6.
the one; το δε, *the other,* ὁ δε κατειχεν, i. e. το δε ὁ κατειχεν, Angl. *and the other which he held*—

2. κατεσυρετο] *deorsum ferebatur*: Angl. *was a-carrying down.* v. κατασυρω.

3. Ταως] *Pavo.* Atticè S. Gen. ταω, D. ταῳ, A. ταων, V. ταως. Dual. N. A ταω, G. D. ταῳν. Plur. N. ταῳ, G. ταων, D. ταῳς, A. ταως. V. ταῳ.

4. Των ορνιθων—] Gen. absolut.

5. ἑαυτον ηξιου—χειροτονειν.] *seipsum putabat dignum electu*; Angl. *deemed himself worthy to be chosen.*—"Pro supino passivo ponitur "infinitivus activus, καλος ιδειν, *pulcher vidère,* id est, *visu*; quod "et Galli dicunt, *beau à voir*; et *beau voir.*" VIGERUS [Cap. 5. § 3. reg 4.] In quibusdam locutionibus Angli infinitivo nunc act. nunc pass. utuntur: sic, *an house to let,* or, *to be let*; quod est Latinè, *ædes locandæ.* Cæterùm χειροτονεω est propriè *manum protendo et attollo,* vel *protensâ manu eligo*; quod olim facere consueverunt in comitiis: ex χειρ, *manus,* et τεινω, *tendo.* ηξιου, ab αξιοω, quod vide.

6. 6. *αἱρεμενων*] *eligentibus*—Gen. absol. v. *αἱρεω*, *capio*; *αἱρεομαι*, in voc. med. *eligo*, *antepono*. Vide in Gram.

7. *ὑπολαβων*] *excepto sermone*. Vide supra ad p. 3. n. 4. et ad p. 5 n. 19.

8. *σε βασιλευοντος*] *te regnante*. v. *βασιλευω*.

9. *επιχειρησει*,] Angl. *shall attempt*. v. *επιχειρεω*.

10. *πως ἡμιν επαρκεσεις*;] *quomodo nobis opitulaberis?* v. *πως* et *ἐπαρκεω*.

11. *Κυνες λιμωττεσαι*] *Canes esurientes*. Scriptores Græci, de canibus vel equis verba facientes, feminino genere sæpè utuntur. v. *κυων*, et *λιμωττω*.

12. *βυρσας βρεχομενας*.] Angl *hides a steeping*. v. *βρεχω*.

13. *αυτων εφικεσθαι*,] i. e. *ἱκεσθαι επ᾽ αυτων*, Angl. *to come at them*. v. *ἱκνεομαι*.

14. *συνεθεντο αλληλοις*] *pacti sunt inter se*. *τιθεναι*, *ponere*; *συντιθεναι*, *componere*, *συντιθεσθαι*, in voc. med. *componere inter se*, *pacisci*. *αλληλοις*, v. *αλληλων*.

15. *εκπιωσιν*,] *ebiberent*. v. *πινω*.

16. *και ειθ᾽ οὑτως*] *et sic deinceps*. *ειτα*, ante consonant. *ειτ᾽* ante vocal. lævigatam; *ειθ᾽* ante vocal. aspiratam.

17. *παραγενωνται*.] *advenirent*, v. *παραγινομαι*.

18. *Συνεβη*] *contigit*. *συμβαινω*, *contingo*. Vide *βαινω*, in Gram.

19. *πιουσαις*] Angl. *upon drinking*. Vid. *πινω*, *bibo*, in Gram.

20. *πριν διαρραγηναι*, *η των βυρσων εφικεσθαι*.] *ut prius dirumperentur quam ad pelles venirent*. *πριν η*, *prius quam*: *των βυρσων εφικεσθαι*, i. e. *ἱκεσθαι επι των βυρσων*· *πριν* construitur cum infinitivo.

21. *κατειχε*] *possidebat*. v. *κατεχω*.

22. *ελθοντος δ᾽ ελαφου*, *και διαφθειροντος*] *quum autem cervus venisset*, *et corrumperet*, vel *pessundaret*, &c. Angl. *and when a stag had come and was spoiling*, &c.

23. *τιμωρησασθαι*] *to take vengeance upon*, &c. v. *τιμωρεω*.

24. *ηρωτα*] v. *ερωταω*.

25. *τον ανθρωπον*,] i. e. *τινα ανθρωπον*.—*κολασαι*, v. *κολαζω*.

26. *ὁ δ᾽ εφησεν*,] Angl. *and he* [viz. the man] *consented*, *εαν λαβη*

ἕῃ χαλινον, *if he* [viz. the horse] *would receive a bit*, και αυτος, *and he* [viz. the man] ανεϐη επ' αυτον, *should mount him*, &c. v. αναϐαινω, et βαινω.

27. συνομολογησαντος δε, και αναϐαντος,] Angl. *and* the horse *having agreed, and* the man *having mounted.* v. συνομολογεω.

28. αντι τε τιμωρησασθαι,] Angl. *instead of taking vengeance* upon the stag. Vide αντι in Gram.

29: εδελευσεν] v. δελευω.

1. ὡρα,] supple εν. 7.

2. βρεχεντων,] gen. absol. v. βρεχω, *irrigo, madefacio.*

3. εψυχον,] *siccabant.* v. ψυχω.

4. ητει] *petebat*, cum duplici accusativo, ut *peto* apud Latinos. v. αιτεω.

5. το θερος] *æstate*, vel, *per æstatem.* subauditur ανα.

6. συνηγες[*colligebas.* v. συναγω.

7. Ὁ δε] τεττιξ nempe.

8. εκ εσχολαζον,] *non vacabam.* v. σχολαζω.

9. ηδον] *cantabam.* v. αδω.

10. ει θερες ωραις ηυλεις,] i. e. εν ωραις· Angl. *if you piped in the season of summer.* χειμωνος ορχε, [i. e. εν ωραις χειμωνος·] *dance in winter.* v. αυλεω, et ορχεομαι.

11. ταμων] *quum secuisset.* v. τεμνω. et vide supra ad p. 3. n. 4.

12. αραμενος,] *quum sustulisset.* v αιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

13. επηχθισμενος] *pondere oppressus.* v. επαχθιζω.

14. εϐαδιζεν,] v. βαδιζω.

15. απειρηκως,] v. απερεω.

16. απεθετο τε τα ξυλα,] Angl. *he both laid aside his sticks*, v. αποτιθημι.

17. επεκαλειτο.] Angl. *he began to invoke.* v. επικαλεομαι.

18. επισταντος,] Subauditur pronomen reciprocum, επισταντος ἑαυτον, *having presented himself.* εφιστημι.

19. καλοιη] *vocaret* : Atticè pro καλεοι, contractè καλοι.

20. αρας] *quum sustulisses*, επιθης μοι, *imponeres mibi.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] Notanda hic differentia inter αρας et αραμε-

νος supra; αραμενος dictum est de illo, qui sustulisset proprium onus, αρας autem de illo, qui sustulisset onus alterius.

21 κυνα Μελιταιον] *canem Melitæum:* i. e. *ex Insulâ Melite,* hod. *Meleda.*

22. διετελει τω κυνι προσπαιζων.] *semper cum cane colludebat:* "διατελεω, *pergo*, cum participio constructum redditur per adver-" bium." HOOGEVEEN apud VIGERUM. v. διατελεω, et προσπαιζω.

23. προσιοντι παρεβαλεν.] *accedenti projecit,* v. προσειμι, et παραβαλλω.

24. ζηλωσας,] *invidia motus.* v. ζηλοω.

25. προεδραμεν] v. προτρεχω· item simplex τρεχω, in Gram.

26. ελακτιζε] v. λακτιζω.

27. τον δεσποτην.] Angl. *his master.* Vid. supra ad p. 3. n. 9.

28. εκελευσε παιοντα αυτον αναγαγειν] εκελευσε, supple τινα, *jussit* quendam *ut feriret et abduceret illum,* &c. vel *ut feriens abduceret*—

8. 1. περι θηλειων ορνιθων,] *de femellis avibus,* i. e. *de gallinis.*

2. κατετροπωσατο.] v. κατατροποω.

3. ὁ μεν——ὁ δε] *alter quidem—alter vero.*

4. ἡττηθεις,] *superatus.* v. ἡτταομαι.

5. απιων εκρυβη.] *abiens delituit:* εκρυβη est aor. 2. pass. in sensu med. v. κρυπτω, et απειμι.

6. αρθεις,] *sublatus.* v. αιρω.

7. καταπτας,] v. καθιπτημι.

8. Εχις εισελθων] *vipera ingressa*—[Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. εισερχομαι.

9. εκ των σκευων των οντων,] supple εκει. *ex utensilibus quæ ibi erant.*

10. παρεκαλει] *obsecrabat.* v. διδωμι.

11. δουναι] *ut daret*—v. διδωμι.

12. ὑποτυχουσα] v. ὑποτυγχανω.

13. τι αποισεσθαι οιομενος] *si putes te aliquid ablaturum pro teipso,* ut planè indicat vox med. v. αποφερω.

14. ἡτις] v. ὁστις.

15. ειωθα.] *solita sum.* v. εθω.

16.

16. επεπηγει.] *hæserat.* v. πηγνυω.

17. παρεξειν ειπεν,] *se præbiturum dixit.* v. παρεχω.

18. την κεφαλην αυτης επιβαλουσα,] *capite suo immisso.* v. επιβαλλω.

19. εκβαλοι.] *ejiceret, extraheret.* v. εκβαλλω.

20. δολιχοδειρος ουσα,] *quippe quæ longum haberet collum.*

21. επεζητει,] v. επιζητεω.

22. θηξας,] v. θηγω.

23. αρκει σοι—] Constructio est, και τουτο [το πραγμα] μονον αρκει μισθος σοι, Angl. *even this alone is sufficient as a reward for thee.*

24. εξηρες] *abstuleris.* v. εξαιρω.

25. μηδεν παθουσαν,] *nihil passum*—mali scil. Vide πασχω, in Gram.

1. εθεασατο] *conspicatus est.* v. θεαομαι. 9.

2. καταλειφθεντα] *relictos*—carnem scil. et panem. v. καταλειπω.

3. εισελθουσα] *ingressa.* v. εισερχομαι.

4. εξογκωθεισα] *tumefacta.* v. εξογκοω.

5. εξελθειν της καλυβης,] i. e. ελθειν εκ της καλυβης, *egredi è tugurio.*

6. εστενε και ωλοφυρετο.] v. στενω, et ολοφυρομαι.

7. μαθουσα] v. μανθανω.

8. τοιαυτη] v. τοιουτος, *talis.*

9. γενη] Vide γινομαι, in Gram.

10. ὁποια ουσα εισηλθες.] *qualis existens ingressa es,* i. e. *qualis esses ingressa,* vel *quum ingressa fueris.*

11. κοινωνιαν θεμενοι,] *quum societatem inter se constituissent.* v. τιθημι.

12. Γενομενων δε αυτων] *quum autem essent.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. αιγες αγριαι.] supple ησαν.

14. στας,] supple ἑαυτον, *quum statuisset se,* i. e. *stans.* v. ἱστημι.

15. εξιουσας] v. εξειμι.

16. συνελαμβανεν.] v. συλλαμβανω.

17.

17. ενηλατο αυταις,] i. e. ἡλατο εν αυταις, Angl. *he danced among them.* ενηλατο est 3. s. aor. 1. m. verbi εναλλομαι, *insilio;* ex εν et αλλομαι, *salio*, quod vide.

18. ωγκατο] *brayed.* v. ογκαομαι.

19. πλειςας] v. πολυς.

20. ηγωνισατο,] v. αγωνιζομαι.

21. εξεδιωξεν.] εκδιωκω.

22. ευ ισθι] *bene scito.* ισθι per sync. pro ισαθι ab ισημι.

23. αν—εφοβηθην,] *timerem.* εφοβηθην, aor. 1. pass. in sensu med. ut sæpè fit apud scriptores Græcos.

24. ει μη ηδειν σε ονον οντα.] *nisi novissem te existentem asinum;* i. e. *te esse asinum.* v. ειδεω, ut vide infra ad p. 32. n. 13.

25 εμεμφετο,] *vituperabat.* v. μεμφομαι ὡς—οντας, *ut existentes*—i. e. *quippe qui essent.*

10. 1. επηνει,] *laudabat.* v. επαινεω.

2. Μηδεπω πιων,] *quum nondum bibisset*—v. πινω.

3. Επι πολυν δε τοπον δραμων] *quum autem per longum spatium cucurrisset,* vel *longo autem spatio percurso.* v. τρεχω.

4. εμβας,] v. εμβαινω.

5. εμπλακεις] *implicitus.* v. εμπλεκω.

6. εθηρευθη,] *captus est,* v. θηρευω.

7. εσωθην,] v. σωζω.

8. προεδοθην,] *proditus sum.* v. προδιδωμι.

9. οἱς εκαυχωμην.] *quibus gloriabar.* v. καυχαομαι.

10. αφηκε νεμεσθαι.] *dimisit pascendam.* v. αφιημι, et νεμω.

11. ηθυμει σφοδρα,] *admodum dejectus erat.* v. αθυμεω.

12. μετα μικρον,] supple χρονον, *post paulum tempus; brevi.*

13. ἑωρακε] v. ὁραω.

14. της λυπης απολυθεις,] Angl. *being delivered from his grief.* της λυπης reguntur ab απο in composit. Vide supra ad p. 3. n. 9.

15. απο τȣ νυν] *dehinc.* i. e. απο τȣ χρονȣ οντος νυν.

16. μαχομενȣς αλληλοις.] *pugnantes inter se.* Subauditur συν.

17. εκαθισεν.] supple ἑαυτον, *se sedere fecit;* i.e. *sedebat.* v. καθιζω.

18.

18. *περιγενεσθαι τȣ κρεατος,*] i. e. *γενεσθαι περι τȣ κρεάτος;* Angl. *to make himself master of the flesh.*

19. *στασα*] supple *ἑαυτην, quum statuisset se,* i. e. *stans.*

20. *κ̣ ὁτι ἡρμοζε σοι*] *ac convenire tibi*—hic pulcherrimè transit oratio á tertiâ ad secundam personam, ut sæpè fit apud optimos auctores. v. *ἁρμοζω.*

21. *ει και—ὑπηρχες·*] *si etiam esses*—v. *ὑπαρχω.*

1. *χαυνωθεις*] v. *χαυνοω.* 11.

2. *μεγαλως εκεκραγει.*] Angl. *croaked aloud.* v. *κραζω,* quod, quia verbum est neutrum, hic in voce med legitimè ponitur. Tempus autem quod vocant plusquamperfectum sæpè redditur tanquam ac esset aoristus præteriti.

3. *νȣς δε γε λειπει.*] *mens autem deficit.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

4. *την φιλιαν πιςȣμενος,*] *amicitiam cum eo confirmans.* v. *πιςοω.*

5. *παρετιθει*] *proponebàt.* Imperf. ab obsol. *παρατιθεω,* pro quo in usu est *παρατιθημι,* quod vide.

6. *οιδε τοις ενοικȣσιν*] v. *ειδεω, scio,* et *ενοικεω.*

7. *τὼν οντων*] Vide supra ad p. 8. n. 9.

8. *ανεκοπτε·*] *arcebat.* v. *ανακοπτω.*

9. *απηλαυνοντο πειρας,*] *they were driven away from their attempt.* *πειρας,* reg. ab *απο* in comp. v. *απελαυνω.*

10. *επειρωντο*] v. *πειραομαι.*

11. *τελευταιον*] *postremò.* Sumitur adverbialiter.

12. *προτιμων*] *pluris faciens.* v. *προτιμαω.*—Gen. regitur à *προ* in composit.

13. *ληφθεισα,*] v. *λαμβανω.*

14. *αποκοπεισης της ȣρας*] *abscissâ caudâ,* v. *αποκοπτω.*

15. *διαδρασα,*] v. *διαδιδρασκω.*

16. *αβιωτον—ἡγειτο τον βιον.*] *non vitalem agebat vitam,* v. *ἡγεομαι.*

17. *Εγνω ȣν*] *statuit igitur.* v. *γινωσκω.*

18. *συγκαλυψειεν*] *cooperiret.* 3. s. a. 1. opt. act. Att. &c. pro *συγκαλυψαι.* [Vide infra ad p. 30. n. 3.] v. *συγκαλυπτω.*

19. παρῄνει] Angl. he began to exhort them. v. παραινεω.

12. 1. ὡς—τουτο το μελος ον,] *as this member being*, i. e. *since this member was*——

2. προσηρτημενον.] *appensum, hanging at* them, v. προσαρταω.

3. Ὑπολαβουσα] Vide supra ad p. 5. n. 19.

4. ω αὑτη,] Adverbium vocandi ω jungitur interdum cum pronomine οὑτος, eodem sensu, quo apud Latinos, *heus tu*, et apud Gallos, *un tel:* etiamsi verbatim sonent ista duo, *ô hic*. VIGERUS, cap. 7. § 11. reg. 5.

5. αλλ' ει ου σοι τουτο προσεφερεν ουκ αν ἡμιν αυτο συνεβουλευες.] Angl. *but if this had not suited thyself, thou wouldst not have recommended it to us.* Ubi notandum, voculam αν tribuere vim subjunctivi imperfecto indicativi [συνεβουλευες,] quod quum ita fit, linguæ Græcæ ratio non postulat ut eadem hæc particula exprimatur cum altero indicativi imperfecto [προσεφερεν] in eadem sententiâ. v. προσφερω, et συμβουλευω.

6. κοινωνιαν ποιησαμενοι.] *initâ inter se societate.*

7. συλληφθεισης,] *captâ*, v. συλλαμβανω.

8. διελειν αυτοις,] supple την θηραν, *dividere prædam illis.* v. διαιρεω.

9. εκ των ισων,] *æqualiter.*

10. εκλεξασθαι τουτους πρoυτρεπετο.] *hortabatur eos ut sibi eligerent.* v. εκλεγω, et προτρεπω. προυτρεπετο, pro προετρεπετο.

11. θυμωθεις,] *iratus.* v. θυμοω.

12. σωρευσασα,] *quum coacervâsset.* Vide supra ad p. 3. n. 4.

13. Δια,] v. Ζευς.

14. παρασχειν.] *ut præberet.* v. παρεχω.

15. συνιδων αυτων την ευηθειαν,] *eorum stoliditate perspectâ.* v. συνειδω.

16. καθηκεν·] *demisit.* v. καθιημι.

17. το μεν πρωτον] *primum quidem.* Adverbial.

18. καταπλαγεντες τον ψοφον,] *perculsi strepitu.* v. καταπλησσω.

19. εδυσαν.] v. δυνω.

20. Ὑστερον] *postremò.* Adverbial.

21.

21. αναδυντες,] v. αναδυω.

22. καταφρονησεως,] Gen. Att.

1. επικαθεζεσθαι.] v. επικαθιζω, vel επικαθεζω. **13.**

2. αναξιοπαθουντες] v. αναξιοπαθεω.

3. εκ δευτερου,] *iterum.*

4. παρεκαλουν] v. παρακαλεω.

5. αλλαξαι] v. αλλασσω.

6. απωλεσε] *perdidit.* v. απολλυμι.

7. περιελθων] v. περιερχομαι.

8. πασαν την ερημον,] supple χωραν. *omnem solitudinem.*

9. διετριβεν ερευνων·] supple χρονον. *consumpsit* tempus *indagando.* v. διατριβω, et ερευναω.

10. ηδυνηθη,] *potuit,* Atticè pro εδυνηθη, aor. 1. à δυναμαι, *possum.*

11. ηυξατο] v. ευχομαι, *precor.*

12. ὑποδειξη,] v. ὑποδεικνυμι.

13. προσαξειν.] *se oblaturum.* v. προσαγω.

14. μεγα] *valdè, magnoperè.* Sumitur adverbialiter.

15. επαρας τας χειρας] *sublatis manibus.* v. επαιρω. et vid. supra ad p. 3. n. 4.

16. επηγγειλαμην—δωσειν] *pollicitus sum* me *daturum.* Quando infinitivus ad personam verbi præcedentis referatur, ratio linguæ Græcæ accusativum ante illum infinitivum non postulat. [Vide infra ad p. 32. n. 17.] v. επαγγελλω.

17. ὡδευον.] *iter faciebant.* v. ὁδευω.

18. ἑσπερας δε καταλαβουσης,] supple αυτους, quum *vespera invasisset eos.* v. καταλαμβανω.

19. κατα το ειωθος,] *more solito.* v. εθω.

1. εδραμε·] v. τρεχω. **14.**

2. ηξιου,] v. αξιοω.

3. επιθυμειν—] Constructio est . γαρ [ειπεν] επιθυμειν ασπασασθαι ζωον εχον φωνην ὁυτω αγαθην, [dixit] *enim* se *cupere salutare animal, præditum voce tam pulcrâ.* [Vide supra ad p. 13. n. 16.] v. ασπαζομαι.

4. του δε ειποντος] scil. αλεκτρυονος. *but he having desired* him

14. τον θυρωρον προτερον διυπνισαι, *first to awake the porter.* v. διυπνιζω.

5. ὡς εκεινου ανοιξαντος κατελθειν·] ad verbum, *ut quum ille aperuisset descendere.* Sed hoc non est Latinè loqui. Post *ut* idioma Latinum postulat *descenderet.*

6. διεσπαραξεν.] *dilaceravit,* v. διασπαρασσω.

7. γνωναι] *scire.* v. γινωσκω.

8. εις αγαλματοποιου,] supple εργαστηριον, *in officinam statuarii.*

9. εικασας] v. εικαζω.

10. ηρωτα,] v. ερωταω.

11. ποσου] *quanti*—Subauditur αντι. Vide Gram.

12. του δε ειποντος δραχμης,] Angl. *and upon his saying, for a drachma.* Subauditur αντι.

13. ποσου το της Ἡρας,] i. e. αντι ποσου τις δυναται πριασθαι το αγαλμα της Ἡρας.

14. ειποντος δε,] scil. αγαλματοποιου.—πλειονος, subauditur αντι.

15. ηρετο] *interrogabat.* v. ερομαι.

16. εαν τουτους ωνηση, και τουτον προσθηκην σοι διδωμι.] Angl. *if thou purchase these, I give thee this one into the bargain.* v. ωνεομαι.

II. NOTÆ IN HIEROCLEM.

15. 1. ἹΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΑΣΤΕΙΑ.] Hoc est—HIEROCLIS FACETIÆ. HIEROCLES, philosophus Alexandrinus, vixit circiter A. D. 485. Philosophiam Platonicam Alexandriæ, magnâ cum laude, docuit. Varia scripsit, præsertim librum de Providentiâ et Fato, ex quo Excerpta servavit Photius in suâ Bibliothecâ; item commentarium in Aurea Carmina Pythagoræ; et Facetias, quæ, paucis exceptis, hic exhibentur; quanquam dubitârunt nonnulli an ab illo hæ Facetiæ profectæ fuerint, nec potiùs ab alio quodam Hierocle recentioris ævi. Nam varii erant ejusdem nominis, cum quibus hicce philosophus Alexandrinus non est confundendus. [Vide Fabricii Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 12.] Libet

bet hic indicare harum Facetiarum quasdam Editt. 1. ʽΙΕΡΟ- 15.
ΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΑΣΤΕΙΑ. HIEROCLIS PHILOSOPHI FACETIÆ. Lond. Ex Officina J REDMAYNE, 1673, in 12mo. Extat hæc editio in vol. cui tit.—ʽΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ʽΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ επη τα χρυσα. HIEROCLIS Philosophi Commentarius in Aurea PYTHAGOREORUM Carmina. JOAN. CURTERIO Interprete. &c. London—1673, in 12mo. Cujus libri tomus alter sequentem titulum exhibet—HIEROCLES de Providentiâ et Fato: Una cum *Fragmentis* ejusdem; et LILII GYRALDI Interpretatione *Symbolorum Pythagoræ*; NOTISQUE MERICI CASAUBONI ad Commentarium *Hieroclis* in Aurea Carmina. London. &c. 1673. Affirmat Fabricius hanc esse repetitionem prioris editionis Londinensis. At in hoc falli virum eruditissimum, cuivis inspicienti librum ipsum et prolegomena Joannis Pearsoni, verisimile videbitur. 2. HIEROCLIS FACETIÆ—Gr. et Lat. cum notis, Lugd. 1605, 8vo. 3. Eædem è recensione J. Adam. Schier, Lipsiæ, 1750, in 8vo. Sed hîc ferè sequuti sumus selectas quas dedit FRID. ANDR. STROTH, in Crestomath. suâ Græcâ. Quedlinburg. 1780, in 8vo.

2. παρα μικρον επνιγη.] *parum abfuit quin suffocaretur*, v. πνιγω.

3. ωμοσεν ουν μη ἁψασθαι ὑδατος,] *juravit igitur (non tangere,* i. e.) *se non tacturum aquam*—ἁπτω, *necto*; ἁπτομαι, in v. med. *tango*.

4. εαν μη πρωτον] *nisi primum*, i. e. *prius quam*. μαθη, *didicisset*. v. μανθανω.

5. συναντησας] *obviam factus*. v. συνανταω. Vide etiam supra ad p. 3. n. 4.

6. σε ιδων προσηγορευσα.] *te conspicatus compellavi*: idem ac σε ειδον και προσηγορευσα. *te vidi ac compellavi*. v. προσαγορευω.

7. Ὁ δε,] scil. ειπε. συγγνωθι μοι, ὁτι ου προσεσχον supple τον νουν, *ignosce mihi quod mentem non adhibuerim*. v. προσεχω.

8. νοσουντα επισκεπτομενος,] *ægrotum invisens*, ηρωτα, *interrogabat* —v. ερωταω.

9.

15. 9. ηδυνατο] Att. pro εδυνατο. v. δυναμαι.

10. αποκριθηναι·] *respondere.* v. αποκρινομαι.

11. οργισθεις ουν] *iratus igitur*—scil. scholasticus, εξηλεγξεν *objurgavit*—ægrotum scil. v. οργιζω, et εξελεγχω.

12. ελπιζω καμε νοσησαι,] Angl. *I expect myself too to be sick*; hoc est Lat. *expecto me etiam ægrotaturum.* Observandum est pronomen εμε non esse accusativum ante infinitivum, more Latinorum, sed regi à verbo ελπιζω. Vide supra ad p. 13. n. 16.

13. και μη μοι μεμψη,] *et ne mihi vitio vertas.* v. μεμφομαι.

16. 1. Αποθανοντος δε του ἱππου] *mortuo autem equo*—v. αποθνησκω.

2. Μεγα εζημιωθην·] Angl. *I have sustained a great loss*· v. ζημιοω.

3. ὁτε γαρ εμαθε—] Angl. *for when he had learned*—[v. μανθανω.] τοτε απεθανε, *then he died.* v. αποθνησκω.

4. περιεφερε.] *circumferebat.* v. περιφερω.

5. ειδεναι,] *scire.* v. ειδημι.

6. καμμυσας εσοπτριζετο.] *clausis oculis speculum inspexit.* v. καμμυω, et εσοπτριζομαι.

7. εκρυβη.] *delituit.* v. κρυπτω.

8. Τινος δε πυθομενου την αιτιαν,] *Quum autem quidam percontatus esset causam,* v. πυνθανομαι.

9. καιρον εχω μη ασθενησας,] Angl. *'tis a great while since I was sick*—

10. Αμιναιαν] Plane singularis est hujus vocis h. l. significatus, propriè enim adjectivum est, dicitur αμιναιος οινος, αμυναια σταφυλη. Significat autem hoc loco *dolium vino amineo repletum.* Vini hujus mentionem facit *Virgilius*, Georg. II. 97 et magnis laudibus extollit: it. *Plinius*, H. N. XIV. 2. *Cato* de re rust. c. 5. *Macrob.* Saturn. II. 26. Stroth. v. Αμιναιος.

11. εσφραγισεν] *consignavit*—v. σφραγιζω.

12. τρησαντος,] *quum perforâsset*—v. τιτραω.

13. ελαττουτο,] Angl. *was constantly growing less.* Uti planè indicat tempus imperf. v. ελαττοω.

14. μη κατωθεν αφῃρεθη.] *ne subtus ablatum fuerit* v. αφαιρεω.

15.

15. ου το κατωθεν λειπει,] i. e. το μερος ον κατωθεν ου λειπει, *pars quæ est subtus non deficit*, &c.

16. ὑπειςελθων,] *quum subiisset*,—v. ὑπεισερχομαι.

17. ὑφαπλωσατο τον κολπον,] *substravit sinum*. v. ὑφαπλοω.

18. τον κολπον,] *gremium, sinum*. et unde Angl. *a gulf*.

19. ὡς ὑποδεξομενος] *tanquam excepturus*.

20. εμαθον ὁτι απεθανες·] *intellexi te mortuum esse*. v. μανθανω, et αποθνησκω.

1. και ὁ σχολαστικος,] supple εφη. **17.**

2. πιειν ὑδωρ, ει καλον, εν τῳ αυτοθι φρεατι·] Intell. ει το ὑδωρ το εν τῳ αυτοθι φρεατι καλον ῃ προς το πιειν. Stroth. Angl. *if the water in the well there was good for drinking*.

3. των δε φησαντων ὁτι καλον,—] i. e. των δε ανθρωπων εκει οντων φησαντων ὁτι το ὑδωρ το εν τῳ φρεατι ῃ καλον πιειν. *quum autem homines, qui ibi erant, dixissent aquam in puteo bonam esse ad bibendum*.

4. ηδυναντο!] idem Att. quod εδυναντο, imperf. à δυναμαι.

5. μαθων] aor. 2. part. act. à μανθανω, quod vide.

6. ζῃ,] contract. pro ζαει, à ζαω, *vivo*.

7. αγορασας] *quum emisset*—v. αγοραζω.

8. εις χειμωνα—] εις videtur poni hìc pro εν· Sed est forsan per aliquam ellipsin, ut εισηγμενος εις χειμωνα, vel tale quid.

9. και των συμπλεοντων εκαστου περιπλεκομενων σκευους—] i. e. εκαστου πλεκομενου περι σκευους, Angl. *while each of the passengers was folding himself round an utensil*, or *was clinging to, or grasping some instrument*—προς το σωθηναι, *in order to save himself*. v. σωζω..

10. ετελευτησε.] sc. τον βιον, quæ vox sæpe omittitur, ita ut τελευτᾳν simpliciter *mori* denotet. Stroth. Eodem modo *finio* interdum apud Latinos usurpatur.

11. συ απεθανες,] Angl. *was it you who died*—&c. v. αποθνησκω.

12. ναυαγειν μελλων,] *naufragium facturus*—πινακιδας ῃτει, *demanded tablets*, ἱνα διαθηκας γραφῃ, *that he might write or make his will*.

13.

13. ελευθερω γαρ ὑμας.] Angl. *for I am giving you your liberty.* "Quasi testamentum ipsum, et qui per testamentum manumit-"terentur, non cum ipso perituri sint." STROTH.

14. ανηλθεν ες το πλοιον εφιππος·] *conscendit navigium eques*, Angl. *went aboard the boat on horseback.*

15. εφη, σπουδαζειν.] *dixit se festinare.* Vide supra ad p. 13. n. 16.

18. 1. συγχαιρε ἡμιν,] i. e. χαιρε συν ἡμιν, Angl. *rejoice with us—congratulate us.*

2. τα βιβλια τρεφει.] Neutrum plurale, &c.

3. ιδων] *conspicatus.* v. ειδω.

4. ὑπο του πατρος] Angl. *by his father.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

5. ὑπεσχετο] *pollicitus est.* v. ὑπισχνεομαι.

6. αγαγειν.] reduplicat pro αγειν.

7. Ὁ δε] σχολαστικος scil

8 ευχομαι και χωρις κεφαλης—] Constr. est, ευχομαι ιδειν σε και ελθοντα χωρις κεφαλης μονον οντα ὑγιη, και ευφρανθηναι. Angl. *I pray I may be but so happy as to see you return safe home, even though you should want the head.*

9. του δε αμελησαντος] του δε σχολαστικου scil. Angl. *but he having neglected* the commission.

10. τῳ φιλῳ συνωφθη,] Angl. *he was seen by his friend.* Latini utuntur eadem locutione, sic, *neque cernitur ulli*, i. e. ab ullo. v. συνοπτομαι.

11. απεστειλας] *misisti.* v. αποστελλω.

12. ουκ εκομισαμην.] *non accepi.* v. κομιζω.

III. NOTÆ IN PALÆPHATUM.

19. 1. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ἹΣΤΟΡΙΩΝ.] Hoc est——PALÆPHATI DE INCREDIBILIBUS HISTORIIS Liber. Quisnam fuerit PALÆPHATUS, aut quando vixerit, valdè est incertum.

incertum. Alii putant eum fuisse Atheniensem, alii Ægypti- 19.
um. Sed non audiendi sunt ii qui eum ante Homerum vixisse affirmant. Conjiciunt nonnulli varios fuisse hujus nominis Ille autem de quo hic agitur, si stylum spectes, inter scriptores Græcos vetustiores censendus est. Saxius in Onomastico ætatem ejus statuit circiter Olymp. cxiv. ante Christum natum 320. Libros quinque scripsisse fertur περι των απιστων, quorum primus tantum restat. Primum prodiît, una eum Æsopi et Gabriæ Fabulis, Phurnuto, &c. apud Aldum, Venetiis, anno 1505. in fol. Cæteræ Editiones melioris notæ sunt—1. Editio Cornelii Tollii, Amstelod. 1649. in 12mo. 2. Illa quæ extat inter Opuscula Mythologica, Ethica et Physica, quæ Gr. et Lat edidit Thomas Gale: Cantabr. 1671, et quæ repetita erant Amstelod. 1678, in 8vo. 3. Sexiès edidit Palæphatum J. Frid. Fischerus, Lipsiæ, 1760—1789 in 8vo. quæ postrema est optima hujus auctoris editio; tertiam sequutus est Frid. And. Stroth. in sua Chrestomath Gr Quedlinb. 1780. in 8vo. ex quo libello quæ hic Palæphati exhibentur desumpta sunt. Qui plura velit de Palæphato adeat Fabricii Bib. Gr. Lib. I. cap. 21. Theophili Christ. Harles Introd. in hist. Gr. Ling. p. 9. Altenburg. 1778, in 8vo. et Fischeri Præfationes.

2. φασιν] scil. ανθρωποι, ut Latinorum *dicunt*. STROTH.

3. ειχον] *habuerunt*. v. εχω.

4. ταυτην δε ανδρος.] i. e. ειχον ταυτην [ὡς την κεφαλην] ανδρος.

5. αδυνατον πεπιστευκεν·] Angl. *he believes an impossibility*—Tempus est scil. quod ritè nuncupant *præsens perfectum*. v. πιστευω.

6. συμφωνος] scil. εστι. *consentanea est*.

7. διελθειν·] *transire* v. διερχομαι.

8. και νυν αν ὑπηρχε] Angl. *it would have existed now*. v. ὑπαρχω.

9. Το δ' αληθες] scil. πραγμα. *Palæphatus* enim in omnibus fabulis aliquid veri esse, seu illas rebus quibusdam gestis niti supponit. STROTH.

10. εχει ὡδε.] *sic se habet.*

20. 1. απηγριωθη] *furore correptum est.* v. απαγριοω.

2. οικουμενα] supple μερη. κατιοντες, *descendentes.* v. κατειμι.

3. ὑποζυγια] scil. θηρια. ad ὑποζυγια autem referuntur bos, asinus, et camelus. Stroth. τα ὑποζυγια συνδιεφθειραν· *jumenta simul perdiderunt.* v. συνδιαφθειρω.

4. Εκηρυξεν ουν ὁ Ιξιων—] *Ixion igitur voce præconis edixit.* [v. κηρυσσω.] ὡς, ει τις ανελοι τους ταυρους, τουτῳ δωσειν—*si aliquis tauros è medio tolleret, huic se daturum,* &c. εκηρυξε δωσειν, *voce præconis edixit* SE *daturum,* &c. est constructio solennis apud Græcos. Nihil enim opus est accusativo ante infinit. quando infinit. ad verbi personam refertur; sic εκηρυξα δωσειν, *voce præconis edixi* ME *daturum,* &c. Tum autem infinitivus ante se accusativum postulat quum ad aliam personam referatur; sic, εκηρυξα εκεινον δωσειν, *voce præconis edixi* ILLUM *daturum,* &c· [Vide supra ad p. 13 n. 16.] Porro, in istiusmodi constructione particula etiam ὡς sæpè præmittitur; præsertim apud Atticos scriptores. Cæterùm ανελοι est aor. 2. opt. act. verbi αναιρεω, quod vide.

5. επινοουσιν ἱππους κελητας διδαξαι·] Angl. *contrive to train riding or galloping horses.*

6. ουκ ηπισταντο εφ' ἱππων οχεισθαι,] *nesciebant equis vehi.* ηπισταντο, pro επισταντο. v. επισταμαι, et οχεω.

7. εχρωντο·] pro εχραοντο, *utebantur.* v. χραομαι.

8. Οὑτω δε αναβαντες τους κελητας] *sic autem, conscensis celetibus,* ηλαυνον—ἑαυτους, scil. και τους ἱππους, *agitabant seipsos et equos,* i. e. *vehebantur equis, they rode,* εφ' οὑ, i. e. επι το μερος, εφ' οὑ, *to the quarter where,* &c.

9. επεισβαλλοντες τῃ αγελῃ] i. e. εισβαλλοντες ἑαυτους επι τῃ αγελῃ, *et impetum facientes in gregem,* ηκοντιζον, illum *jaculis petebant.* v. ακοντιζω.

10. ὁτε δε εστησαν οἱ ταυροι,] εστησαν supple ἑαυτους, Angl. *when the bulls halted.*

11. τουτον τον τροπον] scil. κατα.

12. κατεκεντουν,] *stimulis agitabant.* v. κατακεντεω.

13. ουδεν γαρ προσεστι] Dicere vult: nomen non à figurâ, sed ab opere acceperunt; figuræ enim illorum nihil inest quod à tauro desumptum esset; cum hæc potius equi et hominis sit. Verba igitur απο τȣ εργȣ, sicuti alia ὁτι τȣς ταυρȣς κατεκεντȣν, referenda sunt ad ονομα ελαβον. Stroth.

14. ὑβρισται ὑπηρχον] *contumeliosi existebant.* v. ὑπαρχω.

15. ὁς ῳκει] *qui habitabat.* v. οικεω.

16. κεκλημενοι] *vocati.* v. καλεω.

1. ῳχοντο φευγοντες] *statim fugiebant.* v. οιχομαι, quod sæpè 21.
conjungitur hoc modo cum participiis. Vide infra ad p. 36. n. 13.

2. εις την οικειαν] supple χωραν.

3. ὡρμωντο.] *prodibant.* v. ὁρμαομαι.

4. επολεμȣν ȣν τοις Λαπιθαις,] supple συν, v. πολεμεω.

5. ενεδρας εποιȣν.] *insidias struebant.*

6. απετρεχον] *aufugiebant.* v. αποτρεχω.

7. επλασθη,] *conficta est.* v. πλασσω.

8. καταβρωθηναι.] *devoratum esse.* v. καταβρωσκω.

9. αἱ θηρευτικαι] supple κυνες—*canes venatici.* Vide supra ad p. 6. n. 11.

10. ανειλον] v. αναιρεω.

11. συνεθεσαν] *contexunt.* Aor. enim sæpissimè usurpatur de eo quod semper est, vel quod solet esse. v. συντιθημι.

12. το γενος] i. e. κατα το γενος.

1. ημελει.] *negligebat.* v. αμελεω. 22.

2. εγεωργȣν.] *terram colebant.* v. γεωργεω.

3. των οικειων;] supple πραγματων.

4. διεφθαρη] *perdita erat.* v. διαφθειρω.

5. ȣκετι ειχεν ουδεν,] *nihil amplius habuit.* Sed apud Græcos—"duplex negatio vehementiùs negat."

6. γελοιον.] supple εστι.

7. μαλλον η] *magis quam* hoc loco valet αλλ' ουκ, *sed non;* equus enim nullo modo carne pascitur. Stroth.

22. 8. ἡ δε αληθεια ἡδε.] supple εστι, *veritas autem hæc est.* ὁδε, ἡδε, τοδε, idem est quod οὑτος, αὑτη, τουτο.

9. κεκτημενων,] *possidentibus.* Hæc vox et quæ præceduut sunt gen. absol. [v. κταομαι. Vide etiam supra ad p. 19. n. 5.] ἁτε την γην εργαζομενων, *quippe qui terram ipsi colerent.*

10. ἱπποτροφειν οὑτος επελαβετο,] *equos alere hic* [nempe Diomedes] *aggressus est.* v. επιλαμβανω.

11. μεχρι τουτου] supple του χρονου. μεχρι τουτου—ἑως οὑ—*tamdiu donec.*

12. τα αὑτου] supple χρηματα. απωλεσε, *perdidit.* v. απολλυω.

13. και παντα πωλων κατηναλωσεν] *et omnia vendens consumpsit,* i. e. *omnia vendita consumpsit.* v. καταναλισκω.

14. οὑ γενομενου] *quo facto,* [genit. absol.] προηχθη—*propagata est*——

15. ζωσα] contract. pro ζαουσα, *vivens, dum viveret.* v. ζαω.

23. 1. εθεασαμεθα] *vidimus.*

2. οἱα] i. e. τοιαν vel τοιαυτην—οἱα—*talem qualis*——

3. τα ὑπο γην] i. e. τα πραγματα οντα ὑπο γην.

4. ψευδος.] supple εστι.

5. πρωτος ηρξατο] i. e. πρωτος ην ὁς ηρξατο. v. αρχω.

6. κατελιπεν] *reliquit.* v. καταλειπω.

7. αγαθος τα πολεμικα] i. e. κατα τα πολεμικα εργα, Angl. *brave in warlike deeds,* και επιστημων του μαχεσθαι, *et peritus pugnando.*

8. ετρωθη,] *vulneratus est.* v. τιτρωσκω.

9. απεθανεν,] hoc verbum jungendum est verbo συμμαχων, nam mortuus quidem est, sed non εν τη μαχη; id est, non vulnere. STROTH. v. αποθνησκω.

10. αλλα συλλαβοντες αυτον μονον κατεχωσαν,] *sed eum ab illis comprehensum tantum terrâ obruerunt.* v. συλλαμβανω, et καταχωννυω.

11. ετελευτησεν.] *finivit*—i. e. vitam suam. v. τελευταω.

12. ανελομενοι] *quum extulissent.* v. αναιρεω.

24. 1. τον γε αλλον βιον] i. e. κατα παντα τον γε—&c.

2. την Φοινικος] scil. θυγατερα.

3. οχουμενην] contract. pro οχεομενην. v. οχεω.

4.

4. *αφικεσθαι.*] v. *αφικνεομαι.* 24

5. *αναβηναι.*] *conscendisse.* v. *αναβαινω.*

6. *ἡρπασεν*] v. *ἁρπαζω.*

7. *την του βασιλεως*] *θυγατερα* vel exprimitur. vel non.

8. *εχων ᾠχετο·*] Angl. *went away with her—eloped with her.* v. *οιχομαι.* et vide infra ad p. 36. n. 13.

9. *προσανεπλασθη*] v *προσαναπλασσω.* Verum Pollucis explicatio verisimilior esse videtur, qui navem, in qua vecta sit rapta Europa Taurum dictam esse putat. STROTH.

10. *κυριευων των πνευματων,*] idem quod *κυριος των*—&c.

11. *εν ασκῳ.*] Vide Hom. Odyss. *κ*, 19.

12. *Περι δε τουτου,*] jungendum *τῳ οιμαι.* STROTH.

13. *ὡς ουχ' οἱον τε,*] supple *εστι. quomodo non sit possibile*—"Non "minus elegans quam frequens hic est loquendi mos apud "Græcos; quem si tyrones clarè percipere velint, intelligant "locutionem esse ellipticam. V G. *Ουχ' οἱος τε εστι φιλοσοφειν.* "Propriè: *Non est qualis philosophari.* Hæc verba ita supplentur, "*ουκ εστι τοιουτος, οἱον δει ειναι τον μελλοντα φιλοσοφειν. Non est talis* "*qualem illum esse oportet, qui vult philosophari.* Vel simpliciter "ut nominativus casus constet. *Ουκ εστι τοιουτος, οἱος ὁ μελλων* "*φιλοσοφειν.*" HOOGEVEEN apud *Vigerum.*

14. *επιτολαι τινες ανεμων*] i. e. *επιτολαι τινες αστερων, ανεμους επιφερουσαι· επιτολαι* enim non immediatè jungendum esse voci *ανεμων*, sed omisso *αστερων*, cum ex eo patet, quod *επιτολη* propriè de sideribus dicitur, tum, quod Æolus *αστρολογος* dicitur. Notum etiam priscis mortalibus, ortu quorundam siderum oriri ventos nonnullos, hinc Horat. *nautis infestus Orion.* et Virg. *nimbosus Orion.* Æn. I. 535. STROTH.

15. *τῃ πολει*] Urbs ejus fuisse dicitur Lipara in insulâ ejusdem nominis sita. de muro æneo vide Hom. Odyss. *κ*, 3. seqq. *Id.*

16. *περιεβεβλητο.*] v. *περιβαλλω.*

1. *εστρατευσατο.*] v. *στρατευω.* 25.

2. *ωκει*] v. *οικεω.*

3. περιελασας ενεθετο—] v. περιελαυνω, et εντιθημι.

4. εισηγαγεν] contract. pro εισηγεν. v. εισαγω.

5. προσανάπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

26. 1. αντιποιȣμενον] v. αντιποιεω.

2. θεωμενοι] contract. pro θεαομενοι. v. θεαομαι.

3. το μεν μεγεθος] subauditur κατα.

4. προς τȣς πυνθανομενȣς;] supple περι των βοων.

5. περιηλασεν,] v. περιελαυνω.

6. ὑπελαβον] *putârunt.* v. ὑπολαμβανω.

7. εφειπετο τα τετραποδα,] supple ζωα. Neutrum plur &c. v. εφεπομαι.

8. μανεισαι] v. μαινομαι.

9. διεσπασαν] v. διασπαω.

10. εις το ορος,] sc. in Pierum montem, musis sacrum. STROTH.

11. δεδιοτες] *metuentes.* v, δειδω.

12. μεταπεμψαμενοι.] v. μεταπεμπομαι.

13. εδεοντο] v. δεομαι.

14. ὁν τροπον] i. .e καθ' ὁν τροπον, *quo modo.*

15. ναρθηκας] qualia postea gestârunt Bacchantes in Orgiis. STROTH. v. ναρθηξ.

27. 1. ενεφαινετο] Neutr. plur. &c. v: εμφαινω.

2. εφασαν] v. φημι.

3. ανεπλασθη.] v. αναπλασσω.

4. μυθος τραγικωδης,] Angl. *a tragical story—a story fit for the tragic muse.* de qua quidem Fabulâ Euripides fecit Tragœdiam, cui nomen Alcestis.

5. ὡς δη μελλοντος—] ὡς idem quod ὁτι. μελλοντος est. gen. absol. v. μελλω.

6. θανειν,] v. θνησκω.

7. είλετο ὑπερ αυτου θανατον.] Angl. *chose death in his behalf.* v. αἱρεω.

8. αφελομενος,] v. αφαιρεω.

9. απηδωκεν] Att. pro απεδωκεν. v. αποδιδωμι.

10.

10. Ακαστος ο Πελιϐ] supple υιος. 27.

11. και καθεζομενην επι της εστιας ουκ εδϐλετο Αδμητος Ακαστω εκδοτον εξαιτϐμενω δουναι.] Angl. *and Admetus refused, while she was a suppliant at his hearth, to deliver her up to Acastus who demanded her.* καθεζομενην. "proprie hoc verbum de supplicibus adhibe"tur." STROTH. επι της εστιας. Ad focum, sicuti ad aras confugere solebant supplices.—Supplices autem erant, quicunque supplicium vel ob commissum homicidium vel ob aliam causam timentes, ad locum sacrum, vel ad principem quendam confugerant, ut Adrastus apud Herodotum. *Id.* Vide Coll. Gr. Maj. p. 7.

12. παρακαθισας] v. παρακαθιζω.

13. επυρπολει αυτϐς.] sc. τϐς πολιτας, [*Cives*] quod semper eleganter latet in vocabulo αυτοι, quoties id post πολις positum est. STROTH. v. πυρπολεω.

14. επεξιων] v. επεξειμι.

15. συνεληφθη ζων.] *vivus captus est.* v. συλλαμϐανω, et ζαω.

16. ηπειλει] v. απειλεω.

17. πυθομενη] v. πυνθανομαι.

1. υπεραπεθανεν Αδμητϐ.] i. e. απεθανεν υπερ Αδμητϐ, Angl. *died in behalf of Admetus.* v. υπεραποθνησκω. 28.

2. εξενισεν] *hospitio accepit.* v. ξενιζω.

3. επιτιθεται] v. επιτιθημι.

4. λαφυρα] propriè spolia sunt, quæ quis à vivis hostibus refert: quæ occisis hostibus σκυλα nominantur. STROTH.

5. εντυχων] v. εντυγχανω.

6. ερρυσατο] v. ρυομαι.

7. προσανεπλασθη.] v. προσαναπλασσω.

IV. NOTÆ IN LUCIANUM.

1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΝΕΚΡΩΝ] Hoc est—LUCIANI DIALOGI MORTUORUM. Ortus est LUCIANUS Samosatâ, urbe Syriæ: undè Samosatensis cognomen adeptus est. Floruisse dicitur

29. dicitur circiter annum Christi 164. sub imperatore Marco Antonino. Primùm sculpturæ opificio, quippe humili loco natus, operam dedit. Dein ad studia liberalia se contulit, et postquam Antiochiæ, per aliquod tempus, causas egisset, magnam eloquentiæ laudem in itineribus per Gallias, Macedoniam, Ioniam atque Achaiam à se factis, acquisivit. Tandem artis causidici pertæsus, ad studium philosophiæ se dedidit. Denique sub imperatore Marco Antonino, actuarius seu graphiarius fuit in Ægypto. Erat ille quidem vir "nullius addictus jurare in "verba Magistri." Deorum non minus quam hominum irrisor, magnum sibi, dum vivebat, odium ac invidiam peperit. Sed salibus ejus, quos in deos ethnicorum profudit, utcunque suis temporibus tanquam impii à quibusdam bonis hominibus haberi potuissent, nihil impedit quo minus nos hodierni delectemur. Quare optimi magistri selecta quædam ex ejus Dialogis, manibus juventutis ingenuæ terenda, magno cum fructu, jampridem proponere consueverunt. Nam—"Tantum obtinet in dicendo "gratiæ, [Verba sunt Erasmi] tantum in inveniendo felicitatis, "tantum in jocando lepôris, in mordendo aceti, sic titillat allu-"sionibus, sic seria nugis, nugas seriis miscet: sic ridens vera "dicit, vera dicendo ridet; sic hominum mores, affectus, studia, "quasi penicillo depingit: neque legenda, sed planè spectanda "oculis exponit, ut nulla comœdia, nulla satyra cum hujus *Dia-"logis* conferri debeat, seu voluptatem spectes, seu spectes utili-"tatem." [Epist. Lib. 29. Ep. 5.] Permulta scripsit, quæ tamen quo minus hic loci recenseamus impedit instituti nostri brevitas. Lectorem interea ad sequentes Editiones relegare visum est. 1. Luciani Samosatensis opera, ex versione variorum, cum J. Bourdelotii, Theodori Manilii, et Gilb. Cognati notis. Lutetiæ Paris. 1615, in fol. 2. Eadem Gr. et Lat. à Joanne Benedicto: 2 tom. Salmurii, 1619, in 8vo. [Harlesius vocat hanc editionem egregiâm et castigatissimam.] 3. Eadem Gr. et Lat. ex versione Joannis Benedicti, cum notis variorum, et Isaaci Vossii scholiis in editis. 2 tom. Amst. 1687, in 8vo. [Hanc idem Harlesius

Harlesius vitiosissimam appellat.] 4. Eadem, cum nova ver- 29.
sione Tiberii Hemsterhusii et J. Matthiæ Gesneri, Græcis scholiis, ac notis variorum, ac præcipuè Mosis Solani et J. M. Gesneri. Curantibus Tib. Hemsterhusio et Joan. Friderico Reitzio. 3. tom. Amst. 1743, in 4to. [Quæ nuper repetita sunt Biponti, in 8vo.] Adjectus est tom 4. qui Indicem complectitur, à Car. Conr. Reitzio. Traj. ad Rhen. 1746, in 4to.—Partes diversæ operum Luciani sæpè inveniuntur seorsum editæ. Exempli causa. 1. Colloquia Selecta, et Timon; Cebetis Thebani Tabula &c. cum notis Tib. Hemsterhusii. Amst. 1708, et Basil. 1771, in 12mo. 2. Nonnulli è Luciani Dialogis selecti ——ab Edwardo Leedes. Lond. 1726, in 8vo. Qui plura velit de hoc auctore adeat Fab. Bib. Gr. Lib. IV. c. 16. et Harles. Introd. ad Hist. Gr. Ling. p. 405.

2. Τουτο εκεινο το της παροιμιας,] i. e. Τουτο εστι το εκεινο πραγμα της παροιμιας, Angl. *This is the very thing of the proverb,—This is the old saying verefied—*

3. Ὁ νεβρος τον λεοντα—] supple ενικησε—vel tale quid. *Hinnulus leonem* devicit. Nimirum inducitur *Cnemon* apud inferos, recens mortuus et secum colloquens; quem statim interpellat, ei obviam factus, *Damippus*. Hi enim dialogi, siqui alii δραματικωτατοι sunt, et in quibus verba ad personas colloquentium mirè sunt adaptata.

4. Τι—] Ut Latini *quid?* dicunt pro eo quod est *ob quid* vel *propter quid?* Sic Græci τι; pro δια τι; *propter quid? quapropter? quare? cur?*

5. ὁ, τι—] i. e. δι' ὁ, τι—*quare*—&c. citra interrogationem. Ὁ, τι sic scribitur ut distinguatur ab ὁτι conjunct. *quod*. Vide librum nuper editum cui titulus—Επεα πτεροεντα, or, The Diversions of Purley: auctore *Joan. Horne Tooke*, A. M ch. VI.

6. καταλελοιπα,] Angl. *I have left for myself*—uti planè indicat. perf. med. v. καταλειπω.

7. κατασοφισθεις—] Angl. *over-reached*—v. κατασοφιζω.

8, οὓς ἐβουλομην αν—] i. e. εκεινους οὓς &c. Angl. *those whom I should have wished*—v. αν.

9.

9. σχειν ταμα,] i. e. σχειν τα εμα χρηματα. v. εχω.

10. επι θανατῳ·] Angl. *reckoning* UPON—*counting* UPON *his death—in hopes of his death*—nam eam esse significationem præpositionis επι, quando regit dat. ostendunt multi apud Græcos scriptores loci.

11. προσιετο.] *admittebat.* v. προσιημι.

30. 1. θεσθαι διαθηκας ες το φανερον,] *proferre meum testamentum in publicum*—

2. καταλελοιπα ταμα παντα,] i. e. παντα τα εμα χρηματα.

3. ζηλωσειε,] In aor. 1. opt. act. pro ζηλωσαιμι—αις—αι, &c. dicunt Attici, Iones et Æoles ζηλωσεια—ας—ε, &c. v. ζηλοω.

4. τα αυτα πραξειε.] τα αυτα—*eadem*—[v. αυτος] πραξειε, pro πραξαι—3. s. aor. 1. opt. act. verbi πρασσω, *facio.* Vide not. quæ proximè præcedit.

5. εκεινος ;] supple εποιησε ;—

6. ενεγραψε—] *inscripsit*—v. εγγραφω.

7. οιδα—] *novi*—perf. m. verbi ειδεω, quod vide.

8. απεθανον,] *mortuus sum*, v. αποθνησκω.

9. μοι επιπεσοντος·] Angl. *having fallen upon me*—v. επιπιπτω.

10. —τῳ δελεατι συγκατασπασας.] i. e. κατασπασας—συν τῳ δελεατι. v. δελεαρ.

11. Ου μονον,] supple το αγκιστρον τῳ δελεατι συγκατασπασας.

12. αυτον σε—] σεαυτον, *teipsum.*

13. συντεθεικας.] v. συντιθημι.

14. Εοικα·] Angl. *methinks so.* v. εικω.

15. Που δε οἱ καλοι εισιν.—] Angl. *But Mercury!—where are the handsome men, and the handsome women?* Pergit Menippus, in scenam inductus, quasi continuans colloquium jampridem cum Mercurio institutum, quod quidem vocula δε planè demonstrat. De qua particulâ vide ingeniosam Dissertationem Grammaticam, quæ auctorem habet virum eruditissimum Joannem Hunter, LL.D. Litt. Hum. Prof. in Acad. Andreapolitanâ. Extat in *The Transactions of the Royal Society of Edinburgh.* Vol. I. p. 113. LIT. CL.

16.

16. ξεναγησον—] v. ξεναγεω. **30.**

17. Ου σχολη—] supple εστι.

18. Μενιππε.] Menippus, qui primas partes in multis Luciani dialogis sustinet, Cynicus erat philosophus. Hi autem philosophi sic dicti sunt à κυων, *canis*, propter acerbum et mordacem eorum sermonem; ad quam rem Lucianus sæpissime alludit.

19. πλην, κατ᾽ εκεινο αυτο,] *veruntamen, propter illam ipsam rem,* —post αυτο subintellige πραγμα.

20. ὡς επι τα δεξια,—] supple μερη, *tanquam ad dextram,*—

21. ʽΥακινθος—] Hyacinthus puer fuit formosissimus, ab Apolline adamatus, quem, cum ille imprudens disco necâsset, in florem rubrum virtit, qui etiam vocatur *Hyacinthus*. LEEDES. Vide Ovid. Met. L. 10. Fab. 5.

22. ὁ Ναρκισσος,] Narcissus, Cephisi fluminis ex Lyriope Nympha filius, fuit admodum formosus, qui, cum à multis nymphis amaretur, et omnes superbè contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, suâ ipsius formâ captus contabuit, et in florem purpureum mutatus est. *Id.*

23. Νιρευς.] De Nireo ita cecinit Homerus:

Νιρευς Αγλαΐης θ᾽ ὑιος, Χαροποιο τ᾽ ανακτος·
Νιρευς, ὃς καλλιστος ανηρ ὑπο Ιλιον ηλθε,
Των αλλων Δαναων, μετ᾽ αμυμονα Πηλειωνα·
Αλλ᾽ αλαπαδνος εην,—— Iliad. β, 673.

Nireus Aglaïæque filius, Charopique regis;
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat,——

Vide ad locum virum doctissimum Sam. Clarke.

24. Αχιλλευς,] Achilles, Pelei filius, nepos Æaci; et mater ejus erat Thetis, dea maris: fortissimus et pulcherrimus omnium Græcorum sui ævi; de cujus irà tam præclarè cecinit Homerus in Iliade.

30. 25. Τυρω,] Tyro Heroina celeberrima, filia Salmonei, à Neptuno stuprata. Vide Hom. Odyss. λ, 234.

26. Ἑλενη,] Helena, omnium fœminarum sui ævi formosissima, uxor Menelai, quam Paris unus natorum Priami rapuit; quæ res causa erat Belli Trojani celeberrimi. Vide Hom. Iliad. passim.

27. Ληδα,] Leda fuit Tyndari regis conjux, cum qua Jupiter in forma cygni concubuit, et illa duo ova protulit, ex quorum uno nati sunt Pollux et Helena, ex altero Castor et Clytæmnestra. Leedes. Homerus autem hoc commentum ridiculum de Jove in cygnum mutato, &c. ignorâsse videtur.

28. καλλη] hîc ponit καλλη, *formas*, pro eo quod est καλους, *formosos*. Eodem modo nos vernaculè—*Beauties*.

29. εκεινα εστιν, ἁ—] Neutrum plurale, &c.

30. εοικας— *videris*—v. εικω.

31. δειξον·] v. δεικνυμι.

31. 1. διαγνοιην—] v. διαγινωσκω.

2. Τȣτι.—] Att. pro τουτο.

3. νηες—] Nom. plur. Ion. à ναυς, quod vide.

4. επληρωθησαν—] v. πληροω.

5. επεσον—] v. πιπτω.

6. γεγονασιν;] perf. med. à γιγνομαι, quod vide.

7. ζωσαν—] pro ζαουσαν, à ζαω, quod vide.

8. εφης γαρ αν και συ—] *Etenim tutè diceres.* v. αν.

9. Τοιηδ'—] Versus Homericus. Vide Iliad. γ, 156, ubi exhibentur seniores etiam Trojanorum principes admirantes pulchritudinem tam exquisitæ mulieris, hisce verbis,——

Ου νεμεσις Τρωας και ἐϋκνημιδας Αχαιȣς
Τοιηδ' αμφι—κ. τ. λ.

Non est indignè ferendum, Trojanos et bene-ocreatos Achivos
Tali de muliere longum tempus dolores pati.

Ad quem locum ita Quinctilianus—“ Non putant indignum “ Trojani principes Graios Trojanosque propter Helenæ speciem “ tot

"tot mala, tanto temporis spatio, sustinere: quænam igitur 31.
"illa forma credenda est?" Inst. Orat. VIII. c. 4.

10. *αποβεβληκοτα*—] v. *αποβαλλω*.

11. *δοξει*.] neutrum plurale &c. v. *δοκεω*.

12. *ει μη συνιεσαν*—] *πονουντες*, *quod non intelligerent*—vel—*non intellexisse se laborare*—" *ει μη* nonnunquam ponitur pro *ὁτι*, "*quod non*." ZEUNIUS apud *Vigerum*. [p. 494.] Participium sæpè ponitur post verbum—*συνιεσαν πονουντες*, *intelligebant se laborare*: *παυομαι λεγων*, *desino loqui*: &c.

13. *συμφιλοσοφειν σοι*·] i. e. *φιλοσοφειν συν σοι*, *philosophari tecum*.

14. *επιλεξαμενος*—] Angl. *having chosen for thyself*—v. *επιλεγω*.

15. *μετελευσομαι*—] v. *μετερχομαι*.

16. *Αποδος*] v. *αποδιδωμι*.

17. *ἡδιον*,] supple *η σιγαν*, *quam tacere*. v. *ἡδυς*.

18. *ανθ' ὡν σε διεπορθμευσαμην*.] i. e. *τα πορθμια ανθ' ὡν*—Angl. *the fare for which I ferried thee over*. [Vide supra ad p. 4. n. 5.] v. *διαπορθμευω*.

1. *ουκ αν λαβοις παρα τε μη εχοντος*.] Angl. *thou wouldst not take from one who has nothing*. *ὁ εχων*, *he who has*. Gen. *τε εχοντος*. v. *λαμβανω*. 32.

2. *τις*,] supple *εστι*.

3. *εχω*.] *οβολον* scil.

4. *νη τον Πλουτωνα*,] scil. per Plutonem jurare condecuit personam Charontis.

5. *αποδῳς*.] aor. 2. subj. verbi *αποδιδωμι*, quod vide.

6. *Καγω τῳ ξυλῳ*—] Constructio est: *καγω παταξας τῳ ξυλῳ διαλυσω το κρανιον σου*.

7. *πεπλευκως*—] v. *πλεω*.

8. *αποδοτω*,] v. *αποδιδωμι*.

9. *Νη Δια οναιμην*,—] Angl. *By Jupiter I should be a great gainer*—*οναιμην*, præs. opt. med. verbi *ονημι*, quod vide. vel pro *ονησαιμην*, aor. 1. opt. med. verbi *ονεω*.

10. *ει μελλω γε και ὑπερεκτινειν των νεκρων*.] i. e. *ει γε μελλω εκτινειν και ὑπερ των νεκρων*.

11.

32\. 11. ουκ αποστησομαι σου.] i. e. ου στησομαι απο σου. Angl. *I won't set myself away from thee—I won't quit thee.* v. αφιστημι.

12. ὁ γε μη εχω,] i. e. το πραγμα ὁ, &c.

13. ηδεις—] ηδειν—εις—ει, Att. et per sync. pro ειδηκειν, &c. *noveram.* v. ειδεω.

14. δεον;] supple η.

15. εχρην—] *oportebat—?* v. χρη.

16. αποθανειν;] v. αποθνησκω.

17. πεπλευκεναι;] v. πλεω. αυχησεις πεπλευκεναι, *gloriaberis te navigâsse.* Quum infinitivus post verbum refertur ad personam verbi, Græcum idioma accusativum ante verbum non postulat. [Vide supra ad p. 13. n. 16.] Tum autem accusativum postulat cum relatio exprimitur quæ non est ad personam verbi. Sic αυχησεις εκεινον πεπλευκεναι, *gloriaberis illum navigâsse,* &c.

18. ηντλησα,] v. αντλεω.

19. της κωπης επελαβομην,] i. e. λαβομην επι της κωπης.

20. ταυτα—] supple τα πραγματα εστι. Vide supra ad p. 4. n. 16.

21. θεμις—] supple εστι. v. θεμις.

22. προσλαβω.] v. προσλαμβανω.

23. Δειξον—] v. δεικνυμι.

24. Θερμους,] *Gonsal. de Salas* observavit [ad *Petron.* " cap. " 14.] lupinos olim vilissimum fuisse pauperum cibarium, Cyni-" corum verò adeo creberrimum, ut vix unquam à Cynici perâ " abesse lupinos contingeret."

25. Ἑκατης το δειπνον.] *Hecate* diva erat triformis, *Diana* in terras, *Luna* apud superos, et *Proserpina* apud inferos. De cœnis quas olim illi offerebant, vide *Potteri* Archæol. B. 2. Chap. 20.

26. ηγαγες;] reduplic. pro ηγες. v. αγω.

27. των επιβατων—] Hîc consultò usurpâsse videtur Lucianus tam multa vocabula in ων desinentia, ut magis essent ridicula quæ hic profert de Menippo " portitor ille Charon." Quo modo et Terentius—*Tædet quotidianarum harum formarum.* Eun. Act. II. Scen. 3. 1.

1. διεπορθμευσας ;] v. διαπορθμευω. 33.

2. κουδενος—] pro και ουδενος—

3. αν σε λαβω ποτε.—] Angl. *if ever I catch thee*—κν pro εαν, si.—δις δε ουκ αν λαβοις.—*but it shall not be in thy power to catch me a second time.* Posterior αν particula est potentialis, quam vide.

4. Ου φερομεν,—] Angl. *It is not in our power to suffer*—

5. τουτονι—] Att. pro τουτον.

6. παροικουντα.] i. e. οικουντα παρ' ἡμας. v. παροικεω.

7. των ανω.] i. e. των εκεινων πραγματων οντων ανω.

8. Μιδας—] Midas rex stolidissimus, qui ut omnia quæ tangeret aurum fierent oravit, nec stultitiam suam intellexit donec, impetrato suo desiderio, cibus etiam aurum factus est; quo incommodo ut liberaretur, in Pactolo se lavare jussus est, unde isti fluvio arena aurea existeret. Eidem, cum in certamine musico inter Pana et Apollinem, victoriam ab Apolline, cæteris dissentientibus, abjudicâsset, deus iratus par asini aurium capiti affixit.

9. οὑτοσι,—] Att. pro οὑτος.

10. Σαρδαναπαλος—] Sardanapalus fuit ultimus Assyriorum rex, homo longè omnium mollissimus. De eo vide Justini Hist. Lib. I. et Juvenal. Sat. X sub finem.

11. εγω δε,—] Crœsus rex Lydiæ, qui adeo erat dives, ut *Crœsi Divitiæ* in proverbium abierint. De colloquio ejus cum Solone, vide Coll. Græc. Maj. propè initium.

12. Τι—] i. e. δια τι. Vide supra ad p. 29. n. 4.

13. ουκ απεχρησε—] *non satis fuit.* v. αποχραω.

14. βιωναι—] v. βιωμι.

15. μεμνηνται,—] *recordantur*—nam tempus est quod ritè vocatur *præsens perfectum.* v. μναομαι.

1. περιεχονται των ανω.] i. e. εχονται περι των πραγματων οντων 34. ανω. Angl. ad verbum, *they hold themselves about the things above.* i. e. *they eagerly employ their thoughts about the things in the regions above.*

2. χαιρω—ανιων—] Angl. *I delight in vexing*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

3.

34. 3. λυπουνται γαρ—στερȣμενοι.—] Angl. they are *distressed in being bereaved*—[Vide supra ad p. 31. n. 12. v. λυπεω, et ϛερεω.

4. ὡς ȣδε παυσομενȣ μȣ·] Notandus est elegans iste usus particulæ ὡς cum participio; quod enim Latini exprimunt per præteritum vel futurum infinitivi præcedente accusativo, Græci efferunt per participium aoristi aut futuri præcedente ὡς cum genitivo absolutè sumpto. VIGERUS. οὑτω γινωσκετε ὡς ȣδε παυσομενȣ μȣ· *sic scitote me nunquam desiturum.*

5. ιητε—] v. ειμι, eo.

6. Ταυτα ȣχ ὑβρις;] supple εστι. "Attica loquendi formula "gravem indignationem continens.—Terentius expressit: *quid "est, si hoc non contumelia est?* [Andr. A. I. Sc. 5.] *Nam isthæc "quidem contumelia est:*" [Heautont. A. III. Sc. 3.] HEMSTERHUIS.

7. εντρυφωντες,] v. εντρυφαω.

8. αφηρημενοι.] Angl. *bereaved.* v. αφαιρεω.

9. Πολλων γε—και μεγαλων κτηματων] supple εγω αφηρημαι. et sic in cæteris.

10. το ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ—] illud NOSCE TEIPSUM: dictum scilicet seu *Thaletis* Milesii, sive *Chilonis* Lacedæmonii, unius, è septem Sapientibus, quod, uti cecinit Juvenalis—*è cœlo descendit.* Sat. XI. 27.

11. επᾳσομαι ὑμιν·] Angl. *will make it my song to you.* v. επᾳδω.

12. πρεποι γαρ αν—επᾳδομενον] *deceret enim adcantari*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

13. εγω μεν γαρ,—] Constructio est: γαρ οισθα μεν ὁτι εγω παρασιτος ων Δεινιȣ, εμφαγων πλεον τȣ ἱκανȣ, απεπνιγην. Angl. *for indeed you know that I, being a parasite of Dinias, and having gormandized more than enough, was choked.* πλεον του ἱκανου—Comparativus gradus habet post se genitivum. v. αποπνιγω. οισθα est per sync. pro οιδασθα, quod est Æolicè pro οιδας, 2. s. perf. ind. med. verbi ειδεω, *scio*, quod vide.

35. 1. το δ' εμον—] supple πραγμα, vel παθος, Angl. *my affair—my death—*

2. *οισθα γαρ και συ που Πτοιοδωρον τον γεροντα·*] Particula *γαρ*, 35.
nam, ut in hac sententia, sæpè refertur non ad id quod proximé præcedit, sed ad id quod reticetur; sic—" Nihil opus est ut te " longe sermone morer"—ΓΑΡ *και συ πȣ οισθα*—NAM *et tu forsan nôsti Ptœodorum illum senem.* [Vide virum acutissimum *Sam. Clarke,* ad Hom. Iliad. passim.] De *που* enclitico ita disserit *Zeunius* apud *Vigerum*—" Που encliticum, h. e. quod non cir- " cumflectitur, nunquam planè otiosum est putandum; sed sig- " nificat 1. locum vagum, nec definitum:—2. ex significatione " loci vagi et incerti nascitur usus *στοχαστικος*, ut omnino dica- " tur de *re non satis certa ac definita,* nempè *fortassis,* et serviat " modestiæ et cautioni dicentis." *Viger. Idiotism. Gr.* Edit. 1777, p. 433.

3. *Τον ατεκνον, τον πλȣσιον,*] scil. Ptæodorum.

4. *ῳ σε τα πολλα ηδειν συνοντα;*] *ῳ* regitur à *συν* in comp. *τα πολλα, plerumque.* Neutrum genus adjectivorum tum in sing. tum in plur. num. et cum artic. et sine artic. sæpissimè usurpatur adverbialiter. *ηδειν,* Att. et per sync. pro *ειδηκειν.* Vide supra ad p. 32. n. 13.

5. *ὑπισχνουμενος επ' εμοι τεθνηξεσθαι.*] Angl. *promising* to myself *that he would die in my favour.* *επ' εμοι* *penes me. depending upon me* for his heir. sic enim *επι* sæpè sign. quando regit dat. v. *ὑπισχνεομαι,* et *τεθνηκω.*

6. *το πραγμα ες μηκιστον επεγινετο,*] supple *χρονον.* v. *μακρος,* et *επιγινομαι.*

7. *ὑπερ τον Τιθωνον ὁ γερων εζη.*] Angl. *and the old man was living beyond* the age of *Tithonus.* Tithonus autem filius erat Laomedontis regis pulcherrimus sui ævi, et dilectus ab Aurora; á qua, quum ei copiam fecisset ut quodcunque sibi placuerit peteret, eum petiisse ferunt immortalitatem, sed oblitum esse simul petere perpetuam juventutem; senem autem factum in *cicadam* ab amicâ suâ, seipso rogante, mutatum esse.

8. *εξευρον.*] v. *εξευρισκω.*

9. *ανεπεισα*—] v. *αναπειθω.*

10.

35. 10. επειδαν ταχιστα—] *simulatque*—επειδαν construitur cum subjunct.

11. πινει δ' επιεικως,] hic ironicè dictum, Angl. *he drinks moderately, pretty freely.*

12. ζωροτερον] Angl. *of a more potent or efficacious sort.* v. ζωρος.

13. επωμοσαμην αφησειν—] *juravi me manumissurum*—v. επομνυμι, et αφιημι. Vide supra ad p. 32. n. 17.

14. την μεν—την δε]—Angl. *the one—the other*—Vide supra ad p. 6. n. 1.

15. σφαλεις] v. σφαλλω.

16. μαλα εκταδην εκειμην—] Angl. *lay extended at my full length*—v. κειμαι.

17. τι τουτο;] supple εστι, *quid hoc est?*

18. Αστεια γαρ—πεπονθας.] γαρ refertur ad id quod reticetur—"Nequeo quin rideam" *passus es* ENIM *lepida.* [Vide supra ad p. 35. n. 2.] v. πασχω.

19. τι προς ταυτα;] supple εποιησε—

20. ὑπεταραχθη προς το αιφνιδιον.] supple παθος—Angl. *he was somewhat alarmed at the sudden catastrophe.* [Vide supra ad p. 4. n. 26.] v. ὑποταρασσω.

21. συνεις,—] v. συνιημι.

36. 1. εγελα και αυτος οἱα γε ὁ οινοχοος ειργασται.] οἱα, i. e. δια τοιαυτα πραγματα οἱα—Angl. *he himself laughed on account of what the cupbearer had done:—the trick the cupbearer had played.* v. γελαω, et εργαζομαι.

2. Πλην αλλ' ουδε σε την επιτομον εχρην τραπεσθαι.] την επιτομον, supple ὁδον. *Veruntamen neque te oportebat ad istam compendiariam viam te convertere.* v. τρεπω.

3. ἡκε γαρ αν σοι—] supple ὁ κληρος. *venisset enim tibi hæreditas.*

4. δια της λεωφορου—] supple ὁδου. Angl. *by the high road—in common course.* v. ασφαλης, et λεωφορος.

5. μη ὑπεριδητε—] v, ὑπερειδω.

6. η τις ων τυγχανεις;] Angl. *or who mayest thou happen to be?* Nam τυγχανω cum participio conjunctum quandam *fortuiti* significationem

nificationem involvit. Sic, τυγχανω ων, *I happen to be*: ετυγχανομεν περιπατουντες, *we were by chance walking*. [Ceb. Tab. ad. init.] v. τυγχανω. 36.

7. ὁ Ιφικλου,—] i. e. ὁ υἱος Ιφικλου Φυλακιος. A Phylace, urbe Phthiotidis non procul à Thebis, quæ tamen inter fines Thessaliæ; unde nonnunquam apud hunc auctorem *Thessalus* vocatur Protesilaus. Leedes.

8. των επ' Ιλιῳ·] supple ελθοντων—*eorum qui ad Ilium venerunt,*

9. αφεθεις προς ολιγον,—] supple χρονον—*dimissus ad breve tempus.* v. αφιημι.

10. αναβιωναι—] v. αναβιοω.

11. τυχῃ·] aor. 2. subj. act. verbi τυγχανω, quod vide.

12. ου του ζην—ερω εγωγε,] *non amore vivendi ego teneor,*—Quanquam ερaω, *amo*, paulò supra habet post se substantivum cognatum in casu accusativo, Τουτον τον ερωτα—νεκροι ερωσι· *hunc amorem mortui amant*, (quæ structura non infrequens est tum apud Græcos tum apud Latinos scriptores, ut *errare errorem*, et similia) idem tamen verbum εραω, utpote verbum affectûs, hic rectè construitur cum genitivo; nam του ζην est â nominativo το ζην· et infinitivus modus cum articulo sæpissimè apud Græcos supplet vicem nominis vel Latinorum gerundii. Nisi mavis: ου [ἑνεκα] του ζην—ερω εγωγε [τουτον τον ερωτα, ἑνεκα] δε της γυναικος,—Cæterùm ζην est contractè pro ζαειν, à ζαω, *vivo*; et ερω, pro εραω, *amo*. Vide infra ad p. 37. n. 1.

13. ῳχομην αποπλεων.] Verbum οιχομαι, *abeo, proficiscor*, &c. sæpè invenitur hoc modo cum participio conjunctum; nec abundat, ut quidam putant, [adeo ut ῳχομην αποπλεων, *abibam navigans*, idem sit ac επεπλεον, vela dabam; et ῳχομην απιων, abibam discedens, idem sic ac απῃειν, *discedebam*, &c.] sed οιχομαι, cum participiis hoc modo conjunctum, quandam celeritatis vim involvit. Significat igitur ῳχομην αποπλεων, *extemplo vela dabam*, vel, ut rectè Hemsterhusius et Gesnerus, *conscensâ navi me proripui.*

14. καν προς ολιγον οφθεις αυτῃ—] i. e. οφθεις αυτῃ και εαν ῃ προς ολιγον χρονον, Angl. *after being seen by her, even if it were for a short time.*

36. *time.* Ubi notandum verbum *οπτομαι, video*, quanqum sit deponens, passivè tamen usurpari in aor. 1. part. et *οφθεις αυτη, visus illi*, elegantius esse, et Græcè, et Latinè, quam *οφθεις ὑπ' αυτης, visus ab illâ.*

15. *και μαλα, ω δεσποτα·*—] Angl. *yes, my Liege, and that copiously: το δε πραγμα ὑπερογκον ην. but my disaster was beyond its power:* quomodo et loquitur Cicero—*gravior erat, quam ut hausta Lethes aqua potuerit extingui.* [Off. III. 35.] "Ὑπερογκα sane "dicuntur à Græcis propriè, quæ molem magnitudinis enormem "habent, atque immoderata sunt." Hemsterhuis.

37. 1. *ηρασθης*—] *amore captus fuisti*—De verbo *ερaω, amo*, hoc observatu dignum, id, in voce passivâ, non significare *amor*, sed *amore capior.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

2. *οισθα*—] pro *οιδασθα*, et hoc Æolicè pro *οιδας, nosti.* [v. *ειδεω.*] *ὁιον πραγμα*] *το εραν εςι. quale* [negotium] *sit amare.* Vide supra ad p. 36. n. 12.

3. *οιμαι πεισειν κακεινην*—] *puto me persuasurum ipsi quoque.*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] "Uxori ejus nomen erat Laodamia, quam ferunt desiderium mariti non ferentem sibi necem conscivisse." Du Soul.

4. *ληψη μετ' ολιγον.*—] supple *χρονον.* v. *λαμβανω.*

5. *ουδε εγενετο*—] *ουδε ταυτα εγενετο*—" Neutrum plurale," &c.

6. *δι' αυτην ταυτην τ. α.*] Angl. *for this very reason*—

7. *ὁμογενη μου Αλκηςιν*—] Angl. *my relation Alcestis*—Utraque scilicet ab Æolo originem traxit. De Alcestide vide p. 27. hujus libelli. Fabula Orphei et Eurydices satis nota etiam tironibus.

8. *φανηναι; apparere.* Aor. 2. inf. pass. in med. sensu, ut sæpè fit, præsertim in hoc verbo. v. *φαινω.*

9. *προσοψεται*—] f. 1. à *προσοπτομαι, adspicio.* Meminerint tirones *οπτομαι*, in fut, 1. ita flecti, *οψομαι, οψει, οψεται.* ita quoque in præs. *βουλομαι, volo, βουλει, βουλεται.* et *οιομαι, puto, οιει, οιεται.*

10. *διαγνωναι*—] v. *διαγινωσκω.*

11. *φοβησεται*—] *timebit*—*φοβεω, terreo;* in voc. med. *timeo.*

12.

12. φευξεται σε·] *fugiet te*. f. 1. m. Hoc verbum et similia, 37.
quanquam interdum construuntur cum accusativo, sunt revera verba intransitiva; unde in quibusdam temporibus vox act. vel. med. ex æquo usurpari possit.

13. εσῃ—ανεληλυθως—] Angl. *shalt thou have ascended*—Vide supra ad p. 32. n. 7.] v. ανερχομαι.

14. ιασαι,] aor. 1. imperat. verbi ιαομαι, quod vide.

15 καθικομενον εν τῃ ῥαβδῳ—] Angl. *having touched him with his wand*—εν interdum hoc modo constructa invenitur cum dat. instrumenti. [Vide supra ad. p. 3. n. 9.] v. καθικνεομαι.

16. απεργασασθαι—] v. απεργαζομαι.

17. μεμνησο—λαβων—] Angl. *remember that thou hast got*—Vide supra ad p. 34. n. 2.

1. Τι κλαεις;—] i. e. δια τι κλαεις—v. κλαιω. 38.

2. επι τῃ λιμνῃ ἑστως;—] Angl. *standing close upon the lake?* [Vide Hom. Odyss. λ. 582.] Homerus tamen Tantalum posuit *in* lacu. ἑστως—ωσα—ως, pro ἑσταως—αυια—αος. perf. part. med. verbi ϛαω, pro quo in usu est ιϛημι, *sisto, statuo*. εϛως, *quum teipsum constituisses*, i. e. *stans*. Alii volunt ἑϛως esse ἑστακως, per Sync. ἑϛαως, et per Crasin ἑϛως. Vide Gram.

3. απολωλα—] *perii*. v. απολλυμι.

4. η και νη Δι' αρυσαμενος κοιλῃ τῃ χειρι;] Angl *or having drawn some for thyself in the hollow of thy hand, by Jupiter!* v. αρυω.

5. Ουδεν οφελος,] supple εστι. *nihil prodest*.

6. αισθηται—] v. αισθανομαι.

7. προσενεγκω—] v. προσφερω.

8. ꝟ φθανω βρεξας ακρον το χειλος,—] φθανω, *prævenio*, sæpissime construitur cum participio, et retinet significationem suam *occupandi* et *antevertendi*. "Est ubi *priusquam* reddendum; Ita Tantalus apud Lucianum—ꝟ φθανω βρεξας ακρον το χειλος, και δια των δακτυλων διαῤῥυεν ꝟκ οιδ' ὁπως αυθις απολειπει ξηραν την χειρα μꝟ, *priusquam summum labellum irrigo, per digitos dilapsa* [aqua] *nescio quomodo rursus aridam meam manum relinquat*." HOOGEVEEN apud *Vigerum*. [Cap. 5. sect. 14. reg. 4. Ubi ostenditur φθανω, præcedente

38. præcedente ꝏ et sequente και, ut hìc, posse etiam reddi *ut primum—continuo* διαῤῥυειν, aor. 2. part. pass. verbi διαῤῥυεω, quod idem ac διαῤῥεω, *diffluo*, *dilabor*. Vide Xenoph. Anab. p. 362. Edit. Hutch 4to.

9. τι γαρ και δεη τȣ πιειν;] Istud γαρ refertur ad id quod reticetur: scilicet ληρεις, *insanis;* vel aliquid tale. [Vide supra ad p. 35. n. 18.] Insanis—*quare enim etiam indiges potu?* τι, i. e. δια τι;

10. πεινην, και διψην—] contractè pro πειναειν, και διψαειν. Ubi notandum verba quædam, in hujusmodi contractione, pro α assumere η. Sic ζην, *vivere*, χρησθαι, *uti;* et siquid aliud.

11. διψωης, Pro διψαοιμι—ωμι, διψαοις—ως, διψαοι—ω &c. dicunt Attici διψωην, διψωης, διψωη &c.

12. Τȣτ᾽ αυτο—] supple πραγμα—Angl. *this very circumstance* —ἡ κολασις εστι—*is my punishment*—το [πραγμα *the* circumstance, *viz.* την ψυχην μου διψην—*that my soul should thirst*—&c.

13. φης τῳ διψει κολαζεσθαι.] *dicis te siti puniri.* Vide supra ad p. 20. n. 4.

14. εσται;] per Sync. pro εσεται, ab ειμι, *sum.*

15. η δεδιας—] Angl. *art thou afraid?* v. δειδω.

16. η θανατον—] supple αγοντα.

17. το επιθυμειν πιειν,—] Angl. *my desiring to drink*—μηδεν δεομενον, *when I have no occasion.* Ante επιθυμειν subauditur εμε, ad quod δεομενον refertur.

39. 1. ὡς αληθως—] "Præmittitur ὡς quibusdam adverbiis positivi gradus, quorum tamen ad significationem nihil addit." Ita *Vigerus*. [Cap. VIII. sect. 10.] Aliter tamen sentiunt *Hoogeveen* et *Zeunius*. "Non sine sensu," inquit *Zeunius* [ad locum jam citatum] "existimandum est ὡς addi adverbiis, sed esse ellipsin intelligendam, non malè conjicit Hoogevenus. V. c. Plat. Apol. p. 41. initio: Ευρεσει τους ὡς αληθως δικαστας, supplet orationem ita: ούτως δικαστας οντας, ὡς αληθως ονομαζοι αν τις vel ὡς τις αν ονομαζων, αληθως ονομαζοι." Ubi vide plura.

2. ὁστις τουναντιον—πεπονθας,—] Angl. *who art in a situation the*

the reverse of those, &c. πεπονθας, temporis est quod ritè nuncu- 39.
pant præs. perf. v. πασχω.

3. γενοιτο μοι μονον.] Angl. *could I but get it.*

4. Θαῤῥει,—] nihil aliud quam αμελει. *ne solicitus sis*, &c. HEMSTERHUIS. v. θαῤῥεω.

5. πιεται—] Iu. f. 1. m. pro πιουμαι, πιῃ, πιειται, dicimus πιομαι, πιῃ, πιεται. v. πινω.

6. καιτοι ου παντες——ουκ ὑπομενοντος.] Angl. *even though they be not all condemned to be thirsty like thee, while the water constantly avoids them.* εκ καταδικης, ad verbum, *ex condemnatione.*

7. Τι αγχεις,——την Ἑλενην προσπεσων;] i. e. Δια τι, &c. Angl. *Why art thou strangling Helen, after having made an attack upon her?—Why hast thou attacked Helen, as if thou wert going to strangle her?* v. προσπιπτω.

8. ἡμιτελης μεν τον δομον—] Vide Hom. Illiad. β. 701.

9. Αιτιω—] 2. s. præs. imperat. contractè pro αιτιαου, verbi αιτιαομαι, quod vide.

10. αιτιατεον.] supple εστι μοι, *culpandum est mihi.*

11. Ουκ εμε,—] i. e. ουκ αιτιατεον εστι σοι εμε, *non est culpandum tibi me.*

12. ωχετο ἁρπασας·] Vide supra ad p. 36. n. 13.

13. Αμεινον—] supple εστι.

1. δυσπαρι,—] Vide Hom. Iliad. γ. 39. et quæ vir acutissi- 40.
mus *Sam. Clarke* ibi annotavit.

2. απο των χειρων.] supple μου. Vide supra ad p. 3. n. 9.

3. Αδικα ποιων,] i. e. ει ουκ αφησεις ποτ' εμε απο των χειρων εσῃ ποιων αδικα. *Si nunquam dimittes me è manibus tuis, injusta feceris.*

4. και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι·]—και ταυτα solum, in media periodo, sequente participio, vertitur Latinè *licet*, *quamvis*, item *præsertim.*—Sic,—apud Plat. in Gorg. pag. 508. Συ δε μοι δοκεις ου προσεχειν τον νουν τουτοις, ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ σοφος ων. *Tu vero mihi videris minus ad hæc advertere animum*, (verbatim) *et hæc sapiens.* Subauditur verbum ποιεις, ut sit integrum; *Et hoc tu facis qui es sapiens.* HOOGEVEEN, apud *Vigerum*, Cap. IV. reg. 16.

40. 16.] *και ταυτα, ὁμοτεχνον οντα σοι·* hæc ita suppleri postulant; *και ποιεις ταυτα εκεινον οντα ὁμοτεχνον συν σοι.* [Ubi notandum verbum *ποιειν* habere post se duplicem accusat.] *et hæc facis in eum qui ejusdem est artis tecum.* Vel ellipticè etiam Latinè, *idque in eum qui est ejusdem artis.* Et Angl. *and that too to one who is of the same trade with* thyself.

5. *και τῳ αυτῳ θεῳ κατεσχημαι·*] Angl. *and I am bound to the same god.* v. *κατεχω.*

6. *οισθα δε ὡς ακουσιον τι εστι,—*] Alludere videtur hic Lucianus ad colloquium de amore inter Cyrum et Araspem, apud Xenophontem in Cyropædia. Vide Historiam Pantheæ in Coll. Græc. Maj. p. 65.

7. *φησει γαρ αυτος—του εραν—γεγενησθαι αιτιος·*] Hunc Græcismum Latini reddunt plerumque per accusativum ante et post infinitivum—*dicet enim seipsum causam extitisse amandi*—Vide supra ad p. 20. n. 4.

8. *εκλαθομενος—*] *oblitus.* v. *εκλανθανω.*

9. *προεπηδησας των αλλων,*] i. e. *επηδησας προ των αλλων, ante alios exsiluisti* v. *προπηδάω.*

10. *δοξης ερασθεις—*] *amore gloriæ captus.* Vide supra ad p. 37. n. 1.

11. *και το—οὑτως επικεκλωσθαι*] Angl. *and its being so ordained by fate.* v. *επικλωθω.*

12. *Τι τουτο,—*] supple *εστι.—και συ τεθνηκας;* Angl. *art thou also dead?* v. *θνησκω.*

41. 1. *εψευδετο.*] *mentiebatur.* v. *ψευδω.*

2. *ησθα;*] Æolice pro *ης.*

3. *Αμμωνος ων.*] supple *ὁ ὑιος.*

4. *ὁμοια*] supple *ψευδη. similia mendacia.*

5. *τεχθηναι*] *prognatum fuisse.* v. *τικτω.*

6. *εξηπατησθαι οιομενον—*] *deceptum esse quum putaret.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. *εξαπαταω.*

7. *ου γαρ εφθασα επισκηψαι τι—*] *nihil enim ante* mortem *mandare potui*—[Vide supra ad p. 38. n. 8.] v. *φθανω*, et *επισκηπτω.*

8.

8. πλην αλλα τι γελᾳς,—] Πλην αλλα ferè significat *tamen, verumtamen*, ut etiam πλην και.—Quo modo interdum repellentis est, ac refellentis: interdum approbantis et concedentis. VIGERUS. Cap. VIII. sect. 1. 41.

9. Τι γαρ αλλο η ανεμνησθην,—] Non concinnus est in responsione Diogenis sensus, nisi legas, Τι γαρ αλλο, η ὁτι ανεμνησθην, &c. Ὁτι videtur excidisse; idque consideravit Interpres. *At quid rides, Diogenes?* Diog. *Quid autem aliud rideam, quam quia in mentem venit eorum, quæ Græci fecerunt*, &c. JENSIUS. Istud autem γαρ refertur ad id quod reticetur—δια τι ερωτᾳς; γαρ δια τι αλλο—*Quare interrogas?* NAM *ob quid aliud rideo quam?* &c. v. αναμιμνησκομαι.

10. οἱα εποιει ἡ Ἑλλας,] i. e. τοιαυτα οια εποιουν οἱ Ἑλληνες, *quæ fecerunt Græci.* Nam *Græcia* hîc ponitur pro *Græci.*

11. παρειληφοτα—] v. παραλαμβανω.

12. και νεως οικοδομουμενοι,] Angl. *and building themselves temples for thee*,—νεως, Att. pro ναους. v. νεως.

13. ην ποτε αγαγῃ σχολην απο των θορυβων των εν ποσιν] *siquando otium agat à turbis quæ nunc instant*,—ad verbum—*quæ sunt in pedibus.*

1. εν ᾁδου—] i. e. εν τῳ δομῳ ᾁδου. *apud inferos.* 42.

2. ες τον εισω του στομιου παρελθοντων·] In verbis ες τον εισω του στομιου posset quidem intelligi τοπον. at non dubito quin Lucianus scripserit ες το εισω του στομιου.—In editionis quoque Florentinæ exemplari, in pergamenum impresso, video doctam manum in voculâ τον extrivisse literam ν, JENSIUS.

3 ὁσην ευδαιμονιαν ὑπερ γης απολιπων, αφιξαι,] Angl. *after having left so much felicity upon earth, thou art come* hither—v. αφικνεομαι.

4. τα μεγαλα θηρια,] Τους ελεφαντας λεγει.

5. και το επισημον ειναι ελαυνοντα,—] Angl. *and the being conspicuous riding on a chariot*,—ελαυνω, *agito*, sæpè dicitur de eo qui navi, equo, vel curru vehitur.] διαδεδεμενον ταινια λευκη [κατα] την κεφαλην, *having thy head bound with a white fillet*, [κατα] πορφυριδα

42. φυριδα εμπεπορπημενον. *having thy purple garment fastened with buckles*: v. διαδεω, et εμπορπαω.

6. τα παρα της τυχης ;] supple χρηματα. Angl. *the goods of fortune.*

7. εμε μονον εασον τα Αριστοτελους ειδεναι, ὁσα μεν ητησε παρ' εμου —] τα Αριστοτελους, i. e. κατα τα πραγματα Αριστοτελους' et ordo est—κατα τα πραγματα Αριστοτελους εασον εμε μονον ειδεναι [τοσαυτα] ὁσα ητησε παρ' εμου. Angl. *with respect to what concerns Aristotle, permit me alone to know what things he demanded from me—the exorbitance of his demands.*

8. οια δε επεστελλεν.] i. e. τοιαυτα οια, &c. Angl. *and such letters as he sent.*

9. ὡς δε κατεχρητο—] Ordo est: ὡς δε κατεχρητο τῃ φιλοτιμιᾳ μου περι παιδειαν, θωπευων, &c. *quam abusus est meo doctrinarum ambitioso studio, adulans*, &c. v. καταχραομαι.

10. ὡς και τουτο μερος ον ταγαθου,] *tanquam ac si hæc esset pars summi boni*,—ταγαθου, pro του αγαθου.

43. 1. ὡς μη αισχυνοιτο και αυτος λαμβανων ;] Angl. *that he himself might not be ashamed when receiving.* Verbum apud Græcos sæpè hoc modo construitur cum participio. [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. αισχυνω.

2. πλην αλλα] Vide supra ad p. 41. n. 8.

3. απολελαυκα—] v. απολαυω.

4. το λυπεισθαι—] Angl. *the being vexed*—v. λυπεω.

5. κατηριθμησω—] Angl. *thou didst enumerate.* v. καταριθμεω.

6. οισθα ὁ δρασεις ;] Angl. *knowest thou what thou shalt do?*

7. ὑποθησομαι,] *suggeram*: v. ὑποτιθημι.

8. συ δε, καν το ληθης ὑδωρ χανδον επισπασαμενος πιε,] Angl. *do thou at least however draw and drink the water of Lethe in large gulps.*

9. παυσῃ—ανιωμενος ;] *desines dolore affici.* [Vide supra ad p. 34. n. 3.] v. ανιαω.

10. και γαρ και Κλειτον εκεινον ὁρω,] Abi—*etenim et Clitum illum video*,—

11. ὧν εδρασας αυτους.] i.e. αντι των κακων ὧν εδρασας αυτους, Angl. 43.
for the injuries which thou didst them. δραω, *facio*, habet duplicem accusativum; sed ὧν relativum hic in genitivo ponitur, ut concordet cum antecedente subaudito. Nam "Relativum apud "Græcos sæpè concordat cum antecedente non solum in genere "et numero, verum etiam in casu."

12. ὥστε την ἑτεραν συ ταυτην βαδιζε·] i. e. δια την ἑτεραν ταυτην ὁδον.

13. Λογισωμεθα,] Angl. *Let us reckon together—Let us settle accounts*—v. λογιζομαι.

14. αμεινον γαρ ὁρισαι περι αυτων—] Angl. *for it is better to come to a determination about them*—και απραγμονεστερον, *and attended with less trouble.* v. ὁριζω, et απραγμων.

15. εντειλαμενῳ—] supple σοι. *tibi mandanti.* v. εντελλω.

16. πεντε δραχμων.] supple αντι. Angl. *for five drachmas.*

17. πολλου λεγεις.] supple αντι. *magno dicis.* Et sic in cæteris ejusmodi subauditur αντι.

18. Τιθει—] Angl. *set down.* Contractè pro τιθεε, præs. imp. à τιθεω, pro quo τιθημι.

1. ὑπερ του ἱστιου,] Angl. *to mend the sail.* 44.

2. ὡς επιπλασαι—τα ανεῳγοτα,] Angl. *to stop up the chincks.* v. πλασσω, et ανοιγω, ὡς præfigitur infinit. morè Attico.

3. δυο δραχμων ἁπαντα.] Angl. *in all two drachmas.*

4. αξια ταυτα ωνησω.] Angl. *thou hast bought these cheap enough.* v. ωνεομαι.

5. διελαθεν—] Angl. *has escaped me.* v. διαλανθανω.

6. αποδωσειν φῃς;] Vide supra ad p. 32. n. 17.

7. ενεσται τοτε—] Angl. *then one shall be able*—[ενεσαι contract. pro ενεσεται, ab ενειμι.] αποκερδαναι εν τῳ πληθει, *to gain* something *in the crowd*—παραλογιζομενον τα πορθμια, *by overcharging the fare.* post ενεσαι subauditur μοι· et ante αποκερδαναι subauditur εμε, ad quod refertur παραλογιζομενον.

8. καθεδουμαι—] v. καθεζομαι.

9. αναπλεῳ] Att. pro αναπλεοι. Vide supra ad p. 6. n. 3.

44 10. ἐξῳδηκως την γαστερα, και τα σκελη.] *tumefactus ventrem et crura.* Ante γαστερα subauditur κατα.

11. ὡς εοικασι.] *ut videntur.* Vide supra ad p. 30. n. 14.

12. Πανυ γαρ περιποθητα εστι ταυτα.] γαρ refertur ad id quod subauditur—Nihil mirum, NAM hæc *valde sunt expetenda.* ταυτα εστι——Neutrum plur. &c.

45. 1. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΜΥΘΩΔΗ.] Hoc est—LUCIANI FABULOSA: vel DIALOGI FABULOSI: in quibus scilicet optimè deridet quæ de diis suis somniarunt veteres.

2. οισθα,] Per Sync. pro οιδασθα, et hoc Æol. pro οιδας. Vide supra ad p. 35. n. 2.

3. τῳ τροπῳ—] i. e. εν τινι τροπῳ. τῳ pro τινι, Atticè.

4. ενηλλαγη;] *mutata est?* v. εναλλασσω.

5. μετεϐαλεν—] *mutavit.* v. μεταϐαλλω.

6. επιμεμηχανηται τῃ κακοδαιμονι·] *machinata est infelici*—nempè Iô. v. επιμηχαναομαι.

7. τουνομα,] i. e. κατα το ονομα; *nomine.* επεστησεν *opposuit.* v. εφιστημι.

8. Καταπταμενος—] *quum devolaveris.* v. καθιπτημι.

9. που—] *uspiam.* Vide supra ad p. 35. n. 2.

10. τολοιπον—] Articulus in neutro genere cum omnibus orationis partibus, si conjunctionem excipias, constructus absolutè ponitur in casu quarto, subaudita tamen in plurimis præpositione κατα cumque illis aliquando ita coalescit, ut una vox videatur. HOOGEVEEN apud *Vigerum.* τολοιπον est igitur κατα το λοιπον, *in posterum, deinceps, deinde.* Vide infra ad Anacr. Od. I. 10.

11. τοις εκει.] i. e τοις ανθρωποις εκει ουσι, *hominibus ibi existentibus:* i. e. *incolis loci.*

12. και τον Νειλον αναγετω,] Angl. *and let her raise the Nile* v. αναγω.

46. 1. Την νησον την πλανωμενην—] Ordo est, ω Ποσειδον, συμϐεϐηκε την νησον την πλανωμενην την σπασθεισαν απο της Σικελιας επινηχεσθαι ὑφαλον ηδη στηναι ταυτην, φησιν ὁ Ζευς κ. τ. λ. Angl. *Neptune, it hath so happened that the roaming island, the island,* I mean, which was

was *torn from Sicily, is still floating under water:* or, *Neptune, the* 46. *roaming island,* which was *torn from Sicily, is still floating under water: stop it, says Jupiter,* &c. Nam, ut observat *Zeunius* ad *Vigerum.* [cap. 5. sect. 11.] verbum συμβαινει, sequente infinitivo, abundare videtur ex Atticismo; et citat ex Platone, [in Phæd. cap. 12. et 13.] συμβαινει ειναι, quæ idem sonant, illo judice, ac εστι. In hujusmodi tamen locutionibus non dubitandum quin à verbo συμβαινει accrescat sententiæ aliquid fortuiti. Cæterùm συμβεβηκε, utpote temporis ejus quod ritè vocant præs. perf. significat. Angl. *it hath happened, and still is the case.* v. πλαναω, αποσπαω, et επινηχομαι.

2. δηλον—] Ex qua voce hæc insula nomen suum obtinuisse fertur; insula nempe Delos, omnium Cycladum clarissima. εν τῳ Αιγαιῳ μεσῳ, *in medio Ægæo.* Angl. *in the middle of the Ægean sea.* Sic, summa arbor, *the top of a tree:* ima pagina, *the bottom of a page.* Cujusmodi locutio solennis est tum apud Græcos tum apud Latinos Scriptores; quam debent observare tirones.

3. δειται γαρ τι αυτης.] Angl. *for he hath some use for it.* v. δεομαι.

4. Πεπραξεται, τουτο,] Angl. *this shall be done instantly.* tempus nempè quod vocant *paulo post futurum.* v. πρασσω.

5. αναφανεισα,—] Angl. *when made to appear.* v. αναφαινω.

6. πονηρως ὑπο των ωδινων ἐχει.] malè *à doloribus habet.*

7. εντεκειν;] v. εντικτω.

8. κατελαβε—] *obstrinxit*—v. καταλαμβανω.

9. στηθι, ω νησε, και αναδυθι—] στηθι supple σεαυτην. Angl. *halt, island, and emerge.*—nimirum alloquitur insulam per figuram prosopopœiæ.

10. ὑποφερου,] Angl. *move under water.*

11. ὑποδεξαι,] v. ὑποδεχομαι.

12. του αδελφου—] *mei fratris*—Jovis scil. [Vide supra ad p. 40. n. 2.] τα τεκνα δυο, Apollinem nempè ac Dianam.

13. τεχθῃ,] v. τικτω.

14. μετεισι, και τιμωρησει τῃ μητρι.] *persequentur et ulciscentur pro sua*

sua matre.—" de verbo ειμι, *eo.* cum ejus compositis tenendum est, apud Atticos formam futuri non esse in usu, sed semper adhiberi præsens tempus etiam in significatione futuri." ZEUNIUS apud *Vigerum*: Cap. 5. sect. 3.

47. 1. εστηκεν ἡ Δηλος.] supple ἑαυτην. *Constitit Delos.*

2. Δεξαι—] v. δεχομαι. De hac Fabulâ vide Hom. Iliad. χ, passim.

3. πεπονθοτα·] *passum.* v. πασχω.

4. κατασβεσον—] v. κατασβεννυμι.

5. Ξανθε;] Xanthus, amnis celeberrimus in campis Trojanis, qui et Scamander dicitur.

6. κατεκαυσεν;] v. κατακαιω.

7. απηνθρακωμαι ὁλως—] Angl. *I am reduced quite to a cinder.* v. απανθρακοω.

8. τον υἱον της Θετιδος.] Vide supra ad p. 30. n. 24.

9. επαυσατο της οργης,] supple απο, *cessaret ab irâ.* Vide supra ad p. 4. n. 25.

10. απεφραττε μοι τον ῥουν,] Angl. *and was damming up my current.* v. αποφραττω, et ῥοος.

11. αποσχοιτο των ανδρων.] i. e. σχοιτο απο των ανδρων. Angl. *he might hold himself from the men*: i. e. *he might abstain from the men.* ut planè significat aor. 2. opt. M. verbi απεχω. quod vide.

12. ετυχε και γαρ πλητιον πȣ ων.] Angl. *for he happened to be somewhere at hand.* τυγχανω sæpè construitur hoc modo cum participio, sic τυγχανω ων, *forte sum*; ετυγχανον ων, *forte eram*, ετυγχανομεν οντες, *forte eramus*: &c. Vide supra ad p. 35. n. 2.

13. ὁσον,] cui respondet suppressum τοσουτον.

14. ειποθι αλλοθι,] *sicubi alibi, si quibus aliis in locis.*

15. αυτον δε εμε—] i. e. εμαυτον δε—ὑπερκαχλασαι ποιησας, *et quum meipsum effervescere fecisset.*

16. μικρου δειν ὁλον ξηρον ειργασται.] *parum abfuit quin me totum aridum reddiderit*; vel, *propemodum me totum aridum reddidit.* Angl. *he hath almost made me quite dry.* " μικρου δειν, ολιγου δειν,

" absolutè

"absolutè ponuntur pro *Propemodum.*" HOOGEVEEN apud *Vigerum.* [Cap. 5. sect. 3. ubi vide plura.] v. εργαζομαι.

17. Θολερος—] supple ει—ὡς εικος—supple εστι—*ut par est.*

18. το αιμα μεν,—ἡ θερμη δε—] supple τȣτο εποιησαν, vel tale quid.

1. ουκ αιδεσθεις—] *non reveritus*—v. αιδεομαι. 48.

2. διατεμειν.] v. διατεμνω.

3. διελε—] *divide.* v. διαιρεω.

4. κατενεγκων.] αυτον, scil. τον πελεκυν. Angl. *bringing it down —fetching a stroke with it.* v. καταφερω.

5. Πειρα μȣ, ει μεμηνα;] Angl. *are you trying if I be mad?* πειραομαι, et μαινομαι.

6 προσταττε δ' ȣν ταληθες,] *Quin impera verè*—ταληθες, pro το αληθες.

7. αλλα χρη καθικνεισθαι παντι τῳ θυμῳ,] Angl. *but you must come down with all your soul.* v. καθικνεομαι.

8. αἱ μȣ τον εγκεφαλον αναστρεφȣσιν.] Angl. *which jumble,* or *derange my brain.*

9. ȣδε κατα την Ειλειθυιαν, μαιωσεται σε.] *neque ad morem Lucinæ tibi obstetricabitur.* Angl. *nor will deliver thee in the manner of Lucina.* v. μαιοομαι.

10. κατοισω—] v. καταφερω.

1. οξυθυμος ησθα,] Angl. *were you peevish.* ησθα, Æolicè 49. pro ης.

2. τηλικαυτην ὑπο την μηνιγγα παρθενον ζωογονων,—] Angl. *maintaining a virgin of such a size alive under the membrane of thy brain:* και ταυτα ενοπλον, *and that too armed.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

3 ελεληθεις εχων·] *clam habueras.* "Λανθανω cum participio "jungi solet, tumque Latinè per adverbium *clam* explicatur: ut, "ελαθεν ὑπεκφυγων, *clam aufugit.* Aliquando per nomen *imprudens,* ut, ελαθεν εις μεσȣς εμπεσων τους πολεμιους, i. e. *imprudens* "*medios in hostes incidit.*" VIGERUS. [Cap. V. sect. 8.] Ad quæ doctissimus *Hoogeveen* ita annotavit: Vel per verbum *ignoro non animadverto.* Plat. Crit. p. 49. lin. 11. ελαθομεν ἡμας αυτους

παιδων

49. παιδων ȣδεν διαφεροντες, *Non animadvertimus, nos à pueris nihil differre.* Ubi vide plura. Cæterùm ελεληθεις est 2. s. plusqnam. ind. med. verbi ληθω, pro quo in usu est λανθανω.

4. πυῤῥιχιζει,] Rectè Minerva vixdum nata πυῤῥιχιζει, Dea bellatrix ενοπλιον ορχησιν saltans. HEMSTERHUIS. v. πυῤῥιχιζω.

5. το μεγιστον,] i. e το πραγμα ὁ εςι μεγιστον, *quod maximum est.*

6. γεγενηται] Angl. *she has become, she is.* temp. quod. ritè vocant. præs. perf. v. γινομαι.

7. εν βραχει·] supple χρονῳ. Lat. *brevi.*

8. τουτο] Angl. *this circumstance*—viz her being blue-eyed.

9. εγγυησας μοι αυτην.] Angl. *by betrothing her to me.* v. εγγυαω.

10. το γε επ' εμοι—] i. e. κατα το πραγμα ὁ γε εστιν επ' εμοι. Angl. *as far as depends upon me*; *quantum in me est.* Vide supra ad p. 35. n. 5.

11. Παυσασθε—εριζοντες—] *desinite rixari*—Angl. *give over quarrelling*; ubi idioma linguæ Anglicanæ idem est ac Græcæ; verbum nempè construitur cum participio. v. παυω.

12. απρεπη γαρ ταυτα,] supple εστι. "Neutrum plur." &c.

13. αλλοτρια—] supple. απο.

14. τουτονι τον φαρμακεα—] Angl. *this druggist here.* [Vide supra ad p. 31. n. 2.] προκατακλινεσθαι μου, i. e. κατακλινεσθαι προ μȣ. *ante me accumbere?*

50. 1. ἁ μη θεμις ποιουντα,] Quia scilicet mortuum suscitaverat Hyppolitum, à Jove fulmine percussus. DU SOUL. Vide Virg. Æneid. Lib. 7.

2. μετειληφας;] v. μεταλαμβανω.

3. Επιλελησαι γαρ και συ,] γαρ refertur ad id quod reticetur—Quare ita dicis? NAM *et tu oblitus es*—επιλελησαι, 2. s. perf. pass. in med. sensu, verbi ληθω, pro quo λανθανω, *lateo.* λανθανομαι, in v. med. *obliviscor.* επιλελησαι—κατεφλεγας, *oblitus es te conflagrâsse?* Verbum construitur cum participio, ut sæpe solet. εν τη Οιτη, *in Oetâ*—monte scil. Thessaliæ morte et sepulchro Herculis claro. Vide infra ad. p. 51. n. 13.

4.

4. ουκουν ισα και ὁμοια βεβιωται ἡμιν·] Angl. *We have by no* 50.
means lived upon an equal footing and after the same fashion. ουκουν, cum accento acuto, est particula negativa ; ισα και ὁμοια, adverbialiter, et βεβιωται impersonaliter, usurpantur. v βιοω.

5. τοσαυτα δε πεπονηκα,] *tantosque labores exantlavi.* v. πονεω.

6. επιθησειν των φαρμακων,] ante των subauditur εκ, vel μερος τι. v. επιτιθημι.

7. επιδεδειγμενος.] v. επιδεικνυμι.

8. διεφθαρμενος τῳ σωματι—] i. e. εν τῳ σωματι. Angl. *having your body wasted.*

9. του χιτωνος—του πυρος·] concordant in gen. cum αμφοιν. Cæterùm, hic respicit Lucianus vestem quam Hercules à Deianeirâ acceperat, veneno hydræ infectam ; et rogum quem in Œtâ constructum conscenderat.

10. ουτε εξαινον ερια—] Angl. *nor did I card wool.* v. ξαινω.

11. πορφυριδα ενδεδυκως,] Angl. *having put on a purple garment.* v. ενδυω.

12. ὑπο της Ομφαλης—] *ab Omphale*—regina scil. Lydiæ, cui Hercules per triennium inserviebat.

13. ουδε μελαγχολησας απεκτεινα τα τεκνα και την γυναικα.] Angl. *nor did I, in a fit of frenzy, slay my children and my wife:* Herculem perstringit propter filios interfectos quos ex Megarâ genuit, ipsamque adeo Megaram. v. μελαγχολεω, et αποκτεινω.

14. παυση λοιδορουμενος μοι,] *nisi desieris mihi conviciari,*—vide supra ad p. 49. n. 11.

15. μαλα εισῃ—] Angl. *you shall know to your sad experience.* ειδεω, *scio:* in f. med. εισομαι, &c.

16. αραμενος σε,] *quum te pro meipso sustulero,*—vide supra ad p. 7. n. 20.

17. ὡστε μηδε τον Παιηονα ιασασθαι σε,—] *adeo ut ne ipse quidem Pæan tibi mederi potuerit.* ὡστε construitur cum infinitivo, præcedente accusativo. το κρανιον συντριβεντα, supple κατα· *cranium contritus:* vel, *contrito cranio.*

18. αποπεμψομαι ὑμας του συμποσιου·] Gen. hic regitur ab απο in compositione.

19. καιτοι ευγνωμον,] supple εστι.

51. 1. ην εθελησω—] Vide Hom. Iliad. Θ, 17. unde hæc desumpta sunt.

2. υμεις δ ην αποκρεμασθεντες κατασπαν βιάζησθε με,] *si autem vos inde suspensi me violenter detrahere conaremini.* v, αποκρεμαννυμι, et βιαζομαι.

3. και την θαλασσαν συναρτησας—] *mari etiam appenso*—μετεωριω· *in sublime tollam.* f. 1. ind act. more Attico pro μετεωρισω, verbi μετεωριζω, quod vide.

4. ακηκοας.] Att. pro ηκοας, 2. sing. perf. ind. med. verbi ακεω, *audio.*

5. καθ' ἑν'] *singulatim,* ἑν' pro ἑνα.

6. εκ αν αρνηθειην.] *non negaverim.* v. αρνεομαι.

7. ὁμου δε των τοσουτων ὑπερφερειν,] *simul autem tot* diis *antecellere.* Verba excellentiam denotantia habent post se genitivum. Nam eandem ferè vim possident quam gradus comparat.

8. ὡς μη καταβαρησειν αυτον.] i. e. ὡ: μη ἡμας καταβαρησειν αυτον. Angl. *that we shall not be able to weigh him down.* ὡς et ὡστε cum infinitivo construuntur, præcedente accusativo. Vide supra ad p. 50. n. 17.

9. προσλαβωμεν.] Angl. *we should add.* v. προσλαμβανω.

10. εκ αν πεισθειην.] Angl. *I would not be persuaded* to believe it. v. πειθω.

11. Ευφημει,] *Bona verba.* Angl. *softly.* v. ευφημεω.

12. της φλυαριας.] supple απο, vel. ἑνεκα Angl. *from*—or—*on account of our prating.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

13. Οιει γαρ—] Refertur istud γαρ ad aliquid subauditum—Nihil opus est ut ita moneas—*putasne* ENIM—&c. οιει, in 2. pers. præs. ind. pro οιῃ, ab οιομαι. Vide supra ad p 50. n. 3.

14. ουχι δε προς μονον σε,—] Angl. *and not but to thee alone,*—ὁν εχεμυθειν ηπισταμην, *whom I knew capable of keeping a secret* ηπισταμην, idem Atticè quod επισαμην, imperf. ab επισταμαι. Th. ιστημι, *scio.*

15. ὁ γουν μαλιστα—] Ordo est, γουν ουκ αν δυναιμην σιωπησαι

προς

προς σε [το πραγμα] ὁ εδοξε μοι ακουοντι μαλιστα γελοιον μεταξυ της απειλης. *non igitur potuerim reticere ad te id quod visum est mihi audienti maximè ridiculum inter minas ejus.*

16. ου προ πολλου,] i. e. plenis notis exaratum, πολλου χρονου ου οντος προ. *haud ita pridem.*

17. ὁ Ποσειδων—] Vide hanc fabulam apud Hom. Iliad α, 396.

1. επαναστησαντες,] supple εαυτες. Ad verbum, *quum excitâssent se,* i. e. *seditione motâ.* v. επανιστημι. 52.

2. επεβουλευσαν ξυνδησαι—] Ordo est: επεβουλευσαν λαβοντες αυτον ξυνδησαι. Angl. *they formed a plot to lay hold of him and bind him.* ξυνδησαι, Atticè idem quod συνδησαι. v. συνδεω.

3. ὡς παντοιος ην—] Angl. *how he tried every shift,* δεδιως *being terrified.* v. δειδω.

4. και ταυτα τρεις οντας.] Angl. *and that too though there were but three of them.* Vide supra ad p. 40. n. 4.

5. Βριαρεων] Accusat. Att. à nominat. Βριαρεως· *Briareus.* Vide supra ad p. 6. n. 3.

6. καν εδεδετο—] καν pro και αν. Angl. *he would even have been bound,* [συν] αυτῳ κεραυνῳ και βροντη, *with his very lightning and thunder.* εδεδετο, 3. s. plusq. ind. pass. à δεω, quod vide.

7. επηει μοι γελαν—] Angl. *a fit of laughing seized me*—επηει—3. s. imperf. ind. Att. verbi επειμι.

8. Πρωτευ,] Proteus Deus marinus, Oceani et Tethyos filius. Hunc artium peritum fuisse tradunt *Homerus* Od. iv. et *Virgilius* item iv. Georg. et in varis se formas vertere solitum; ut nunc animal, quandoque arbor aut ignis, aut aqua, aut quid aliud videretur. Cognatus.

9. εναλιον γε οντα,] Angl. *since thou art a sea god.* Vide supra ad p. 5. n. 21.

10. και δενδρον ετι φορητον·] i. e. και ετι φορητον εστι σε γινεσθαι δενδρον. *Et ferri etiam potest te fieri arborem.*

11. αλλαγειης,] *teipsum mutaveris.* Aor. 2. pass. in sensu med. v. αλλασσω.

52 12. ειρησεται—] Uti vero dantur verba quædam, quæ sub formâ Mediâ significationem merè Activam habent; ita etiam dantur verba, sub eadem formâ significationem contrariam, id est, merè Passivam habentia; quæ appellare possis *Medio Passiva.* In hoc genere nullum tempus frequentius Passivè usurpatur quam *Futurum.* KUSTER de *Verb. Med.* sect. 3. ειρησεται igitur hic poni videtur pro ειρηθησεται. v. ερεω. Vide Coll. Gr. Maj. ad p. 99. n. 1.

13. ανεωγμενοις] v. ανοιγω.

14. ες όσα—] supple ειδη, *in quantas formas*, μετεποιησα εμαυτον; *mutaverim meipsum?*

53. 1. προσενεγκαι—] aor. 1. imperat. med. v. προσφερω.

2. ειση] 2. sing. f. 1. ind. med. ab ειδεω, quod vide.

3. το καιειν] *facultas urendi.* Vide infra ad p. 76. n. 6.

4. ουδε πολυπουν ἑωρακεναι πωποτε,] *Polypum nunquam vidisse.* "De polypi vario ingenio meminit *Plinius* IX. c. 29. Præ-" terea *Plutarch.* in libello περι πολυφιλιας, ex Theognide." COGNATUS.

5. ουδ' ὁ πασχει ὁ ιχθυς οὑτος ειδεναι] Prius ὁ est pronomen relativum, cujus antecedens est το πραγμα subintellectum; posterius ὁ est articulus.. Verbum πασχω significare dicitur *patior*, et interdum, quod forsan mireris, *ago.* Potius significat *afficio aliqua re: in peculiari sum conditione*, adeo ut hæc verba reddi possunt Angl *nor to know the peculiar situation, condition, or nature of that fish.*

6. Ὁποιᾳ αν πετρᾳ προσελθων αρμοσῃ τας κοτυλας,] Angl. *to whatever rock it happens, upon approaching, to apply its hollow claws*, και προσφυς εχηται κατα τας πλεκτανας, *and by clinging, hold itself fast by its shaggy surface.* v. ἁρμοζω, et προσφυω.

7. λαθῃ] v. λανθανω.

8. το δε σον—] supple παθος, Angl. *but thy situation*—

9. πιστευσειας,] pro πιστευσαις. Vide supra ad p. 30. n. 3.

10. Εχεις μοι ειπειν,] *Potesne mihi dicere*—Nam εχω interdum idem significat ac δυναμαι, modò subintelligas την δυναμιν, *potentiam.*

1.

1. ξυγγινομενος,] Att. pro. συγγενομενος. v. συγγινομαι. 54.

2. ὁμοιοι γαρ.] supple εισι.

3. ὁποσα ὑπο τȣ Βεϐρυκος Αμυκου ετρωθη,] i. e. τα ιχνη τοσουτων τραυματων ὁποσα ετρωθη ὑπο τȣ Βεϐρυκος Αμυκου. Angl. *the scars of such wounds as he received from Bebrycian Amycus.* Erat ille Amycus Bebryciorum rex, quem Pollux cum suis, in Argonautarum expeditione, malo dolo agere conantem interfecit; Ex quo facto Pollux interdum Αμυκοφονος vocatur v. τιτρωσκω.

4. ἁτερος—] pro ὁ ἑτερος.

5. το προσωπον.] subauditur κατα.

6. ωνησας, διδαξας—] me *juvisti docendo*—Vide supra ad p. 31. n. 12.

7. ξυνεισιν—] Att. pro. συνεισιν. ἡμιν regitur à συν in composit.

8. εξ ἡμισειας,] supple μοιρας; *ex dimidia* parte, vel *alternis vicibus.*

9. τεθναναι] præs. inf. à τεθνημι, pro quo in usu θνησκω.

10. πλην αλλα,] Vide supra ad p. 41. n. 8.

1. η αργοι ευωχησονται, τηλικουτοι οντες;] Angl. *shall they do nothing but feast with us, stout as they are?* v. ευωχεω. 55.

2. Εστι γαρ τις—] Refertur istud γαρ ad id quod in hoc colloquio præcessisse videtur. Interrogaverat forsan Mercurius —"Nonne miseret te mei?" (vel tale quid)—*Estne enim aliquis,* &c.——

3. τι μη λεγω,—] i. e. δια τι, &c. Vide supra ad p. 29. n. 4.

4. διαστρωσαντα την εκλησιαν.] Angl. *after having arranged the council chamber.* v. διαστρωννυμι.

5. και επανελθοντα ετι κεκονισμενον,] Angl. *and after I have returned all over dust.* v. επανερχομαι, et κονιζω.

6. πριν δε τον νεωνητον τουτον οινοχοον ἡκειν,] *prius autem quam recens emptus hic pincerna veniret*—Ganymedem intelligit: "rapti "Ganymedis honores." Virg. Æneid. I.

1. αλλ' ετι και νεκρικα συνδιαπραττειν μεμερισμενον·] Angl. *but I must moreover manage the affairs of the dead, distracted as I am.* v. μεριζω. 56.

2. τα

56 2. τα μεν της Ληδας τεκνα,] Castor et Pollux. Cum Castor in pugnâ adversus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum eo communicavit, et impetravit à Jove ut alternatim viverent. LEEDES. Vide Virg. Æneid. vi. 121. et quæ ibi annotavit vir doctissimus Car. Ruæus.

3. εν αδου εισιν·] Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. και οι μεν Αλκμηνης και Σεμελης υιοι,] i. e. Hercules et Bacchus, nam Hercules fuit Jovis et Alcmenæ filius: Bacchus vero Jovis ex Semele Cadmi filia. LEEDES.

5. ὁ δε Μαιας Ατλαντος—] i. e. ὁ δε υιος Μαιας της θυγατρος Ατλαντος—

6. παρα της Καδμου θυγατρος,—] Si *Europam* intelligit, illa erat soror, non filia Cadmi. "Vel hæc esse valde corrupta oportet, vel quod potius credo, *Lucianum* memoriæ vitio, dum his ludicris animum relaxat, parum attentum pro sorore Cadmi, filiam posuisse." HEMSTERHUIS. *Danae*, Acrisii Argivorum regis filia, à patre in quadam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit, se manu ejus qui ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Jupiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluviam in gremium ejus se cadere permisit, quæ ex eo compressa Perseum genuit. *Antiope*, Lyci Thebarum regis uxor, fuit Æsopi filia, vel, ut alii volunt, Nyctei. Hanc Jupiter in satyrum conversus gravidam fecit, quæ Zethum et Amphionem ex eo compressu peperit. LEEDES.

7. πεπομφε—] Att. pro πεπεμφε. v. πεμπω.

8. απηγορευκα—] v. απαγορευω.

9. αν ηξιωσα πεπρασθαι,] *postulaverim vendi*. v. πιπρασκω.

V. NOTÆ IN PLUTARCHUM.

57. 1. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.] Hoc est—PLUTARCHI APOPHTHEGMATA, sive *Dicta brevia et sententiosa* illustrium hominum. Natus est PLUTARCHUS Chæroneæ in Bœotiâ, (unde Chæronensis dicitur) anno Christi 50. Roman venit, ibique philosophiam docuit; et consulari dignitate ab Imperatore Trajano

jano ornatus, Illyrio præfuit; posteaque ab Hadriano Græciæ 57.
procurato constitutus est. Admodum senex functus est sacerdotio Pythii Apollinis; et obiit in patriâ suâ circiter ann. Chr. 130. Multa monumenta reliquit ingentis eruditionis et miræ fecunditatis ingenii. Sed in stylo suo nequaquam assecutus est elegantiam summorum veterum scriptorum. Attamen quæ scripsit thesaurum scientiæ tam amplum et pretiosum complectuntur, ut ex eorum studio senes, viri, juvenes summum emolumentum et voluptatem percipere possint. Opera Plutarchi in duas classes vulgo dispertiuntur, quarum prior comprehendit *Vitas parallelas*, opus sanè egregium et utilissimum: posterior autem *Moralia*, &c. quæ omnia diligenter enumeravit doctissimus Fabricius in Bibliothecâ Græcâ. Ex variis editionibus, quæ post inventam artem Typographicam prodierunt, sequentes indicare liceat. 1. PLUTARCHI CHÆRONENSIS opera quæ extant, Græcè, ex vetustis codicibus emendata per Henricum Stephanum, 6 tom. apud ipsum Steph. 1572, in 8vo. 2. Eadem, Gr et Lat. ex versione Hermanni Cruserii et Gul. Xylandri, cum notis Xylandri et H. Stephani, &c. 2 tom. Francof. 1620, in fol. 3. Plutarchi Chæronensis quæ supersunt omnia; Gr. et Lat. Principibus ex Editionibus castigavit, virorumque doctorum, suisque annotationibus instruxit Jo. Jac. Reiske; 12 tom. Lipsiæ 1774—1782, in 8vo. 4. Plutarchi Vitæ Parallelæ, cum singulis aliquot, Gr. et Lat.—ex recensione Augustini Bryani: 5 tom. Lond. 1723, 1724 et 1729, in 4to. 5. Plutarchi Apophthegmata, Gr. et Lat. Editore Mich. Maittaire. Lond. 1741, in 4to. 6. Plutarchi Chæronensis Moralia &c. Græca emendavit, &c. Daniel Wyttenbach, &c. [V Tom. jam prodierunt.] Oxon. 1795, &c. in 8vo. Plura volentes de Plutarcho adeant Fab. Bib. Gr. Lib. IV. cap. xi. et Christoph. Theoph. Harles Introd. in Hist. Gr. L. p. 331.

2. Μεμνων,] Persici exercitus dux ad Granicum.

3. πολεμων] Verba pugnandi, sequendi, adorandi, precandi, hortandi, jubendi, reprehendendi, utendi, conversandi, colloquendi, Dativum requirunt. STROTH.

57. 4. πολλα βλασφημα και ασελγη—] supple επεα. Angl. *many injurious and petulant expressions.*

5. τρεφω μαχουμενον,] *alo ut pugnes.* Apud Græcos participium sæpè ponitur hoc modo post verbum. τρεφω σε μαχουμενον, Angl. *I maintain thee to fight,*—

6. εξωρκιζον,] Angl. *used to bind by an oath.* v. εξορκιζω.

58 1. πρεσβευσαμενων προς αυτον ἁμα των Τρωων και των Αχαιων,] *quum misissent legatos ad eum simul Trojani et Achivi,*—

2. εκελευσε τον Αλεξανδρον, αποδοντα την Ἑλενην, &c.] Angl. *desired Paris to give up Helen, and to accept of* TWO *handsome women from* HIM. Paris vocatur etiam Αλεξανδρος ab Homero. αποδοντα την Ἑλενην, *restitutâ Helena.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] v. αποδιδωμι.

3. Σιταλκου—] Et hic Sitalces, qui etiam Sitalcus dicitur, Thracum erat rex. STROTH.

4. των ἱπποκομων οιεσθαι μηδεν διαφερειν.] Angl. *that he thought there was no difference betwixt him and his grooms.* [Vide supra ad p. 32. n. 17.] μηδεν regitur à κατα subintellectâ: et των ἱπποκομων ab απο.

5. διεβη—] v. διαβαινω. et confer Corn. Nepot. in Milt. c. 3. STROTH. διεβη Δαρειος, *Darius expeditionem fecisset.*

6. απαλλαττεσθαι·] *ut ab eo deficerent.* v. απαλλαττω.

7. αρχεις Μακεδονων—] αρχω regit genit. per vim nominis quæ inest verbo: idem est scil. ac αρχων ειμι.

8. μεμαθηκοτων] v. μανθανω.

9. ηρωτησεν, ει τουτο ποιει Φιλιππος.] Angl. *asked if Philip does this*—In ejusmodi scil. locutionibus præs. temp. usurpari possit. v. ερωταω.

59. 1. θαυμαζοντων δε των αλλων,] *et omnibus admirantibus*—Ismeniam scil.

2. ωμοσεν] *juravit.* ἡδιον—supple ειναι. vel simpliciter ἡδιον ακουειν, *se jucundius audire.* v. ομνυμι.

3. επει τελευταν εμελλε,] Angl. *when he was going to die, when he was upon his deathbed,*—[Vide supra ad p. 4. n. 18.] τελευταν

supple

supple τον βιον. [vide supra ad p. 17. n. 10.] etiam hic Scilurus 59.
Scytharum erat rex.

4. εξελων] v. εξαιρεω.

5. συνεκλασε'] v. συγκλαω.

6. συνεστωτες,] perf. part. med. verbi συσταω, pro quo in usu συνιστημι. perf. med. συνεσταα, in part. συνεσταως—αυια—αος, Att. et contr. συνεστως, συνεστωσα, συνεστως, gen συνεστωτος συνεστωσης, συνεστωτος, &c. Alii volunt esse pro συνεστακως, perf. part. act.

7. ειωθει] *solebat.* v. εθω.

8. ὁτι τοιαυτα ποιων προτερον,] Angl. *that though he used to make such formerly,* fictilia scil. νυν ταυτα ποιει—*he now makes these*—aurea scil Pulcherrimus hìc usus temporis præs.

9. ὁτι, Ω κεραμευ,] non peculiaris est Plutarcho hæc apparens redundantia vocis ὁτι. usurpatur hoc modo apud elegantissimos scriptores. Vide infra ad p. 72. n 11.

10. Αικα ταυταν ἑλω.] *si hanc cepero.* αικα ταυταν, Doricè pro ειχε ταυτην, supple πολιν. v. αἱρεω.

11. κατα κρατος,] *vi, per vim.*

12. προς τους κυριους ὑμων εσται μοι ὁ λογος.] Angl. *I'll treat with*—or *I will complain to your masters.* εσται per sync. pro εσεται.

1. προσβαλοντες] supple ἑαυτους. *quum appulissent ad*—τῃ νησῳ 60.
regitur à προς in compos.

2. απεσπασαν,] *abstulissent.* v. αποσπαω.

3. βασιλευς] respicit fabulam Ulyssis et Polyphemi. Vide Hom. Odyss. ι, 382.

4. Διων,] Vide Corn. Nepot. in Dione.

5. των φιλων—] Angl. *of his friends*—subauditur εκ. Vide supra ad p. 3. n. 9.

6. ουχ ὑπεμεινεν ελεγξαι,] *de illo questionem habere noluit,*—v. ὑπομενω, et ελεγχω. ζην pro ζαειν. v. ζαω. " ζην φυλαττομενον per " Græcismum ponitur, pro οὑτω ζην ὡστε φυλαττεσθαι." STROTH.

7. τε Φιλιππε κατορθουντος,] *Philippo feliciter gerente*—v. κατορθοω.

8. κταται:

8. κταται·] pro κταεται, Angl. *he is acquiring.* v. κταομαι.

9. Ολυμπια δραμειν σταδιον,] *ut ludis Olympiis stadium curreret:* Ολυμπια, supple κατα, et τρεχω.

10. Επιθυμιωντι—] *thura adolenti*—v. επιθυμιαω.

61. 1. της λιβανωτοφορȣ κρατησης.] *quomodo subegeris thuriferam* regionem: nam χωρας subauditur: et κρατεω regit genit. Vide supra ad p. 58. n. 7.

2. ειδως] *quum cognoveris*, contractè pro ειδηκως, v. ειδεω.

3. της αρωματοφορȣ—] Vide supra ad p. 61. n. 1.

4. ὁσον αν αιτησῃ·] *quantum posceret.* τοσȣτον ὁσον, *tantum quantum.*

5. Ολυμπια και Πυθια—] κατα scil.—νενικηκοτων. v. νικαω.

6. επολιορκȣν;] v. πολιορκεω.

62. 1. ηρωτησαν οἱ στρατηγοι· Μη τι προς τȣτοις ἑτερον;] supple κελευοι. *interrogabant duces: ecquid præterea illis mandaret?*

2. Ουκ οιδας,—ὁτι βελτιων ουκ εστιν εν μαχῃ λαβη πωγωνος;] Angl. *don't you know that in battle nothing gives a better hold than a beard?* πωγωνος post βελτιων in gradu compar. ponitur in genitivo.

3. διδοντος] pro δωσειν μελλοντος vel etiam επαγγελλομενου, quod verbum etiam ad infinitivum νειμασθαι intelligendum est. Stroth.

4. Καγω,] scil. αν ελαβον. Vide Longin. de Subl. sect. 9.

5. των ὁλων—] scil. πραγματων, similiter Latini *de summa rerum periculum inire.* Stroth.

6. προς ἑκατον μυριαδας αντιτεταγμενας,] Angl. *with a million of men opposed against him.* v. αντιτασσω. προσιεσαν, v. προσειμι.

7. συντιθεμενων] Angl. *agreeing among themselves.* v. συντιθημι.

8. το βασιλικον ανοισȣσιν,] supple ταμιειον, *ærarium.* v. αναφερω.

9. εξεωσε της φαλαγγος] i. e ωσε εκ της φαλαγγος, Angl. *he thrust him out of the line.* εξεωσε, pro εξωσε. v. εξωθω.

10. ανεγνω, 3. s. aor. 2. verbi αναγνωμι, pro quo in usu αναγινωσκω, *lego.*

63. 1. αφελομενος] v. αφαιρεω.

2. επεθηκεν·] v. επιτιθημι.

3. Εν

3. Εν δ' Αμμωνος] supple τω ιερω. ὑπο τε προφητε, Vate nem- 63.
pè, per quam consultantibus oraculum Jovis Ammonis, responsa dabantur. Stroth. Vide supra ad p. 42. n. 1.

4. ἑαυτου δε ποιειται τους αριστους·] Angl. *he makes those who are best his own sons.* Post ἑαυτου subauditur ὑιες.

5. πληγας] v. πλησσω. et vide supra ad p. 4. n. 8.

6. συνεδραμον των πολλακις ειωθοτων—] v. συντρεχω. et εθω.

7. διαχυθεις τω προσωπω] *vultu placido* vel *hilari.* v. διαχεω. Τετι Att. pro τουτο· supple εστι.

8. ἰχωρ,] sanguinis species subtilior, non rubri sed albi coloris, quæ ex vulneribus Deorum profluere à poëtis putabatur. Hæc verba ex Homero ab Alexandro desumpta sunt, ubi Diomedes Venerem vulnerâsse dicitur. [Vide Iliad. ε, 340.] οιος περ, subauditur τοιος. μακαρεσσι θεοισι, dat. pl. poëtice.

9. τα δε ενδον,] i. e. κατα τα πραγματα οντα ενδον.

10. ἑστιωντος] v. ἑστιαω.

11. εισενεγκαντος,] v. εισφερω.

12. ἡ λιβανωτον] jocus in eo positus est, quod intelligat, sive me ut hominem sive ut Deum excipis; si me hominem esse putas, lignorum plus afferri oportet, ne frigus sentiam; sin vero Deum, thus ad sacrificandum mihi. Stroth.

13. ανελειν προσεταξε.] v. αναιρεω et προστασσω.

14. ὁτι πολλων ἡμερων ου μεμελετηκε,] Angl. *that he had not practised for many days,*—και εφοβηθη διαπεσειν, *and was afraid he should miss.* v. μελεταω, et διαπιπτω.

15. ὁτι μαλλον αποθανειν ὑπεμεινεν, &c.] Angl. *because he chose to suffer death rather than to appear unworthy of his reputation.* [Vide supra ad p. 60. n. 6.] v. αποθνησκω, et ὑπομενω· Φανηναι est aor. 2. pass. inf. in sensu medio, ut sæpè fit præsertim in verbo φαινω, quod vide.

1. προυκαλειτο] Ordo est; προυκαλειτο Αλεξανδρον κ. τ. λ. v. 64.
προκαλεω.

2. ευ πασχειν,] Angl. *to receive favours;* ευ ποιειν, *to bestow favours.*

3.

64. 3. μαχητεον ειναι,] supple ἡμιν. ποτερος περιγενηται ευ ποιων, Angl. *which of us should have the superiority in conferring favours.*

4. ενεχειρισεν] v. εγχειριζω.

5. προσεθηκε] v. προστιθημι.

6. ὑπερβεβληκεναι] Angl. *that he surpassed*—v. ὑπερβαλλω. [εν] ταις πραξεσιν, *in his deeds.* Vide supra ad p. 3. n. 9.

7. εδεξατο,] v. δεχομαι.

8. τους φιλους] *meos amicos.* [Vide supra ad p. 3. n. 9.] ηρκεσεν. v. αρκεω.

65 1. πλειονα χωραν ἡς προτερον ειχε προσεθηκε.] Angl. *he gave him in addition greater extent of country than that, which he formerly possessed.* της χωρας ἡς, &c. "Relat. concordat cum antecedente "non solum in genere et numero, verum etiam sæpè in casu." v. προστιθημι.

2. Πυθ.μενος—λοιδορεισθαι,] *quum audivisset se exprobrari*—[Vide supra ad p. 32. n. 17.] v. πυνθανομαι βασιλικον, εφη, εστιν ευ ποιουντα, κακως ακουειν. Angl. *it is incident to a king, said he, when he does good, to be evil spoken of. audio* etiam significat interdum Angl. *to be spoken of.*

3. τον επιταφιον εσομενον.] i. e. επιταφιον λογον, quia multum de eo dici poterat, latumque oratores campum habebant. STROTH.

4. εκτετυφλωμενῳ τῳ Κυκλωπι.] *excæcato Cyclopi.* [Vide supra ad p. 60. n. 3.] v. εκτυφλοω.

5. παραδους,] v. παραδιδωμι. ὡς επιεν—v. πινω.

6. μεταδω.] *participem fieri* in Græca lingua non magis quam in Latina et vernacula, genitivum requirit. STROTH. τινος σοι ειπε, των εμων [πραγματων] μεταδω; *Cujus, inquit, rerum mearum te participem faciam?* κακεινος [εφη μεταδος τουτου του πραγματος] οὗ βουλει, *et ille* me, inquit, participem fac *conjuscunque volueris,*— v. μεταδιδωμι. βουλομαι, βουλει, non βουλῃ in secundâ personâ.

7. των φιλων και θεραποντων αποπλανηθεις,] i. e. πλανηθεις απο των φιλων κ. τ. λ. v. πλαναω.

66. 1. εμβαλων λογον—] *quum in sermone injecisset*—vel *quum mentionem intulisset*—v. εμβαλλω.

2. ταλλα—] i. e. κατα τα αλλα. ὁτι χρηστος εστιν ταλλα, *eum* 66.
cæteroquin esse bonum,——

3. τα πλειστα παρορᾳ,] *pleraque negligere*—v. πολυς, et παροραω.

4. δια το—ειναι.] Angl. *on account of being—because he was*—

5. ἁμα —ἡμερᾳ,] i. e. ἁμα συν ἡμερᾳ—Angl. *at day break.*

6. αφ' ἡς,—ἡμερας] i. e. απο της ἡμερας αφ' ἡς—Angl. *from the day when*—ὑμας ανειληφα, *I took you up*—την πορφυραν, scil. και το διαδημα. quæ alloquitur per prosopopœiam. v. αναλαμβανω.

7. προς την μεγιστην ἑορτην] Pascha intellige. Stroth.

8. χρυσοκερως] Accus. plur. à χρυσοκερως, *qui est auratis cornibus.* Flectitur more Attico. Vide supra ad p. 6. n. 3.

9. παραδους] *quum tradidisset.* v. παραδιδωμι.

10. ενεχειρισαν.] v. εγχειριζω.

VI. NOTÆ IN XENOPHONTEM.

1. ΕΚ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ 67.
Ε,] Hoc est—E Libro quinto Xenophontis de Cyri Institutione. Xenophon Atheniensis natus est Olymp. lxxxii. 3. Ante Chr. 449. Et obiit Olymp. cv. 1. Ante Chr. 359. Fuit vir verè illustris, non minus belli quam pacis artibus excultus; et in scriptis adeo elegans, ut à veteribus nunc Musæ, nunc Apis, Atticæ appellationem adeptus fuerit. Multa enim scripsit varii argumenti, partim philosophici, partim historici, partim politici, quæ omnia recensere non est hujus loci. [Vide Fabricii Biblioth. Græc. Lib. III. C. iv.] Inter cætera jure eminet Ἡ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ, cujus hìc tironibus proponitur brevissimum tantum specimen, plura perspecta habituris quum ad Collectanea Majora, deindè ad ipsum opus pulcherrimum, fuerit perventum. Omnia quæ extant Xenophontis opera sæpè edita fuerunt simul. [De Xenophonte, ejusque operum Editionibus, vide plura in Coll. Gr. Major. ad p. 45 n. 1. Edit. 4tæ.] Inter editiones meliores sunt—1. Xenophontis omnia quæ extant opera, &c. apud Henricum Stephanum, 1561, in fol. 2. Eadem

ex

ex recensione tertiâ, et cum versione, &c. *Joh. Leunclavii* Amelburni, apud Wechel. Francof. 1594, in fol. 3. Eadem, quæ est repetitio Wechelianæ. Par. 1625. 4. Eadem, edente *Edvardo Wells*, 5 tomis. Oxon. 1703, in 8vo. 5. Eadem, cura Caroli Augusti Thieme, 4 tomis. Lipsiæ 1763, et 1764, in 8vo. Quædam opuscula Xenophontis sæpè seorsum prodierunt: *De Cyri Institutione* sæpissime; cujus optimæ Editiones sunt—1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Xenophontis de Cyri Institutione Libri octo. Græca recognovit, &c. binisque dissertationibus auxit et illustravit, &c. Thomas Hutchinson, A.M. Oxon. 1727, in 4to. Qui sæpè etiam prodierunt, in 8vo. sed omissis dissertationibus. Idem *Th. Hutchinson* etiam edidit, in eadem formâ magnificâ, Xenophontis de Cyri expeditione Libros septem; et de Agesilao Rege Orationem; quæ bis quoque prodierunt in 8vo.] 2. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ. Recensuit et explicavit Joannes Carolus Zeunius Prof. Gr. Litt. Viteb. 2 vol. Lipsiæ, 1780, in 8vo Vide Fabr. Bib. Gr. ubi supra; Harlesii Introd. in Hist. Gr. Ling. p. 163. et Præfationem Zeunii. 67.

2. Ὁ δε Κυρος συνεκαλεσε παντας τους αρχοντας των συμμαχων·] *Cyrus autem omnes sociorum principes convocavit.* Particula δε hæc connectit cum præcedentibus. Nimirùm Gadatas princeps regionis Babyloni finitimæ, et regi Assyriorum subjectæ, ab Assyrio pessimè multatus, ad Cyrum defecerat. Certior autem factus Assyrium se ad incursionem in ipsius agrum faciendam parare, Cyrum adit, veniamque impetrat ut, ab eo dimissus in suam regionem, munitiones saltem contra vim Assyrii tueri eniteretur. Profecto Gadata, Cyrus suos ad auxilium ei ferendum hortatur.

3. ἐδοκουν—παρειναι.] *videbantur adesse.* Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita a Græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est.* Hutchinson.

4. ἁ εδοκει] i. e. τα πραγματα ἁ εδοκει.

5.

5. πριν και ὁτιουν αγαθον ὑφ' ἡμων παθειν.] Angl. *even before he obtained from us any favour whatsoever.* πριν construitur cum Inf. v. ὁ τισων, et πασχω. De και ταυτα, vide supra ad p. 40. n. 4.

6. εμβαλλειν] supple ἑαυτον και το στρατευμα. Angl. *to be making an incursion*—

7. καλον τι αν μοι δοκουμεν ποιησαι,] Angl. *methinks we should do an honourable thing*, ει *if*—&c.

1. φαινοιμεθα—πειρωμενοι] Angl. *we should plainly endeavour*— 68.
[vide supra ad p. 49. n. 11. et ad p. 67. n. 3.[νικαν κακως ποιουντας κακως ποιουντες, *to have the advantage in injuring those who injure us*; τους δ' ευεργετουντας αγαθοις ὑπερβαλλομενοι, *and to excel our benefactors in good deeds*; εικος εστι] *it is probable*, &c.

2. Γαδατα,] gen. s. à nominat. Γαδατας. Ut Θωμας, in gen. Θωμα.

3. ἡττωμεθα αυτου ευ ποιουντος,] Angl. *we are inferior to him in doing good* ἑνος ανδρος, *to one man*, και τουτου οὑτω διακειμενου, *and him too in such a situation*; τοσοι δε οντες, *We*, I say, *who are so many?* Verba vim habentia comparativi gradûs regunt genit. v. ἡττaομαι.

4. συνεπῃνουν ισχυρως ταυτα ποιειν.] Angl. *agreed to act with vigour accordingly*. v. συνεπαινεω.

5 συνδοκει ταυτα,] Angl. *these things seem proper.*—

6. αρχετω αυτων,] Γωβρυας δε ἡμιν αρχετω αυτων και ἡγεισθω αυτοις. Angl *And let Gobryas take the command of them for us, and lead them.* αρχω atque alia verba ejusmodi habent post se genit. Valet nempè αρχω idem ac αρχων ειμι, *imperator sum*, exercitus scil. Possunt et habere Dat. ut ἡγεομαι αυτοις, i. e. ειμι ἡγεμων αυτοις, *dux sum illis, duco eos.*

7. ταλλα ἱκανος·] i. e. κατα τα αλλα ἱκανος, *ad* quævis *alia idoneus.*

8. τας επιουσας ἡμερας ἡδιον αν] αν videtur ex superioribus hic repetitum esse ex oscitantia librarii. Certè futurum non requirit necessariò illud. ZEUNIUS. τοσουτῳ [κατα] τας επιουσας ἡμερας ἡδιον—*tanto jucundius per sequentes dies*—&c.

1. εφ ἑνος] H. e. *singulis singulos præcedentibus et sequentibus.* 69.

αδροοι,

69. *αθροοι, densi.* Hoc pertinet ad agminis altitudinem, quæ hic erat centenorum hominum. ZEUNIUS.

2. *ταχιστα και ασφαλεστατα*] usurpantur scil. *adverbialiter*. celerrimè et tutissimè—v. *ταχυς*, et *ασφαλης*.

3. *βαρυτατον εστι*] supple *μερος*. v. *βαρυς*.

4. *θαττον*] *αναγκη ἑπεσθαι παντα τα θαττον ιοντα· facilius omnia sequantur necesse est, quæ expeditiora sunt.* Scholii hæc sive glossæ verba, textum autem esse, *παντα τα ἐλαττονα* vel *ελασσονα*, censuit Leunclavius. Et hoc quidem modo in edit. *Flor.* legitur. Nos MSti Bodl. Stephani edit. *Ald. Eton.* aliarumque fidem secuti sumus. HUTCHINSON. Probo equidem sententiam Leunclavii, statuentis, *θαττον ιοντα* esse Scholion τε *ελαττονα*. ZEUNIUS; qui legit *αναγκη επεσθαι παντα τα ελαττονα*, scil. *μερη*, *necesse est ut facilius sequantur omnes partes minores.*

5. *το ταχιστον*] supple *μερος*. *pars expeditissima.*

6. *το γαρ προταχθεν*] scil. *μερος του στρατευματος*, *agmen primum*. *αποδιδρασκει*. Cum hoc verbum propriè significet *aufugere ut nescias quo quis fugerit*, eleganter transfertur h. l. *ad eos, qui nocturno itinere tam celeriter antecedunt, ut sequentes nesciant, quo illi abierint.* ZEUNIUS.

7. *το Μηδων πεζικον·*] *peditatum Medicum.* Plerumque dicunt Græci *το πεζικον, ἱππικον, ναυτικον, ξενικον, Ἑλληνικον, Περσικον*, &c. subaudiendum lectoribus relinquentes substantivum *πληθος*, vel *στρατευμα*. LAMBERTI Bos Ellips. Græc. voce *πληθος*.

8. *Αγοντων*] Atticè pro *αγετωσαν*.

9. *ἑπεσθωσαν.*] *οἱ σκευοφοροι παντων ἑπεσθωσαν.* Angl. *let the baggage servants of the whole army follow.* v. *ἑπομαι*.

10. *επιμελεισθωσαν παντων, ὁπως αν συνεσκευασμενοι τε ωσι παντα πριν καθευδειν,*] Angl. ad verbum, *take care of all, that they may have all their baggage packed up before they go to sleep*, i. e. *take care that all may have every part of their baggage packed up*—&c. *συνεσκευασμενοι ωσι*—perf. subj. pass. in med. sensu, ut sæpe fit. v. *επιμελεομαι*, et *συσκευαζω*.

70. 1. *το σαυτου ἱππικον·*] *tuum equitatum.* Vide supra ad p. 69: 2.

2. μεθ' ὧν] i. e. αγετωσαν [vel Atticè αγοντων] εκεινϰς μεθ' ὧν— 70.

3. το νυν ειναι,] i. e. κατα το νυν, *in præsentia.* "Infinitivus ειναι, apud Atticos, interdum abundat." VIGERUS. cap. v. sect. 6. reg. 10.

4. το ταραχθηναι] Angl. *the being put into confusion*—v. ταρασσω.

5. ασκητεα,] *tenendum est,* και ἡ ταξις διαφυλακτεα, *et ordo servandus.*

6. εξαναστησεσθαι] ὁταν μελλητε [δια] νυκτος εξαναστησεσθαι, h. e. *quotiescunque castra moturi estis nocte.* ZEUNIUS. v. εξανιστημι.

7. ἁ δει ἑκαστον,] i. e. τα πραγματα ἁ δει ἑκαστον εχειν.

8. ὁ δε ὁρμωμενος,] Angl. *and let the person advancing,* αει τῳ [ανθρωπῳ] κατ' ουραν παρεγγυατω ἑπεσθαι, *always exhort the one in his rear to follow.* v. παρεγγυαω.

1. Εκ τουτου] supple του χρονου. Angl. *after this—from this time.* 71.

2. ὡς μνημονικος ὁ Κυρος, ὁποσοις—] Dativus refertur ad ellipsin εκεινοις ante ενετελλετο. Ordo est; πως ὁ Κυρος ονομαζων ὡς μνημονικος (s. μνημονικως) ενετελλετο, οποσοις συνεταττε! h. e. *quantopere valet Cyrus memoria, ut quoscunque instruebat, iis nominatim mandata daret!* Nam ὡς μνημονικος est *vald memoriter,* et πως pertinet ad ενετελλετο, atque in participio ονομαζων, pro Lat. gerundio, inest modus quo mandarit. ZEUNIUS.

3. εισεται] f. 1. med. ab ειδεω, *scio,* quasi ab ειδω.

4. ορεγεσθαι] Ordo est—οἱ δε δοκουντες γιγνωσκεσθαι ὑπο του αρχοντος εδοκουν αυτῳ και μαλλον ορεγεσθαι του ὁρασθαι ποιουντες τι καλον, και—Angl. *and those who thought they were known by their commander seemed to him both to havæ a greater desire to be seen doing any honourable deed, and*—v. ορεγω.

5. του αισχρον τι] Ordo est—μαλλον προθυμεισθαι εχεσθαι απο τϰ ποιειν τι αισχρον, Angl. *to be more eager to abstain from doing any base deed.*

6. το,] το πραγμα scil. *the* following *circumstance,* ὁποτε [ὁ στρατηγος] βελοιτο τι πραχθηναι, *when the general should want any thing to be done,* [αυτον] προσταττειν οὑτω ὡσπερ—that he *should give orders just as,* &c. 1.

72 1. προσταττοι] supple αυτους τι. Sensus est, *cum ipse singulis aliquid mandaret, eos nominatim compellare solebat.*

2. καταστησαμενοι] v. καθιστημι.

3. εκοιμηθησαν.] *quieti se dederunt.* aor. 1. pass. in sensu med. v. κοιμαω.

4. εν μεσῳ νυκτων,] Intellige ὁ χρονος. ZEUNIUS.

5. εν τῳ προσθεν] supple μερει. Angl. *in the front of the army.*

6. εξῃει] *egrediebatur.* imperf. Att. ab εξειμι. Vide Gram.

7. ὁτι] i. e. λεγων ὁτι.

8. ἑστηκως] supple ἑαυτον, *cum constituisset seipsum,* i. e. *stans*—εν τῳ αυτῳ supple τοπῳ, *in eodem loco.*

9. προυπεμπετο] Atticè pro προεπεμπετο, Angl. *sent forward,* εν ταξει, *in order,* τον προσιοντα, *whoever came up.*

10. επι δε—] Ordo est—επεμπε δε επι τον ὑστεριζοντα καλων, Angl. *and he sent to call any one that loitered.*

11. ερουντας ὁτι, Εν ὁδῳ ηδη παντες· αγε δη ουν θαττον.] *qui dicerent, Omnes jam in viâ sunt; quare celeriùs ducito.* Stephanum ad hunc locum libenter audio, qui illud ὁτι hîc, sicut plerisque locis παρελκειν sibi persuasit, et post ipsum ponendam hypostigmen, ut Εν ὁδῳ initium sit orationis. HUTCHINSON. Vide supra ad p. 59. n. 9.

12. εις το προσθεν,] supple μερος, *in anteriorem partem.*

13. προσελαυνων αυτοις,] *illis adequitans,*—vide supra ad p. 42. n. 5.

14. ειεν ηρωτα,] ειεν pro ειησαν. v. ειμι et ερωταω.

15. πυθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi πυνθανομαι, quod vide. επῃνει. v. επαινεω.

16. αισθοιτο,] 3. sing. aor. 2. opt. med. verbi αισθανομαι, quod vide.

17. κατασβεννυναι την ταραχην επειρατο.] *motum componere conabatur.* v. κατασβεννυμι, et πειραομαι.

VII. NOTÆ IN CEBETEM.

1. ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ ΠΙΝΑΞ.] *Hoc est*, Cebetis Thebani Tabula. Cebetem Thebanum fuisse hujusce tabulæ auctorem ex testimoniis, a doctissimo Gronovio collectis, abunde patet. De ipso autem Cebete adeo tacent veteres scriptores, ut vita ejus ex illis nequaquam colligi possit. Xenophon inter istos Socratis familiares, qui innocentia cæteris præstiterint, eum numerat. Plato in Phædone testatur Cebetem singulari cura investigasse veritatem, nec facile solitum assentiri, nisi manifestis argumentis convinceretur. Cæteri scriptores Cebetis nullam mentionem faciunt. Simpson. Hujus libelli editiones præcipuæ sunt sequentes. 1. Editio princeps sine anni et loci nota. 8vo. 2. Editio Wolfiana, multum a Schweighæusero laudata, Basiliæ, 1560. 3. Editio Parisiana apud Martinum Juvenem, cum Pythagoræ aureis carminibus impressa, "Gronovii potissimum laudibus celebrata." 1557. 4. Edidit Jac. Gronovius, hoc titulo; Κέβητος Θηβαίου Πίναξ, *Cebetis Thebani Tabula, Gr. et Lat. multis in locis restituta ex manuscriptis Codicibus, unde etiam Græca in fine reposita, ab* Jacobo Gronovio, *cujus accedunt Notæ et Emendationes; Amstelodami apud Henr. Wetstenium.* 1589. Ante Gronovianam, inquit Schweighæuser, omnes editiones auctoritate unius solum codicis (et quis incertum est) nitebantur. Ad codicis errores accesserunt alii ex culpa typothetarum et negligentia editorum. Libellum nostrum his mendis Jac. Gronovius ope trium codicum purgavit, adjuta etiam clausula Græca, quæ in omnibus Græcis editionibus adhuc defuerat, et in multis post Gronovianam omissa. 5. Cebes et Epictetus a Berkelio. 8vo. Edit. Delph 1638. 6. Cebes cum Epicteto a Meibomio. 4to. 1711. 7. Edidit Johnsonus cum versione in Puerorum usus donata, et selectioribus criticorum notis illustrata, Londini, 1720. 8. Cebes cum Epicteto et Theophrasto, Gr. et Lat. per Simpson. Oxon.

73. 1739. 9. Cebes cum Epicteti manuale, Lipsiæ, 1798, Gr. et Lat. 8vo. a Johanne Schweighæusero. Omnium editionum hæc longe est præstantissima.

2. Διαλογε Προσωπα.] Cebes ipse videtur esse senex tabulam commonstrans et explicans; illi autem, quibus exponitur, extranei. Quorum unus e numero Cebetem percontatur. Cebes Thebanus fuit. Thebis igitur colloquium haberi fingitur. Templum Saturni, cui consecrata hæc tabula, Thebis fuisse censendum. Peregrini vero Attici si forte, aut Ionici generis juvenes fuerunt. SALMASIUS.

3. ΕΤΥΓΧΑΝΟΜΕΝ περιπατουντες.] Forte evenerit, ut deambularemus.

4. ανεκειτο.] *suspensa erat*, vel *consecrata.*

5. ξενη,] Nova est hæc pictura, nec deprompta ex Homero, aut alio poeta; quas fabulas pictas et sculptas passim videre erat. Etsi autem et ipsæ habent, quibus tenera ætas erudiatur, tamen non prorsus in universum eo respiciunt, quemadmodum hæc tabula. Tota enim in hoc occupatur, ut varias vitæ et omnium quotquot sunt rationes, spectatori proponat, atque itidem vitæ rectam viam, quam qui ingressus sit et persequatur, rectius vivat et beatius. Ideo non tam esse pictura existimanda est, quam philosophia. SIMPSON.

6. τινες και ποτ' ησαν.] Non constat hospites omnino quæsivisse unde pictura erat, scire tantum voluisse, quid sibi velit. Credo και elegantem esse pleonasmum, uti δη in τινες δη ποτε, quod frequens occurrit. SIMPSON.

7. το γεγραμμενον,] supple σχημα.

8. εδοκει] Notandum est, verba δοκειν, φαινεσθαι, νομιζεσθαι, ita a græcis adhiberi solere, ut per ea significent (non dubii quidpiam aut ambigui, non quod *videtur*, sed) quod *revera est.* Vide Xenophontis Cyropedia. HUTCHINSON.

9. εμφασιν εποιει,] *indicium faciebat, quasi ingredienti turbæ aliquid præciperet.* SIMPSON.

74. 1. Ουδεν δεινον πασχετε, ω Ξενοι, εφη,] *Nibil miri, inquit, O hospites, vobis accidit.* SIMPSON.

2. τι

2. τι ποτε αὑτη ἡ μυθολογια δυναιτο·] *quid sibi velit hæc pictura.* 74.

3. πολιτικον το αναθημα.] *civitatis nostræ donarium.* SCHWEIG.

4. δεινος περι σοφιαν,] *sapientia præstans.*

5. ει μη τις—] constructio est,—ει μη τις μεγαλη ασχολια τυγχανει ουσα σοι—*if no great business occupies you.*

6. φθονος,] Quia invidi ægre aliis benefaciunt. SIMPSON.

7. Σφιγγος] Nomen vatis cujusdam alatæ, faciem virgineam habentis, reliquo corpore leoni similis; quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Ausonius Griph. seu Edyll. xi. 40.

Terruit Aöniam volucris, leo, virgo, triformis
Sphinx; volucris pennis, pedibus fera, fronte puella. SIMPSON.

1. αινιττεται] Ασημω; λεγει, λεληθοτως περι τινος λεγει. SALMASIUS. 75.

2. καθαπερ τῃ τιμωριᾳ παραδιδομενοι.] *ut qui conjecti in carcerem manum carnificis expectant.* SCHWEIG.

3. Ουκ αν φθανοις τοινυν διηγουμενος, ὡς ἡμων προσεξοντων ου παρεργως, επειπερ και το επιτιμιον τοιουτον εστιν.] Horum verborum hic est sensus. Non citius ea nobis enarraveris, quam nos erimus prompti ad attendendum quid dicas, quandoquidem tale propositum est præmium vel pœna. Nam ita Græce significat το επιτιμιον; et utrumque hic convenit. SALMASIUS.

4. και ὁ οχλος—] ordo est και ο πολυς ὁ οχλος εφεστως παρα την πυλην εισιν οὑτοι, οἱ μελλοντες εισπορευεσθαι εις τον βιον.

1. μελλουσιν—] pro βουλονται. WOLFIUS. 76.

2. πεπλασμενη τῳ ειδει.] *fucata vultu.*

3. ποτιζει] Ποτιζω cum dativo habet accusativum personæ post se expressum vel subintellectum, et verti debet, *perfundit hominem sua vi.* Cum vero accusativum habet rei, subauditur dativus personæ, et verti debet, *dat ei bibendam suam vim,* vel, *infundit ei suam vim.* SIMPSON.

4. πλειον] Subauditur πομα. Idem.

5. αναπηδωσιν αὑται,] *insiliunt more canum blandientium.* Idem.

1. ὁπῃ αν τυχοι.] Alii vulgo ὁπῃ αν αὑται δεικνυωσιν. SCHWEIG. 77.

1. ῥιπτει.] Scilicit ἡ τυχη. *Ea quæ fortuna temerè projicit.* 78.
WOLFIUS.

1. τινος]

79. 1. τινος] subauditur χρονȣ.

2. υπ' αυτης] Malo αυτων; quippe αυτης ad ἡδυπαθειαν referas necesse est. SIMPSON.

3. ῥακη] Unde vox Anglica, *rags*. SIMPSON.

80. 1. κακοπραγια] Alii legunt κακοδαιμονια.

2. απο της τυχης] *fortè*.

3. ἑστηκεν,] Αοριστος vice præsentis ἱστησι. SIMPSON.

81. 1. Δοξαι] Subauditur εισπορευονται.

2. μενει γαρ] Alii vulgo ετι μεν γαρ, sed μεν γαρ MS. absque ετι. Quare μεν in μενει ex conj. mutavi. SCHWEIG.

82. 1. απογνοντες της Ψευδοπαιδειας,] Anglice *renouncing false science.*

2. τας τουτων καθαρτικας δυναμεις.] *purgatricem istarum rerum vim.* SCHWEIG.

3. αναβασις στενη πανυ,] *ascensus valdè angustus.*

4. χαλεπη προσιδειν.] *visu formidabilis.*

5. κυκλω αποκρημνον;] *undique præruptam.* SCHWEIG.

83. 1. μικρον] Subauditur χρονον.

84. 1. καθεστηκυια το προσωπον,] *of a grave countenance.*

2. μεση δε και κεκριμενη ηδη τη ἡλικια,] *media autem et jam matura ætate.*

3. καλλωπισμον;] *Simplicem vero et stolam habens et ornamentum*, vel, *et reliquum corporis cultum.* SCHWEIG.

4. Εμφαινει οὑτως εχειν.] *Hæc ita se habere adparet.* SIMPSON.

5. των διδομενων ἡ δοσις] *her presents*—διδομενων præs. pass part.

6 Επιστημη, εφη, τȣ μηδεν αν ποτε δεινον παθειν εν τῳ βιῳ.] *Scientia, inquit, nihil unquam in vita grave patiendi.* SIMPSON.

7. ποτιζη] vide supra ad p. 76. n. 3.

8. φιλοτιμως] insolens hujus vocis vis est in hoc loco, sed quia studio honoris et ambitione vehementer ducuntur homines, ita qui quovis modo vehementer laborat φιλοτιμως laborare merito dicatur. SIMPSON.

9. εξεβαλε] εξεβαλε et καθεστηκεν vim habere videntur præsentis temporis pro εκβαλλει et καθιστησι. SIMPSON.

10. αναληψιν

10. αναληψιν και ὑγιειαν] pro αναληψιν της ὑγιειας. SIMPSON.

1. Τον αυτον τοινυν τροπον,] subauditur κατα. 85.

2. ἁ] scilicet πραγματα.

3. ἐξιν—] Ordo est, και περιποιησεσθ' ἐξιν ὡν ακȣετε.

1. ὑψηλον εκεινο,] subauditur ορος. 86.

1. καλων εργων] subauditur ἑνεκα, SIMPSON. 87.

1. ὡς κακως πρασσȣσιν.] *how miserable the others are.*—πρασσω, 88.
ut sæpe, pro πασχω.

2. Κωρυκιον αντρον εχοντι·] Significat, locum hunc tutum et amœnum esse, instar antri Corycii, cujus elegantem τοπογραφιαν vide apud Melam, lib. I. 13. in descriptione Ciliciæ. Meminit ejus quoque Strabo, lib. xiv. SNECANUS.

3 εχιοδηκτοι·] Lego εχιοδεκται (*viper catchers*) a δεχομαι, *capio*; ita tollitur omnis disputatio de sanandis viperæ morsibus, viperarum morsu. SIMPSON.

1. λυπης και ταραχης μεστοι,] Loco quatuor horum verbo- 89.
rum, olim tria hæc erant, οἱ μεν απεγνωσμενοι. In uno MS. vero tria ista λυπης και ταραχης, quibus ego quartum, μεστοι, ex conject. adjeci, pro quo poterat et γεμοντες poni. SCHWEIG.

2. οἱ σεσωσμενοι εισι προς την Παιδειαν, και ευφραινονται, τετυχηκοτες αυτης·] *qui incolumes ad Eruditionem pervenerunt, eaque se potitos esse lætantur.* SCHWEIG.

1. επι κεφαλαιȣ·] *in a word.* 90.

1. Ταυτῃ κελευει,—] Constructio est, Εφη, [Δαιμονιον] κε- 91.
λευει μη πιστευειν ταυτῃ, και πιστευειν [αυτον] εχειν μηδεν βεβαιον, μηδε ασφαλες, ὁ, τι τις αν λαβῃ παρ' αὐτης.

2. Και δια ταυτην ȣν την—] *He therefore orders them to regard all her presents with indifference, and not to rejoice if she makes them any, nor be dejected if she takes them away.* JOHNSON. αηττητους—ηττω erat in MS. Meibom; ἡττȣς in aliis, unde ουκ ἡττους, correxerunt nonnulli editores. Wolfius ex conjectura posuit αηττητȣς. Et quidem cum ob alias causas, tum quod vocabulum ἡττων non cum προς præpositione, sed cum genitivo casu construi debuerat, (quemadmodum ἡττων ἡδονης, ἡττων ὑπνȣ, et similia dicimus)

91. cimus) haud dubiè vulgatæ lectioni præferenda visa est Wolfii conjectura αηττητες, quæ vox facile ab imperitis librariis truncari potuit, et in ηττες corrumpi. Esse autem imprimis aptum huic loco vocabulum αηττητες, ex illa definitione intelligitur, quam apud Epictetum legimus, Dissert. I. 18, 21. cum ait; Τις ουν ὁ αηττητος; Ὁν ουκ εξιστησιν ουδεν των απροαιρετων. *Quis est invictus? Quem nihil earum rerum, quæ voluntati nostræ non sunt subjectæ, de statu mentis dejicit.* SCHWEIG.

3. εικη, και ὡς ετυχε,] *temere, et fortuito.*

4. απαιτωνται,] Dubitatur passivè an activè capienda sit vox ista; utrum creditores an trapezitæ sit nominativus. Videtur passivè potius accipi. Anglicè, *when they are called upon for it again.* SIMPSON.

5. δεινα οιονται πεπονθεναι·] *they think themselves ill used.*

6. εχειν] Subauditur ἑαυτες.

92. 1. ην διασωθωσιν εκει.] *si eo pervenerint incolumes.*

2. μη πιστευειν μηδε ταυταις μηδεν,] Vehemens negatio et inusitata. SIMPSON.

3. φθονος·] vide p. 74. n. 6.

4. και των αλλων μαθ.—] Vulgo και τα των αλλων μαθηματων; invitis Msstis. *et ceteræ disciplinæ.* SCHWEIG.

93. 1. Ὡς γαρ δι ἑρμηνεος συμβαλλομεν τα λεγομενα ποτε—] Quo potissimum pertineat hæc similitudo ab interprete ducta, variæ excogitari rationes possunt. At ego, totum hunc locum mihi haudquaquam satis planum esse, atque etiam sub finem manifesto defectu videri laborare profiteor, δι' ἑρμηνεως συμβαλλομεν τα λεγομενα plerique vulgo cum Wolfio intelligunt *per interpretem ea, quæ dicuntur, cognoscimus;* quam interpretationem et H. Steph. in Thesauro probavit, cum ait verbum συμβαλλω non solum pro *conjicio* et *conjecturâ assequor* poni, sed etiam pro *intellectu assequor;* ubi ad hunc ipsum Cebetis locum provocavit. Unum Meibomium in diversam partem accepisse video. *Quemadmodum enim per interpretem interdum sermones conferimus;* quasi συμβαλλομεν τα λεγομενα idem valeret ac συμβαλλομεν λογους; quod equidem nec adfirmare nec negare ausim. SCHWEIG.

2. ἡμας

2. *ἡμας και αυτους την φωνην ακριβεστεραν εχειν, αν τι συνηκαμεν·*] 93.
Verbum *εχειν* eodem fere modo, ac paulo inferius *κατεχειν*. (§. 34. *κατεχειν τα μαθηματα*) positum facile patet ; sed sitne de *facultate percipiendi ea quæ dicuntur*, an de *dicendi usu* maxime capiendum non definiam. Qui quidem deinde cum plerisque editoribus *κᾳν τι συνηκαμεν* legunt, illud *φωνην ακριβεστεραν εχειν*, referunt ad intelligentiam *eorum quæ ab aliis dicuntur*, et *κᾳν τι συνηκαμεν* intelligunt *quamvis aliquid per interpretem perceperimus*. At græca illa scriptura *κᾳν τι συνηκαμεν*, quam in eam partem accipiunt, nulla vel scriptorum librorum vel vetustiorum editionum auctoritate nititur ; sed ex unius Wolfii conjectura (quam et in notis ille proposuerat, et in versione expresserat) ducta est. Editiones veteres et Odaxii liber, et Ms. Meib. in *αν τι συνηκαμεν* consentiunt, id est, *si quid intellexissemus*, ut Meibomius vertit; possis etiam, *si quid perceptum habemus*, *si quid novimus*, vertere. Schweig.

3. *οὑτω και ανευ τουτων των μαθηματων ουδεν κωλυσει γενεσθαι.*] *Ita sine his etiam studiis fieri meliores nihil prohibebit.* Ante *γενεσθαι* inserendum *βελτιους* aut *καλους καγαθους* suspicati sunt interpretes. Ego vero totius hujus comparationis rationem minus mihi perspectam esse ; suspicor autem, non unam vocem, sed plura quædam verba jam olim per antiqui cujusdam librarii errorem esse prætermissa. Schweig.

4. *το περας*,] Subauditur *κατα*, *denique*.

1. *πως ετι προεχουσιν; αρα η ακινητοτεροι, η δυσμαθεστεροι εισι;*] 94.
quonam modo proficiunt? nisi forte prorsus indociles et durioris ingenii sunt. Schweig.

2. *Ὁτι εν τῳ δευτερῳ περιβολῳ, ει μηδεν αλλο, ὁ προσποιουνται γε επιστασθαι, ουκ ειδασιν*] id est, *quoniam in secundo septo, si nihil aliud*, (nempe quod faciat, ut minus facile commoveri possint et minus sint dociles) *illud certe est, quod, quæ percepta se habere profitentur, ea nesciant.* Schweig.

3. *Και ὑμεις τοινυν, ω Ξενοι, εφη, εαν μη οὑτω ποιητε, και ενδιατριβητε τοις.*—] *Atque etiam vos, o Hospites*, (nempe, *salvi esse non poteritis*) *nisi hoc agatis et perseveretis*, &c. Schweig.

95. 1. ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον] *respondere quod sentias.*

2. ἀλλὰ πῶς—] ordo est, ἀλλ' κακὸν ὑπάρχει αὐτῷ, ᾧ τὸ ζῆν κακῶς ἂν ὑπάρχοι, πῶς αὐτῷ τὸ ζῆν ȣ̓κ ἔστιν κακόν;

3. Ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν·] Ordo est, ἔφη, ἀλλὰ τὸ ζῆν οὐχ ὑπάρχει τὸ αὐτὸ [σὺν] τῷ ζῆν κακῶς.

96. 1. ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν—] Satis plana est sententia, quam tamen interpretes non plane sunt assecuti. Dixerat prius, fieri non posse, ut eadem res per se, aut sua natura, bona sit et mala. Quod uni bonum, alteri malum, per se neque bonum neque malum est. Ut in re medica, *uri, secari;* quia quandoque prodest ignis ad salutem; quandoque nocet, si intempestive adhibeatur; ergo per se, sive simpliciter et absolute, neque bonum, neque malum. Casaubonus.

97. 1. τὸ σύνολον δὲ] Subauditur ἐστι, quod verbum Gronovius quidem adjiciendum commendavit in notis; et potuerat sane adjici. Schweig.

2. τὸ εὐδαιμονεῖν—] *felicitatem.* Infinitivum, ut sæpe, cum articulo, loco nominis: ἑπομένως, *consequenter*, hujusce causâ, i. e. quia in his solis consistere felicitatem arbitrantur.

3. ἀγνοοῦσι γάρ—] Ante Gronovium editiones omnes in verbis διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν finem faciebant hujus libelli, et reliqua prorsus ignorabant; nisi quod, ex quo Arabica sive versio sive *paraphrasis* ejusdem libelli (nam subinde consulto uberius evagatus est ille interpres) cura Elichmanni in lucem edita erat. Sed postquam hoc supplementum a Gronovio mox publici juris factum, sive argumentum spectes, sive orationis colorem, sive connexionem verborum, a quibus illud incipit, cum superioribus, tam apte et mirifice cum reliquo Dialogo convenit, denique tam commodum finem toti disputationi imponit, ut, quid in eo desiderari cum aliqua veri specie possit, non videas. Quo accedit, quod, quamquam ex codice alioquin probatissimo et integerrimo Meibomiano nihil tale commemoretur, tamen ex Odaxii versione perspicue adpareat, eamdem prorsus clausulam hujus Dialogi in codice Urbinate, quo- usus

usus erat hic interpres, exstitisse. Quo magis putida videri de- 97.
bet eorum editorum sive negligentia, sive stupiditas, qui permultis etiamnum annis postquam illa perapta hujus libelli conclusio a Gronovio edita esset (quod anno LXXXIX. superioris seculi factum) in ipsis verbis δια την του αγαθου αγνοιαν libellum hunc finientes, diserte adjicere confirmareque non erubuerunt, *Reliqua Græce nondum esse reperta.* SCHWEIG.

4. Πλουτον δε εστι πολλους κτησαμενους ιδειν] i. e. οιον vel δυνατον εστιν. *Multos autem licet videre*, &c.

5. εκ του προδιδοναι, και ληιζεσθαι, και ανδροφονειν, και συκοφαντειν, και αποστερειν,—] *ex proditionibus, deprædationibus, homicidiis, calumniis, rapinis*, &c. SCHWEIG.

6. Αλλ᾽ ουδε το φρονειν γε ουδε δικαιοπραγειν ουκ εστι] Ut supra ου δυνατον εστι, et infinitiva nominum loco. *Cæterum sapientiam et justitiam e malè factis minimè possunt homines adipisci.*

FINIS

NOTARUM AD PARTEM PRIMAM.

NOTÆ

AD

EXCERPTA EX POETIS.

I. NOTÆ IN ANACREONTEM.

* ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΩΔΑΙ.] Hoc est—Anacreontis Odæ, vel Carmina. Anacreon, celeberrimus Poëta Lyricus, ex Teo, urbe Ioniæ, oriundus est; unde Teius sæpè vocatur. Natus fuisse dicitur anno 2. Olymp. LV. quo ferè tempore Cyrus Major, rex Persarum, regnare cœpit. Ob ingenii acumen et morum comitatem, primùm à Polycrate, Sami Tyranno, arcessitus est, atque summo cum favore exceptus. Dein, invitante Hipparcho, Pisistrati filio, Athenas navigavit, ibique ab eodem magnoperè dilectus est. Cujus post interitum in patriam rediit; ubi, annum 85 agens, diem supremum obiit; acino uvæ passæ, uti fertur, suffocatus. Vino et amori nimis erat deditus. Ipsius autem carmina suavitatem et hilaritatem spirant, quæ planè sunt admiranda, adeo ut in levioris Lyrici carminis genere, omni ævo, facilè princeps habitus sit. Ex multis, quæ scripsit, pauca tantum ad nostra tempora pervenere: Odarum scilicet circiter LVI. et quædam fragmenta. Quorum sequentes editiones sunt præcipuæ. 1. Anacreon Græcè seorsim; ab Henrico Stephano, &c. Lutetiæ, 1554, in 4to. [N. B. Variæ sunt Editiones Anacreontis, apud Stephanos.] 2. Anacreon, &c. Græcè, adjectis axadversum partim Stephani, partim Andreæ metricis interpretationibus, et Tanaquilli Fabri notis. Salmurii, 1660, in 12mo. [Quæ editio repetita est triginta annis post.] 3. Anacreontis et Sapphûs poëmata Græcè; cum Gallica interpretatione Annæ Daceriæ, ejusque ac Tan. Fabri notis, &c. Parisiis, 1662, in 12mo. item Amstel. 101.

101. 1699. 1716, &c. 4. Anacreontis et Sapphûs opera; Græcè; cum Longopetræi [*Longepierre*] metricâ versione Gallica et notis. Parisiis, 1682, 12mo. 5. Anacreontis Teii Carmina. Plurimis—mendis purgavit, turbata metra restituit, Notásque cum novâ Interpretatione adjecit Willielmus Baxter. Editio altera, &c. Londinii Augustæ, 1770, in 8vo. 6. Anacreon Teius, Poëta Lyricus, &c. Operâ et Studio Josuæ Barnes, S. T. B.—Editio tertia. Londini, 1734, in 8vo. 7. Anacreontis Opera Græcè: cum Latini Versione, Notis et Indice. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1725, in 4to. 8. Anacreontis editio altera, cum novis versionibus scholiis et notis. Lond. excudebat Gul. Bowyer, 1740, in 4to. [N. B. Hæ duæ sunt Editiones splendidissimæ Michaelis Mattaire, quarum uniuscujusque centum sola excussa sunt exemplaria. Unum utriusque asservatum est in Biblioth. Acad. Edinb.] 9. Anacreontis Odæ et Fragmenta, Gr. et Lat. cum notis Joan. Corn. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1732, in 4to. [De hac edit. consule D'Orvilli Vannum Criticam. Amstel. 1737, in 8vo.] 10. Anacreontis Teii Carmina: cum notis perpetuis; et versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressâ. Lond. 1742. in 8vo. 11. Bis edidit Anacreontem Joh. Frid. Fischerus. Lipsiæ. 1754, 1776, in 8vo. [Posterior editio multò priore plenior est.] 12. Anacreontis Carmina è MSS. Codd. et doctorum virorum conjecturis emendata. Argentor. 1778, in 12mo. Anacreontis Carmina: Accedunt Selecta quædam e Lyricorum Reliquiis. Editio Secunda emendatior. Argentor. 1786, in 12mo. [Hæ sunt editt. Brunckii qui antea ediderat Anacreontem in Analectis veterum poëtarum Græc. 3. vols. 8vo.] Qui plura velit de Anacreonte, adeat has editt. item Fab. Biblioth. Gr. Lib. II. cap. 15. et Harlesii Introd. in Hist. Ling. Gr. p. 73. Cæterùm editionum minorum multiplex est ubique proventus.

I. 3. 4. Ἁ βαρβιτος δε χορδαις Ερωτα μȣνον ηχει] Angl. *But my Lyre, with its strings, sounds only love.* Or, *But the strings of my Lyre*

Lyre sound Love alone. ἁ βαρβιτος, *my Lyre*, v. ἁ, [et vide su- 101.
pra ad p. 3. n. 9.] "Erat autem Barbitos, auctore Horatii "Interprete, *Lyra septichordis Eburnea*." BAXTER.

5. Ημαψα, &c.] Advertendnm veteres pro diversâ materiâ Carminis immutâsse sibi fidiculas. *Idem.* v. αμειβω.

6. Καγω μεν ηδον αθλυς—] Angl. *And I began to sing—And I fell a singing the labours*, &c. Notandum, Poëtas sæpè Articulum omittere ubi eo solutæ orationis Scriptores utuntur; sic, αθλυς pro τυς αθλυς, et *ver.* 1. Ατρειδας pro τυς Ατρειδας, et *ver.* 8. λυρη pro ἡ λυρη.

10. Χαιροιτε, λοιπον, ἡμιν,] Angl. *Farewell henceforth, for me,* 102.
—λοιπον sumitur adverbialiter, ut et multa alia adjectiva in genere neutro, et in singul. vel plur. num. Articulo nunc usurpato, nunc omisso.

☞ Genus carminis, in hac Ode, est Iambicum Dimetrum Catalecticum; cujus primam sedem occupat indifferenter Iambus vel Spondæus, secundam Iambus, tertiam Iambus, unâ syllabâ claudente versum.

II. 1. κερατα] Versus postulat ut penultima vocis κερατα producatur. Est igitur non à κερας,—ατος, sed à κεραας—ααтος, contractè κερατος. "Universam de accentibus doctrinam non "assis facio. Sed quæ de iis traduntur regulæ, si constare sibi "debent, et aliquid utilitatis habere, hîc et aliis in locis, ubi "κερατα contractum ex κεραατα mediam producit, scribendum "est κερατα." BRUNCK.

3. Ποδωκιην] Ionicè pro ποδωκιαν *pedum pernicitatem.*

4. Λεουσι χασμ' οδοντων] *Leonibus hiatum dentium* i. e. *biantes dentes.* χασμ' pro χασμα, quod vide.

5. το νηκτον,] Angl. *the faculty of swimming.*

6. πετασθαι,] *the faculty of flying.* In finitivus modus cum Articulo, et interdum sine Articulo, fungitur vice nominis. v. πετομαι.

7. Φρονημα.] Angl. *Valour.* H. Stephanus vertit *Prudentiam.*

8. Γυναιξιν

102. 8. Γυναιξιν—ουκ ετ' ειχεν.] Angl. *For Women—she had no more*—of that sort.

12. 13. Νικα,] Angl. *And any Woman who is beautiful vanquishes both steel and fire—overcomes fire and sword.* v. νικαω.

☞ Hujus odes genus carminis idem est ac prioris.

III. 1. Μεσονυκτιοις ποθ' ὡραις] Angl. *Once upon a time, about midnight.* ποτε ante consonant. ποτ' ante vocalem cum spiritu leni, ποθ' ante vocalem cum spiritu aspero.

2. 3. Στρεφεται—] Ordo est: ὁτ' Αρκτος ηδη στρεφεται κατα την χειρα βοωτου, Angl. *when* the constellation of the *Bear is already turning at the hand of Boötes.* Αρκτος, ȣ, ὁ, ἡ, *Ursus* vel *Ursa.* Βοωτης, ȣ, ὁ, *Boötes;* qui et *Arctophylax* interdum vocatur, i. e. *custos Ursæ.* Nam antiqui putabant *Ursam majorem,* quæ signum est cœleste ad septentrionem, juxta polum, constans ex viginti septem vel viginti novem stellis, custodiri ac dirigi à Boöte, qui, constans ex viginti duobus stellis, videtur secundum Scholiastem in Aratum, alterâ manu tenere pedum, et alterâ Ursam urgere. Qui plura velit, adeat notam Gallicam Longopetræi ad hunc locum.

4. Μεροπων—] Supple ανθρωπων. Angl. *of articulate speaking men*—Nam μεροψ componitur ex μειρω, *divido,* et οψ, *vox.*

103. 5. Κεεται] Ionicè pro κεινται. Ubi observandum, neutrum plurale construi cum verbo etiam plurali: quod raró fit in sermone Græco. Nam apud Græcos neutrum plurale plerumque gaudet verbo singulari.

7. Τοτ' Ερως—] Ordo est: Τοτ' Ερως επισταθεις εκοπτε οχηας θυρεων μευ. Angl. *Then Cupid, having come, fell a knocking at the bars of my door.* επισταθεις, *having set himself near:* Nam uterque Aoristus Passivus sæpè sumitur in sensu medio. μευ θυρεων οχηας, Ionicè pro μȣ θυρων οχεας. v. εφιστημι, θυρα, οχευς.

9. Κατα μευ σχισεις ονειρȣς.] i. e. κατασχισεις ονειρȣς μευ. Angl. *You will interrupt my dreams.* Nam κατα disjungitur à σχισεις, per tmesin.

12. 13. Βρεχομαι δε,—] Angl. *I am* all *wet too.* [Vide supra

pra ad p. 30. n. 15.] και πεπλανημαι κατα ασεληνον νυκτα, *and* 103.
I have gone astray [I wander] *in the moonless night.* πεπλανημαι, tempus est quod ritè vocant *præs. perf.* Perf. autem pass. sæpè sumitur in sensu medio. πλαναω, *errare facio*, πλαναομαι. in voce med. *erro.*

15. Ανα δ' ευθυ, λυχνον ἁψας] i. e. ευθυ δε αναψας λυχνον, *et statim accensâ lucernâ.* [Vide supra ad p. 3. n. 4.] ανα disjungitur à participio, per tmesin, uti supra *ver.* 9.

16. 17. Ανεωξα και βρεφος—] Notandum, vocem βρεφος, quæ est neutrius generis, hîc construi cum φεροντα in gen. masc. omninò rectè. Sexus enim infantis istius, Cupidinis scil. non amplius latere potuit Anacreontem, ostio jam aperto, gestantem in manibus lucernam. Eodem modo apud Homerum, occurrit φιλε τεκνον, *chare fili.* [Iliad. χ, 84.] ubi Hecuba inducitur alloquens filium suum Hectora. Locus, ut id obiter moneam, est pulcherrimus, et ad commovendos audientium vel legentium affectus egregiè accommodatus.

20. παλαμαισι—] Ionicè pro παλαμαις, ut et φαρετρην et ἱστιην, paulò suprà, pro φαρετραν et ἱστιαν, vel ἑστιαν.

23. επει κρυος μεθηκε,] subauditur εαυτο. Angl. *when the cold abated.* v. μεθιημι.

24. 25. 26. Φερε, φησι, πειρασωμεν τοδε τοξον—] Angl. *Come, says he, let us try this bow,* ες τι νευρη βραχεισα νυν βλαβεται μοι, *how much* [to what extent] *the string,* by *being wet, is now sustaining hurt for me,* i. e. *let us try what injury the string of this bow of mine suffers by being wet.* Tametsi hic sequuti sumus lectionem, quam probarunt ac dederunt Baxterus, Brunckius, aliique, nescio annon multò melior sit ea in qua Brunckius, vir doctissimus, nullum reperit sensum, adeoque damnavit his verbis: "E codice H. Stephanus edidit τοδε τοξον εστι μοι νυν. "Quibus verbis, cum nullus inesset sensus, emendare tentârunt "eruditi, quorum plerisque parum feliciter successit conatus. "Separandæ tantùm erant malè junctæ literæ." Hæc ille: Sed quid impedit pro minus interpungamus et reddamus hoc modo?

Φερε,

103. Φερε, φησι, πειρασωμεν·—
Τοδε τοξον εστι μοι νυν·—
Βλαϐεται βραχεισα νευρη.

Come, says he, let us make an experiment:—I have got this bow here now:—the string (I am afraid) *is getting spoiled, by being wet.* Vide annon hic sensus pulchrior sit illo altero, et multo convenientior infantili calliditati quam hic affectat Cupido. Quare nihil opus est ut ex εστι duas efficiamus voces ες τι, cum Baxtero, Brunckio, aliisque: nedum ει τι cum ipso Stephano et Barnesio. Quod autem ad vocem βλαϐεται attinet, quam vir acutus Jac. Moor [Element. Ling. Gr. p. 154.] deducit à βλαπτω, adeo ut sit 3. sing. fut. 2. med. pro βλαϐειται· ut πιομαι, πιῃ, πιεται, pro πιουμαι, πιῃ, πιειται· et φαγομαι, φαγῃ, φαγεται, pro φαγουμαι, φαγῃ, φαγειται· ea revera est 3. sing. præs. Ind. pass. ab antiquo verbo βλαϐω. Vide Iliad. τ, 82. et 166. ubi eadem vox occurit, nec ullo modo fieri potest ut sit fut. temporis.

28. Μεσον ἡπαρ,—] subauditur δια, *per medium jecur.* ὡσπερ οιστρος, Angl. *like a gadfly.* Cæterùm putâsse veteres jecur esse sedem amoris notissimum est.

104. 29. Ανα δ' ἁλλεται, καχαζων,] Angl. *He springs up, with a hearty laugh*—ανα disjungitur à verbo suo, per tmesin.

30. 31. 32. Ξενε, δ' ειπε—] Angl. *And "mine host," said he, "congratulate me: my bow is quite sound,——but* Thou *shalt be "sick at heart."* καρδιην, Ion. pro καρδιαν, subauditur κατα.

☞ Hoc alterum genus carminis quo sæpè utitur Anacreon, scandi potest hoc modo.

Pyrrich.	Troch.	Troch.	Spond.
⏑ ⏑	– ⏑	⏑ –	– –
Μεσο	νυκτι	οις ποθ'	ὡραις

Ubi notandum, ultimam versus syllabam, etiamsi alioqui naturâ sit brevis, longam semper habendam esse, propter pausam; uti optimè observavit vir eruditissimus Sam. Clarke, ad Hom. Iliad. α, 51. Quare Trochæus in fine hujus versus, secus ac quidam putârunt, stare nequit.

Idem

Idem versus scandi potest aliter, hoc modo, 104.

Anapæst.	Iamb.	Iamb.	Catalect.
⏑ ⏑ –	⏑ –	⏑ –	–
Μεσονυκ	τιοις	ποθ᾽ ω	ραις

Quod eodem redit.

IV. 1. 2. 3. Επι μυρσιναις—] Ordo est: Στορεσας [supple εμαυτον] επι τερειναις μυρσιναις, τε επι λωτιναις ποιαις, θελω προπινειν. Angl. *Reclining upon tender myrtles and the leaves of the lote tree, I choose to indulge in drinking.* Myrtus, arbor Veneris, amori scilicet et hilaritati dicata. De λωτῳ, unde λωτινος, Vide Hom. Iliad, ξ, 348. ubi enumeratur inter herbas suaves et molles quas terra protulit ad cubile parandum Jovi. "Intelligi isthuc debet de "*Loto sativa, seu urbana*, quam Dioscorides ἡμερον λωτον vocat. "Est autem illius odor suavissimus." Tan. Faber.

4. 5. 6. χιτωνα δησας ὑπερ αυχενος παπυρῳ] *Having bound his Tunick over his neck with a rush,* διακονειτω μεθυ μοι, *serve me with wine.* Lepidum quidem ministerium! "παπυρος, frutex Æ- "gypti in palustribus nascens: *Plin. lib.* 3. *Les anciens se ser- "voient de sa petite ecorce, de même que nous nous servons du "ruban."* Longepierre.

9. κεισομεσθα—] pro κεισομεθα. V. κειμαι.

11. Τι σε δει—] τι, i. e. δια τι. [Vide supra ad p. 29. n. 4.] "Nam quod notissimum est, olim et cadavera, et sepulchra "ipsa odoribus et unguentis aspergebantur et illinebantur." Tan. Faber.

12. ματαια;] Supple πραγματα. Angl. *Superfluities.* Mos etiam erat antiquis effundere diis vini libamina, quæ Græcis χοαι vocabantur.

16. 17. 18. Πριν, εγω σε,—] Hæc, quam dedimus; item Brunckius aliique dederunt, lectio est Baxteriana; quamque Baxterus ipse, in secundâ suâ editione, sic reddidit; *Prius, obsecrabo te, quàm oporteat me abire, Ad inferorum choreas, Dissipare*

 volo

volo curas. Sed hoc duriusculum videtur. Vulgatam prætulerim lectionem quæ sic se habet:

Πριν, Ερως, εκει μ᾽ απελθειν
῾Υπο νερτερων χορειας
Σκεδασαι θελω μεριμνας.

Angl. *I wish to dissipate my cares, before, O Cupid! I go away to that* gloomy *place,—to the choirs of infernal inhabitants.* Brunck. in 2da suâ Edit. dedit—πριν εκεισε δει μ᾽ απελθειν:

☞ Carminis genus idem est ac odes præcedentis.

105. *V.* 1. 2. Το ῥοδον το—] Angl. *Let us mingle with wine the Rose of the loves.* Διονυσος, *Bacchus* sumitur pro ipso vino: ut Ceres pro frumento, &c. Rosa erat flos in deliciis apud antiquos, et, non solum hîc, sed et alibi, pulcherrimè decantatur ab Anacreonte.

4. Κροταφοισιν] Ionicè pro κροταφοις.

5. ἁβρα—] sumitur adverbialiter.

5. 6. ῾Ροδον, ω φεριστον ανθος,] Angl. *O Rose! exquisite flower.* ῾Ροδον ειαρος μελημα· *Rose! thou favourite of the spring.* ειαρος, pro εαρος.

10. Στεφεται καλοις ιυλοις] Στεφομαι τους ιουλους ῥοδοις, et στεφομαι τοις ιουλοις ῥοδα dicitur. Barnes.

11. Χαριτεσσι] pro Χαρισι· regitur à συν in composit.

15. ῾Ροδινοισι στεφανισκοις Πεπυκασμενος,] Angl. *Adorned thick with rosy chaplets,*—ῥοδινοισι, Ionicè. v. πυκαζω.

☞ Hæc Ode continet versus varii generis; de quibus vivâ voce inter docendum.

VI. ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ] Veteres hunc morem habebant, ut cùm aliquid citò et diligenter domum nuntiari vellent, peregrè secum columbas auferrent, quas ipsi cùm in locum propositum venerant, laxare, earumque collo aut pedibus epistolas, seu quid aliud alligare solebant; unde, illis ob prolis et pristinæ sedis amorem remeantibus, certior fieret familia, salvos et incolumes

lumes eo pernevisse, quo profecti fuerant.—Hinc intelligen- 105.
tia hujus Odarii pendet. Tale autem est hoc Poëmatium, ut non ab homine aliquo, sed a Musis ipsis et a Gratiis collat operâ compositum esse videatur. TAN. FABER.

2. ποθεν πετασαι;] Angl. *Whence art thou flying.* "Sine necessitate Barnesius πετασσαι. Cæteri editores πετασαι.— "Vera scriptura est πετασαι. Non enim est à πεταμαι, cujus "secunda πετασαι, duas primas syllabas necessariò et semper "corripit, sed à πεταομαι, πεταεσαι, πετασαι· πεταεται, πεταται." BRUNCK.

3. 4. 5. Ποθεν μυρων—] Ordo est: Ποθεν, επ' ηερος θεεσα, πνεεις τε και ψεκαζεις [απο] τοσετων μυρων; Angl. *Whence, as thou movest on the air, dost thou waft and diffuse odours from such a profusion of ointment?* Nam, uti notavit doctissima Domina Dacier, veteres columbas suas, quemadmodum hodierni catellos, odoribus perfundere solebant.

6. Τις εις;—τι σοι μελει δε;] Angl. *Who art thou?—and* 106.
what is thy business? thy errand? thy commission? Hanc lectionem nos, cum Brunckio prætulimus. H. Stephanus exhibet Τις εστι, σοι μελει δε. sed in notâ proponit, τι δ' εστι σοι μελημα; Barnesius dedit Τις εστι σοι; Μελει δε, Baxterus autem, Τις εστι σοι μεληδων; aliique aliter, quæ omnia proferre et excutere otio foret abutentis.

9. 10. Τον αρτι των άπαντων—] Angl. *who now commands and reigns over the affections of all. Who is now the universal favourite.*

11. Πεπρακε—] Quid ad commendationem Poëtæ faciat magis, quam quod ei Venus vel unius hymniculi aut canticuli pretio, unam ex suis columbulis, quas illa tantoperè amabat, haud recusarit concedere? TAN. FABER.

14. Διακονω τοσαυτα—] i. e. Διακονω τοσαυτα πραγματα όσα νυν διακονω· Angl. *I execute such* important *commissions as the present.*

15. Και

15. Και νυν, ὁρᾳς—] Ingeniosa hæc atque elegantissima emendatio Stephani mihi præ vulgari οἱας placet. HARLES.

17. 18. Και φησιν—ποιησειν.] Vide supra ad p. 13. n. 16.

19. κην] pro και εαν.

22. Ορη τε και κατ' αγρους,] i. e. κατ' ορη και αγρους.

23. καθιζειν—] supple εμαυτον. Angl. *to perch upon.*—

26. Αφαρπασασα χειρων] i. e. ἁρπασασα αφ' χειρων.

107. 31. 32. Και δεσποτην—] Edidit H. Stephanus και δεσποτην Ανακρεοντα πτεροισι συγκαλυψω. Illud Ανακρεοντα verè censent eruditi glossema esse, quod genuinæ lectionis locum invasit: εμοισι debetur eidem Stephano, nec facilè melius quid invenietur. Nam ᾳδοντα, quod nuper excogitavit vir doctus, in metrum peccat. Absolutissimi hujus carminis versiculi omnes Iambum habent in tertiâ sede, nec obstat ποιησειν, cujus primam corripiunt poëtæ. Pro συγκαλυψω membr. dant συσκιασω, non ut falsò auctor est Barnesius, συσκιαζων. Illud ad metri præscriptum mutandum esse in συσκιαζω verè statuit Salmasius. Inde totum locum, ut vides, constitui. Particula potentialis αν ea vi, qua hìc gaudet, cum verbo præsentis temporis rectè construitur. BRUNCK. Negat tamen vir eruditissimus R. Porson voculam αν præsenti indicativo unquam jungi. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. II. ad p. 131.

VII. 9. 10. 11. Ὡς τῳ γεροντι—] Ordo est: ὡς πρεπει τῳ γεροντι παιζειν τα τερπνα, [τοσουτῳ] μαλλον ὁσῳ τα [πραγματα] μοιρας εστι πελας. Angl. *that it becomes an old man to sport the more merrily the nearer the things of fate* [*Death*] *is at hand.* τα τερπνα, sumuntur adverbialiter. Vide supra ad. p. 76. Od. I. 10.

108. *VIII.* 3. 4. νοημα—Αβουλον—] Angl. *a wayward disposition.*

7. Μαχη με προυκαλειτο.] Angl. *challenged me to fight,* προυκαλ. pro προεκαλ.

9. Θωρηχ'—] Sic ante vocalem aspiratam pro θωρηκα, quod pro θωρακα.

10. Και

10. Και δουρα,] v. δορυ.

12. Εβαλλ'—] i. e. εβαλλε, Angl. *he fell a darting*, tempus scil. inceptivum præteriti.

13. 14. 15. 'Ως δ' ουκ ετ'—] Angl. *And when he ran short of darts, he flew into a passion, and then discharged himself at me in the way of a dart,* [or, having metamorphosed himself *into a dart.*]

19. 20. Τι γαρ βαλωμεθ'—] Angl. *For why need we be darting without, when the war is raging within me.* βαλωμεθ' rectè se habet in voce mediâ. Quidam legunt βαλωμεν. Cæterùm nihil jocosæ Lyræ convenientius esse potest, hoc lepidissimo carmine.

IX. 3. 'Ροδιης κοιρανε τεχνης,] *Rhodiæ princeps artis.*—Nam 109.
Rhodii pictores erant celeberrimi. Quidam legunt ῥοδεης τεχνης, *roseæ artis;* quod forsan metaphoricè pro *pulchræ artis*, picturæ scil. Confer Virg. Æneid. L. I. ver. 402. Cæterùm pro κοιρανε quidam legunt τυραννε, metri gratiâ. Brunck. in Edit. suâ 2da, dedit καρανε, quod habet penultimam longam, ac idem sonat quod κοιρανε.

6. 7. το πρωτον] Vide supra ad p. 102. Od. I. 10. τριχας—ἁπαλας τε και μελαινας, Angl. *hair soft and black.*

8. 'Ο δε κηρος αν δυνηται,] Tabulas pictas olim factas esse ex cera notum est. Harles.

9. Γραφε και μυρου πνεουσας,] Angl. *paint it also breathing with fragrant ointment.* Vide supra ad p. 105. Od. VI. 3.

10. 11. 12. Γραφε δ' εξ όλης παρειης,—] Sic construe: γραφε δε ελεφαντινον μετωπον εξ όλης παρειης ὑπο πορφυραισι χαιταις. Angl. *and paint an ivory forehead* rising *from a full* [plump] *cheek, below dark-colour'd hair.* "όλη παρεια est *gena plenior,* "quam nulla macies obsidet." Harles. "Πορφυρεος apud "Græcos, sicut et *perpureus* apud Latinos, sæpè valet *nigricans,* "sive *subniger;* imò interdum significat quemvis colorem "cum splendore quodam." Anonymus.

13.—17. Το μεσοφρυον, &c.] Hi versus construi et reddi possunt

109. sunt hoc modo: μη δε διακοπτε μοι, μητε μισγε το μεσοφρυον, Angl. *and do not entirely disjoin for me, nor yet confound the intermediate parts of the eye-brows.* το δε [τον εικονα ειναι] λεληθοτως συνοφρυν εχετω, ὁπως εκεινη [εχει,] ιτυν βλεφαρων κελαινην. *and let the* figure *with the eye-brows, thus imperceptibly united, have, like her's, the circular extremity of the eyelids,* [i. e. *the eye-lashes*] *of a black hue.* Quæ verissima interpretatio; quamque tantùm non vidit *Baxterus.* Nam si το λεληθοτως συνοφρυν [i. e. το τον εικονα ειναι λεληθοτως συνοφρυν] nominativus est verbi εχετω, (et quo minus ita sit haud equidem video quid impediat) perit tota difficultas quæ torsit interpretes.

21. Ἁμα δ᾽ ὑγρον,—] Nugantur hîc Baxterus, Barnesius, Stephanus; per ὑγρον intelligentes *pætum, tremulum, petulans,* &c. Ad literam verto *humidum.* Oculi (ut rectè Dacieria) in quibus inest quantulumcunque humoris, sunt vividi magis quam alii, et ignis pleniores. ANON. I think—that the beauty of the eye consists, first, in its *clearness;* what *coloured* eye shall please most depends a good deal on particular fancies; but none are pleased with an eye whose water (to use that term) is dull and muddy. BURKE: *Of the Sublime and Beautiful,* Part III. sect. 20.

110. 27. Περι λυγδινῳ τραχηλῳ,] Angl. *around an alabaster neck.* [v. λυγδινος.] "*smooth as monumental alabaster.*" SHAKESPEARE, OTH. Act. 5.

29. 30. Στολισον τολοιπον αυτην] Angl. *As to the rest, array her in a flowing robe of a faint purple dye.* Vide supra ad p. 4. n. 26; et ad p. 102. Od. I. 10.

33. Απεχει·] Vulgo redditur impersonaliter, *sufficit.*

X. 5. Η Νειλον η επι Μεμφιν.] i. e. η επι Νειλον, η επι Μεμφιν. Vide supra ad p. 80. Od. VI. 22.

8. 9. Ποθος—] δε ὁ μεν Ποθος πτερεται, Angl. *And one Loveling is just fledging,* ὁ δε ακμην εστιν ωον, *and another is now an egg,* ὁ δε ηδη ημιλεπτος, *and a third is just half hatched.*

111. 17. Τι μηχος, &c.] *Quodnam remedium erit?* Non ut Da- cieria,

cieria, *Quis finis* erit? Multo minus, ut Baxterus, *Quid de me fiet?* Anon. 111.

19. Ερωτας εκσοβησαι] Vulgo ερωτας εκβοησαι. Fœdè corrupta lectio, quam qui ridiculè tuentur explicare nequeunt, nec emendavit quisquam ante me feliciter. Brunck. v. εκσοβεω.

XI. 6. ὁδευει.] Verbum ὁδευειν vel adventum, vel abitum indifferenter notare potest; et hîc loci videtur notare non tantùm reditum, vel migrationem; sed volandi modum, istis avibus peculiarem. Anon.

7. Αφελως δ' ελαμψε Τιταν.] Angl. *And Titan shines constantly bright.* De aor. in hoc sensu vide Coll. Græc. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

10. 11. Καρποισι γαια προκυπτει·] Versum hunc pro spurio habeo. Brunck. Quem et ejiciendum etiam putavit *Tan. Faber.* Καρπος ελαιας προκυπτει. Angl. *The fruit of the olive bends forth.*

12. Βρομιου στεφεται ναμα.] Quo modo explicari debeat hic versus divinare nequeo, nec fortè dixerit ipse carminis auctor siquidem sic reliquit scriptum. Brunck. Procul dubio nihil aliud intelligit Poëta, quam vinum, sive poculum, in conviviis floribus coronatum; cujus mentionem sæpius facit. Vere autem suavius bibitur istud Βρομιου ναμα. Tunc etiam *primùm* coronatur quia tunc *primùm* nascuntur flores. Anon. Reddas igitur. Angl. *The liquor of Bacchus now begins to be crowned,*— with flowers, viz. in the cup. Quæ verissima videtur interpretatio. Cæterùm idem vir sagax anonymus, cum Barnesio, legit το ναμα, ratus metrum non alioquin constare. Sed de metris Anacreontis plura inter docendum.

14. Καθελων ηνθησε—] Istud καθελων vertit Baxterus *deducens se*; Barnesius *diffundens se*; Dacieria *exercens se.* Omnes subintelligunt ἑαυτον. Fateor me non videre, quomodo vel primus, vel secundus, vel tertius sensus ex verbi καθαιρεω significatione recte erui possit. Anon. Si post καθελων subauditur ανθη vel ανθηλια, sensus oriri videtur satis dilucidus. Fructus enim in

in arboribus non nisi flosculis interemptis apparet. Reddas igitur Angl. hoc modo; κατα φυλλον, κατα κλωνα, καρπος ηνθησε καθελων. *Beside the leaves and along the boughs, the fruit, having destroyed* the blossoms, *abounds:* or, the *fruit flourishes upon the ruins* of the blossoms.

112. *XII.* 3. αλλ' ετρωθη.] Angl. *but was stung.* v. τιτρωσκω.

4. 5. Τον δακτυλον—] Horum versuum vulgaris interpretatio hæc est; δηχθεις δε [κατα] τον δακτυλον τας χειρος, ωλολυξε, *morsus igitur digitum manus suæ ejulavit.* Quum autem vir doctus R. F. Phil. Brunck. in his verbis pleonasmum indignum Anacreonte invenerit, locum ita emendavit: [in utraque edit. impressâ Argentorat. 1778. et 1786.]

——αλλ' ετρωθη	——*sed vulneratus est*
τον δακτυλον· παταξας	*digitum. Collisis*
τας χειρας, ωλολυξε·	*manibus, ejulavit.*

Nam in MS. Vaticano, eodem monente, pro δε δαχθεις invenitur παταχθεις, et pro τας χειρος, τας χειρας. Sed quum idem vir doctus non animadvertisset apud Græcos scriptores aoristos passivos in sensu medio sæpè usurpatos, pro παταχθεις nimis audacter de suo substituit παταξας.

13. Ἁ δ' ειπεν·] Ἁ Dor. pro ἡ. Sic supra δαχθεις pro δηχθεις, τας pro της· &c. [Nempè si vulgaris lectio præferenda sit.] Nam, uti observavit Baxterus, "mirè convenit sermo "Doricus, utique rusticior, simplicitati hujus fabellæ."

14. 15. Πονει—πονουσιν.] Similiter Latinè. *Dolet hoc mihi, et ego doleo.* Anon.

16. ὁσους συ βαλλεις;] i. e. τοσουτοι ὁσους, &c. Cæterùm hanc oden lepidissimam adumbravit Theocritus in Idyllio suo 19. quod inscribitur Κηριοκλεπτης.

XIII. 3. Ολιγην δροσον πεπωκως,] Angl. *Having sipped a little dew.* Ita Virgil. Eclog. V. 77. *Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadæ.* Confer Hom. Il. γ, 151.

113. 7. Χ' ὁποσα.—] Pro και ὁποσα. scil. αι diphthongo elisâ, κ ante vocalem aspiratam necessariò sit χ. Cæterùm in eodem

versu

versu pro vulgato Ὡραι, [Angl. *the seasons*] cum Brunckio reposuimus ὑλαι. 113.

15. Το δε γηρας ου σε τειρει,] Alludit ad *Tithoni* historiam, qui cum immortalitate donatus, senectutis tamen incommodis gravatus esset, in *cicadam* dicitur fuisse conversus; quæ animalia in senio veteres ponunt tunicas, et proinde juvenescunt, ut *Lucret.* IV. 56. *Cum veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* BARNES.

16. Σοφε, γηγενες.—] Σοφος dicitur *cicida* ob musicæ peritiam. Γηγενης, quomodo Gigantes, Cyclopes, et Titanes, *Saturnus*, aliique filii *Terræ* et *Cæli*; cicadæ etiam in agris nascuntur. Alludit preterea ad *Athenienses* αυτοχθονας. IDEM.

17, αναιμοσαρκε·] Vide Hom. Iliad. ε, 342.

XIV. 3. Χαλεπωτερον] Forsan legendum χαλεπωτατον, sed minimè necessum est. ANON.

4. Αποτυγχανειν φιλευντα.] i. e. φιλουντα αποτυγχανειν. Angl. *for a Lover to fail in obtaining the object of his passion.*

10. Δια τουτον εκ αδελφος,] Scil. ἡμιν εστι, i. e. argentum magis curamus quam fratres atque parentes. STROTH. 114.

XV. 2. Φιλω νεον χορευταν.] Barnesius mero Ionismi studio χορευτην reposuit. BAXTER.

4. 5. Τριχας—] i. e. κατα τριχας. et τας φρενας, i. e. κατα τας φρενας.

II. NOTÆ IN BIONEM.

* ΒΙΩΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—BIONIS IDYLLIA. 115.
Oriundus erat BION è Smyrnâ, Asiæ minoris urbe celeberrimâ, unde Smyrnæus sæpè vocatur. Vixisse dicitur circiter A. M. 3807. ante Christum natum 177. Discipulum habuit Moschum Syracusanum; cujus quæ supersunt Carmina, plerumque Bucolica, unà cum Bionis ab editoribus vulgò exhibentur. Scripsit uterque Doricâ Dialecto. Quanquam, in Idylliis suis,

115. suis, naturæ simplicitatem et varietatem, quæ Theocritum distinguunt, minus consequuti sint, laudem tamen elegantiæ et nitoris insigniter meruerunt. Editiones præcipuæ sunt: 1. Henrici Stephani inter Græcos Poëtas Principes, Parisiis, 1566, in fol. 2. Fulvii Ursini ad calcem carminum novem illustrium Fœminarum. Antwerp. 1568, in 8vo. [Cujus libri rarissimi nobis benignè copiam fecit, ex instructissimâ suâ Bibliothecâ, vir consultissimus et doctissimus David Dalrymple, Eques Baronettus.] 3. Radulphi Wintertoni inter Poëtas minores. Cantabr. 1652, in 8vo. 4. Bionis et Moschi Idyllia, ex recensione Nic. Schwebelii, cum ejusdem animadversionibus, et notis variorum, &c. Venet. 1746, in 8vo. 5. Bionis Smyrnæi, et Moschi Syracusani, quæ supersunt. Notis Johannis Heskin, ex Æde Christi. Oxon, 1748. 6. Editio cum notis variorum, quam curavit M. Jo. Adam Schier. Lipsiæ, 1752, in 8vo. 7. Bionis, et Moschi carmina edidit etiam Rich. Fr. Phil. Brunck. in Analectis veterum poëtarum Græcorum. Argentor, 1773, 3. tom. in 8vo. Denique: Theocriti, Bionis, et Moschi Carmina Bucolica. Gr. et Lat. &c. edidit L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1781, in 8vo. Vide Fab. Biblioth. Gr. lib. III. cap. 17.

I. 1. ΑΙΑΖΩ τον Αδωνιν·] Constat hoc Idyllium, quod est Epitaphium Adonidis, ex versibus 98. quorum tantum 47. hîc exhibentur. Cæterum Adonis Cyniræ Assyriorum regis filius fuisse fertur, tamque eximiâ pulchritudine ut ipsius Veneris deliciæ esset. Ictu aprugno inter venandum periit. Hinc Veneri ingens luctus, illæque lacrymæ: et hinc festa illa apud veteres tam celebrata quæ ex illius nomine Αδωνια nuncupabantur. Vide Theocriti Idyll. XV. quod inscribitur Συρακουσιαι, η Αδωνιαζουσαι. et Potteri Archæol. Lib. II. cap. 20.

2. 3. —μηρον οδοντι] Ordo est: τυπεις [κατα] λευκον μηρον οδοντι —λευκῳ οδοντι. Angl. *having his white thigh wounded with a tusk —a white tusk.* Cæterùm pro λευκῳ Heskinus legendum conjicit λυγρῳ, ad vitandum istum in verbis lusum, quem omninò indignum

indignum Bione censet. Quod tamen improbat doctissimus Valckenaer.

6. Και το ῥοδον φευγει—] Ordo est: Και το ῥοδον τω χειλεος φευγει.

9. —ὁ μιν] ὁ per Apocopen pro ὀτι.

13. Παχεας αμπετασασα κινυρετο,] *Brachia extendens lugubri voce querebatur.* αμπετασασα pro αναπετασασα. v. αναπεταννυμι.

16. —και ερχευ] Vide Moor Elementa Ling. Gr. p. 121. 116.

17. Και στυγνον βασιληα—] Plutonem scil.

20. —το δε παν καλον ες σε καταῤῥει.] Angl. *Every fine thing devolves to thee.* Vide Theocr. Idyl. I. 5.

21. —ποθος δε μοι] Dudum vidi emendandum ποσις δε μοι ὡς οναρ επτη. VALCKENAER.

22. Σοι δ' ἁμα κεστος—] De Veneris Cesto vide Hom. Iliad. ξ, 214.

23. —τι γαρ, τολμηρε κυναγεις; Καλος, &c.] Vir doctissimus Valckenaer legendum conjicit: τι γαρ, τολμηρε κυναγε, Καλος τοσουτο μεμηνας θηρσι παλαιειν;

28. Αιμα ῥοδον τικτει,] Vide Ovid. Met. Lib. 10. fab. 1.

31. Εστ' αγαθα στιβας,—] Vide Theocr. Idyll, 15. Vix opus est ut tirones moneamus Dores ponere sæpissimè α pro η, ut αγαθα, pro αγαθη.

36. —χὡ μεν οἱστως,] Pro και ὁ μεν οἱστους.

39. —φορεησιν—] Pro φορεει. 117.

40. πτερυγεσσιν—] Poeticè pro πτερυξι. Formatur scil. Dat. pl. poët. a Nom. pl. addendo σι. v. πτερυξ.

43. —εξεπετασσε—] Pro εξεπετασε, ut sit penultima longa. εκπεταννυμι.

45. —κλαιοντι—] Dor. pro κλαιουσι. τω Κινυραο, pro του Κινυρου.

46. —κωρα—] Proserpina scil. unde festa ipsius κορεια dicta sunt. Cæterùm ε θελω, interdum signif. *possum.*

II. 3. —πυξοιο—] Ion. Gen. 2. declin. v. πυξος.

5. Τως καλαμως—αλλαλοισι— Pro τους καλαμους—αλληλοις.

6. Τᾳ

6. Τᾳ και τᾳ—] Pro τῃ και τῃ— *huc illuc transilientem observabat Amorem.*

7. —ἑνεχ' οἱ τελος ȣδεν απαντῃ.] Angl. *because there was no end of this.* ἑνεχ' ante voc. aspirat. pro ἑνεκα. απαντη pro απανταει.

12. Φειδεο τυς θηρας—] i. e. φειδȣ της θηρας. τωρνεον ἑρχευ i. e. το ορνεον ερχȣ.

118. 15. —επαλμενος—] Valckenaerius cum Higitio, &c. reposuit απαλμενος. v. επαλμενος.

III. 2. —ευχεαι—] Vide Moor Element. L. Gr. p. 121.

8. —επετραπεν—] Angl. *permits*, uti Aor. sæpissimè redditur. Vide Coll. Gr. Maj. Vol. I. ad p. 19. n. 6. Edit. 2. 3. et 4.

18. —αως,] Pro ηως, *aurora;* quæ hîc sumitur pro eo quod est *dies.*

III. NOTÆ IN MOSCHUM.

119. * ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΑ.] Hoc est—Moschi Idyllia. Vide supra ad p. 115. n. *

I. ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ.] Dulcissimum Idyllium, et omnibus elegantiis, et gratiis refertum.—Huic alludit Spenserus nostras, F. Q. B. 3. C. 6. St. 11. Heskin.

1. 2. Ἁ Κυπρις,] Ordo est: Ἁ Κυπρις μακρον ἐβωστρει,—ει τις ειδεν Ερωτα—τον Ερωτα τον υἱεα πλανωμενον επι τριοδοισι, [ut rectè monuit Valckenaer.] Angl. *Venus proclaimed aloud—If any one has seen Cupid,—my Son Cupid wandering near the public ways.*

6. —εν εικοσι πασι μαθοις νιν.] Angl. *You would know him among a whole score.* Vide Sam. Clarke, ad Iliad. σ, 470.

120. 13. Μικκυλα—] μικκυλος, dimin. a μικκος, quod vide. τηνω, Gen. Dor. pro εκεινȣ.

22. Παντα

22. *Παντα μεν αγρια, παντα·* &c.] Valckenaer probare videtur aliam lectionem, viz. *Ταυτα μεν αγρια παντα·* &c. *Τα ἡλιον*—&c. *Sæva quidem ista sunt omnia; sed multo his sævior est ipsi parvula fax, qua solem ipsum accendit.*

II. 9 —Πλȣτῃ—] v. Πλȣτευς. **121.**

14. Αχω δ' εν δονακεσσι—] Angl. *Echo among the reeds, feeds upon thy songs.*

18. Τȣτο, Μελη,—] Meles fluvius Ioniæ, qui Smyrnæ mœnia adlavat, a nonnullis Homeri pater dicitur: unde vates Melesigines appellatus, antequam oculis captus fuisset: posteà ab illo malo nomen Homeri consecutus. Longepierre. Vide ad initium Bionis Idyll.

36. Κηϊον αςυ] Κηϊον αςυ nobilitavit Simonides. Valck. **122**

42. —ζωοντι—φυοντι—] Dor. pro ζωȣσι, et φυȣσι. v. ζωω.

IV. NOTÆ IN TYRTÆUM.

* ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΕΛΕΓΕΙΑΙ.] Hoc est—Tyrtæi Elegiæ. **123.** Tyrtæus Atheniensis, Poëta Elegiacus, floruit circiter initium Olymp. xxiv. ante Christum natum 682. In bello secundo Messenio, quum Lacedæmonii, oraculi Delphici jussu, ducem ab Atheniensibus adversus Messenios peterent, hi Tyrtæum, qui pede claudus erat, ludibrii gratiâ, miserunt. Is tamen, carminibus suis elegiacis pro concione recitatis, tantum ardorem militibus addidit, ut, re benè gestâ, victoriam reportaverint. Quo facto jus civitatis, præmium quæsitum meritis, à Lacedæmoniis accepit. Paucæ tantùm ex ejus Elegiis, quibus magnum sibi nomen peperit, ad nostra tempora pervenere. 1. Editæ sunt post Callimachi Hymnos, apud Frobenium, 1532, in 4to. 2. Inter poëtas Gnomicos. Basil. 1551, in 8vo. 3. In

123. In collectione IX illustrium Fœminarum Fulvii Ursini. Ant. 1568, in 8vo. [Vide supra ad Bion.] 4. In collectionibus Stephani, Lectii et Wintertoni. 5. Græcè et cum Anglica Versione, et notis. Londini 1761. 6. Tyrtæi, quæ supersunt omnia collegit—et edidit Christian. Adolphus Klotzius. Altenburg. 1767. Spartan Lessons; or, The Praise of Valour; in the Verses of Tyrtæus, &c. Glasgow, 1759, in 4to. [Qui plura velit de Tyrtæo consulat has Editiones.] 7. Inter Poëtas Græcos Gnomicos, quos ad optimarum exemplarium fidem emendavit Rich. Franc. Phil. Brunck. Argentor. 1784, in 8vo.

I. 2. Ουτε ποδων αρετης,—] supple ἑνεκα.

5. —Τιθωνοιο φυην,—] i. e. κατα φυην. De Tithono, vide supra ad p. 35. n. 7. et ad p. 113. Od. XIII. 7.

6. Πλουτοιη δε Μιδεω και Κινυραο πλεον·] πλουτοιη, Att. pro πλουτοι. [V. πλουτεω.] Μιδεω, pro Μιδου. [Vide supra ad p. 33. n. 8.] Κινυραο, pro Κινυρου. Vide supra ad p. 89. Idyll. I. et Ovid. Met. L. 10. fab. 9.

7. —Ταντaλιδεω Πελοπος—] Angl. *Than Pelops the son of Tantalus.* [Vide supra ad p. 38. n. 1. 2. et Ovid. Met. 6. 404. item Virg. Georg. L. 3. 7.] Ταντaλιδεω, Ion. Gen. Declin. primæ, pro Ταντaλιδου.

124. 16. —διαβας—] *firmiter stans.* Nam διαβαινω est interdum *stare divaricatis paulum pedibus.* Vide Iliad μ, 458.

18. —παρθεμενος—] *objiciens*—periculo, scil. παρθεμενος, pro παραθεμ. v. παρατιθημι.

125. *II.* 1. Τεθναμενοι γαρ—] Istud γαρ referri videtur ad aliquid subintellectum: Estote fortes,—*decorum* ENIM *est.*

11. Ειθ' οὕτως—] Pro ὡρη lege ωρη, quod est pro ωρα, *cura.*

126. 19. Τους δε παλαιοτερους,—] Intellige κατα τους παλ. verte, *quod autem ad senes attinet.* HARLES.

25. Και χροα γυμνωθεντα.] i. e. κατα χροα γυμνωθ. *corpore nudatum.*

☞ Versus pentameter hexametro subjunctus carmen Elegiacum

giacum constituit: *sic* dictum ab ελεγος, i. e. *lamentatio*, quia 126.
primùm adhiberi solitum sit lamentationi funebri: unde illud Ovidii,

Flebilis indignos, Elegëia, solve capillos.
Ah nimis ex vero nunc tibi nomen erit!

RUDDIMANNUS.

FINIS

NOTARUM AD PARTEM ALTERAM.

PARVUM

LEXICON,

VOCABULA EXHIBENS,

QUÆ IN

COLLECTANEIS GRÆCIS MINORIBUS

OCCURRUNT:

IN GRATIAM TIRONUM.

EDITIO NOVA, AUCTA ET EMENDATA.

N. B. *Voces quæ Vulgò primitivæ censentur, et Nomina propria à literis majusculis incipiunt.*

LEXICON.

ʹA, DOR. pro ἡ, articul. fem. gen.

αϐατος, ϐ, ὁ, *invius*: ex α priv. et βατος, *pervius*, quod à βαινω, *vado*.

αϐεϐαιως, adv. *inconstanter*.

αϐιωτος, ϐ, ὁ. ἡ, *sine vita*, *non vitalis*: à βιοω, *vivo*. Th. βιος, *vita*.

αϐλαϐης, εος, ὁ, ἡ, *innoxius*, *illæsus*: ex α priv. et βλαπτω, *noceo*.

αϐουλος, ϐ, ὁ, ἡ, *consilii expers*, *inconsultus*, *stultus*: ex α priv. et βϐλη, *consilium*.

ʹΑϐρος, α, ον, *mollis*, *delicatus*.

Αγαθοκλεης, εεος, εους, vel ης, ους, *Agathocles*.

αγαθος, ου, ὁ, *bonus*, *prudens*, *fortis*, &c. Vide Gram.

Αγαλλω, f. λω. p. κα, *orno*, *facio delectabile*. hinc

αγαλμα, ατος, το, *ornamentum*, *statua*: hinc

αγαλματοποιος, ου, ὁ. *statuarius*: à ποιεω, *facio*, et αγαλμα.

Αγαν, adv. *nimis*, *valdè*.

Αγανακτεω, ω, f. ησω. p. ηκα. *doleo*, *indignor*, *ægrè fero*.

αγγελια, ας, ἡ, *mandatum*. Th. αγγελλω.

Αγγελλω, *nuntio*, f. λω. p. ἡγγελκα. a. 1. ἡγγειλα. a. 1. part. pass. αγγελθεις.

αγγελος, ου, ὁ, *nuntius*, *angelus*: ab αγγελλω, *nuntio*.

Αγελη, ης, ἡ, *armentum*, *grex*, d. pl. Ion. αγελαισι.

αγενης, vel. αγεννης, εος, ὁ, ἡ, *cujus genus est obscurum*, *ignobilis*: ex α, et γενος, *genus*.

Αγκιστρον, ϐ, το, *hamus*.

Αγκυρα, ας, ἡ, *anchora*, *præsidium*.

Αγλαος, ου, ὁ, *splendidus*.

αγνοεω, ω, *ignoro*, f. ησω, p. ηκα: ex α priv. et νοεω, *cogito*.

αγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*.

αγοραζω, *emo*, f. σω. p. ηγορακα, pass. ηγορασμαι, a. 1. ηγορασθην. Th. αγορα, *forum*.

Αγρα, ας, ἡ, *captura*, *præda*, *venatio*.

αγριος, ια, ιον, *agrestis*, *ferus*. Th. αγρος.

Αγρος, ου, ὁ, *rus*, *ager*.

αγρυπνια, ης, ἡ, *vigilia*: ab αγρυπνος, *insomnis*: quod ex α priv. et ὑπνος, *somnus*.

αγυρτης, ϐ, ὁ, *agyrta*: Angl. *a quack*, *a mountebank*, ab αγειρω *colligo*.

Αγχω, *strangulo*, f. ξω. p. χα.

Αγω, *duco*, *æstimo*, *instituo*, &c. f. 1. αξω. perf. ηχα. Attic. αγηχα, et, per Epenthesin, του ο, αγηοχα. a. 2. ηγον. Att. ηγαγον.

Αγων, ωνος, ὁ, *certamen*, *cætus*.

αγωνιζομαι, *certo*, *prælior*, f. ισομαι, p. pass. ηγωνισμαι. Th. αγων, *certamen*.

Αδα, ας, ἡ, *Ada*, nom. propor.

Αδελφος, ου, ὁ, *frater*, αδελφη, ης, ἡ, *soror*.

αδεως, *sine metu*, *impunè*: ab αδεης, *metu carens*: quod ex α priv. et δεος, *metus*.

ʹΑδης, ϐ, *regio inferorum*, *orcus*, *mors*.

αδικεω, *injuriâ afficio*, *lædo*, f. ησω. p. ηδικηκα: ex α privativo, et δικη, *jus*.

αδικος, ϐ, ὁ, και ἡ, *injustus*, *iniquus*.

Αδμητος, ϐ, ὁ, nomen viri.

αδοκιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *judicii expers* : ex α et δοκιμος. Th. δοκεω, *videor.*
αδοξια, ἡ, *infamia, dedecus, ignominia* : ex α priv. et δοξα, *opinio, gloria.*
αδραστος, ȣ, ὁ, *minimè fugitivus*, Angl. *willing* : item *Adrastus*, rex Argivorum.
αδρηστος, Ion. pro αδραστος.
αδυνατος ȣ, ὁ, *impossibilis* : ex α, et δυναμαι, *possum.*
ἀδυς, Dor. pro ἡδυς, *suavis.*
Αδω, *satio*, f. ασω. Sed ᾳδω *cano*, contractè pro αειδω, f. ᾳσω. p. ηκα.
Αδων, ονος, ἡ, *luscinia.* Dor. pro αηδων.
Αδωνις, ιδος, ὁ, *Adonis*, nom. propr.
αεθλιον vel αεθλον, vel. αθλον, ȣ, το, *certaminis præmium* : ab αεθλος seu αθλος.
Αεθλος, ȣ, ὁ, *certamen labor.*
Αει, *semper*, Adv.
Αειδω, *cano.*
αεργιη, Ion. pro αεργια, ας, ἡ, *pigritia* : ex α, et εργον.
Αετος, ȣ, ὁ, *aquila.*
αηδως, adv. *molestè* : ab α, et ἡδυς, *suavis.*
Αηδων, ονος, ἡ, *luscinia.*
Αηρ, αερος. ὁ, *aër* ; *Sed* αηρ, ἡ, *tenebræ.*
αηττητος, ȣ, ὁ και ἡ, *inexpugnabilis, qui nulli largitioni succumbit* : ex α priv. et ἡτταομαι, *vincor.*
αθανασια, ας, ἡ, *immortalitas* . ex α priv. et θανατος, *mors.*
αθανατος, ȣ, ὁ, ἡ, *immortalis* : ex α, et θανατος.
Αθηνη. Dicitur et Αθηνα, gen. Αθηνας, ab Αθηναα, *Minerva.*
αθλητης, ȣ, ὁ, *luctator.* Th. αθλος.
αθλιος, ȣ, ὁ, *miser.*
αθλιως, adv. *miserè, infeliciter.*
αθλος, ȣ, ὁ, idem quod αεθλος, *certamen, labor.*
Αθρεω, f. ησω. p. ηκα, *video, cerno.*
αθροιζω, *congrego*, f. σω. perf. ηθροικα. Th. αθροος.
Αθροος, ȣ, ὁ, *confertus.*
αθρυπτως, *non delicatè, viriliter* : ex α priv. et θρυπτω, *frango.*
αθυμεω, ω, *animo sum dejecto, sum fractus animo*, f. ησω. p. ηθυμηκα : ex α priv. et θυμος, *animus.*
αθυμια, *animi dejectio* : ab α et θυμος.
αι, vel αι, *heu, hei.*
Αιαζω, *lugeo, lamentor*, f. ξω, vel σω· ab αι, *heu.*
Αιακος, ȣ, ὁ, *Æacus* : judex apud inferos.
Αιγαιον, ȣ, το, supple πελαγος, *Ægæum mare.*
Αιγυπτιος, ȣ, ὁ, *Ægyptiacus.*
Αιγυπτος, ȣ, ἡ, *Ægyptus.*
αιδεομαι, ȣμαι, f. εσομαι et ησομαι, perf. ηδεσμαι. *veneror, revereor.* Ab αιδως.
αϊδεω, gen. Ion. ab αϊδης.
Αϊδης, et in prosa ᾽Αδης, ȣ, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors.*
Αιδωνευς, εος, ὁ, idem quod Αϊδης, *Pluto, orcus.*
Αιδως, οος, ȣς, ἡ, *pudor.*
Αιθηρ, ερος, ερι, ὁ, *æther.*
Αιθω, f. σω. p. κα, *uro, accendo, fulgeo.*
αικα, *vel* αικε, Dor. pro ειμεν, *siquidem.*
Αιμα, ατος, το, *sanguis.*
αἱματοεις, οεσσα, οεν, *sanguineus* : ab αἱμα.
αινιγμα, ατος, το, *ænigma, obscurus sermo* : ab
Αινισσομαι, vel αινιττομαι, f. ιξομαι, *obscurè significo, occultè* seu *ænigmaticè innuo.*
Αινος, ȣ, ὁ, *gravis, horribilis.*
Αϊξ, αιγος, ἡ, *capra.*
Αιολος, ȣ, ὁ, nom. propr. regis

ventorum, *Æolus*.
Αἱρεω, *capio*, f. ησω, p. ᾑρηκα. f. 2. ἑλω. præs. m. αἱρεομαι, *eligo*. Vide Gram.
αἱρετος, η, ον, *eligendus præ aliis, optabilis*.
Αἰρω, *tollo, aufero, porto*, f. αρω, p. ηρκα.
Αισθανομαι, *sentio*, f. αισθησομαι, p. ησθημαι, a. 2. m. ησθομην.
Αισχος, εος, το, *turpitudo, probrum*.
αισχρος, α, ον, *turpis*.
αισχυνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αισχος.
αισχυνω, *pudefacio, contemno*, f. νω. p. ησχυγκα, in med. *erubesco*: ab αισχος.
Αισωπος, ε, ὁ, *Æsopus* fabulator.
Αιτεω, ω, *peto, postulo*, f. ησω. p. ητηκα, præs. m. αιτεομαι, f. σομαι, *peto utendum, mutuum postulo*.
Αιτια, ας, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*.
αιτιαομαι, ωμαι, *causam attribuo, criminor, culpo, acceptum fero*, fut. ασομαι. p. ητιαμαι. Th. αιτια, *culpa*.
αιτιατεον, *accusandum est*. vid. αιτιαομαι.
Αιτιον, ε, το, *causa, culpa*.
αιτιος, ε, ὁ, και ἡ, *auctor*: ab αιτια.
Αιτνη, ης, ἡ, *Ætna*, mons.
αιφνης, adv. *subitò, repentè*: ex αφνω. per Syncop. pro αφανως, per Apocopen τε ς· ab αφανης.
αιφνιδιος, ου, ὁ, *repentinus*: hinc αιφνιδιως, adv. *repentè*. ab αιφνης.
αιχμαλωτος, ου, ὁ, *captivus*: q. d. τῃ αιχμῃ ἁλωτος, quod ab ἁλισκω.
Αιχμη, ης, ἡ, *cuspis*.
Αιψα, et αιψ', adv. *statim, celeriter*.
Ακαστος, ε, ὁ, *Acastus*, nom. propr.
Ακεομαι, *medeor*, f. εσομαι, et ησομαι.
ακεστρα, ας, ἡ, *acus*: ab ακεω, *medeor*.
ακινητος, ε, ὁ, ἡ, *immobilis*: ex α, et κινεω.
ακμαιος, α, ον, *vigens, florens ætate*, &c.: ab ακμη, *cuspis, vigor, flos ætatis*.
ακμην, adv. *etiam nunc*.
ακολεθεω, ω, *sequor*, f. ησω, p. ηκολουθηκα: ab ακολουθος, *pedissequus*.
ακοντιζω, *jaculor*, fut. ισω. p. ικα. Th. ακων, οντος, *jaculum*.
ακοντιον, ιε, το, *jaculum, telum*: ab ακων, idem.
ακος, εος, το, *medela*: ab ακεομαι, *medeor*.
ακουσιος, ου, ὁ, ἡ, *non voluntarius, invitus, coactus*: ex α priv. et ἑκων, *volens*.
Ακεω, *audio, obedio*, f. εσω, p. ηκεκα. f. 1. p. ακεσθησομαι. p. m. ηκοα. Att. ακηκοα.
ακρασια, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*: ab
ακρατεω, f. σω, p. κα, *sum intemperans*: et
ακρατης, εος, ὁ και ἡ, *incontinens, intemperans*: ex α priv. et κρατεω, *possideo, compos sum*.
ακρατος, ε, ὁ, και ἡ, *merus, non dilutus*: ex α, et κεραννυμι.
Ακριβης, εος, ὁ, ἡ, *exquisitus, accuratus*. comp. ακριβεστερος. superl. ακριβεστατος.
ακριβως, adv. *planè, penitùs*: ab ακριβης.
Ακροαομαι, f. ασομαι, *audio, pareo*, p. pass. ηκροαμαι.
ακροπολις, εως, ἡ, *arx*; quod *summum est*: ex ακρος, et πολις, *urbs*.
Ακρος, α, ον, *summus, extremus*.
Ακταιων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon*, nom. propr.
ακων, et αεκων, εσα, ον, *invitus*: ab α, et ἑκων.
αλαζονεια, ας, ἡ, *fastus, ostentatio*.

jactantia. Th. Αλαζων, gloriosus, arrogans.

αλαθευω, Dor. pro αληθευω, quod vide.

αλαλος. ȣ, ὁ, ἡ, mutus : ex α, et λαλος, loquax. Th. λαλεω, loquor.

Αλαομαι, f. ησομαι, vagor, incertus sum, erro.

αλαπαδνος, ȣ, ὁ, vastatu facilis, imbecillis : ab αλαπαζω, f. ξω, diripio.

αλγεω, f. ησω, p. ηλγηκα, doleo. Th. αλγος.

Αλγος, εος, το, dolor, mæror.

αλεκτρυων, ονος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

αλεκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquat : ex α, et λεκτρον, lectus.

Αλεξανδρος, ου, ὁ, Alexander Magnus : item Paris.

αληθεια, ας, ἡ, veritas. Th. αληθης.

αληθευω, vera loquor, f. ευσω. p. ηληθευκα : ab

Αληθης, εος, ὁ, ἡ, et το αληθες, verus.

αληθινος, η, ον, verus : ab αληθης.

αληθως, verè, adv. ab αληθης, verus.

αληπτος, ȣ, ὁ, και ἡ, qui capi nequit : ex α priv. et λαμβανω, capio.

ἁλιευς, εος, ὁ, piscator : ab ἁλς, mare.

ἁλιος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἡλιος, sol.

Ἁλισκω, vel ἁλωμι, capio ; f. ἁλωσω, p. ἡλωκα. Att. ἑαλωκα. a. 2. ἡλων. Att. ἑαλων, captus sum.

Αλκη, ης, ἡ, robur, vires, auxilium.

Αλκηστις, ιδος, Alcestis, nom. mulieris.

αλκιμος, ȣ, ὁ, ἡ, robustus : ab αλκη robur.

Αλκμηνη, Alcmene, nomen feminæ.

Αλλα, sed.

Αλλασσω, vel αλλαττω, Att. muto : f. ξω. p. ηλλαχα. a. 2. ηλλαγον. p. pass. ηλλαγμαι. a. 1. ηλλαχθην. a. 2. ηλλαγην, f. 1. αλλαχθησομαι. f. 2. αλλαγησομαι.

αλληλων, gen. pl. caret nominativo : dat αλληλοις, αις, οις. acc. αλληλους, ας, α, invicem, mutuò, alius alium. Th. αλλος.

αλλοθεν, aliunde, adv. αλλοθι, alibi, et αλλοθε : ab αλλος, alius.

Ἁλλομαι, salio, f. m. ἁλȣμαι.

Αλλος, αλλη, αλλο, alius, alia, aliud.

αλλοτε, aliàs, interdum, adv.

αλλοτριος, α, ον, alienus. Th. αλλος.

αλλοφυλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui est ex aliâ tribu, alienigena : εξ αλλος, et φυλη, gens, tribus.

αλλως, adv. aliter, temerè : ad αλλος.

αλοχος, ȣ, ἡ, uxor : ex α pro ἁμα, et λεχος.

Ἁλς, ἁλος, ὁ, sal, sed ἡ, mare.

Αλσος, εος, το, lucus, nemus.

Αλωπηξ, εκος, ἡ, vulpes.

ἁλωσις, εος, ἡ, captura, captivitas. Th. ἁλισκω.

Ἁμα, adv. unà cum.

αμαθεστατος, ȣ, ὁ, superlat. ab.

αμαθης, εος, ὁ, ἡ, indoctus : ex α, et μανθανω.

ἁμαρτανω, aberro, pecco, f. ἁμαρτησω. p. ἡμαρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.

αμβροσια, cibus Deorum ; ex α, et βροτος.

ἀμβροσιος, ȣ, ὁ, immortalis.

Αμειβω, f. ψω, permuto ; in med. respondeo, alterno, vices reddo ; p. ημειφα.

αμεινων, melior : αμεινον, ονος, melius, comp. ab αγαθος.

Αμελγω, f. ξω, p. ημελχα, mulgeo.

αμελει, ne cura, ne sis sollicitus, imperat. verbi αμελεω, hinc transit in adv. et significat certè, nimirum, utique : ex α, et μελει.

αμελεω, ω, negligo, f. ησω. p. ημεληκα : ex α priv. et μελει.

αμελης, εος, ὁ, ἡ, *negligens*: ab iisdem.

αμεταβλητος, ȣ, ὁ και ἡ, *immutabilis*: ex α priv. et μεταβαλλω.

Αμιναιος, α, ον, *Aminæus*: αμιναια, *dolium vino Aminæo repletum*. vid. ad p. 16. n 10.

αμμες, *nos*, acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμας, et in dual. Dor. et Æol. pro νωϊ, νω.

αμμες, Æol. pro ἡμεις.

Αμμων, ωνος, ὁ, *Hammon*.

Αμμωνιος, ȣ, ὁ, *Ammonius*.

αμορφος, ȣ, ὁ, *informis*, *deformis*: ex α, et μορφη.

Αμυκος, ȣ, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

Αμυμων, ονος, ὁ, ἡ, *inculpatus*.

Αμυνω, f. νω, *auxilior*: p. ημυγκα, in med. *ulciscor*.

Αμφι, præpositio, *circa*; Angl. *about*, *on both sides*, cum genitivo: et cum accus. *circa* et *circiter*; cum dat. quoque, *circùm*.

αμφιδοκευω, *observo capiendi causâ*. vide δοκευω.

αμφιεννυμι vel αμφιεννυω, f. εσω, *induo*; ημφιεσμενος, *indutus*, perf. pass. part.

αμφοτερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. Th. αμφω.

Αμφω, *ambo*, vel *ambæ*; αμφοιν, gen. et dat.

Αν, particula potentialis; de qua consulendus est doctissimus *Hoogeveen*, de L. G. particulis. Cum indic. conjuncta tribuit vim subjunctivi. Sæpissimè prænuntia est subj. vel optat. de qua plura, vivâ voce, inter docendum. Poëtæ pro ea ponunt, κε, κεν. Est etiam αν, pro ανα, Poëtis.

Ανα, *per*, præp. regens acc. Angl. *through*, *up and down*. In compositione valet *retrò*, *rè*, *sursùm*.

αναβαινω, *ascendo*, *conscendo*, f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2. ανεβην. part. αναβας. Th. βαινω.

αναβασις, εως, ἡ, *adscensio*, *adscensus*: ex αναβαινω.

αναβιβαζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*, fut. ασω. p. βεβιβακα. a. 1. ανεβιβασα. Th. βαινω.

αναβιοω, *revivisco*: ex ανα, et βιοω, *vivo*, aor. 2. εβιων, a βιωμι.

αναγγελλω, f. λω, *renuncio*: ex ανα et αγγελλω.

αναγινωσκω, *lego*, f. 1. m. αναγνωσομαι. p. act. ανεγνωκα. a. 2. εγνων. p. pass. ανεγνωσμαι. Th. γινωσκω.

αναγκαζω, f. 1. ασω, p. χα, *cogo*. Th. αναγκη.

αναγκαιος, αια, αιον, *necessarius*; item *amicus*. ab αναγκη.

Αναγκη, ης, ἡ, *necessitas*.

αναγορευω, *publicè pronuntio*. Th. αγορα, *forum*.

αναγω, εις, ει, *subduco*, *tollo*, f. αναξω, p. ανηχα: ex ανα, et αγω, *duco*.

αναδυω vel αναδυμι, *emergo*. Th. δυω, vel δυμι, quod vide.

αναθαλπω, *refoveo*, *refocillo*. Th. θαλπω, *calefacio*.

αναθημα, ατος, το, *donarium Deo in templo suspensum*: ab ανατιθημι.

αναιθω, *uro*, *accendo*. Th. αιθω, *uro*.

αναιμοσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, *cujus caro sanguinis expers est*, ex α priv. αιμα, *sanguis*, et σαρξ, *caro*.

αναιμωτι, adv. *sine cruore*: ab α, et αιμα, *sanguis*.

αναινομαι, *renuo*, *recuso*.

αναιρεω, *tollo*, *aboleo*, *interficio*, f. ησω. p. ανηρηκα. a. 2. act. ανειλον. sub. ανελω, ῃς, ῃ. a. 2. m. ανειλομην, ȣ, ετο. a. 1. pass. ανηρεθην, f. 1. αναιρεθησομαι. Th. αἱρεω.

ανακαμπτω, f. ψω, p. φα, *reflecto*, *revertor*: ex ανα et καμπτω.

ανακειμαι, *consecratus*, *situs*, *repositus sum*. Th. κειμαι.

αναχοος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro ανηκοος, *sine auditu, cujus nomen ignotum:* ex α, et ακεω.

ανακοπτω, *inhibeo, interpello, arceo,* f. ψω. p. κεκοφα. a. 1. ανεκοψα. Th. κοπτω.

Ανακρεων, οντος, ὁ, *Anacreon,* poëta Lyricus.

αναλαμβανω, *recipio,* f. ληψομαι. p. ανειληφα. a. 2. ανελαβον. part. αναλαβων.

αναληψις, εως, ἡ, *virium refectio.* ab αναλαμβανω.

αναλισκω, f. 1. αναλωσω, p. ηλωκα, *absumo:* ex ανα et αλισκω, *capio.*

αναμερος, Dor. pro ανημερος, quod vide.

αναμναω, *suggero, admoneo,* f. ησω. p. κα: à μναω, *in memoriam revoco:* Angl. *to put in mind.*

ανανηφω, ψω, *ad sobrietatem redeo ab ebrietate, resipisco.* Th. νηφω, *sobrius sum.*

Αναξ, ακτος, ὁ, *rex.*

Αναξαρχος, ε, ὁ, *Anaxarchus.*

αναξιοπαθεω, ω, *indigna patior:* ab αναξιος, et πασχω, *patior.*

αναξιος, ε, ὁ, ἡ, *indignus:* ex α, et αξιος.

αναπαλιν, adv. *è contrario, in vice.*

αναπειθω, *persuadeo,* f. σω. p. κα. Th. πειθω.

αναπεταννυμι, f. ασω, *aperio, extendo,* a. 1. inf. αναπετασαι. Th. πεταω, *pando.*

αναπηδαω, ω, f. ησω, p. ηκα, *exsilio,* ex ανα et πηδαω.

αναπλασσω, *fingo, facio.* Th. πλασσω.

αναπλεως, ὁ, ἡ, Att. pro αναπλεος, *plenus.* Th. πλεος.

αναπνεω, *respiro, recreo.* Th. πνεω, *spiro.*

αναρχια, ας, ἡ, *Anarchia, ubi, nullus est magistratus:* ex α, et αρχη.

αναςκιρταω, *exsilio, lascivio,* f. ησω. p. ανεσκιρτηκα. Th. σκιρταω, *salio.*

αναστατος, ε, ὁ και ἡ, *eversus, vastatus:* ab ανιστημι, *everto.* Th. ἱστημι.

αναστεναχω, *graviter suspiro.* Th. στενω, *gemo.*

αναστρεφω, *revertor, subverto, converſor,* f. ψω. p. φα. p. pass. ανεστραμμαι. p. m. ανεστροφα. Th. στρεφω, *flecto.*

ανατιθημι, f. θησω, p. τεθικα, *conſecro:* ex ανα et τιθημι.

αναφαινω, *oſtendo,* f. φανω. p. πεφαγκα. Th. φαινω.

αναφερω, *effero, ſubduco,* f. ανοισω. a. 1. ανηνεγκα. Th. φερω.

αναψυχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. p. ανεψυχα: ex ανα, et ψυχω.

ανδραγαθια, ας, ἡ, *fortitudo.*

Ανδραμιας, ε, ὁ, *Andramias.* nom. propr.

ανδραποδον, ε, το, *mancipium:* ex ανηρ, *vir,* et πες, *pes.*

ανδρεια, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ανηρ.

ανδρειος, ε, ὁ, *virilis:* ab ανηρ, *vir.*

ανδρια, ας, ἡ, idem quod ανδρεια.

ανδριας, αντος, ὁ, *ſtatua:* ab ανηρ.

ανδροφαγος, ε, *humanâ carne veſcens:* ex ανηρ, et φαγω·

ανδροφονεω, ω, f. 1. ησω, *ſum homicida, occido:* ab ανηρ et φενω, *occido.*

ανδρωδης, εος, ους, ὁ, ἡ, *virilis:* ab ανηρ.

ανειλον, ες, ε, *ſuſtuli, interemi,* a. 2. act. ανειλομην. a. 2. m. ab αναιρεω.

ανελκω, vel ανελκυω, imperf ανειλκον, *ſurſum traho:* ab ἑλκω, *traho.*

ανεμεσητος, ε, ὁ και ἡ, *carens invidiâ, non culpandus:* ex α priv. et νεμεσαω, *indignor.*

Ανεμος, ε, ὁ, *ventus.*

ανεμωνη, ης, ἡ, papaveris genus.

ανερχομαι, *aſcendo, conſcendo,* f. ανελευσομαι, a. 2. ανηλθον. Th.

ερχομαι, *venio.*
ανευ, *absque, sine*; adv. regit gen.
Ανεψιος, ου, ὁ, *fratris* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis.*
Ανηθον, ϗ, το, *anethum.*
ανημερος, ϗ, ὁ, ἡ, *immitis*: ex α, et ἡμερος, *mitis.*
Ανηρ, ὁ, *vir*, ανερος, per Sync. ανδρος, ανδρι, ανδρα, ω ανερ, &c.
ανθεω, *floreo*, f. ησω. Th. ανθος.
Ανθος, εος, ϗς, το, *flos.*
ανθρωπειος, et Ion. ανθρωπηϊος, ϗ, ὁ, et ανθρωπινος, η, ον, *humanus.*
Ανθρωπος, ϗ, ὁ, ἡ, *homo*: quasi ex ανω, *sursùm*, τρεπω, *verto*, et ωψ, *vultus.*
ανθρωποφαγος, ϗ, ὁ, ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ανθρωπος, et φαγω.
ανιαω, *tristitia afficio*, f. ασω, p. ηνιακα: ab ανια, *tristitia.*
ανιαρος, ϗ, ὁ, *tristis*, comp. ανιαρωτερος, superl. ανιαρωτατος· ab ανια, *tristitia.*
ανιηροτατος, superl. Ion. ab ανιηρος, pro ανιαρος.
ἁνικα, Dor. pro ἡνικα, *quando.*
Ανϗβις, ιος, ὁ, *Annubis*, deus Ægyptiorum.
ανοδια, ας, ἡ, *iter impervium.* Ex α et ὁδος.
ανοιγω, ανοιγνυω, et ανοιγνυμι, *aperio*, f. ανοιξω. p. ανεωχα. Att. pro ανωχα. a. 1. ανεωξα, et ηνοιξα. inf. ανοιξαι. p. pass. ανεωγμαι, et ηνεωγμαι. a. 1. ηνεωχθην, et ανεωχθην. 3. pl. ανεωχθησαν. p. m. ανεωγα. part. ανεωγως, οτος, ὁ, *apertus.* Th. οιγω.
ανοχη, ης, ἡ, *tolerantia*: ab ανεχομαι, *tolero.*
ανταγωνιστης, ου, ὁ, *qui cum aliquo certat, certator.* Th. αγων, *certamen.*
ανταξιος, ϗ, ὁ, *existimatione par, æqualis pretii*: ab αντι, *contrà*, et αξιος, *dignus.*

Αντι, præp. *pro, contra, vice*: Angl. *instead of, for*; *against.*
αντιβλεπω, *ex adverso intueor.*
αντιλεγω, *contradico*, f. ξω. p. χα. ex αντι, et λεγω.
Αντιοχος, ϗ, ὁ, *Antiochus*, nom. propr.
Αντιοπη, ης, ἡ, *Antiope.* vide ad p. 56. n. 6.
Αντιπατρος, ϗ, ὁ, *Antipater.*
αντιποιεω, *contra facio.* in V. med. *vindico, mihi attribuo.* Th. ποιεω, *facio.*
αντιτασσω, *contra aciem struo*: ex αντι, et τασσω.
αντιφαρμακον, ϗ, το, *antidotum, remedium.*
αντιφωνεω, *contrà sono, respondeo*, f. ησω. Th. φωνη, *vox.*
αντλεω, ω, *haurio*, f. ησω. p. ηντληκα. a. 1. ηντλησα. Th. αντλος, *sentina.*
Αντρον, ϗ, το, *antrum.*
Ανω, *sursùm.*
ανωμοτος, ϗ, ὁ και ἡ, *sine jurejurando*, adv: ex α et ομνυμι.
αξιοπιστος, *fide dignus*: ex αξιος, *dignus*, et πιστις, *fides.*
αξιοω, ω, *dignor, æquum censeo, peto.* fut. ωσω, p. ηξιωκα. Th. αξιος, *dignus.*
αοιδη, ης, et Dor. αοιδα, ας, ἡ, *cantus*: à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano.*
αοιδος, ϗ, ὁ, *cantor, poëta.* Th. αειδω.
Αορνος, ϗ, ὁ, *Aornus*, nom. loci.
απαγγελλω, *renuntio*, f. απαγγελω, p. απηγγελκα. a. 1. απηγγειλα· ex απο, et αγγελλω, *nuntio.*
απαγορευω, *prohibeo, interdico, succumbo, nego*: ex απο et αγορευω, *loquor.*
απαγριοω, ω, *agreste reddo, effero*: ab απο, et αγρος.
απαγω, *abduco*, f. αξω, p. απηχα. a. 2. απηγον. Att. απηγαγον,

imp. απαγαγε. Th. αγω.

απαθης, εος, ὁ, ἡ, *impatiens, qui non est passus:* ex α, et επαθον. a. 2. verbi πασχω.

απαιτεω, ω, *repeto:* ab απο, et αιτεω, *peto*.

απαλλασσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*, f. αξω. p. απηλλαχα. απαλλαττομαι, m. f. ξομαι, *abeo, discedo*. ex απο, et αλλασσω, *muto*, ab αλλος, *alius*.

Ἁπαλος, η, ον, *tener, mollis, delicatus*.

ἁπαλυνω, *mollio, emollio*, item *delicatè attingo;* f. νω. Th. απαλος, *mollis*.

ἀπανθεω, *defloreo, florem amitto:* ex απο, et ανθεω, *floreo*. Th. ανθος, *flos*.

απανθρακοω, ω, *in carbones verto, exuro*. Th. ανθραξ, *carbo*.

απανταω, ω, *occurro:* ab απο et ανταω. Th. αντι.

Ἅπαξ, adv. *semel*.

ἁπας, ἁπασα, ἁπαν, *omnis:* ex ἁ pro ἁμα, et πας.

Απαταω, ω, *decipio, fallo*, f. ησω. p. ηπατηκα.

απατη, ης, ἡ, *fraus, fallacia:* ab απαταω, *decipio*.

απεθανον, ες, ε, *mortuus est*, a. 2. act. ab αποθνησκω, quod vide.

απειθεω, ω, *non pareo, incredulus sum*, f. ησω. p. ηπειθηκα· ex α, et πειθω.

Απειλεω, ω, *minor, interminor*, f. ησω. p. ηπειληκα.

απειλη, ης, ἡ, *mina*.

απειμι, vel απιημι, *abeo*, f. απεισομαι. a. 2. απιον· ex απο, et ειμι, vel. ιημι, *eo*.

απελαυνω, *abigo, expello, arceo*, f. απελασω. p. απηλακα· ex απο, et ελαυνω, *agito*.

απεργαζομαι, *efficio, fingo, operor*, f. ασομαι. p. απειργασμαι· ex απο, et εργαζομαι. Th. εργον, *opus*.

απερεω, inusitat. sed inde venit p. act. απειρηκα, *deficio; quasi nequeo loqui præ lassitudine, valdè sum fatigatus:* in part. απειρηκως, *valdè defessus*. Th. ερεω, *dico*.

απεριεργως, adv. *non exquisitè, incuriosè*.

απερχομαι, *abeo, exeo*, f. απελευσομαι. a. 2. απηλθον, p. m. απεληλυθα. ex απο, et ερχομαι.

απεχω, εις, ει, *absum, abstineo*, f. αφεξω. p. απεσχηκα. a. 2. απεσχον, cum acc: et in m. απεχομαι, *abstineo*, cum gen. a. 2. m. απεσχομην. Th. εχω, *habeo*.

απεων, Poët. pro. απων, *absens*, præs. part. ab απειμι, quod ex απο, et ειμι, *sum*.

απιθανος, ου, ὁ, ἡ, *improbabilis:* ex α, et πιθανος, quod ab επιθον, a. 2. verbi πειθω.

απιθανως, adv. *improbabiliter*.

απιστεω, ω, *diffido*, f. ησω. Hinc απιστουμενος, præs. part. pass. Ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.

απιστος, ου, ὁ, *infidus, incredulus, incredibilis:* unde απιστως, *incredibiliter;* ex α, et πιστις, quod à πειθω, *persuadeo*.

απλαστος, ου, ὁ και ἡ, *infucatus, informis*.

απληστια, ας, ἡ, *avaritia, insatiabilitas*. Ex α priv. et πληθω, *plenus sum*.

Ἁπλοος, οη, οον; *usitate*, ἁπλους, η, ουν, *simplex*.

Απο, præp. regit gen. *à, ab, post:* Angl. *from; after*.

αποβαλλω, *abjicio amitto*, f. αποβαλω. p. αποβεβληκα, a. 2. απεβαλον. Th. βαλλω, *jacio*.

αποβασις, εως, ἡ, *descensus:* Angl. *disembarking:* ab αποβαινω.

αποβλεπω, *intueor, respicio, oculos*

converto ad: f. ψω. p. αποβεβλεφα. Th. βλεπω, *video*.
απογινωσκω, fut. γνωσομαι, p. γνωκα, *rejicio, non agnosco*, perf. pass. part. απεγνωσμενος, η, ον, *rejectus*: Ex απο, et γινωσκω, *nosco*.
αποδειλιαω, ω, f. ασω. *reformido, præ timore refugio*, perf. part. αποδεδειλιακως, *timidus*: ex απο et δειλιαω, *formido*.
αποδιδρασκω, *aufugio*. Th. διδρασκω.
αποδιδωμι, *reddo, dono, persolvo, do*. Th. διδωμι, *do*.
αποθλιβω, *exprimo*, f. ψω. p. αποτεθλιφα· ex απο, et θλιβω, *premo*.
αποθνησκω, *morior*, f. 2. m. αποθανουμαι. p. αποτεθνηκα. a. 2. απεθανον. a. 2. subj. αποθανω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. αποθανειν. a. 2. part. αποθανων, ουσα, ον. Th. θνησκω, *morior*.
αποκαλεω, *voco, advoco*. Th. καλεω, *voco*.
αποκερδαινω, *lucrifacio, lucror ex aliqua re*. Th. κερδαινω, quod vide.
αποκναιω, *tædio afficio, adfligo*: Angl. *to vex, to gall*. Th. κναιω, *rodo*.
αποκοπτω, *abscindo*, f. ψω. p. αποκεκοφα. Th. κοπτω.
αποκρεμαννυμι, vel—ννυω. *suspendo*. Th. κρεμαω, id.
αποκρημνος, ου, ὁ και ἡ, *abruptus, præruptus*.
αποκρινομαι, *respondeo*, f. 1. pass. αποκριθησομαι. perf. pass. αποκεκριμαι. a. 1. pass. απεκριθην, ης, η, *respondi*. a. 1. imperat. pass. αποκριθητι, ητω· et in 2. plur. αποκριθητε, *respondete*. a. 1. part. pass. αποκριθεις, εισα, εν. a. 1. m. απεκρινaμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρινω.
αποκτεινω, *occido, aboleo*, f. αποκτενω. perf. απεκταγκα, a. 1. act. απεκτεινα. Th. κτεινω.
αποκυεω, ω, *gigno, pario*, f. ησω. p. αποκεκυηκα. a. 1. απεκυησα· ex απο, et κυεω, ω, *sum gravida*.
απολαμβανω, f. αποληψομαι, *recipio, recupero*, perf. απολεληφα, et Att. απειληφα, part. perf. απολεληφως, et Att. απειληφως, υια, ος.
απολαυσις, εως. ἡ. *fruitio, usus*: ab απολαυω, *fruor*. cum gen. perf. απολελαυκα· ex απο, et λαυω, *fruor*.
απολειπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*, f. ψω. p. απολελειφα. a. 2. part. act. απολιπων· ex απο, et λειπω, *linquo*.
απολλυμι, seu απολλυω, *aboleo, perdo*, f. 1. απολεσω, perf. απωλεκα. et Att. απολωλεκα. præs. med. απολλυμαι, *pereo*, f. 2. med. απολουμαι. a. 2. m. απωλομην, ου, ετο, p. m. απωλα. Att. απολωλα. Th. ολλυμι.
Απολλων, ωνος, ὁ, *Apollo*.
απολυω, *dimitto, absolvo, libero*, f. υσω. p. απολελυκα. Th. λυω, *solvo*.
ἀπονενοημενως, *stultè, dementer*: Angl. *foolishly, indiscreetly*. a perf. pass. verbi απονοεω. Th. νους.
απονος, ου, ὁ κ̀ ἡ *otiosus*. Ex α priv. et πονος, *labor*.
αποπειρα, ας, ἡ, *experientia*. Th. πειρα, *experimentum*.
αποπεμπω, *dimitto*. Th. πεμπω, *mitto*.
αποπλαναω, *seduco*, f. ησω. p. αποπεπλανηκα. præs. med. αποπλαναομαι, *aberro*, perf. pass. αποπεπλανημαι. a. 1. pass. απεπλανηθην, *erravi*. Th. πλανη, *error*.
αποπλεω, *navi discedo, solvo*, f. αποπλευσω. perf. αποπεπλευκα. Th. πλεω.
αποπνεω, et Poët. αποπνειω, *efflo*,

exhalo, exspiro, f. 1. ind. αποπνευσω. p. αποπεπνευκα· ab απο, et πνεω.

αποπνιγω, suffoco, f. αποπνιξω. p. αποπεπνιχα, Th. πνιγω.

απορεω, dubito, perplexus sum; item indigeo; f. ησω. p. ηπορηκα: à πορος, quod à πειρω, transadigo.

αποῤῥητος, ȣ, ὁ και ἡ, arcanus, silentio suppressus: ex απο, et ρεω, dico.

αποῤῥιπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

αποσπαω, abstraho, educo, evello, f. ασω, p. απεσπακα. a. 1. pass. απεσπασθην. a. 1. part. pass. αποσπασθεις. Th. σπαω, traho.

αποστελλω, mitto, ablego, f. ελω, p. απεσταλκα, a. 1. απεστειλα, p. pass. απεσταλμαι, p. med. απεστολα, &c. Th. στελλω.

αποστερεω, ω, f. ησω. privo, rapio, fraudo.

αποτιθημι, depono, f. αποθησω. p. αποτεθεικα. Th. τιθημι.

αποτρεχω, aufugio. Th. τρεχω, curro.

αποτροπος, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, et declinatione dignus. Th. τρεπω.

αποτυγχανω, aberro, f. τευξομαι· ex απο, et τυγχανω.

αποφερω, abduco, asporto, aufero, tollo, f. αποισω. a. 1. απηνεγκα. a. 2. απηνεγκον, a. 1. pass. απηνεχθην. a. 1. inf. pass. απενεχθηναι. Th. φερω.

αποφευγω, effugio, f. αποφευξομαι. a. 2. απεφυγον. Th. φευγω.

αποφθεγμα, ατος, το, apophthegma, sententia breviter et scitè dicta: ab

αποφθεγγομαι, eloquor, sententiosè dico, f. γξομαι. a. 1. med. απεφθεγξαμην, ω, ατο· ex απο, et φθεγγομαι.

αποφραττω, sive ασσω, f. αξω. obstruo, obturo. Th. φραττω, sive φρασσω, sepio.

αποχρη, suffivit, imperf. ab inus. αποχρημι, ης, ησι, et per Apocopen. αποχρη, unde inf. αποχρην pro αποχρηναι, satis esse; f. αποχρησει, satis erit; part. αποχρων. à χραω, commodo.

αποψυχω, exanimor, exspiro, animo concido, f. ξω. p. απεψυχα. Th. ψυχω.

απραγμων, ονος, ὁ και ἡ, quietus, molestiæ expers, otiosus, segnis, iners: ex α priv. et πρασσω, facio.

απρεπης, ὁ, ἡ, και το, απρεπες, εος, ους, indecorus: ex α, et πρεπει, decet.

απροϐȣλευτος, ȣ, ὁ και ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. et προϐȣλευω.

Ἁπτω, necto, accendo, f. ἁψω. p. ἡφα. a. 1. ἡψα. part. ἁψας. a. 2. ἡφον. med. ἁπτομαι, tango.

απωθεω, ω, f. ωσω, vel. ωθησω, repello, abjicio, a. 1. m. part. απωσθεις, repudiatus, a, um.

αρα, utique, nempe, igitur.

Αρασσω, seu αραττω, f. ξω. amputo; item pulso. Anacr.

Αρϐηλα, ων, τα, Arbela, nom. reg.

αργαλεος, ȣ, molestus, difficilis, gravis, pro αλγαλεος: ab αλγος, dolor.

Αργος, ου, ὁ, albus; item otiosus, piger, q. ab αεργος· ab α, et εργον· item Argus, nom. propr.

αργυριον, ου, το, argentum, pecunia, nummi argentei: ab αργυρος.

Αργυρος, ȣ, ὁ, argentum.

Αρεθȣσα, Arethusa, fons Siciliæ.

Αρεσκω, placeo, f. αρεσω. p. ηρεκα.

Αρετη, ης, ἡ, virtus.

Αρης, εος, vel ȣς, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Αρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum.

αριθμητικος, η, ον, numerandi peritus.

αρισημος, ȣ, ὁ, ἡ, bello clarus: ex αρι, valdè, et σημα, signum.

αρισταω, ω, prandeo, f. ησω. p. ηριστηκα. Th. αριστον, prandium.

Αριστερος, α, ον, sinister, infaustus.

αριστευω, f. ευσω. p. ηριστευκα, *excello, fortissimè, me gero.* Th. Αρης, *Mars.*

Αριστον, ϐ, το, *prandium.*

αριστος, *optimus:* superl. ab αγαθος, *bonus*, comp. αρειων. Th. Αρης, *Mars.*

Αριστοτελης, εος, ϐς, *Aristoteles*, philosophus.

Αρκαδιος, ϐ, ὁ, *Arcas*, homo ex Arcadia.

Αρκεω, *sufficio, arceo, opitulor*, f. εσω. p. ηρκεκα. f. 1. pass. αρκεσθησομαι.

Αρκτος, ὁ, ἡ, *ursus, ursa:* item *signum cæleste.*

Ἁρμα, ατος, το, *currus, vehiculum.*

Αρμενιος, ϐ, ὁ, *Armenius.*

ἁρμοζω, vel ἁρμοττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio*, f. οσω. p. ηρμοκα· ab αρω, *opto.*

Αρνεομαι, *nego, abnego*, f. ησομαι. p. ηρνημαι.

αροτρευς, εως, Poët. pro quo et αροτης, ϐ, ὁ, et αροτηρ, ηρος, ὁ, *arator, agricola.* Th. αροω, *aro.*

αρϐραιος, *agrestis, arvalis, campestris:* ab αρϐρα, quod ab αροω, *aro.*

Ἁρπαζω, *rapio*, f. σω. et ἁρπαξω. p. ἡρπακα. p. pass. ἡρπασμαι. a. 1. pass. ἡρπασθην. a. 2. pass. ἡρπαγην. p. m. ἡρπαγα.

Αῤῥην, vel αρσην, ενος, ὁ, *mas:* item adjectivè, ὁ, ἡ, *masculus;* αῤῥεν vel αρσεν substantivè, *mas.*

αῤῥωστεω, ω, f. ησω, *infirmus sum:* ex α priv. et ῥωννυμι.

Αρταϐαζος, ϐ, ὁ, *Artabazus*, nom. propr.

Αρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, *Diana:* acc. -ιν et -ιδα; voc ω Αρτεμι.

Αρτι, *modò, nuper, nunc, adhuc.*

Αρτος, ϐ, ὁ, *panis, cibus.*

Αρτουχος, ϐ, ὁ, *Artuchus*, nom. propr.

Αρυω, et αρυτω, f. σω. p. ηρυκα, *haurio, ex profundo traho.*

αρχαιος, αια, αιον, *antiquus, a, um:* ab αρχη, *initium.*

Αρχη, ης, ἡ, *principium, principatus, imperium.*

αρχηγος, ϐ, ὁ, ἡ, *dux, princeps:* ex αρχη, et ἡγεομαι, *duco.*

Αρχιλοχος, ϐ, ὁ, *Archilochus*, poëta.

αρχω, *prior aliquid facio, incipio,* inde *impero*, cum genit. f. ξω. p. ηρχα. in m. αρχομαι, *incipio,* sine respectu ad aliquem sequentem. in p. *subditus sum.* Th. αρχη, *principium.*

αρχων, οντος, ὁ, *princeps.*

Αρωμα, ατος, το, *aroma, odoramentum.* αρωματα, ων, τα *aromata.*

αρωματοφορος, *aromata ferens.*

ασεϐης, εος, ὁ και ἡ, και το ασεϐες, *impius:* superl. ασεϐεστατος, *impiissimus.* Ex α priv. et σεϐω, *colo.*

Ασελγης, εος, ὁ, ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus.*

ασεληνος, ϐ, *obscurus:* ex α priv. et σεληνη, *luna*, q. *sine lunâ.*

ασημως, adv. *obscurè, ignobiliter.*

ασθενεω, ω, *ægroto, langueo, infirmus sum*, f. ησω. p. ησθενηκα· ex α, et σθενος, *robur.*

ασθενης, εος, ὁ, ἡ, *infirmus, imbecillis, impotens:* ex α, et σθενος, *robur.*

Ασθμα, ατος, το, *anhelatio, spirandi difficultas.*

Ασια, ας, ἡ, *Asia.*

ασκητεος, α, ον, *exercendus.* Th. ασκεω, *exerceo.*

Ασκληπιος, ϐ, ὁ, *Æsculapius.*

Ασκος, ου, ὁ, *uter, utris:* Angl. *a bottle.*

Ασκρη, Ion pro Ασκρα, nomen proprium pagi.

ασμενως, adv. *cum gaudio, libenter.*

Ασπαζομαι, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiariter excipio*, f. ασομαι. perf. pass. ησ-

πασμαι.

Ασπις, ιδος, ἡ, *clypeus.*

Ασσυριος, ȣ, ὁ, *Assyrius.*

αστειος, εια, ειον, *venustus, facetus, urbanus :* ab αστυ, εος, το, *urbs.*

αστεφανωτος, ȣ, ὁ και ἡ, *incoronatus, coronam non habens.*

Αστηρ, ερος, ὁ, *stella.*

αστικος, ȣ, *urbis incola ;* item *urbanus, festivus.* Th. αστυ, *urbs.*

αστοισιν, *civibus,* dat. pl. Ion. ab αστος, *civis.* Th. αστυ.

αστος, ου, ὁ, et in f. g. αστη, ἡ, *civis, popularis.* Th. αστυ.

αστρολογος, ȣ, *qui ex astris futura prædicit :* ab αστρον, [cujus. Th. αστηρ] et λογος, quod à λεγω, *dico.*

Αστυ, εος, το, *urbs.*

ασφαλεια, ας, ἡ, *securitas, cautio.*

ασφαλης, εος, ὁ, ἡ, *certus, minimè lubricus, tutus à lapsu :* ex α, et σφαλλω, *supplanto.*

ασφαλως, adv. *tutò, securè, firmiter.*

Ασχαλλω, quod et ασχαλαω, *mæreo, doleo, succenseo.*

ασχετος, ȣ, ὁ, ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit :* ex α, et σχεω, seu εχεω.

ασχημονεω, ω, f. ησω, *indecorè ago, turpiter me gero :* ex α priv. et σχημα.

ασχολια, ας, ἡ, *occupatio, negotium.*

ασωτια, ας, ἡ, *luxuria, lascivia.*

Αταρ, *sed, ut, verùm, cæterùm.*

Ἀτε, *utpote, quippe, quia, quasi.*

Ατεας, ȣ, ὁ, *Ateas,* nom. propr.

ατεκνος, ȣ, ὁ, ἡ, *liberis carens :* ex α, et τεκνον, *proles.* Th. τικτω.

ατερμων, ονος, ὁ, ἡ, *interminatus, infinitus :* ex α priv. et τερμα, *terminus.*

Ἁτερος, *alter,* Att. pro ὁ ἑτερος, in genit. θατερȣ, et sic porro : ἅτεροι, pro οἱ ἑτεροι.

ατιμαζω, f. ασω, p. κα, *sperno, contemno, dedignor :* ex α priv. et τιω.

Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas.*

Ατρειδης, ȣ, ὁ, *Atrei filius, Atrides,* ut *Agamemnon,* et *Menelaus.*

ατρυφερος, ȣ, ὁ και ἡ, *incultus, minimè mollis :* ex α priv. et τρυφη.

ατρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *invulneratus :* ex α, et τιτρωσκω, *vulnero.*

Αυ, *rursum.*

αυθις, *rursus,* pro αυ.

αυλεω, *tibia cano,* f. ησω. p. ηυληκα. Th. αυλος, ȣ, ὁ, *tibia.*

αυλητης, ȣ, ὁ, *tibicen.* Th. αυλος, *tibia.*

αυξανω, *augeo, cresco,* f. αυξησω. p. ηυξηκα. Th. αυξω, id.

αϋπνος, ȣ, ὁ, ἡ, *insomnis :* ex α, et ὑπνος, *somnus.*

Αυριον, *cras, crastino die.*

Αυστηρος, ȣ, ὁ, *austerus, severus,*

αυστηρως, *severè.*

Αυταρ, *sed, deinde, autem, cæterum.*

αυτικα, *statim,* adv. ab αυτος, *ipse.*

αυτοθι, *ibi, illic,* adv. ab. αυτος.

Αυτος, η, ο, *ipse, a, um,* præposito articulo, *idem.*

αυτȣργος, ȣ, ὁ, *qui ipse opus facit sine servis :* ab αυτος, et εργον.

Αυχεω, *glorior,* f. ησω. p. ηυχηκα.

Αυχην, ενος, ὁ, *cervix.*

αφαιρεω, ω, *aufero, adimo,* f. ησω. p. αφηρηκα. præs. pass. αφαιρεομαι, -ουμαι, *auferor.* p. pass. αφηρημαι. f. 1. pass. αφαιρεθησομαι. a. 1. pass. αφηρεθην. a. 2. m. αφειλομην, ȣ, ετο, a. 2. sub. m. αφελωμαι, η, ηται. a. 2. inf. m. αφελεσθαι. ex απο et αἱρεω, *capio.*

αφανης, ὁ και ἡ, το αφανες, εος, *obscurus, non manifestus :* ex α, et φαινω, *ostendo.*

αφαντος, ȣ, ὁ, ἡ, *non conspicuus, non apparens :* ex α priv. et φαινω.

αφαρμακτος, ȣ, ὁ και ἡ, *veneno non infectus :* ex α priv. et φαρμακον, *venenum.*

αφαρπαζω, *surripio, abripio.*

αφειδως, adv. *sine parsimoniâ, incessantur, impunè.*
αφελως, *simpliciter, nudè*, adv. ab αφελης, *tenuis.*
αφθονος, ȣ, ὁ, *invidia carens, copiosus*: hinc αφθονως, adv. *sine invidiâ, copiosè*: ex α priv. et φθονος, ȣ, ὁ, *invidia.*
αφιημι, *dimitto, relinquo, omitto*, f. αφησω. a. 2. αφην, ης, η, a. 2. part. αφεις, εντος· ex απο, et ἱημι, *mitto.*
αφικνεομαι, ȣμαι, *pervenio, advenio, assequor*, f. αφιξομαι. p. αφιγμαι. Th. ἱκνεομαι, *venio.*
αφιστημι, *abduco, dimitto*, f. αποστησω. p. αφεστακα· ex απο, et ἱστημι, *statuo.*
αφνω, adv. *repentè*, pro αφανως. ex α, et φαινω, *ostendo.*
αφοβια, ας, ἡ, *securitas, animus metu carens.*
αφομοιοω, ω, *similem reddo, assimilo*, f. ωσω. p. αφωμοιωκα.
Αφροδιτη, ης ἡ, *Venus.*
αφρονεω, ω, f. ησω, p. ηκα, *desipio, amens sum.* Ex α priv. et φρην.
αφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, *curis liber, securus*: ab α, et φροντις, *cura.*
αφροσυνη, ης, ἡ, *insipientia, amentia*: ex αφρων.
αφρων, ονος, ὁ και ἡ, *amens, stultus*: ex α priv. et φρην, *mens.*
Αχαιοι, *Achivi*: ab Αχαΐα, *Græcia.*
Αχερων, *Acheron*, fluvius Epiri: item inferni.
Αχιλλευς, εως, ὁ, *Achilles.*
αχρηστος, ȣ, ὁ, ἡ, *inutilis*: ex α, et χρηστος, *utilis.* Th. χραομαι, *utor.*
αχρι, vel αχρις, adv. *usque, donec.*
αχω, αχως, ἡ, Dor. pro ηχω, *echo.*
αως, αοος, ους, ἁ, Dor. pro ἡως, ἡ, *aurora.*

Β

Βαβυλων, ωνος, ἡ, *Babylon*, nomen urbis.
βαδιζω, εο, f. ισω. Att. βαδιω. p. βεβαδικα. Th. βαινω, *eo.*
Βαθος, εος, το, *profunditas.*
βαθυκολπος, ȣ, ὁ, ἡ, *profundum sinum habens.* q. βαθυν κολπον εχων.
Βαθυλλος, ȣ, ὁ, *Bathyllus*, nom. propr.
βαθυς, εια, υ, *profundus.*
Βαιος, ȣ, ὁ, *parvus, modicus.*
Βακτρα, ων, *Bactra*, nom reg.
βακχευω, et βακχεω, *Orgia celebro, debacchor*: à Βακχος.
Βακχη, ης, ἡ, *sacerdos Bacchi, furore percita*: à
Βακχος, ȣ, ὁ, *furore percitus*; *Bacchus.*
Βαλλω, f. βαλω, p. βεβληκα, *jacio, conjicio, jaculor.* perf. m. βεβολα.
Βαναυσος, ȣ, ὁ, ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis.*
Βαπτω, *intingo, mergo, lavo*, f. ψω, p. βεβαφα.
Βαρβαρος, ȣ, ὁ, ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*
Βαρβιτος, ȣ, ὁ, ἡ, vel βαρβιτον, ȣ, το, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum.
Βαρος, εος, το, *pondus, onus, molestia.*
βαρυνω, *gravo, premo*, f. υνω. p. βεβαρυγκα· à βαρυς, *gravis.*
βαρυς, εια, υ, *gravis, e*: comp. βαρυτερος, superl. βαρυτατος. Th. βαρος.
βασιλεια, ας, ἡ, *regnum, diadema*: à βασιλευς.
βασιλευς, εος, Attic. εως. Poët. et Ion. ηος, ὁ, *rex.*
βασιλευτερος, ȣ, ὁ, comp. *augustior*: et in superl. βασιλευτατος, *regno dignissimus*: à βασιλευς.
βασιλευω, *regno, impero, sum rex*, f.

ευσω. p. βεβασιλευκα. à βασιλευς, *rex.*

βασιλικος, η. ον, *regius, a, um :* à βασιλευς. Hinc

βασιλικως, *regaliter, more regio.*

βασιλισσα, ης, ἡ, *regina.*

Βατραχος, ȣ, ὁ, *rana.*

βαφη, ης, ἡ, *tinctura, color :* à βαπτω, *tingo.*

Βεβαιος, ȣ, ὁ, ἡ, *stabilis, firmus.*

βεβαιως, adv. *firmiter :* á βεβαιος.

Βεβρυκος, ȣ, ὁ και ἡ, *Bebrycus.* Th. Βεβρυξ.

βελεμνον, ȣ, το, idem quod βελος, *telum.*

Βελος, εος, το, *telum, jaculum, sagitta, ictus :* à βαλλω, *jacio.*

βελτιων, ονος, ὁ, ἡ, βελτιον, το, compar. ab αγαθος, *bonus ;* ſuperl. βελτιστος.

Βια, ας, ἡ, *vis, robur, violentia.*

βιαζομαι, f. σομαι. a. 1. εβιασαμην, *vim affero, cogo :* à Th. βια. *vis.*

βιαιως, adv. *violenter, vi :* à βιαιος, quod à βια, *vis.*

βιβλιον, ȣ, το, *liber, ſcheda.* Th. βιβλος, *liber.*

Βιβλος, ȣ, ἡ, *liber.*

βιη, Ion. pro βια, ας, ἡ, *vis.*

Βιος, ȣ, ὁ, *vita, victus, facultates.* At βιος, ου, ὁ, *arcus, nervus arcus.*

βιοτος, ȣ, ὁ, idem poëtis ac βιος, *vita.*

βιοω, *vivo,* f. ωσω, et ωσομαι, p. βεβιωκα. a. 2. εβιων. (à βιωμι, inuſ.) unde opt. βιῴην. inf. βιωναι. part. βιȣς. perf. paſſ. βεβιωμαι.

Βιων, ὁ, *Bion,* nom. propr.

Βιωναι, *vixiſſe,* a. 2. inf. ab inuſ. βιωμι, quod à βιοω, quod à βιος, *vita.*

βλαβερος, ρα, ρον, *noxius, pernicioſus :* à βλαβη.

Βλαπτω, *lædo, noceo,* f. ψω. p. βεβλαφα.

Βλαστανω, interdum βλαττεω, *germino, fruticor,* f. βλαστησω. p. βεβλαστηκα, a. 2. εβλαστον.

βλασφημος, ȣ, ὁ, ἡ, *blaſphemus, maledicus :* q. à βλαπτειν φημην.

βλεμμα, ατος, το. *aſpectus :* à βλεπω, *aſpicio.*

Βλεπω, *video, aſpicio, intueor,* f. ψω. p. βεβλεφα.

Βλεφαρον, ȣ, ὁ, *palpebra, pellis tegens oculos.*

Βοαω, *clamo, vociferor,* f. ησα. imperf. εβοαον, ων. p. βεβοηκα.

βοεια, ας, ἡ, *pellis bubula, ſcutum.* Th. βȣς, *bos.*

βοη, ης, ἡ, *clamor :* à βοαω, *clamo.*

Βοηθεω, ω, *auxilior, ſuccurro,* f. ησω. p. βεβοηθηκα.

Βοιωτια, ας, ἡ, *Bœotia :* hinc

Βοιωτος, ου, ὁ, *Bœotus,* et βοιωτις, ιδος, ἡ, *Bœoto.*

Βορεας, et Ion. βορεης, ȣ, ὁ, *Boreas, aquilo.*

βοσκημα, ατος, το, *pecus, bellua.*

βοσκος, ȣ, ὁ, *paſtor :* à βοσκω, *paſco.*

βοσκω, *paſco,* f. βοσω. p. βεβοκα· à βοω, *paſco,* inuſ.

Βοτρυς, υος, ὁ, *uva, racemus.*

βουκολεω, ω, f. ησω, *boves paſco :* ex Βȣς, *bos,* et κολον, *cibus.*

βουκολος, ȣ, ὁ, *bubulcus, armentarius :* ex βȣς, *bos,* et κολον, *cibus.*

Βουλομαι, *volo,* in 2. perſ. βουλει, *vis,* pro βουλῃ. f. βουλησομαι. p. βεβουλημαι. tanquam á βουλεομαι.

Βȣνος, ȣ, ὁ, *collis, tumulus, acervus.*

Βȣς, οος, ὁ και ἡ, *bos, vacca.*

βουτης, et hoc à βοτης, pro quo et βοτηρ, ηρος, ὁ, *paſtor.* Th. βοω, inuſ. *paſco.*

Βοωτης, ȣ, ὁ, *Bootes.* Nomen ſigni cœleſtis, quod *Arctophylax* dicitur.

Βραδυνω, *tardo, cunctor,* f. υνω. Th.

βραδυς, *tardus*.
Βραδυς, εια, υ, *tardus, a, um,* in compar. βραδιων, et βραδυτερος. superl. βραδιστος, vel βραδυτατος.
Βραχυς, εια, χυ, εος, *brevis*.
βρεφος, εος, το, *infans*.
Βρεχω, *madefacio, irrigo*, f. ξω. p. χα.
βριαρεων, acc. sing. à βριαρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριαρεος, ε, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis.
Βρομιος, ε, ὁ, *Bromius*. cognom. Bacchi, à βρεμω, *fremo*.
Βροντη, ης, ἡ, *tonitru*.
Βροτος, ε, ὁ, *mortalis, homo*.
Βρυω, f. σω. p. βεβρυκα, *scateo, fundo—is, germino, pullulo*.
Βρωσκω, *comedo, depasco*, f. βρωσω. p. βεβρωκα.
Βυθος, ε, ὁ *fundum, profundum*.
Βυρσα, ης, ἡ, *corium pellis*.
βωκολος, Dor. pro βεκολος, *bubulcus*: à βες, et κολον, *cibus*.
βωστρεω, Dor. verb. pro βοαω, *clamo, voco*.
βωτας, α, ὁ, Dor. pro βουτης, ε, ὁ, *pastor*.

Γ.

Γα, Dor. pro γη, *terra*.
Γαδατας, ε, ὁ, *Gadatas*, nom. propr.
Γαια, ας, et Poët. γαιη, ης, ἡ, *terra, tellus*.
Γαλα, ακτος, (tanquam à γαλαξ,) το, *lac*.
Γαληνη, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris*.
γαληνος, ε, ὁ και ἡ, *serenus*.
γαμηλιος, ε, ὁ, ἡ, *nuptialis, conjugalis*. Th. γαμος, *nuptiæ*.
γαμος, ε, ὁ, *nuptiæ*; item *conjugium, matrimonium*.
Γαρ, *enim, nam*, conjunctio.
Γαργαλιζω, f. ισω, p. ικα, *titillo, lætitiâ adficio*.
Γαστηρ, ερος, τρος, ἡ, *venter*.
γαυριαω, f. ασω. p. ακα, *superbio, glorior, exulto*: à γαυρος, *arrogans*.
Γε, *quidem, certè, saltem*, &c. emphasin notat.
γεα, ας, et contractè γη, ἡ, *terra*.
γεγονα, p. m. *sum*, et in 3. pl. γεγονασι. Hinc p. m. inf. γεγονεναι, et in part. γεγονως, υια, ος· à γινομαι, *sum*.
Γειτων, ονος, ὁ, ἡ, *vicinus*.
Γελαω, *rideo*, f. ασω. p. γεγελακα.
γελοιος, ε, *ridiculus*: at
γελοιος, ε, *qui risum movet, jocosus, facetus*. Th. γελαω, *rideo*.
Γεμιζω, f. ισω. *impleo*. Th. Γεμω, *plenus sum*.
Γενειον, ε, το, *mentum, barba*. Th. γενυς, *mentum*
γενναιος, ε, *ingenuus, nobilis*: à γενναω. Th. γινομαι.
γενναιως, adv. *generosè, fortiter*: à γενναιος, *nobilis*, quod à γεννα, *genus*; et hoc à γιγνομαι.
γενναω, *gigno, pario, paro*, f. ησω. p. γεγεννηκα. Th. γινομαι.
γενος, εος, το, *genus, progenies, familia, natio, species*. Th. γινομαι.
γεραιος, ου, *senex*, item *senilis*: à γερων, *senex*.
Γερανος, ε, ἡ, *grus*.
Γερας, τος, αος, ως, το, *præmium, munus*.
Γερων, οντος, ὁ, *senex*.
γεωμετρης, ε, ὁ, *geometra, agri mensor*.
γεωργεω, *terram colo, agriculturam exerceo*, f. ησω. præt. γεγεωργηκα· ex γη, *terra*, et εργον, *opus*.
γεωργος, ε, ὁ, *agricola, colonus*: ex

γεα, *terra*, et *εϱγον*, *opus*.

γη, gen. *γης*. *ἡ*, *terra*, *regio*: ex inuſ. *γεα*.

γηγενης, *εος*, *ὁ*, *ἡ*, *terrigena*, *indigena*: ex *γη*, *terra*, et *γενος*, *genus*, quod à *γινομαι*, *naſcor*.

Γηϱας, *το*, *ατος*, *αος*, *ως*, dat. *γηϱατι*, *αϊ*, *α*, *ſenectus*.

γηϱασκω, *ſeneſco*, *conſeneſco*, f. *ασω*, p. *γεγηϱακα*. Th. *γηϱας*, *ſenectus*.

Γηϱυονης, *ȣ*, *ὁ*, *Geryones*, nom. propr.

Γινομαι, vel *γιγνομαι*, *ſum*, *fio*, *naſcor*, *gignor*, f. 1. m. *γενησομαι*, perf. paſſ. *γεγενημαι*. a. 2. m. part. *γενομενος*, *η*, *ον* *factus*.

Γινωσκω, vel *γιγνωσκω*, *cognoſco*, item *ſtatuo*, f. *γνωσω*. p. *εγνωκα*. a. 2. *εγνων*, *ως*, *ω*; 3. pl. *εγνωσαν*. a. 2. imperat. *γνωθι*. a. 2. opt. *γνοιην*. a. 2. ſub. *γνω*, *ῳς*, *ῳ*. a. 2. inf. *γνωναι*. a. 2. part. *γνȣς*, *ουσα*, *ον*· à *γνωμι*.

Γλαυκος, *ȣ*, *glaucus*, *cæſius*.

γλαυκωπις, *ιδος*, *ἡ*, *cæſios habens oculos*; in acc. *γλαυκωπιν*, et *ιδα*. à *γλαυκος*, *glaucus*, et *ωψ*, *oculus*. Th. *απτομαι*, *video*.

γλυκεϱος, *α*, *ον*, Poëticum idem ac th. *γλυκυς*, *dulcis*.

Γλυκυς, *εια*, *υ*, *dulcis*, *e*, *jucundus*.

Γλωσσα, et Attic. *γλωττα*, *ης*, *ἡ*, *lingua*, *ſermo*.

γνωϱισμα, *ατος*, *το*, *indicium*. Th. *γινωσκω*.

Γοαω, f. *ασω*. *gemo*, *deploro*, *lugeo*.

Γοης, *ητος*, *ἡ* *incantator*, *præſtigiator*, *impoſtor*: Angl. *a juggler*. Unde

γοητεια, *ας*, *ἡ*, *præſtigiæ*, *incantatio*.

γονευς, *εος*, *ὁ*, *parens*: á perf. m. *γεγονα*, verbi *γινομαι*.

γονη, *ης*, *ἡ*, *fœtus*, *ſoboles*. Th. *γινομαι*.

Γονυ, *το*, *genu*, gen. *γονυος*, *γονατος*, *γȣνος*, et *γȣνατος*. dat. pl. *γονασι*, *γȣνασι*.

γουν, pro *γ' ουν*, *igitur*, *certe*, *ſaltem*: ex *γε*, et *ȣν*.

γȣνατα, acc. pl. *γȣνασι*. dat. pl. à *γονυ*, *genu*.

γϱαμμα, *ατος*, *τε*, *litera*, *ſcriptum*, *epiſtola*.

Γϱανικος, *ȣ*, *ὁ* *Granicus*, fluvius.

γϱαφη, *ης*, *ἡ*, *ſcriptura*, *pictura*.

Γϱαφω, *ſcribo*, *pingo*: olim *inſculpo*, f. *ψω*. p. *γεγϱαφα*. a. 1. *εγϱαψα*. perf. paſſ. *γεγϱαμμαι*, *ψαι*, *πται*. part. *γεγϱαμμενος*, *η*, *ον*, *ſcriptus*, *pictus*.

Γυμνος, *ȣ*, *nudus*.

γυμνοω, f. *ωσω*. p. *ωκα*, *nudo*, *ſpolio*: à *γυμνος*.

Γυνη, *ἡ*, *mulier*, *uxor*, genit. *γυναικος*, voc. *ω γυναι*. dat. pl. *γυναιξι*.

Γωϐϱυας, *ȣ*, *ὁ*, *Gobryas*, nom. propr.

Δ

Δαιμονιον, *ȣ*, *το*, *genius*. A *Δαιμων*, *deus*.

δαιμονιος, *ȣ*, *ὁ και ἡ*, *divinus*, *felix*, *auguſtus*.

Δαιμων, *ονος*, *ὁ*, *Deus*, *genius*, *dæmon*.

Δακνω, *mordeo*, *pungo*: format tempora q. à *δηκω*, ut f. 1. act. *δηξω*. f. 2. *δακω*. a. 1. *εδηξα*. a. 2. *εδακον*. p. *δεδηχα*, perf. paſſ. *δεδηγμαι*.

Δακϱυ, *υος*, *το* *lacryma*.

δακϱυον, *ȣ*, *το*, idem quod *δακϱυ*.

δακϱυω, f. *υσω*, p. *υκα*, *lachrymor*. Th. *δακϱυ*.

δακτυλιος, *ȣ*, *ὁ*, *annulus*: à *Δακτυλος*, *ȣ*, *ὁ*, *digitus*, *pes metricus*.

δαμαλις, *εως*, *ἡ*, *juvenca*: à *δαμαω*, *domo*.

Δαματας, *ȣ*, *ὁ*, *Damatas*, nom.

propr.

Δαμαω, *domo, subigo, affligo, occido*, f. ασω. p. κα.

Δαμιππος, ε, ὁ, *Damippus*, nom. propr.

Δαναη, ης, ἡ, *Danaë*, nomen mulieris. Vide ad p. 56. n. 6.

Δαπαναω, ω, *consumo, impendo, sumptus facio*, f. ησω. p. δεδαπανηκα.

δαπανη, ης, ἡ, *sumptus*: et δαπανημα, ατος, το, *idem*.

Δαρειος, ε, ὁ, *Darius*, rex Persarum.

δασας, Dor. pro δησας, a. 1. part. act. à δεω, *ligo*.

Δαψιλης, εος, ὁ, ἡ, *largus, copiosus*.

δαψιλως, *largè, lautè, opiparè*.

Δε, conj. *verò, at, tamen, autem, igitur, sed*, &c. Vide *Transact. of the R. S. Edin.* Vol. I. p. 113. *Lit. Cl.*

δεδια, perf. m. verbi δειδω, *timeo*, quod vide.

δεησις, εως, ἡ, *supplicatio*: δεησεις, *preces*. Th. δεομαι, *oro*.

δει, *oportet, convenit*: imperf. cum. accus. in sub. δεῃ, imperf. εδει, f. δεησει, a. 1. εδεησε, præs. inf. δειν. part. δεον. Th. δεω, *ligo*.

δειγμα, ατος, το, *exemplum*: Angl. *a sample*: à δεικνυμι, *monstro*, perf. pass. δεδειγμαι.

Δειδω, *timeo, trepido*, f. δεισω. p. δεδεικα. perf. m. δεδοικα pro δεδοιδα· item δεδια, à διω, inus. plusq. p. εδεδοικειν. perf. inf. δεδιεναι, et part. δεδιως.

Δεικνυμι, vel δεικνυω, *ostendo, monstro, indico*, f. δειξω. p. δεδεικα. perf. pass. δεδειγμαι.

δειλαιος, αια, αιον, ε, idem ac δειλος, *timidus, miser*.

δειλιαω, ω, *formido, ob ignaviam refugio*. f. ασω. p. δεδειλιακα. Th. δειλος, *ignavus*.

Δειλος, η, ον, *timidus, ignavus, miser*.

δειμαινω, *timeo*, f. ανω. p. γκα. Th. δειδω, *timeo*.

Δεινιας, ε, ὁ, *Dinias*, n. propr.

Δεινος, η, ον, *dirus, peritus, vehemens, gravis*.

δειπνεω, *cæno*. f. ησω. p. δεδειπνηκα. Th. δειπνον, *cæna*.

Δειπνον, ε, το, *cæna, cibus*.

Δεκα, *decem*.

Δελεαρ, ατος, το, *esca*.

δενδρηεις, ηεσσα, ηεν, Dor. δενδραεις, *nemorosus, arboribus abundans*. Th. δενδρον, *arbor*.

Δενδρον, ε, το, et δενδρος, εος, το, *arbor*.

δεξιος, α, ον, *dexter*.

δεομαι, *oro, rogo*; item *indigeo*: cum genit. f. 1. δεησομαι. perf. δεδεημαι, tanq. ab inus. δεεομαι. Th δεω.

Δερκω, et δερκομαι, *video, aspicio*, f. ξω. p. χα. f. 2. δρακω. a. 2. εδρακον. a. 2. inf. δρακειν, perf. m. δεδορκα.

δεσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δεω, *ligo*.

δεσποτης, ε, ὁ, *dominus*. Th. δεσποζω, *dominor*.

Δευρο, adv. *huc, adesdum*.

Δευτερος, α, ον, *secundus, a, um*.

Δεχομαι, *capio, suscipio, sustineo, exspecto*, f. δεξομαι. p. δεδεγμαι.

Δεω, *ligo, vincio, necesse habeo*, f. δησω. p. δεδεκα.

Δη, *sane, profecto, quidem, verò, proindè, demum*.

δηϊος, ε, ὁ, ἡ, Ion. pro δαϊος, ε, *hostilis, bellicosus, ardens*: à δαιω, *uro*.

δηλαδη, *videlicet, certè*. Th. δη, *certè*.

δηλονοτι, *nimirum, omnino, profecto, quippe*. adv. q. a δηλον ὁτι.

Δηλος, ε, *manifestus, notus, certus, perspicuus*; item, Delus, no-

men insulæ.

δηλοω, f. ωσω. p. δεδηλωκα, *patefacio, declaro, manifesto.* Th. δηλος.

Δημαδης, ου, ὁ, *Demades,* nom. propr.

Δημητηρ, ερος, vel τρος, ἡ, *Ceres,* dea frugum.

δημιεργος, ε, ὁ, ἡ, *conditor opifex* qui δημιον εργαζεται, *publicum operatur:* à δημιος, quod a δημος, et εργον, *opus.*

Δημος, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus.* Quod a δεω, *ligo.*

δηποτε, *aliquando, tandem.*

δηπου, δεπουθεν, adv. *utique, certè, profectò.*

Δια, præposit. cum genit. *per:* Angl. *through:* cum acc. *propter, on account of.* In compositione notat separationem, vel intendit significationem, *di* vel *dis, per, trans.*

διαβαινω, *transeo, trajicio.* f. βησομαι. p. βεβηκα. a. 2. διεβην, a. 2. inf. βηναι. part. a. 2. βας, αντος. Th. βαινω, *eo.*

διαβολη, ης, ἡ, *calumnia, obtrectatio:* à διαβαλλω, *traduco.*

διαγινωσκω, *dignosco, cognosco,* f. διαγνωσομαι. p. διεγνωκα. a. 2· διεγνων· ex δια, et γινωσκω, *cognosco.*

διαδεω, f. ησω. p. εκα, *corono, cingo:* à δεω, *ligo.*

διαδημα, ατος, το, *diadema, corona:* à διαδεω, *revincio.* Th. δεω, *ligo.*

διαδιδρασκω, *aufugio, evito,* f. διαδρασω. p. διαδεδρακα· ex δια, et διδρασκω, idem; quod ab obs. δραω.

διαθηκα, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio,* à διατιθημι, *dispono.* Th. τιθημι, *pono.*

διαιρεω, *divido, distribuo,* f. ησω. p. διῃρηκα. a. 2. διειλον. Th. αἱρεω, *capio.*

διαιταω, ω, *alo* seu *nutrio medicè: rego, arbitror, discepto,* f. ησω. p. ηκα. διαιταομαι, ωμαι, *vitam dego:* à διαιτα, *victus, arbitrium.*

διακειμαι, *constitutus sum, afficior:* ex δια, et κειμαι, *jaceo.*

διακονεω, ω, *ministro, famulor, inservio,* f. ησω. p. διηκονηκα. perf. διηκονημαι· ex δια, et κονεω, *festino.*

διακοπτω, *amputo, disseco, intercido:* à δια, et κοπτω, *scindo.*

διακοσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a:* ex δις, *bis,* et ἑκατον, *centum.*

διακρινω, *discerno, dijudico,* f. νω. p. διακεκρικα. Th. κρινω, *judico.*

διαλαλεω, *colloquor, divulgo,* f. ησω: p. διαλελαληκα. ex δια, et λαλεω, *loquor.*

διαλανθανω, f. ησω, *perlateo, delitesco:* à λανθανω, *lateo,* quod vide. Th. ληθω, idem.

διαλεγομαι, *differo, colloquor:* cum dativ. p. διαλελεγμαι. a. 1. διελεχθην· ex δια, et λεγω, *dico.*

διαλειπω, f. ειψω. p. ειφα. *desero, intermitto.* Th. λειπω.

διαλεκτικος, η, ον, *dialecticus:* a διαλεγομαι, *differo.* Th. λεγω, *dico.*

διαλλασσω, et Att. ττω, *permuto, differo,* f. διαλλαξω. p. διηλλαχα. perf. pass. διηλλαγμαι. Th. αλλασσω, *muto.*

διαλογιζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor,* f. ισομαι. perf. pass. διαλελογισμαι. Th. λογος, *ratio.*

διαλογισμος, ου, ὁ, *cogitatio, disceptatio:* ex δια, et λεγω, *dico.*

διαλογος, ε, ὁ, *dialogus, colloquium:* à διαλογιζομαι, quod vide.

διαλυω, *dissolvo, diminuo,* f. υσω. p. διαλελυκα· ex δια, et λυω, *solvo.*

διαμενω, *permaneo, perduro,* f. με-

νω. p. διαμεμενηκα. ex δια et μενω, maneo.

διαναπαυω, f. αυσω. requiesco, recreo, quietem do.

διανεμω, divido, distribuo, f. μω. perf. διανενεμηκα· ex δια, et νεμω, tribuo.

Διανυσος, ȣ, ὁ, Bacchus, vinum.

διανυω, propriè iter absolvo, expedio, f. υσω. p. διηνυκα· ab ανυω, perficio.

διαπιπτω, f. πεσουμαι, intercido, interlabor, diffluo. Th. πιπτω, cado.

διαπλεω, transnavigo, pernavigo, f. πλευσω. p. διαπεπλευκα. a. 1. διεπλευσα. Th. πλεω, navigo.

διαπορθμευω, transferto, transporto: à πορθμος, fretum, quod a πειρω, transadigo.

διαπρασσω, et αττω, perficio, perago. Th. πρασσω, facio.

διαῤῥηγνυμι, vel διαῤῥησσω, dirumpo, diffringo, f. διαῤῥηξω, p. διεῤῥηχα. f. 2. διαῤῥαγω, aor. 2. paff. διεῤῥαγην. inf. διαραγηναι. Th. ῥησσω, vel ῥηγνυμι, frango.

διαῤῥυεω, diffluo. Inveniuntur in usu p. part. act. διεῤῥυηκως, et part. aor. 2. paff. διαῤῥυεις, et in inf. διαῤῥυηναι. Th. ῥυεω, id, quod ῥεω, fluo.

διασπαρασσω, dilacero, dilanio, f. ξω. p. διεσπαραχα. Th. σπαρασσω, vel. -ττω, lacero.

διασπαω, discerpo, divello, distraho, f. ασω. p. διεσπακα· ex δια, et σπαω, traho.

διαστρωννυμι, ννυω, sterno, paro.

διασωζω, f. ωσω. p. κα. servo, conservo.

διατελεω, ω, permaneo, item traduco, conficio, f. εσω. p. διατετελεκα, a τελεω, quod a τελος, finis.

διατεμνω, f. μω, disseco, separo, divello: a τεμνω, seco.

διατι, quare? adv. interrogandi: ex δια, propter, et τι, quid?

διατριβη, ης, ἡ, mora, commoratio: à διατριβω, absumo, commoror, tempus tero in aliquâ re, f. ψω. p. διατετριφα. Th. τριβω, tero.

διαφαινω, eluceo: à φαινω, luceo.

διαφερω, differo, antecello, sursum, deorsum fero, f. διοισω. a. 1. διηνεγκα. Th. φερω, fero.

διαφθειρω, corrumpo, stupro, interficio, f. 1. διαφθερω. p. διεφθαρκα· à φθειρω, corrumpo, quod à φθερω, id.

διαφυλακτεος, α, ον, custodiendus: à διαφυλασσω, vel -ττω custodio, conservo. Th. φυλασσω, idem.

διαχυω, idem quod διαχεω, diffundo, effero.

Διδασκω, doceo, f. διδαξω. p. δεδιδαχα.

Διδυμος, ȣ, ὁ, ἡ, geminus, duplex: διδυμοι, gemelli: q. a δυο, duo.

Διδωμι, do, dono, imperf. εδιδων, ως, ω, vel εδιδουν, ους, q. a. διδοω, f. δωσω. p. δεδωκα.

διεξειμι, edissero, narro, mente revolvo.

διερευναω, ω, f. ησω, indago perscrutor: ab ερευναω, indago.

διερχομαι, transeo, prætereo, f. διελευσομαι. a. 2. διηλθον. a. 2. part. διελθων, perf. m. διεληλυθα. Th. ερχομαι, venio.

διηγεομαι, ουμαι, f. ησομαι. narro, commemoro: ex δια et ἡγεομαι, duco.

δικαιοπραγεω, ω, f. ησω. justè ago: ex δικαιος et πραττω, facio.

δικαιος, αια, αιον, justus, a, um, æquus, innocens, probus: in comp. δικαιοτερος. superl. δικαιοτατος. Th. δικη, jus.

δικαιοσυνη, ης, ἡ, justitia, æquitas.

δικαστηριον, ȣ, το, forum judiciale, judicium. Th. δικη. jus.

δικαστης, ȣ, ὁ, judex: a δικαζω.

Th. δικη.
Δικη, ης, ἡ, *jus, justitia, dica, causa.*
διο, conjunct. *ideo, propterea, proinde:* ex δια et ο, quod.
Διογενης, εος, ὁ, ἡ, *Jove editus;* item *Diogenes*, nom. propr. ex Ζευς, Διος, *Jupiter*, et γινομαι, *nascor.*
διοικητης, ου, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator, administrator fisci.* Th. οικος *domus.*
Διομηδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nomen propr.
Διονυσιος, ȣ, ὁ, *Dionysius*, n. viri.
Διονυσος, ȣ, ὁ, *Bacchus.*
διοτι, *quoniam*, et interrogativè, *quamobrem?* conjunct. ex. δια, *propter*, et ὁ, τι, *quod.*
διοχλεω, ω, f. ησω, *turbo, molestiam exhibeo.*
Δις, adv. *bis.*
διϋπνιζω, *expergefacio*, f. ισω. p. διυπνικα. ex δια, et ὑπνος *somnus.*
Διψα, ης, ἡ, *sitis.*
διψαω, f. ησω, *sitio;* p. δεδιψηκα. a. 1. εδιψηκα. Th. διψα, *sitis.*
διψος, εος, το *sitis*, idem cum διψα.
διωγμος, ȣ, ὁ, *persecutio:* à διωκω, *persequor.*
Διωκω, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio;* item *fugo:* f. διωξω. p. δεδιωχα.
Διων, ονος, *Dion.*
δοκευω, f. ευσω, *observo;* item *insidior.*
Δοκεω, *videor, censeo, existimo*, imperf. εδοκεον, ȣν, f. δοξω, rarò δοκησω. p. δεδοχα, et δεδοκηκα.
δολιος, ια, ιον, *dolosus.* Th. δολος, *dolus.*
δολιχοδειρος, ȣ, ὁ, ἡ, *collum longum habens:* a δολιχος, *longus*, et δειρη, *cervix.*
δομος, ȣ, ὁ, *domus.* Th. δεμω, *ædifico:* p. m. δεδομα.
Δοναξ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta.*
Δονεω, *agito*, f. ησω.
δοξα, ης, ἡ, *opinio, fama, gloria.*
Δορυ, το, *hasta, lancea, pilum;* gen. δορατος, et δȣρος (per Metath. pro δορυος.) dat. δορατι, et δȣρι.
δορυφορος, ȣ, ὁ, *satelles:* ex δορυ, *hasta*, et φερω, *fero.*
δοσις, εως, ἡ, *donum, donatio.* a διδωμι.
δȣλευω, *servio, inservio, sum servus*, f. ευσω. p. δεδουλευκα· a δουλος, *servus.*
δȣλη, ης, ἡ, *serva.*
Δȣλος, ȣ, ὁ, *servus.*
Δȣρα, vide δορυ.
Δρακων, οντος, ὁ, *draco.*
δραμειν, a. 2. inf. δραμων, ουσα, *currens.* a. 2. part. act. δραμȣμαι. f. 2. m. a. τρεχω, *curro:* f. θρεξω. p. δεδραμηκα. a. 2. εδραμον. p. m. δεδρομα.
δραπετης, ȣ, ὁ, *servus, fugitivus*, à δραω, *fugio.*
δραπετιδας, α, ὁ, Dor. pro
δραπετιδης, ȣ, ὁ, idem quod δραπετης.
Δραχμη, ης, ἡ, *drachma*, monetæ et ponderis nomen.
Δραω, f. ασω. *facio, ministro.*
δριμυλος, ȣ, ὁ, ἡ, *aliquantum acris* seu *acerbus, acriusculus:* a δριμυς, *acris.*
Δριμυς, εια, υ, *asper.*
Δρομαχετος, ȣ, ὁ, *Dromachetus*, nom. propr.
δρομος, ȣ, ὁ, *cursus:* a p. m. δεδρομα, verbi τρεχω, *curro.*
Δροσος, ȣ, ἡ, *ros.*
δρυμος, ου, ὁ, *sylva querna, quercetum nemus.*
δρυμων, ωνος, ὁ, *quercetum nemus:* a δρυς, *quercus.*
Δρυς υος, ἡ, *quercus, robur.*
Δυναμαι, σαι, ται, *possum, valeo:* in. sub. præs. δυνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ηδυναμην, ω, ατο. Att.

pro εδυναμην. f. δυνησομαι. a. 1. pass. εδυνηθην, ης, η. a. 1. sub. δυνηθω, ης, η. legitur etiam 1. a. pass. εδυνασθην, et ηδυνασθην, et a. 1. m. εδυνησαμην, &c.

δυναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus*: a δυναμαι.

δυνατος, η, ον, *potens, possibilis*. Th. δυναμαι.

Δυνω, δυω, vel δυμι, *subeo, ingredior, induo*. δυνω tantum in compos. invenitur. δυω, f. δυσω. perf. δεδυκα. perf. pass. δεδυσμαι. δυμι, a. 2. εδυν, υς, υ. a. 2. inf. δυναι. a. 2. part. δυς, δυντος.

Δυο, vel Att. δυω, *duo*, gen. dual. δυοιν, et in f. g. δυειν, dat. pl. δυσι.

Δυς, particula in compositione pro *ægrè, malè, infeliciter*, et pro α privante.

δυσαλωτος, ε, ὁ και ἡ, *difficilis captu*: ex δυς, et ἁλισκω, *capio*.

δυσειδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *deformis, turpis*: ex δυς et ειδος, *forma*.

δυσεργος, ε, ὁ, ἡ, *piger, ad opus faciendum lentus*. Th. εργον, *opus*.

δυσκαταστατος, ε, ὁ και ἡ, *sedatu difficilis*: ex δυς, et καθιστημι, *compono*.

δυσμαθης, εος, ὁ και ἡ, *indocilis, hebes*: ex μανθανω, *disco*.

δυσμενης, εος, ὁ, ἡ, *infestus hostis*: ex δυς, et μενος, *animus, ira*.

δυσπαρις, ιδος, ὁ, vocat. δυσπαρι, *infelix Paris*, v. δυς.

δυσποτμος, ε, ὁ, ἡ, *infelix*: ex δυς, et ποτμος, *sors*.

δυστηνος, ε, ὁ, ἡ, *infelix, miser*: ex δυς, et στενω, *gemo*.

δωδεκα, οἱ, αἱ, τα, *duodecim*: ex δυω, et δεκα.

δωρεομαι, εμαι, *dono, largior*, f. ησομαι, part. pass. δεδωρημαι, σαι, ται. Th. δωρον, *donum*.

Δωρις, ιδος, ἡ, *Doris*, vel *Doreia*.

Δωρον, ε, το, *donum, polmus minor*.

E

Εαν, *si*, conjunct. construitur cum subj. et opt.

Εαρ, ερος, το, et contract. ηρ, ηρος, *ver*.

ἑαυτου, ης, ου, et contractè αυτου, ης, ε, ἑαυτω, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo.

Εαω, *sino, permitto*, imperf. ειαον, ων, αες, ας, αε, α. f. εασω. perf. ειακα· recipit ι post ε pro augmento.

εγγιζω, f. ισω, p. κα. *appropinquo, accedo*: ab εγγυς, *propè*.

εγγραφω. *inscribo*, f. ψω, εγγεγραφα. Th. γραφω, *scribo*.

εγγυαω, f. ησω, *spondeo, promitto, despondeo*: ab

Εγγυη, ης, ἡ, *sponsio, fidejussio*.

εγγυθεν, Poët. pro εγγυς. *propè*.

Εγειρω, *excito, expergefacio*, f. εγερω. p. ηγερκα.

εγκαλεω, *in jus voco, accuso*, f. εσω. perf. act. εγκεκαληκα. ex εν, et καλεω, *voco*.

εγκαυμα, τος, το, *inustio*: ab εν, et καιω, *uro*.

εγκεφαλος, ε, ὁ και ἡ, *qui in capite est*: ex εν, et κεφαλη, *caput*. εγκεφαλος, supple μυελος, *cerebrum*.

εγκρατεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia*.

εγχειριζω, *in manus trado, porrigo*, f. ισω. p. ικα. Th. χειρ, *manus*.

Εγχελυς, υος, ἡ, *anguilla*.

εγχεω, f. ευσω, *infundo*.

Εγχος, εος, το, *hasta, ensis*.

Εγω, εμου, &c. *ego*, emphaticè εγωγε, Angl. *I, for my part*.

Εδω, *edo*.

Ἑζομαι, f. ἑσομαι. f. 2. ἑδουμαι, *sedeo*.

ἑζω, *colloco, ſedere facio*, imperf. εἱζον.
εην, *eram, erat*: Ion. et Poët. pro ην, 1. et 3. ſing. imperf. verbi ειμι *ſum*.
Εθελω, vel θελω, *volo*: imperf. εθελον, ες, η, f. θελησω. p. τεθεληκα. perf. paſſ. τεθελημαι, unde θελημα, *voluntas*.
Εθνος, εος, το, *gens, natio, populus*.
Εθος, εος, το, *ritus, mos, conſuetudo*.
εθω, inuſitat. *conſueſco*, p. m. ειωθα. Th. εθος, *mos*.
Ει, *ſi*, conjunct. hinc ειθε, *utinam*.
ειαρος, gen. ſing. Poët. pro εαρος· ab εαρ, ρος, το, *ver*.
ειβεται, *diſtillat*, 3. ſing. ind. Ion. et Poët. pro λειβεται. ſic ειβειν, pro λειβειν, ειβομενος, pro λειβομενος. Th. λειβω, f. ψω, *libo, fundo*.
ειγε, *ſi quidem, ſi modo*: conjunct. cum indic.
ειδεναι, vel eſt præſens inf. ab ειδημι. vel perf. inf. act. per Sync. pro ειδηκεναι, ab ειδεω, *ſcio*.
ειδεω, *ſcio*, f. ειδησω. p. ειδηκα. pluſq. ειδηκειν, et per Sync. ειδα, et ειδειν, Att. verò ηδειν, εις, ει· et in 3. pl. ηδεισαν. p. m. οιδα, *novi*.
ειδημι, inuſ. idem quod ειδεω, *ſcio*, inf. ειδεναι.
ειδος, εος, το, *ſpecies, præſtans forma, facies*. Th. ειδω, *video*.
ειδυλλιον, *Idyllium, ecloga*: ab ειδος, *forma*.
Ειδω, *video*, f. 1. m. εισομαι. a. 2. ειδον, et ιδον, ες, ε. a. 2. ſub. ιδω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ιδειν. a. 2. part. ιδων, ουσα, ον. Vide gram.
ειδως, *qui novit*, perf. part. act. per Sync. pro ειδηκως, οτος, verbi. ειδεω, vel ειδημι, *ſcio*: f. ησω.
ειεν, *eſto, ſatis de hoc*: ab ειμι.
ειθ', pro ειτα, *deinde*: propter aſpirationem.
ειθε, *utinam*. Th. ει, *ſi*.
εικαζω, f. ασω, *aſſimilo*. Th. εικω, *ſimilis ſum*.
εικαιος, αια, αιον, *temerarius, qui temerè aliquid facit*.
εικελος, ȣ, *ſimilis*. Th. εικω.
Εικη, adv. *fruſtra, temerè, caſu*.
εικος, οτος, το, *veriſimile*: ab εικω, *ſimilis ſum*.
Εικοσι, *viginti*.
εικοτως, adv. *ſimiliter, meritò*: ab εικως, οτος, *ſimilis*. Th. εικω, *ſimilis ſum*.
Εικω, *ſimilis ſum*; item *cedo, non repugno*: f. ξω. perf. m. εοικα.
εικων, ονος, ἡ, *imago*: ab εικω.
Ειλειθυια, ας, *Lucina*.
ειμα, ατος, το, *veſtis*: ab ἑω, *induo*, vel ἑννυω.
ειμι, εις, vel ει, εστι, *ſum, es, eſt*, &c. Th. εω, inuſ. idem.
ειμι, *eo*, et in dual. ιτον. 3. pl. ισι. imperf. ειν. dual. ιτον. 3. pl. ισαν. a. 2. ind. ιον, ιες. præſ. imperat. ιθι, ιτω, &c. Vide Gram.
ειπερ, *ſiquidem, ſi*: ex ει et περ.
ειποτε, *ſi quando*, adv. ex ει, *ſi*, et ποτε, *quando*, quod ab ὁτε, idem.
Ειρηνη, ης, ἡ, *pax*.
Εις, vel ες, *ad, in*; ſcil. *in*, quando regit accuſ.: accuſ. ſoli jungitur, in compoſ. *in, ad, intra*.
Ἑις, μια, ἑν, *unus, a um*; item *quidam*: gen. ἑνος, μιας, ἑνος.
εισαγω, *introduco*, f. ξω. p. εισηχα. ex εις, *in*, et αγω, *duco*.
εισαπαξ, adv. *ſemel*: ex εις et ἁπαξ.
εισειμι, *intro, ingredior*: ex εις et ειμι, *eo*.
εισερχομαι, *ingredior*, f. εισελευσομαι. a. 2. εισηλθον, ες, ε. perf. m. Att. εισεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio*.

ειϛετι, *in posterum quoque*, adv.
ειϛοδος, ου, ἡ, *ingressus, introitus* : ex εις et ὁδος.
ειϛοκα. Dor. et ειϛοκεν, *donec.*
ειϛοπιϛω, *postea.*
ειϛπορευομαι, f. ευσομαι. *ingredior.*
ειϛφερω, *ingero*, f. ειϛοισω, a. 1. ειϛηνεγκα. Th. φερω.
ειϛω, et εϛω, *intrà* : cum artic. ὁ ειϛω, *interior.* Th. εις, vel ες, *ad, in.*
Ειτα, adv. *postea, deinde, tum*, et interrog. *anne? itane vero?*
ειωθα, *consuevi*, perf. m. (pro ειθα per Pleonasm. ω.) infin. ειωθεναι, in 1. pl. ειωθαμεν. et in 3. pl. ειωθασι. ειωθοτες, *soliti.* perf. m. part. ab ειωθως, οτος, ab εθω. *soleo.*
Εκ vel εξ, *e, ex*, regit gen. εκ ante consonant. εξ ante vocal. ponitur : Angl. *out of.*
Ἑκαϛος, η, ον, *quisque, unusquisque, singuli.*
Ἑκατερος, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus; utervis, uterque.*
Ἑκατη, ης, ἡ, *Hecate*, Luna.
ἑκατι, Dor. pro ἑκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκων, οντος, *voluntarius.*
ἑκατογχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus* : ex ἑκατον, *centum*, et χειρ, *manus.*
Ἑκατον, *centum.*
ἑκατονταρχης, ου, ὁ, et ἑκατονταρχος, ου, ὁ, *centurio* : ex ἑκατον, et αρχος. vel αρχων, *princeps*, q. d. αρχων των ἑκατον.
εκϐαλλω, f. εκϐαλω. p. εκϐεϐληκα. *ejicio, excutio.* Th. βαλλω, *jacio.*
εκδιδαϛκω, *edoceo.* Th. διδαϛκω.
εκδιωκω, *expello*, f. εκδιωξω. a. 1. εξεδιωξα. ab εκ, et διωκω, *persequor.*
εκδοτος, ου, ὁ, ἡ, *deditus, traditus* : ab εκ, et διδωμι, *do.*
εκει, *illic, illuc, eò*, adv. loci.
εκειθεν, *illinc*, adv. e loco : ab εκεινος.
Εκεινος, η, ο, *ille, a, ud.*
εκειϛε, *illic, illac, eò*, adv. Th. εκεινος, *ille.*
εκθερμαινω, *excalefacio* : ab εκ, et θερμαινω, idem quod θερω, *calefacio.*
εκκαθαιρω, *expergo*, f. εκκαθαρω. a. 1. εξεκαθαρα. ab εκ, et καθαιρω, *purgo.*
εκκαυμα, ατος, *id quo aut quod accendimus.* Th. καιω, *uro.*
εκκληϛια, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ecclesia.*
εκκολαπτω, *exscindo, deleo*, item *ovis excludo*, f. ψω. p. εκκεκολαφα. Angl. *to hatch.*
εκλανθανω, *oblivionem induco.* f. εκληϛω. a. 2. εξελαθον. præs. m. εκλανθανομαι, *obliviscor* : f. m. εκληϛομαι, perf. m. εκλεληθα, perf. pass. εκλεληϛμαι· ab εκ, et λανθανω, *lateo.*
εκλεγω, f. ξω. p. χα, *eligo, eximo.* Th. λεγω.
εκλυω, f. υϛω. p. εκλελυκα. *exsolvo, dirimo, dissipo.* Th. λυω, *solvo.*
εκπεμπω, *emitto*, f. ψω, εκπεπεμφα, perf. pass. εκπεπεμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. εξεπεμφθην. a. 1. part. pass. εκπεμφθεις, et in pl. εκπεμφθεντες· ab εκ, et πεμπω, *mitto*; f. ψω.
εκπεταννυμι, *expando*, f. εκπεταϛω. a. 1. εξεπεταϛα, cum acc. ab εκ et πεταω, *pando, aperio.*
εκπινω, *ebibo, epoto* : à πινω, f. πωϛω. *bibo.* Vide Gram.
εκπτωϛις, εως, ἡ, *casus, calamitas* : ab εκπιπτω.
εκϛοϐεω, ω, *commoveo, expello*, f. ηϛω.
εκταδην, adv. *porrectim.* Th. τεινω,

tendo.
εκτεινω, f. ενω. p. εκτετακα, *protendo, extendo*: ab εκ et τεινω, *tendo.*
εκτοτε, *ex eo tempore.* Th. τοτε, *tunc.*
εκτυφλοω, ω, *excæco*: à τυφλος, *cæcus.*
Ἑκτωρ, ορος, ὁ, *Hector*, Trojanorum dux, Priami filius.
εκφευγω, *effugio*, f. εκφευξω. p. εκπεφευγα. Th. φευγω, *fugio.*
εκφοβεω, *terrefacio*, f. ησω. perf. εκπεφοβηκα· ab εκ et φοβεω, *terrefacio.* quod à φοβος, *timor.* Th. φεβομαι, *fugio, timeo*; p. m. πεφοβα.
εκχεω, *effundo.* f. εκχευσω. Th. χεω, *fundo.*
Ἑκων, οντος, et in f. g. ἑκουσα, ης, *volens.*
Ελαια, ας, ἡ, *olea, oliva*, arbor.
ελαττοω, vel -σσοω, *minuo, diminuo*, f. ωσω. perf. ηλαττωκα. præf. inf. paff. ελαττουσθαι. Th. ελαχυς. *parvus*; ελασσων, vel -ττων, *minor.*
Ελαυνω, *agito, proveho, duco, ferio*, f. ασω. q. ab ελαω. p. ηλακα, et Attic. εληλακα. perf. paff. ηλαμαι, σαι, ται.
Ελαφος, ȣ, ὁ, ἡ, *cervus, cerva.*
Ελαφρος, ȣ, ὁ, ἡ, *levis et celer, non difficilis.*
ελεγειον, ȣ, το, *elegiacum carmen, elegia*, et ελεγεια, ας, ἡ· ab ελεγος, idem.
ελεγχος, ȣ, ὁ, *argumentum, probatio*: ab
Ελεγχω, f. ξω. *arguo, argumentis demonstro, convinco, refuto*, perf. ηλεγχα.
ελεεω, ω, *misereor*, f. ησω. ηλεηκα. Th. ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia.*
Ἑλενη, ης, ἡ, *Helena.*
Ελεος, ȣ, ὁ, *misericordia, commiseratio*, vel εος, ȣς, το.
ελευθερια, ας, ἡ, *libertas.*
Ελευθερος, ȣ, ὁ, *liber.*
ελευθεροω, *libero*, f. ωσω. perf. ηλευθερωκα. Th. ελευθερος, *liber.*
ελευθερως, adv. *liberè.* ab ελευθερος.
ελεφαντινος, ȣ, *elephantinus, eburneus*: ab
Ελεφας, αντος, ὁ *elephas*; item *ebur*, dens elephantis.
εληλαμενος, pro ηλαμενος, perf. part. Att. ab ελαυνω, *abigo.*
Ἑλκος, εος, το, *ulcus, vulnus.*
Ἑλκω, *traho*, imperf. ειλκον. f. ξω.
Ἑλλας, αδος, ἡ, *Græcia.* Th. Ἑλλην, quod vide.
Ελλεβορος, feu ἑλλεβορος, ȣ, ὁ, *helleborus, veratrum.*
ελλειπω, f. ψω. *relinquo, prætermitto*, p. φα. a. 2. ελιπον.
Ἑλλην, ηνος, ὁ, *Hellen*, filius Deucalionis: à quo *Græci* dicuntur Ἑλληνες.
ελπιζω, *spero*, f. 1. ισω. Att. ελπιω, p. ηλπικα. ab
Ἑλπις, ιδος, ἡ, *spes, expectatio.*
εμαυτου, *meipsius*, dat. εμαυτῳ· caret nom. fing. dual. nec non plur.
εμβαινω, *ingredior*, f. εμβησομαι. p. εμβεβηκα. a. 2. ενεβην, a. 2. part. εμβας, αντος. Th. βαινω, *eo.*
εμβαλλω, *injicio, impello, infero, ingredior, irrumpo*, f. αλω, p. εμβεβληκα. a. 2. ενεβαλον. ab εν, et βαλλω, *jacio.*
Εμβας, *Embas*, nom. propr.
εμβροντητος, ȣ, *attonitus, vefanus*: ab εν, et βροντοω, *tono.* Th. βροντη, *tonitru.*
εμηνα, a. 1. ind. act. verbi μαινομαι, *infanio.*
εμμι, *fum*, Dor. et Æol. pro ειμι.
εμος, η, ον, *meus, a, um*: ab εμου *mei*, gen. ab εγω, *ego.*
εμπειρος, *peritus.* Th. πειρα, *cona-*

ias.

εμπειρως, adv. *peritè, ſcitè, aptè.*

εμπιμπρημι, vel εμπιπρημι, *incendo*, f. ησω. p. εμπεπρηκα, in v. m. *ardeo*: ex εν et πιπρημι, id. quod πρηθω, *incendo.*

εμπιπτω, *incido*, f. εμπτωσω. p. εμπεπτωκα. a. 2. ενέπεσον. ab εν, et πιπτω, *cado.*

εμπλεκω, *implico, irretio, intexo*, f. εμπλεξω, p. εμπεπλεχα. ab εν, et πλεκω, *necto.*

εμπλεω, *innavigo, innato.* Th. πλεω, f. ευσω, *navigo.*

εμπορπαω, ω, *infibulo, fibula conjungo*, f. ησω, p. εμπεπορπηκα. Th. πορπη, *fibula.*

εμπροσθεν, *coram, ante.* Th. προ, *ante, coram.*

εμπυκαζω, *tego, intego*: à πυκαζω, quod vide.

εμφαγω, et εμφαγομαι, *veſcor, edo*: ex εν, et φαγομαι, *edo.*

εμφαινω, *repræſento, ſpecimen præbeo*: ex εν, et φαινω, *oſtendo.*

εμφασις, εως, ἡ, *ſpecies, repreſentatio*: ex εμφαινω.

εμφοβεω, *exterrefacio*, f. ησω. p. εμπεφοβηκα. à φοβεω, *terreo*; quod à φεβομαι, *fugio, timeo.*

εμφοβος, ȣ, ὁ, ἡ, *perterritus, metu perculſus*: ab εν, et φοβος, *metus*: à φεβομαι, *timeo*; p. m. πεφοβα.

εμφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, mentis compos, ſapiens*: ex εν, et φρην.

Εν, *in*, præp. regit. dat. et ſignficat *loco.*

εναγκυλαω, et -λεω, ω, *amento*: ab αγκυλη, *amentum.*

εναλιος, ȣ, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus.* Th. ἁλς, ἁλος, ἡ, *mare.*

εναλλαττω, *permuto, alterno*, in. 1. pl. εναλλαττομεν, f. ξω. p. χα. ab εν et αλλασσω, vel ττω, *muto.*

εναντιος, ια, ιον, *contrarius, adverſus.*

Εναργής, εος, ὁ, ἡ, *clarus, evidens*: q. ab εν, et αργος, *albus.*

ενδεια, ας, ἡ, *inopia.*

ενδιατριβω, f. ψω. *immoror*: ex εν, δια, et τριβω.

ενδοθι, Poët. *intus, in*: ad ενδον, idem.

ενδοιαζω, f. ασω. *dubito*: ex εν et δοιος, *geminus.*

Ενδον, *intus*, adv.

Ενδυω, (ut et ενδυνω, et ενδυομαι.) *induo*, cum dupl. acc. f. υσω. perf. ενδεδυκα· ab εν, et δυω, ſeu δυνω, *ſubeo, induo.*

ενέδρα, ας, ἡ, *inſidiæ.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

ενειμι, *inſum*: ab εν, et ειμι, *ſum.*

Ἕνεκα, et ἕνεκεν, *propter, causâ*, adv. regit genit.

ενεστι, et εξεστι, *licet, ineſt.* Th. ειμι.

Ενθα, adv. *hic, ibi, illic.*

ενθαδε, adv. *hic, iſtic.*

ενθεν, ενθενδε, et εντευθεν, *hinc, illinc*; adv. de loco. Th. ενθα, *hic, illic.*

ενθουσιαζω, ſeu -αω, f. ασω, p. ακα, *divino furore agor, numine afflor*: ab ενθους, *numine afflatus.* Th. θεος, *Deus.*

ενιοι, ιαι, ια, *aliqui, nonnulli.*

ενιοτε, *interdum*: ab ενιοι, *nonnulli.*

εννοεω, -ω, f. ησω, *mente concipio, cogito, recordor*: ab εννοος, *mentis compos, ſapiens*, quod ab εν, et νοος, *mens.*

ενοικεω, *inhabito*, f. ησω, p. ενωκηκα. ab εν, et οικεω, *habito.* Th. οικος, *domus.*

ενοπλος, ȣ, ὁ, *armatus.* Th. ὁπλον, *telum.*

ενοχλεω, -ω, *turbo, moleſtus ſum*, f. ησω. p. ενώχληκα· ab εν, et οχλεω, idem. Th. οχλος, *turba.*

ενταυθα, et ενταυθοι, *hic, illic huc, eo.* Th. ενθα, *hic, ibi.*

εντελλομαι, *mando, jubeo*, f. 1. m. εντελλουμαι, perf. paſſ. εντεταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ενετειλαμην. p. m. εντετολα. ab εν, et τελλω, *ſum, fio*.

εντευθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ενθα, *hîc, illic*.

εντι, Dor. pro εισι, et εστι· ab ειμι, *ſum*.

εντιθημι, et εντιθεμαι, *impono, inſero, recondo*. Th. τιθημι.

εντικτω, *pario*, &c. ex εν, et τικτω, *pario*, quod vide.

εντρυφαω, ω, *oblecto me, inſulto, luxurioſe utor : ludificor*, f. ησω, p. εντετρυφηκα· ab εν, et τρυφη, *mollities*. Th. θρυπτω, *frango*.

εντυγχανω, *occurro alicui*, f. εντευξομαι. a. 2. ενετυχον. ab εν, et τυγχανω, *ſum*.

Εξ, *ex*, præpoſit. regit. gen. Vid. εκ.

εξαιρεω, *eruo, tollo, evello*, f. εξαιρησω. p. εξηρηκα. εξελομην, a. 2. m. Ion. pro εξειλομην, part. εξελομενος. Th. αιρεω, *capio*.

εξαιρω, *tollo, auſero, effero*, f. εξαρω. p. εξηρκα. perf. paſſ. εξηρμαι. ab εξ, et αιρω, *tollo*.

εξαιτεω, *depoſco, expoſco :* ab εξ et αιτεω, *peto*.

εξανιστημι, *excito*, f. εξαναστησω. ab εξ, ανα, et ιστημι, *ſiſto*.

εξαπαταω, ω, *ſeduco, decipio*, f. ησω. p. εξηπατηκα· ab εξ, et απαταω, *fallo*.

εξαπινας, Dor. pro

εξαπινης, *ex improviſo*, Poët. pro εξαιφνης· ex α priv. et φαινω.

εξειμι, vel εξιημι, *exeo, egredior*, præſ. inf. εξιεναι. a. 2. act. εξιον. ab εξ, et ειμι, vel ιημι, *eo*.

εξελεγχω, *redarguo, abjurgo*, f. γξω. p. εξηλεγχα. a. 1. εξηλεγξα. a. 1. inf. εξελεγξαι. ab εξ, et ελεγχω, *arguo*.

εξερεω, *dico*, vel *eloquar* per fut. ab εξ, et ερεω, *dico*.

εξερχομαι, *exeo, egredior*, f. εξελευσομαι. p. m. εξηλυθα, et Att. εξεληλυθα. Th. ερχομαι, *venio*.

εξευρισκω, *excogito, comperio :* ab εξ, et ευρισκω, idem f. ησω. p. ευρηκα. a. 2. ευρον.

εξηγεομαι, ουμαι, f. εξηγησομαι. *expono, enarro*. ab εξ et ηγεομαι, *duco*.

εξηγησις, εως, ἡ, *enarratio, expoſitio*.

ἑξις, εως, ἡ, *habitus, in accus.* ἑξιν. Th. εχω.

εξογκοω, *tumidum reddo, tumefacio*, f. ωσω. p. εξωγκωκα. Th. ογκος, *tumidus*.

εξοιδεω, *extumeſco*. Th. οιδεω. *tumeſco*.

εξοιστρεω, *œſtro exagito*. Th. οιστρος, *œſtrus*.

εξολλυω, -λλυμι, f. ολεσω, *perdo*.

εξονειδιζω, *probris inceſſo*. Th. ονειδος, *probrum*.

εξοπισω, *retro, in poſtremum, poſtea*, adv. Th. οπισω, *retrorſum*.

εξορκιζω, *adjuro*, f. ισω, et Att. ιω. p. εξωρκικα. Th. ορκος, *jusjurandum*.

εξω, adv. *foras, foris :* εξω της πολεως, *extra civitatem :* ὁ εξω, ſcil. ων, *exterior*. Th. εκ, vel εξ, *ex*.

εξωθεν, adv. *extrinſecus, foris :* ab εξω. Th. εκ, vel εξ, *ex*.

εξωθεω, ω, *expello, extrudo*, f. εξωσω. p. εξωκα. a. 1. εξωσα. a. 1. inf. εξωσαι. Th. ωθεω, *pello*.

ἑοι, Poët. pro οἱ, ſeu αυτῳ, *ipſi*.

εοικα, ας, ε, *viſus ſum*, perf. m. Att. pro οικα· part. εοικως, υια, ος. ab εικω, *ſimilis ſum*.

εοισα, Dor. pro ουσα, præſ. part. f. g. ab ειμι, *ſum*.

Εορτη, ης, ἡ, *feſtum*.

επαγγελλω, *indico, denuncio*, f. επαγγελω. p. επηγγελκα. præſ. m.

επαγγελλομαι, *polliceor*, *profiteor*, *fpondeo*: p. paff. επηγγελμαι, *promifi*: ab επι, et αγγελλω, *nuntio*.

επαδω, f. ασω, *accino*: ex επι, et ᾳδω, contract. ex αειδω, *cano*.

επαειδω, id. quod επᾳδω.

επαιαζω, *illachrymor*: ab αιαζω, *lamentor*.

επαινεω, ω, *laudo*, f. εσω, et ησω. p. επῄνεκα, et -ηκα· ex επι, et αινεω, idem. Th. αινος, *laus*.

ἑπαινος, ȣ, ὁ, *laus*: ex επι, et αινος, *laus*.

επαιρω, *attollo*, *erigo*: ex επι, et αιρω, *tollo* f. αρω. p. ῄρκα. Th. αιρω, *tollo*.

επακολȣθεω, ω, f. ησω, *perfequor*, ex επι et ακολȣθος.

επακουω, *exaudio*, *obtempero*, f. ȣσω. p. επηκουκα. Th. ακȣω, *audio*.

επαλμενος, *infiliens*, per Sync. pro εφαλλομενος, Æol. mutato etiam fpiritu afpero in tenuem: ab εφαλλομαι, quod ab επι, et ἁλλομαι, *falio*.

ἑπαν, *poftquam*, conjunct. ex επι et αν.

επανερχομαι, *redeo*, *accedo*, f. επανελευσομαι. a. 2. επανηλθον· quod ex επι, ανα, et ερχομαι, *venio*.

επανιστημι, *infurgo*, f. επαναστησω. p. επανεστηκα. Th. ἱστημι, *fifto*.

επανω, adv. *fupra*. ex επι et ανω.

επαρκεω, *fubvenio*, *opitulor*, *propulfo*, f. επαρκεσω. p. επηρκεκα· ex επι, et αρκεω, *propulfo*, *fufficio*.

επαυλις, εως, ἡ, *cafa*, *villa*. Th. αυλη, *tugurium*.

επαχθιζω, *pondere premo*, f. ισω, p. επηχθικα· ex επι, et αχθιζω, idem. Th. αχθος, εος, το, *pondus*.

Επει, et επειδη, *poftquam*, *quoniam*; conjunct. cum indicat.

επειδαν, *poftquam*, pro επειδη αν. Th. επει, *quoniam*.

επειδη, idem quod επει, *poftquam*.

επειμι, *fuccedo*, *adeo*, a. 2. επιον, ες, ε, plufq. p. m. επηειν, ηεις, ηει, Th. ειμι, *eo*.

επειπερ, *quandoquidem*, conjunct. cum indic. ab επει.

επεισβαλλω, *irrumpo*. Th. βαλλω, *jacio*.

επεξειμι, *erumpo*, *egredior*: ex επι, εξ, et ειμι, *eo*.

επεοικε, *convenit*, p. m. ex επι, et εικω, *fimilis fum*, vide εοικα.

επερχομαι, *fupervenio*, f. επελευσομαι. a. 2. επηλθον· ex επι, et ερχομαι, *venio*: p. m. ηλυθα. Att. εληλυθα, &c.

Επι, præpofitio: Angl. *upon*: cum gen. reft or motion *upon*: cum dat. *clofe upon*, *depending upon*, *upon account of*, &c. cum accuf. motion directed *upon*, *towards*, *againft*.

επιβαινω, *confcendo*, f. επιβησομαι. p. επιβεβηκα. a. 2. επεβην. a. 2. part. επιβας. ex επι, et βαινω, *eo*,

επιβαλλω, *injicio*, *immitto*. f. επιβαλω. p. επιβεβληκα. a. 2. επεβαλον. a. 2. part. act. επιβαλων, οντος. perf. paff. επιβεβλημαι. Th. βαλλω, *jacio*.

επιβατης, ȣ, ὁ, *epibata*, *vector*: Angl. *a paffenger*. Th. βαινω.

επιβοσκω, *pafco*, f. βοσκησω. Th. βοω, ω, idem.

επιβȣλευω, *infidias ftruo*, *animo agito*, f. ευσω. Th. βȣλη, *confilium*.

επιγελαω, ω, f. ασω, *arrideo*, *illudo*, *infulto*. Th. γελαω, *rideo*.

επιγινομαι, ῃ, εται, *differo*, *protraho*, f. επιγενησομαι. a. 2. m. επεγενομην. p. m. επιγεγονα. ex επι, et γινομαι, *nafcor*.

ἐπιδεικνυμι, vel επιδεικνυω, *oftendo*, *demonftro*, f. επιδειξω, p. επιδεδειχα· ex επι, et δεικνυμι, *monftro*.

επιδιδωμι, *infuper do*, f. επιδωσω, p. επιδεδωκα. a. 2. επεδων. a. 1. επεδωκα, a. 1. paff. επεδοθην.

Th. διδωμι, *do*.
επιδραττομαι, *prehendo, arripio*, f. ξω. Th. δραττω, id.
επιδρομη, ης, ἡ, *incurſus, irruptio*.
επιεικως, adv. *æquè, moderatè* : ex επι, et εικω, *cedo, ſimilis ſum*.
επιζητεω, *requiro, efflagito*, f. ησω, p. επεζητηκα. a. 1. επεζητησα· ex επι, et ζητεω, *quæro*.
επιθυμεω, *concupiſco, cupio, deſidero*, f. ησω. p. επιτεθυμηκα. ex επι, et θυμος, *animus*.
επιθυμια, ας, ἡ, *concupiſcentia, cupiditas*.
επιθυμιαω, ω, *ſuffio, adoromenta adoleo*. Th. θυω, *ſacrifico*.
επικαθιζω, *colloco*. f. ισω. p. επικεκαθικα· ex επι, et καθιζω, *ſedere facio*. Th. ἱζω, idem.
επικαλεομαι, ουμαι, *ad me voco, invoco, appello*, f. εσομαι. p. επικεκλημαι· ex επι, et καλεω, *voco*.
επικατοικεω, ω, f. ησω. *inhabito, incolo*. Th. οικος, *domus*.
επικινδυνος, ȣ, ὁ και ἡ, *periculoſus*. Th. κινδυνος, *periculum*.
επικλυζω, *proluo, inundo* : quod ex επι, et κλυζω, f. σω, *abluo* : p. κεκλυκα.
επικλωθω, *neo, fatalia ſtamina duco* : ex επι, et κλωθω, *neo* : f. κλωσω.
επικυπτω, *pronus*, vel *propendens incumbo*, f. ψω. Th. κυπτω, idem.
επιλαμβανω, *inſuper accipio, corripio, occupo, retineo* : ex επι, et λαμβανω, *capio* : perf. λεληφα. Att. ειληφα.
επιλανθανομαι, f. επιλησομαι, perf. paſſ. επιλελησμαι. *obliviſcor*. ex επι et λανθανω.
επιλεγω, *eligo*, f. 1. m. επιλεξομαι. a. 1. m. επελεξαμην, ω, ατο, *allegi* : ex επι, et λεγω, *dico, deligo*.
επιλειπω, f. ψω, p. επιλελειφα. *deficio*. Th. λειπω, *linquo*.
επιμελεια, ας, ἡ, *cura, diligentia, ſtudium* : ab επιμελης, εος, ὁ, ἡ, *diligens*. Th. μελει, *curæ eſt*.
επιμελεομαι, ουμαι, *curam gero* : cum genit. f. ησομαι. p. επιμεμελημαι. Th. μελει, *curæ eſt*.
επιμελομαι, idem cum επιμελεομαι, *curo*.
επιμελως, adv. *diligenter, ſolicite* : ab επιμελης, *diligens*. Th. μελει, *curæ eſt*.
επιμενω, *permaneo, perſevero*, f. επιμενω, p. επιμεμενηκα. Th. μενω, *maneo*.
επιμηχαναομαι, ωμαι, *molior in aliquem*, f. ησομαι. perf. paſſ. επιμεμηχανημαι. Th. μηχανη, *machina*.
επινηχομαι, *innato, in ſuperficie aquæ noto* : à νηχομαι, *nato* quod à νεω, idem.
επινοεω, f. ησω, *comminiſcor, cogito, animadverto* : ab επι, et νοεω, *cogito*. Th. νοος, νȣς, ὁ, *mens*.
επιορκεω, f. ησω, p. επιωρκηκα, *pejero*. ex επι, *contra*, et ὁρκος, *juſjurandum*.
επιουσα, *ſequens*, et in dat. ſing. επιȣσῃ, a. 2. part. f. g. ab επειμι. Th. ειμι, *eo*.
επιπαγχυ, *prorſus*, adv. ex επι, et παγχυ, pro πανυ, *valdè*.
επιπεμπω, *immitto, mitto inſuper*. f. ψω. Th. πεμπω, *mitto*.
επιπιπτω, *irruo*, cum dat. f. επιπτωσω. p. επιπεπτωκα. a. 2. part. επιπεσων, οντος. Th, πιπτω, *cado*.
επιπλασσω, vel ττω, *illino*. Th. πλασσω, quod vide.
επιποθεω, *expeto, deſidero*, f. ησω, p. επιπεποθηκα. ex επι et ποθεω. Th. ποθος, *deſiderium*.
επισημος, ȣ, ὁ, ἡ, *inſignis, illuſtris*. Th. σημα, *nota*.
επισης, adv. *æque, æqualiter* : ex

επι, et ισος, *aequalis, par.*
επισκεπτομαι, *inviso, visito,* f. ψομαι. p. pass. επεσκεμμαι. ex επι, et σκεπτομαι, *circumspicio, viso.*
επισκηπτω, *cum impetu defero, urgeo, mando.* Th. σκηπτω, *cum impetu cado.*
επισκοπεω, ω, f. ησω, p. επεσκοπηκα. *viso, visito, prospicio.* ex επι, et σκοπεω.
επισκωπτω, *irrideo dicteriis.* Th. σκωπτω, *dicteriis utor,* f. ψω.
επισπαω, ω, *attraho, haurio.* Th. σπαω, *traho.*
επισταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio,* et in 1. plur. επισταμεθα. praes. part. επισταμενος, η, ον, *sciens :* imperf. επισταμην, σο, ατο, f. επιστησομαι· ex επι, et ισημι, *scio,* facta Epenthes. lit. τ.
επιστελλω, *mitto,* f. επιστελω. p. επεσταλκα. a. 1. επεστειλα. p. m. επεστολα· ex επι, et στελλω, *mitto.*
επιστημη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars,* ab επισταμαι. *scio.*
επιστημων, ονος, ὁ, ἡ. *scientia praeditus :* Angl. *skilful ;* ab επισταμαι, *scio.* Th. ισημι, idem.
επιστολη, ης, ἡ, *epistola,* perf. m. verbi επιστελλω.
επιταρασσω, *interturbo, interpello.* Th. ταρασσω, σσω, *turbo,* f. ξω.
επιτασσω, vel ττω, *colloco, impero.* f. ξω. p. τεταχα. ex επι et τασσω.
επιταφιον, ου, το, *epitaphium.*
επιταφιος, ου, ὁ, ἡ, *funebris :* ex επι, et θαπτω, *sepelio.*
επιτελλομαι, η, εται, *exorior.* Th. τελλω, inus.
επιτηδειος, ου, *idoneus, commodus, opportunus.* Th. επιτηδης, idem.
επιτιθημι, *impono,* f. επιθησω. p. επιτεθακα. Th. τιθημι, *pono.*
επιτιμιον, ου, το, *mulcta, poena.* ex επι et τιμη.
επιτολη, ης, ἡ, *ortus siderum :* ab επιτελλομαι, quod vide.
επιτομος, ου, ὁ και ἡ, *in compendium redactus, compendiarius :* ex επι, et τεμνω, *seco.*
επιτρεπω, *permitto, committo,* f. ψω. p. επιτετρεφα. Th. τρεπω, *verto.*
επιτριπτος, ου, ὁ κ ἡ, *contritus perditus :* Angl. *hackneyed, impudent, abandoned :* ex επι, et τριβω, *tero.*
επιχειρεω, -ω, *aggredior,* f. ησω. p. επικεχειρηκα· ex επι, et χειρ, *manus.*
επιχωριος, ου, ὁ και ἡ, *indigena, patrius.* ab επι et χωρος, *locus*
ἑπομαι, *sequor,* f. ἑψομαι. imperf. vel a. 2. m. ἑιπομην. Th. ἑπω, *sequor.*
ἑπομενως, adv. *consequenter, exinde.*
επομνυμι, *juro,* f. επομοσω. p. επωμοκα. a. 1. επωμοσα. ex επι, et ομνυμι, seu ὀμνυω, *juro,* f. ομοσω.
ἐπτην, ης, η, *volavi,* in 3. pl. επτησαν. a. 2. verbi πτημι, seu ἱπτημι.
Επω, *dico ;* inus, in praes. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat :) a. 1. ειπα, ας, ε. a. 2. ειπον, ες, ε.
ερασμιος, ου, *amabilis :* ab ερω, *amo.*
εραστης, ου, ὁ, *amator.* ab εραω.
ερατος, ου, *amabilis.* Th. εραω, *amo.*
Εραω, *amo, appeto,* f. ασω. p. κα.
εργαζομαι, *operor, laboro.* imperf. ειργαζομην, ου, ετο. f. εργασομαι. a. 1. m. ειργασαμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε.) perf. pass. ειργασμαι. Th. εργον, *opus.*
εργαλειον ου, το, *instrumentum :* Angl. *a tool :* ab εργον, *opus.*
εργαστηριον, ου, το, *officina, forni.*

Th. εργον, *opus.*
εργαστικος, ȣ, ὁ και ἡ, *operarius.* Th. εργον, *opus.*
Εργον, ȣ, το, *opus*, hinc εργαζομαι, *operor.*
Ερειδω, *figo, fulcio, innitor*, f. ερεισω, ηρεικα.
Ερευναω, ω, *indago, investigo*, f. ησω, p. ηρευνηκα.
ερεω, *dico, interrogo, nuntio.* f. ερω, *dicam*, &c. à verbo ειρω. imperf. ειρεον, (ι post ε pro augmento recipiens.) præs. m. ερεομαι, *interrogo*: f. 1. ερησομαι· à ρεω, *dico.*
ερημαιος, αια, ον, Poët. idem ac ερημος, *desertus.*
Ερημος, ȣ, ὁ και ἡ, et η, ον, *desertus, solitarius, destitutus*: ερημος, ου, ἡ, sc. χωρα, *desertum, solitudo.*
εριζω, f. ισω. p. ικα, *contendo, certo.* Th. ερις, ιδος, ἡ, *lis.*
εριον, ȣ, το, *lana*: ab ειρος, εος, το, idem, q. ab ειρω, *necto.*
Εριφος, ȣ, ὁ, *hœdus.*
Ἑρμηνευς, εως, ὁ, *interpres*, ab. Ἑρμης.
Ἑρμης, ȣ, ὁ, *Mercurius*, et ἑρμεας, et -ειας, idem.
Ἑρμολαος, ȣ, ὁ, *Hermolaus*, nom. propr.
ερομαι, *interrogo.* Th. ειρω, *loquor.* Vide etiam ερεω.
Ερχομαι, *venio, eo*, f. ελευσομαι· a. 2. ηλυθον, et per Sync. ηλθον. a. 2. part ελθων, ουσα, ον. perf. m. ηλυθα. Att. εληλυθα.
ερως, ωτος, ὁ, *amor, Cupido.* Th. εραω, *amo.*
Ερωταω, *interrogo, oro*, f. ησω. p. ηρωτηκα.
Ερωτιδης, εος, ȣς, *Amatorculus, pipio.* Th. ερως, *amor.*
ερωτικος, ου, *amatorius*: ab εραω, *amo.*
ες, Poët. et Att. pro εις, *in.*
εσδομενος, *sedens*, Dor. pro ἑζομενος, præs. part. ab ἑζομαι.
εσθιω, ισω, p. κα, *edo, comedo.*
Εσθλος, η, ον, *bonus, a, um.*
εσοπτομαι, *inspicio.* Th. οπτομαι, *video.*
εσοπτρον, ȣ, το, *speculum*: à præced.
εσοπτριζομαι, *in speculum inspicio*, f. ισομαι· ab εσοπτρον, *speculum*, et οπτομαι, *video.*
εσοραω, *aspicio.* Th. ὁραω, *video.*
ἑσπερα, ας, ἡ, *vespera.* Th. ἑσπερος, *vesper.*
Ἑσπεριδες, *Hesperides*, filiæ Hesperi.
Ἑσπερος, ȣ, ὁ, *Vesper*, item Hesperus, nom. propr.
ἐσσεαι, *eris*, Ion. et Poët. pro εσῃ, 2. sing. f. verbi ειμι, *sum.*
εστεφανωμενος, η, ον. p. part. pass. *coronatus*, a στεφανοω, *corono.*
ἑστηκως, οτος, part. perf. ab ἱστημι.
Ἑστια, ας, ἡ, *focus, lar, domus*: item *Vesta.*
ἑστιαω, *convivio excipio*, f. ασω. p. ειστιακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστια, *lar.*
εστως, *stans*, perf. part. *act.* per Sync. pro ἑστακως, ab ἱστημι.
Εσχαρα, ας, ἡ, *focus, arca.*
Εσχατος, η, ον, *extremus, ultimus.*
ἐσω, *intra* adv.
ἑταιρα, ας, ἡ, *amica, meretrix.*
ἑταιρεια, ας, ἡ, *societas.* Th. ἑταιρος, *sodalis.*
Ἑταιρος, ȣ, ὁ, *sodalis.*
ἑτερος, α, ον, *alter, alius*: ab ἑις, *unus.*
ετησιος, ȣ, ὁ, ἡ, *annuus, anniversarius*: ab ετος, *annus.*
Ετι, *adhuc, insuper, amplius.*
Ἑτοιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *promptus, paratus.*
Ετος, εος, το, *annus.*
ευ, *bene, feliciter.* adv. Th. ευς, *bonus.*
ευαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro.

ἑαδε, Pleonasm. Æol. τιν, υ, et mutato simul spiritu, ἑαδε vero per resolutionem. Ion. pro ἡδε, a. 2. verbi ἁνδανω, vel ἁδεω, placeo. Alii volunt esse perf. m. verbi ἁδω, placeo, p. m. ἡδα, et solutione ἑαδα, part. med. ἑαδως. Schr.

ευαλωτος, ε, ὁ, ἡ, captu facilis: ab ευ, et ἁλισκω, capio.

ευανθης, εος, ὁ και ἡ pulchre floridus, venustus. ex ευ, et ανθος, flos.

ευγε, Lat. euge: laudantis et exultantis adverb.

ευγενεια, ας, ἡ, nobilitas.

ευγνωμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, candidus: ex ευ, et γνωμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor. Th. γινωσκω, cognosco.

ευδαιμονεω, ω, f. ησω, felix sum, beate vivo.

ευδαιμονια, ας, ἡ, felicitas: ex ευ et δαιμων, dæmon.

ευδαιμονικος, η, ον, beatus, ad felicitatem idoneus.

ευδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, felix, fortunatus. ex ευ, et Δαιμων, Deus, fortuna.

ευδομες, Dor. pro ευδομεν. ab ευδω, dormio.

ευδοξεω, ω, f. ησω. clarus sum et illustris. ab ευδοξος.

Εὑδω, dormio, f. εὑδησω. p. κα.

ευειδης, εος, ὁ και ἡ, speciosus, formosus. ex ευ, et ειδος, species.

ευεκτεω, ω, f. ησω, sum bonâ corporis habitudine.

ευεργετεω, f. ησω, benefacio. Th. εργον.

ευεργετης, ε, ὁ, beneficus: Angl. a benefactor: ab ευ, et εργον, opus.

ευηθεια, ας, ἡ, innocentia, stultitia: et ευηθης, εος, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, simplex; item stultus: ex ευ, et ηθος, εος, το, indoles.

ευθαλης, εος, ὁ, ἡ, benè florens, floridus. Th. θαλλω, vireo.

ευθετεω, ω, aptus sum, concinnè dispono: ex ευ, et τιθημι, pono.

ευθεως, adv. statim. Th. ευθυς, rectus.

ευθυ, statim.

Ευθυς, εια, υ, εος, rectus, a, um.

ευθυς, etiam adv. statim.

ευκαρπος, ε, ὁ και ἡ, fructuosus, fœcundus: ex ευ, benè, et καρπος, fructus.

ευκαταφρονητος, ε, ὁ, ἡ, despiciendus: ex ευ, et καταφρονεω, quod vide.

ευκλεϊζω, celebro, f. ισω. Th. κλειζω.

ευκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus: ex ευ, benè, et κνημη, tibia. hinc κνημις, ιδος, ἡ, ocrea.

ευλογως, adv. rectè, opportunè, aptè.

ευμεγεθης, εος, ὁ, ἡ, ingens, procerus. Th. μεγας.

ευμηκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus: ex ευ, et μηκος, εος, το, longitudo.

ευμορφος, ε, ὁ, ἡ, formosus, speciosus: ab ευ, et μορφη, forma.

Ευνη, ης, ἡ, cubile.

Ευξεινος, ε, ὁ, pontus Euxinus.

ευπλοκαμος, ε, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens: ex ευ, benè, et πλοκαμος, cincinni: quod à πλοκη, implicatio. Th. πλεκω, plecto. f. ξω. p. m. πεπλοκα.

ευπορευτος, ε, ὁ και ἡ, facile pervius, a πορευω.

ευπορος, ε, ὁ, expeditus, opulentus: ex ευ, benè, et πορος, transitus. Th. πειρω, transadigo.

ευπτερος, ε, ὁ, ἡ, benè alatus: ex ευ, benè, et πτερον, ala.

Εὑρισκω, invenio, deprehendo. f. εὑρησω. p. εὑρηκα. a. 2. εὑρον. f. 1. pass. εὑρεθησομαι.

Ευρυδικη, ης, ἡ, Eurydice, nom. propr.

Ευρωπη, ης, ἡ, Europa, nom. mulieris.

ευσεβεια, ας, ἡ, *pietas*: ab ευσεβης, *pius*. Th. σεβω, *colo*.
ευτακτος, ȣ, ὁ, ἡ, *ordinem servans*.
ευτακτως, *ordinatè*.
ευταξια, ας, ἡ, *ordo*. Ex τασσω.
ευτελεια, ας, ἡ, *parvus sumptus, frugalitas*. Th. τελος, *vectigal*.
ευτελης, εος, ὁ, ἡ, *frugalis*: ab ευ, et τελος, *sumptus, finis*.
ευτρεπης, εος, ὁ, ἡ, *paratus, æquus*: ex ευ, et τρεπω, *verto*.
ευφημεω, ω, *celebro, laudo, dico bona verba, gratulor*, f. ησω. ex ευ et φημη, *fama*, quod à φημι, *dico*.
ευφραινω, *exhilaro, oblecto*, f. ευφρανω. p. ευφραγκα· ex ευ, et φρην, *mens*.
ευφροσυνη, ης, ἡ, *lætitia, hilaritas*. ab ευφρων.
ευφυως, adv. *ingeniosè, scitè*: ab ευφυης, *ingeniosus*, &c.
Ευχομαι, *præcor, glorior*, f. ευξομαι, p. ευγμαι.
ευχος, εος, το, *gloria, honor, decus*.
ευχρηστος, ȣ, ὁ, ἡ, *utilis, valde utilis*: ex ευ, et χραω, *commodo, utendum do*.
ευωχεω, f. ησω, *convivio, accipio*.
Ευωχια, ας, ἡ, *convivium, epulum*.
εφεπομαι, -εψομαι. *subsequor*. Th. ἑπομαι, *sequor*.
εφικνεομαι, -ουμαι, *pervenio*, f. εφιξομαι. p. εφιγμαι. Th. ἱκω, *venio*.
εφιππος, ȣ, ὁ, *equo insidens, eques*. Th. ἱππος, *equus*.
εφιπταμαι, *advolo, involo*. Th. ἱπταμαι.
εφιστημι, *insto, supervenio, præficio*. f. επιστησω. p. εφεστηκα. perf. part. εφεστηκως, οτος, et per Crasin εφεστως, a. 2. ind. act. επεστην, ης, η, *superveni*: ex επι, et ἱστημι, *sto*.
εφοδιον, ȣ, το, *viaticum, quicquid est inter sarcinas iter facientis*.
εχεμυθεω, ω, f. ησω, *linguam contineo*: ex εχω, *habeo*, et μυθος, *verbum*.
εχθες, idem quod χθες. *heri*.
εχθρος, α, ον. *inimicus, a, um*: ab εχθος, εος, το, *odium*.
εχιοδηκτος, ȣ, ὁ, και ἡ, *morsus à vipera*. ex εχις, et δακνω, *mordeo*.
Εχις, ιος, vel εως, ὁ, *anguis, vipera*, mas.
Εχω, *habeo*, f. ἑξω, et σχησω, ab inus. σχεω. p. εσχηκα. f. 1. pass. σχεθησομαι. p. pass. εσχημαι. Vide Gram.
ἑωθεν, adv. *manè, diluculo*: ab εως, *aurora*.
ἐων, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ων, præs. part. verbi ειμι, *sum*.
ἑωρα, *videbat*, 3. sing. imperf. Att. pro ὡρα, verbi ὁραω, *video*: sic ἑωρακα, pro ὡρακα, perf. Att. part. ἑωρακως.
ἑως, *donec, dum, usque*.

Z.

Ζαω, *vivo, vigeo, reviviso. lætus sum*, imperf. εζαον, præs. part. ζαων, ζων. inf. ζαειν, contr. ζῃν f. ζησομαι, ῃ, εται. a. 1. εζησα, ας, ε.
ζευγμα, ατος, το, *junctura, pons, conjunctio*: à ζευγνυω, *jungo*.
Ζευς, *Jupiter*, gen. Διος; dat. Διϊ: acc. Δια; voc. Ζευ.
Ζεω, *ferveo, bullio, scateo*, f. ζεσω, p. εζεκα.
ζηλοτυπεω, f. ησω. *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*, et
ζηλοτυπια, ας, ἡ, *zelotypia*.
ζηλοτυπος, ȣ, *zelotypus, invidia percussus*. q. ζηλῳ τυπεις· ex ζηλος, et τυπτω, *percutio*.
ζηλοω, *æmulor, invideo*, f. ωσω. p. εζηλωκα. Th. ζηλος.
ζημιοω, *damnum affero, mulcto* ,f. ωσω. p. εζημιωκα, a. 1. pass. εζη-

μιωθην. à ζημια, *damnum*.

Ζῃν, pro ζαν, præf. inf. verbi ζαω, *vivo*.

Ζηνοφαντης, ȣ, ὁ, *Zenophantes*, nom. propr.

Ζητεω, ω. *quæro, ſtudeo, requiro*, imperf. εζητουν. f. ησω, p. εζητηκα.

ζωγραφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè qui ζωα γραφει, *animalia pingit*.

ζωογονεω, *vivifico, vivum conſervo*, f. ησω p. εζωογονηκα. à

ζωογονος, ȣ, ὁ, ἡ, *vitalis*: à ζωη, *vita*, et γονος, *generatio*, quod à γινομαι, *naſcor*.

ζωον, ου, το, *animal*. Th. ζαω, *vivo*.

ζωος, η, ον, *vivus, a, um*. Th. ζαω, *vivo*.

Ζωρος, α, ον, *merus, efficax*: ut ζωρος οινος. frequentius in compar. ζωροτερος, *meracior*.

ζωω, Poet. pro ζαω, *vivo*.

Η.

Η, particul. quæ ſæpe conſtruitur cum πριν· πριν η, *priuſquam*. η ſignif. etiam *vel*.

Ἡϐη, ης, ἡ, *Pubes*: *pubertatis dea, juventus*.

ἡγεμονια, ας, ἡ, *imperium*. Th. ηγεομαι, *duco*.

ἡγεμων, ονος, ὁ, ἡ, *dux*. ab

Ἡγεομαι ουμαι, *duco, dux ſum, exiſtimo*. f. ησομαι. p. ημαι.

Ηδε, Poët. *et*.

ηδειν, εις, ει, *noveram*, Att. et per Sync. pro ειδηκειν, pluſq. perf. act. verbi ειδεω, *ſcio*: f. ησω, p. m. οιδα.

ἡδεως, *libenter*, adverb. ab ἡδυς, *ſuavis*: comp. ἡδιον. ſuperl. ἡδιστα. *libentiſſime*.

Ηδη, adv. *jam, mox, protinus*.

ἡδονη, ης, ἡ, *voluptas*.

ἡδονικος, η, ον, *voluptuarius*. Ab ἡδυς.

ἡδυπαθεια, ας, ἡ, *voluptas*: ex ἡδυς et παθος.

Ἡδυς, εος, ὁ, et in f. g. ἡδεια, et in n. g. ηδυ, *ſuavis, jucundus, lætus*: q. ab ἡδω, *delecto*: compar. ἡδιων. ſuperl. ἡδιστος, et ἡδυτερος, ἡδυτατος.

ἡδω, f. ἡσω, a. 1. ἡσα, *delecto*. Th. ηδυς, *ſuavis*.

ηερι, dat. ſing. Poët. pro αερι· ab αηρ, αερος, ὁ *aër*.

Ηθος, εος, το, *domicilium, indoles, mores*.

Ἡκω, *venio, pertineo*, imperf. ἡκον, ες, ε, f. ἡξω. p. m. ἡκα.

Ηλιθιος, ὁ, ἡ, *ſtultus, vecors*.

Ἡλικια, ας, ἡ, *ſtatura, ætas, adoleſcentia*.

Ἡλιος, ȣ, ὁ. *ſol*.

Ἡλος, ȣ, ὁ, *clavus*.

ημεν, præſ. inf. Dor. pro ειναι.

Ἡμερα, ας, ἡ, et Ion. ἡμερη, *dies, lux*.

ἡμεροδρομεω, *ſum curſor, totum diem curro*: ex ἡμερα, *dies*, et δρομος, *curſor*: quod à τρεχω, *curro*.

ἡμετερος, ρα, ον, *noſter*: ab ἡμεις, *nos*. Th. εγω.

ἡμιλεπτος, ȣ, ὁ, ἡ *ſemiexcluſus*: Angl. *half hatched*; ex ἡμισος, *dimidius*, et λεπω, *decortico*.

ἡμιονος, ȣ, ὁ, ἡ, *mulus, a*: ab ἡμισυς. *dimidius*, et ονος, *aſinus*.

Ἡμισυς, ἡμισεια, ἡμισυ, *dimidius, a, um*.

ἡμιτελης, εος, ὁ, ἡ, -τελες, το, *imperfectus, ſemiperfectus*: ab ἡμισυς, *dimidius*, et τελος, *finis*.

ἡμιτομος, ȣ, ὁ, ἡ, *dimidiatus*; ex ἡμισυς, et τεμνω, *ſeco*: p. m. τετομα.

ἡμιφλεκτος, ȣ, ὁ και ἡ, *ſemiuſtus*: ex ἡμισυς, *dimidius*, et φλεγω, *uro*.

ημφιεσμενος, *indutus*, perf. part. pass. ab αμφιεννυμι, f. αμφιεσω, perf. pass. ημφιεσμαι. Th. ἐννυμι, *seu* ἑω, *induo*.
Ην *si*, cum subjunct. ην μη, *nisi*.
Ἡνικα, *quum, quando*.
Ἡπαρ, ατος, το, *hepar, jecur*.
ηπατημενος, *deceptus*, perf. part. pass. ex Απαταω, ω, f. ησω, p. ηπατηκα, *decipio, fallo*.
ηπεροπευτης, ου, ὁ, *deceptor*: Dor. ηπεροπευτας. ab ηπεροπευω, *decipio*.
ηπου, *aut, profecto*: ab η, *aut*, et πού, *alicubi*, quod ab ὁς, *qui*: sed
ηπου, *utrum? an? certè*: ab η, idem. Th. η, *vel*.
Ἡρα, ας. et Ion. ἡρη, ης, ἡ, *Juno*.
Ἡρακλεης, -εεος, εους, et contractè Ἡρακλης, -εος, ους, *Hercules*.
ηρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi αρεσκω. f. αρέσω, *placo, et placeo*.
Ἡρως, ωος, ὁ, *heros*.
ησεν, 3. sing. a. 1. ab ᾳδω, *cano*.
ησθα, *eras*, Æol. pro ης, 2. sing. imperf. verbi ειμι, *sum*.
Ἡσιοδος, ε, ὁ, *Hesiodus*, nomen propr. poëtæ.
ἡσσαομαι, vel ἡτταομαι, ωμαι, f. ησομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frango*. Th. ἡσσων, *minor*.
Ἡσσων, et ἡττων, ονος, ὁ, ἡ, *minor, inferior*.
Ἡσυχος, ε, ὁ, *quietus*.
ἡσυχως, adv. *quietè*: ab ἡσυχος.
ητεε, et ητεεν, sequente vocali, et contractè ητει, 3. sing. imperf. verbi αιτεω, *peto*: f. ησω. p. ητηκα.
ητοι, *sive, seu, vel, certè*. Th. η, *aut*.
ἡτταομαι, ωμαι, vel ἡσσαομαι, *superor, inferior evado*. perf. pass. ἡττημαι. Th. ἡσσων, *minor*.
Ἡφαιστιων, ωνος, *Hephæstion*, nom. propr.
Ἡφαιστος, ε, ὁ, *Vulcanus, ignis*.
ηχεω, ω, f. ησω, *sono*. Th. ηχος, *sonus*.
ηχω, οος, ους, ἡ, *echo, sonus reciprocus, vox repercussa*. Th. ηχος, *sonus*.
Ηως, οος, ους, ἡ, *aurora, diluculum, dies*.

Θ.

Θαλαμος, ου, ὁ, *thalamus, cubiculum*.
Θαλασσα, seu θαλαττα, ης, ἡ, *mare*.
Θαλπω, f. ψω, *foveo, calefacio*.
Θαμβρακας, ε, ὁ, *Thambracas*, nom. propr.
θανατος, ου, ὁ, *mors*: à θνησκω, *morior*.
θανωμες, Dor. pro θανωμεν, 1. pl. aor. 2. subj. verbi θνησκω.
Θαπτω, *sepelio*, f. ψω. p. τεταφα. p. m. τεθηπα.
θαῤῥεω, -ω, *confido, bono animo sum*, f. ησω. p. τεθαῤῥηκα· à θαῤῥος, idem quod θαρσος, *fiducia*.
θαῤῥυνω, *fiduciam addo*. Th. θαρσος, *fiducia*.
Θαρσος, εος, το, *fiducia, audacia*.
θαρσυνω, *fiduciam affero*. f. υνω. Th. θαρσος, *fiducia*.
θασω, Dor. pro θησω, fut. 1. verbi τιθημι.
θασσον, *celerius, citius*, compar. pro ταχιον· ex ταχυς, *celer*.
θασσων, *celerior*. comparativus ex ταχυς, *celer*, ταχιων, θασσων, vel θαττων.
θαττων, *celerior*. vide θασσων.
Θαυμαζω, *miror, admiror, colo, observo*, f. ασω, p. τεθαυμακα.

θαυμαστος, η, ον, *admirabilis.*
θεα, ας, ἡ, *dea :* sed
θεα, ας, ἡ, *spectaculum.* Th. θεαομαι, *specto.*
Θεαομαι, *specto conspicor, contemplor,* f. 1. -ασομαι. perf. pass. τεθεαμαι.
Θηβαιος, αια, αιον, *Thebanus.*
θεηϊος, ȣ, ὁ, Poet. pro θεειος, quod pro θειος, *divinus.* Th. Θεος, *Deus.*
θειον, ȣ, το, *divinitas, numen :* à Θεος, *Deus.*
θειος, εια, ειον, *divinus, a, um.* Th. Θεος, *Deus.*
Θελγω, *mulceo, delinio, decipio,* f. ξω.
θελω, seu εθελω, *volo, opto ;* item *possum ;* f. θελησω. p. τεθεληκα. conjug. scil. à θελεω.
θεμα, ατος, το, *id quod ponitur, depositum.*
θεμις, ιστος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, fas, dea juris.*
Θεος ου, ὁ, *Deus,* et aliquando etiam f. g. pro *dea.*
θεραπεια, ας, ἡ, *obsequium :* à θεραπευω, quod vide.
θεραπευω, *servio.* Angl. *to court, to cajole ;* f. ευσω. p. τεθεραπευκα. Th. θεραπων, *minister, servus.*
Θεραπων, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus.*
θερμαινω, *calefacio* f. ανω. p. τεθερμαγκα. Th. θερω, id.
θερμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. θερω, *calefacio.*
θερμος, ȣ. ὁ, *lupinus, leguminis genus ;* sed
θερμος, ου, ὁ, ἡ, *calidus.*
Θερος, εος, το, *messis, æstas.*
Θεσσαλια, vide Θετταλια.
Θετις, ιδος, ἡ, *Thetis,* nom propr. Deæ.
Θετταλια, ας, ἡ, *Thessalia,* nomen regionis ; hinc θετταλοι, οἱ, *Thessali.*
Θεω, f. θευσομαι, *curro, cursu contendo.*
θεωρεω, *specto,* f. ησω. p. τεθεωρηκα. Th. θεωρος, *spectator.*
Θηγω, *acuo,* f. ξω, p. τεθηχα.
Θηλυς, εος, ὁ, ἡ, et θηλεια, et το θηλυ. *fœmineus, a, um.*
θηρ, ρος, ὁ, *fera.*
θηρα, ας, ἡ, *venatio, præda.* Th. θηρ, *fera.*
θηρευτικος, ου, *venaticus :* á
θηρευω, *feras venor, capto,* f. ευσω. p. τεθηρευκα. à θηρ, *fera.*
θηριον, ȣ, το, *fera, bestia.* Th. θηρ, id.
Θησαυρος, ȣ, ὁ, *thesaurus.*
θιγω, *tango, attingo,* f. ξω. p. τεθιχα.
θνασκω, Dor. pro θνησκω, *morior.*
Θνησκω, *morior,* f. θνηξομαι. f. 2. m. θανουμαι. p. τεθνηκα. a. 2. εθανον.
θνητος, ου, ὁ, *mortalis.* Th. θνησκω, *morior.*
θοινη, ης, ἡ, *epulum, convivium ;* item *cibus.*
θολερος, ȣ, *turbidus :* à θολος, *sordes.*
θορυβεω, *tumultuor :* f. ησω. p. τεθορυβηκα. Th. θορυβος, *tumultus.*
θορυβος, ȣ, ὁ, *tumultus, turba.*
θουρος, ȣ, ὁ, *impetuosus :* in f. g. θȣρις. Th. θορω, *salio.*
Θρακη, ης, ἡ, *Thracia.*
Θραξ, ακος, ὁ, *Thrax.*
θρασυς, εια, υ, *audax.* Th. θαρσος, *fiducia.*
θρεμμα, ατος, το, *pecus, omne quod alitur :* à τρεφω, *alo.*
Θρηϊκιος, ȣ, ὁ, *Thracius :* à θρηξ, ηκος, Ion. pro θραξ.
θρηνεω, *lamentor, lugeo,* f. ησω. p. τεθρηνηκα· à θρηνος, *luctus.*
Θριξ, τριχος, ἡ, *capillus, seta, villus :* dat. pl. θριξι.
θρονος, ȣ, ὁ, *thronus. solium.*

Θυγατηρ, *filia, nata*, gen, ερος, ρος. acc. θυγατερα, ατρα. voc. ω θυγατερ. dat. pl. θυγατρασι.
θυγατριον, ȣ, το, *filiola*: à θυγατηρ.
θυμιαμα, ατος, το, *suffitus*; à
Θυμιαω, *suffio, odores incendo.*
Θυμος, ȣ, ὁ, *animus, mens. ira.*
θυμοω, ω, *ad iram provoco, concito. incito*, f. ωσω. p. τεθυμωκα. Th. θυμος, *ira animus.*
Θυρα, ας, ἡ, *janua, ostium.*
θυριον, ου, το, *ostiolum*, item *fenestra.*
θυρωρος, ȣ, ὁ, ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρουρος· ex θυρα, et ουρος, *custos.*
θυσια, ιας, ἡ, *victima*: à θυω.
Θυω, *macto, sacrifico*, item *impetu feror. furo*, f. θυσω. p. τεθυκα.
θωκος, idem quod θακος, ȣ, ὁ, *sedile.*
θωπευω, *adulor*, f. ευσω. p. τεθωπευκα· à θωψ, *assentator*, quod à θωπτω, *assentor.*
Θωραξ, ακος, ὁ, *thorax, pectus, vestis qua tegitur pectus, lorica.*
θωρηκοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *thoracem ferens*: ex θωρηξ, et φερω, *fero.*
θωρηξ, Ion. pro θωραξ, *pectus*, quod vide.

I.

Ἰαομαι, ωμαι, f. ασομαι, *medeor, sano, curo*, p. ιαμαι.
Ἰασων, ονος, ὁ, *Jason*, nomen viri.
ιατρος, ου, ὁ, *medicus*. Th. ιαομαι, *sano.*
Ἰδαθυρσος, ȣ, ὁ, *Idathyrsus*, nom. propr.
ιδεα, ας, ἡ, *visus, species, idea*: ab ειδω, *video.*
Ἰδιος, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus.*
ιδων, ουσα, *conspicatus*, a. 2. part. act. verbi ειδω, *video.*
ἱερευς, εος, ὁ, *sacerdos*: ab ἱερος, *sacer.*
Ἱεροκλεης, εεος, εους, vel Ἱεροκλης, εος, ους, *Hierocles*, nom propr.
ἱερον, ȣ. το, *sacra ædes, templum.*
Ἱερος, α, ον, *sacer, a, um, præstans, magnus.*
Ἱεροσολυμα, ων, τα, *Hierosolyma.*
ἱεροσυλεω, ω, *sacrilegium committo*, f. ησω, p. ἱεροσυληκα. ex ἱερον, et συλαω, *spolio.*
Ιθακη, ης, ἡ, *Ithaca*, nomen regionis, Ulyssis patriæ.
Ιθακησιος, ȣ, ὁ και ἡ, *Ithacus.*
Ἱκανος, η, ον, *idoneus, sufficiens, congruus.*
ἱκανω, *convenio, adeo, assequor*. Th. ἱκω, *venio.*
ἱκανως, adv. *sufficientèr, abundè.*
ἱκετευω, *supplico*. f. ευσω. Th. ἱκετης, *supplex.*
ἱλαρος, α, ον, *hilaris, lætus.*
Ἰλιον, ȣ, το, *Ilium, Troja*: ab Ιλος qui filius Trois regis.
Ἱνα, *ut*, conjunct.
Ιναχος, ȣ, ὁ, *Inachus*, nom. propr.
Ινδος, ȣ, ὁ, *Indus.*
ιξευτης, ου, ὁ, *qui visco aves captat, auceps*. Th. ιξος, *viscum.*
Ιξιων, ονος, ὁ, *Ixion*, nomen proprium.
Ιουδαιος, ȣ, ὁ, *Judæus*: item *Judaicus, a, um.*
ιουλος, ου, ὁ, *lanugo*. Th. ουλος, *mollis.*
ἱππαρχος, ȣ, ὁ, *equitum præfectus, magister equitum*; ex ἱππος, et αρχη, *principatus.*
ἱππευς, εως, ὁ, *eques*. Th. ἱππος, *equus.*
ἱππικον, ου, το, *equitatus*: ab
ἱππικος, ου, *equestris*. Th. ἱππος, *equus.*
ἱπποκομος, ȣ, ὁ και ἡ, *equiso*: Angl. *a groom*: ex ἱππος, *equus*, et

κομεω, curo.

Ιππος, ε, ὁ, equus, in f. g. equa, et equitatus.

ἱπποτροφεω, f. ησω, equos alo: ab ἱππος, et τρεφω, alo.

Ιπταμαι, volo, as: præf. inf. ἱπτασθαι. f. πτησομαι. q. à πταω.

Ιρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, arcus cœlestis, Iris, dea.

Ισημι, ισης, ισησι, scio.

Ισις, ιδος, ἡ, Isis, nom. propr. deæ Ægyptiacæ.

Ισμηνιας, ε ὁ, Ismenias, nom. propr.

Ισος, vel ισος, η, ον, æqualis, par.

Ιστημι, statuo, erigo, sisto: q. à σταω. f. στησω. p. ἑστακα, vel ἑστηκα.

ἱστιην, Ion. pro ἑστιαν, accus. sing. ab ἑστια, Vesta, focus, domus.

ἱστιον, ε, το, navis velum: ab ἱστος, malum navis. Th. ἱστημι, sto.

Ιστρος, ε, ὁ, nomen fluv. Germanici, Danubius, Ister.

ἱστορια, ας, ἡ, cognoscendi studium, historia: ab ἱστωρ, sciens. Th. ισημι, scio.

ἰσχυρος, α, ον, robustus, a, um: in compar. ισχυροτερος, superl. ισχυροτατος. Th. ισχυς, robur.

ισχυρως, adv. validè, vehementer, enixè: à præced.

Ισχυς, υος, ἡ, robur, vis, accus, ισχον.

ισως, adv. equaliter, fortassis.

ιταμος, ου, temerarius, audax, animosus, magnanimus. Th. ιτης, id.

Ιτυς, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ; omnis extremitas rotundæ rei.

Ιφικλος, ε, Iphiclus, nom. propr.

Ιχθυς, υος, ὁ, piscis.

Ιχνος, εος, το, vestigium.

Ιχωρ, ωρος, ὁ, sanguis crudus, sanies, tabum. Sumitur et pro humore, qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.

Ιω, οος, ους, ἡ, Io, nom. propr.

Ιων, ωνος, ὁ, Ion, à quo Iones dicti.

K.

Καγω, pro και εγω, et ego.

Καδμος, ε, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Καδεσιος, ε, ὁ, Cadusius.

καθαιρεω, detraho, everto, destruo, f. ησω. f. 2. καθελω.

Καθαιρω, pergo, mundo, f. καθαρω, p. κεκαθαρκα. a. 1. part. pass. καθαρθεις, εισα, εν.

καθαπερ, adv. sicut. ex κατα, et ἁπερ.

καθαρμα, ατος, το purgamentum. hinc

καθαρματα, τα, homines viles et abjecti.

καθαρος, α, ον, purus, a, um: à καθαιρω, purgo.

καθαρτικος, η, ον, purgandi vim habens. a καθαιρω.

καθεζομαι, sedeo, præs. part. καθεζομενος. imperf. εκαθεζομην. f. 2. m. καθεδουμαι· ex κατα, et ἑζω, seu ἑω, colloco.

καθελκυω, deorsum traho. Th. ελκυω, traho.

καθελω, εις, ει, f. 2. ind. act. verbi καθαιρεω, destruo, quod vide.

καθευδω, dormio: ex κατα, et εὑδω, f. ησω, dormio.

καθημαι, sedeo. Th. ἡμαι, id.

καθιζω, sedere facio, colloco, f. ισω. a. 1. εκαθισα. καθιζομαι, sedeo: ex κατα, et ἱζω, sedere facio.

καθιημι, demitto, f. ησω. p. καθεικα. ex κατα, et ἱημι, mitto.

καθικνεομαι, contingo, assequor: ab ἱκνεομαι, venio: f. ἱξομαι. a. 2. m. ἱκομην.

καθιξας, αυτος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθισας· à καθιζω, *sedere facio*, f. ισω.

καθιππευω, *perequito*, *equo decurro*. Th. ἱππος.

καθιπτημι, et καθιπταμαι, *devolo*, f. πτησομαι. a. 2. act. κατεπτην. part. καταπτας, *quum devolâsset*. Th. πταω, *unde* ἱπτημι, *volo*.

καθιστημι, vel καθισταω, *constituo*, f. καταστησω. p. καθεστηκα. ex κατα, et ἱστημι, *statuo*.

Και, *et*, *etiam*.

Καινευς, εος, ὁ, *Cæneus*, nomen propr.

Καινος, η, ον, *novus*, *a*, *um*: compar. καινοτερος, superlat. καινοτατος.

Καιρος, ου, ὁ, *occasio*, *opportunitas*, *tempus*.

καιτοι, *quanquam*, conj. cum ind. ex και, et τοι.

Καιω, *uro*, *accendo*, *cremo*, f. καυσω. p. κεκαυκα. perf. pass. κεκαυμαι.

κᾀκεινος, *et ille*, pro και εκεινος.

κακια, ας, ἡ, *malitia*, *pravitas*, *vitium*.

κακοδαιμονια, ας, ἡ, *infelicitas*, *miseria*.

κακοδαιμων, ονος, ὁ και ἡ, *infelix*, *miser*: ex κακος, *malus*, et δαιμων, *dæmon*.

κακοπαθεια, ας, ἡ, *vexatio*, *molestia*. Th. πασχω, *patior*.

κακοποιεω, *malefacio*, f. ησω, p. κεκαποιηκα. ex κακος, et ποιεω, *facio*.

κακοπραγια, ιας, ἡ, *jactura*, *infelicitas*.

Κακος, η, ον, *malus*, *improbus*, *ignobilis*, *ignavus*, *timidus*.

κακοτης, ητος, ἡ, *calamitas*, *malum*. Th. κακος, *malus*.

κακως, *malè*, *improbè*, *perperam*, adv. à κακος, *malus*.

Καλαμος, ȣ, ὁ, *calamus*, *culmus*, *arundo*.

Καλεω, *voco*, *imploro*, *nomino*, f. εσω. p. κεκληκα. præs. ind. pass. καλουμαι, præs. part. pass. καλȣμενος, η, ον.

καλια, ας, ἡ, *nidus*, acc. Ion. καλιην.

Καλλιδημιδης, ου, ὁ, *Callidemides*, nom. propr.

Καλλιοπη, ης, et Dor. Καλλιοπα, ας, ἡ, *Calliope*, nomen Musæ: ex καλος, *pulcher*, et οψ, οπος, ἡ, *vox*.

Καλλιππος, ȣ, ὁ, *Callippus*, nom. propr.

καλλιῤῥημοσυνη, ης, ἡ, *dictionis elegantia*: ex καλος, et ῥεω, *dico*.

Καλλισθενης, εος, ους, *Callisthenes*, nom. propr.

καλλιφυλλος, ὁ, ἡ, *pulchris foliis præditus*.

καλλος, εος, et contractè καλλους, το, *pulchritudo*. Th. καλος, *pulcher*.

καλλωπιζω, f. ισω, *decoro*. perf. part. pass. κεκαλλωπισμενος, *comptus*, *a*, *um*.

καλλωπισμος, ου, ὁ, *comptus*, *fucus*.

καλοκαγαθια, ας, ἡ, *probitas*: ex καλος et αγαθος.

Καλος, η, ον, *pulcher*, *honestus*, *bonus*, *decens*; compar. καλλιων. superl. καλλιστος.

καλυβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλυπτω, *abscondo*.

καλωδιον, ȣ, το, *funiculus*, diminut. à

Καλως, ω, vel ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.

καλως, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλος.

καμε, pro και εμε, *et me*.

καμμυω, per Sync. pro καταμυω, *conniveo*, *claudo oculos*, f. υσω. a. 1. εκαμμυσα. p. κεκαμμυκα, pro καταμεμυκα· ex κατα, et μυω,

claudo.

Καμνω, laboro, ægroto, f. καμω, vel καμουμαι. p. κεκμηκα. a. 2. εκαμον.

καν, etsi, quamvis, pro και αν, vel εαν.

καπι, pro και επι.

καπος, ε, ὁ, Dor. pro κηπος, ου, hortus.

Καρ, Car. gentile nomen.

καρα, το, Ion. et καρη, το, indec. apud scrip. recen. autem καρα, ας, vel καρη, ης, ἡ, caput, vortex. Th. καρηνον, idem.

καρανον, Dor. pro καρηνον, caput.

Καρδια, ας, Ion. -η, ης, ἡ, cor animus.

Καρηνον, ε, το, caput, vertex.

Καρια, ας, ἡ, Caria, nom. regionis.

Καρπος, ου, ὁ, fructus, semen, fœtus, utilitas: item carpus. Angl. the wrist.

καρτερεω, ω, f. ησω, forti animo sum, fero patientèr, tolero, a καρτερος.

καρτερια, ας, ἡ, tolerantia, patientia. a καρτερος.

καρτερος, ου, robustus, potens, vehemens: à καρτος, quod per Metath. pro κρατος, εος, το, robur.

κασια, ας, ἡ, casia, frutex lauro similis.

Καστωρ, ορος, ὁ, castor.

Κατα, præposit. cum gen. denotat oppositionem, et redditur contrà, in: cum accus. juxtapositionem, et redditur secundùm, versus, cùm, apud. In compos. redditur Angl. down; vel auget significationem.

καταβαινω, descendo, imperf. κατεβαινον. f. καταβησομαι. p. καταβεβηκα. a. 2. κατεβην. ex κατα, et βαινω, eo.

καταβαλλω, dejicio, everto, solvo, appono, f. αλω. p. καταβεβληκα. Th. βαλλω, jacio.

καταβαρεω, degravo, onero, f. ησω. p. καταβεβαρηκα. Th. βαρος, το, pondus.

καταβρωσκω, devoro. Th. βρωσκω, comedo.

καταγελαω, ω, derideo, f. ασω. p. καταγεγελακα. Th. γελαω, rideo.

καταγω, deduco, f. καταξω. perf. act. κατηχα· ex κατα, deorsum, et αγω, duco.

καταγωνιζομαι, debello, f. ισομαι. p. pass. κατηγωνισμαι. ex κατα, et αγωνιζομαι, certo. Th. αγων, certamen.

καταδικη, ης, ἡ, condemnatio: ex κατα, et δικη, jus.

καταδιωκω, persequor, f. ξω. Th. διωκω, persequor.

καταδυνω, vel -δυω, vel -δυμι, subeo, descendo. Th. δυω, subeo.

καταδω, occino, cantu obstrepo. Th. ᾳδω, cano.

καταθεαομαι, ωμαι, respicio.

καταθραυω, effringo. Th. θραυω, frango, f. σω.

κατακαιω, exuro, f. κατακαυσω. a. 2. κατεκαον. perf. κατακεκαυκα. ex κατα, et καιω, uro.

κατακεκρατημενος, η, ον, devictus. perf. part. pass. a κατακρατεω, f. ησω. vinco. Th. κρατος, robur.

κατακεντεω, pungo, vulnero, f. ησω. Th. κεντρον, stimulus.

καταλαμβανω, invado, nancifcor, offendo, obstringo, f. καταληψομαι, p. κατειληφα· ex κατα, et λαμβανω, capio.

καταλαμπομενος, η, ον, illustratus, a καταλαμπω, f. ψω, illustro

καταλειπω, relinquo, f. ψω, p. καταλελειφα· ex κατα, et λειπω, linquo.

καταναλισκω, consumo: ex κατα, et

αναλισκω, *absumo*: quod ex ανα, et ἁλισκω, *capio*.

κατανοεω, *intelligo*, *contemplor*, f. ησω, p. κατανενοηκα. ex κατα, et νοεω, *cogito*.

καταπεμπω, *demitto*. Th. πεμπω, *mitto*, quod vide.

καταπλησσω, vel πληττω, *percello*. *obstupefacio*. Th. πλησσω, quod vide.

καταραομαι ωμαι, *execror*, *devoveo*: perf. paff. κατηραμαι. Th. αρα, *preces*, *diræ*. hinc

καταρατος, ε, ὁ, ἡ, *maledictus*, *diris devotus*: Angl. *accursed*, *a miscreant*.

καταριθμεω, *annumero*: f. ησω. p. κατηριθμηκα. a. 1. m. κατηριθμησαμην. Th. αριθμος, *numerus*.

καταῤῥεω, *defluo*, *decido*, *delabor*: ex κατα, et ῥεω, *fluo*.

κατασβεννυω, -βεννυμι, *extinguo*, *compesco*, f. σβεσω· à σβεννυμι, idem.

κατασκευαζω, *adorno*, *conficio*. f. ασω. p. κατεσκευακα. Th. σκευος, το, *vas*.

κατασκιος, ε, ὁ, ἡ, *opacus*, *obscurus*. Th. σκια, *umbra*.

κατασοφιζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem*: Angl. *to over-reach*: f. ισω. perf. κατασεσοφικα. ex κατα, et σοφος, *sapiens*.

κατασπαω, ω, *distraho*, *deorsum traho*, f. ασω. p. κατεσπακα· à σπαω, *traho*.

καταστρεφω, *subverto*, f ψω, p. κατεστρεφα. Th. στρεφω, *verto*.

κατασυρω, *deorsum fero*, vel *traho*: f. συρω. p. κατασεσυρκα. Th. συρω, *traho*.

κατατιθημι, *depono*. Th. τιθημι, *pono*.

κατατρεχω, *incurro*, *insector*. Th. τρεχω *curro*.

κατατροποω, *fugo*, *in fugam verto*, f. ωσω. p. κατατετροπωκα. Th. τρεπω, *verto*.

καταφαγω, *devoro*, f. 2. m. καταφαγομαι, pro καταφαγουμαι. a. 2. act. κατεφαγον. a. 2. part. act. καταφαγων. Th. φαγω, *edo*.

καταφερω, *deporto*: Angl. *to carry* or *bring down*, f. 1. κατοισω, a. 1. κατηνεγκα. Th. φερω, *fero*.

καταφευγω, *perfugio*, *aufugio*, f. φευξομαι. a. 2. act. κατεφυγον. Th. φευγω, *fugio*.

καταφθειρω, *corrumpo*, *depravo*, f. φθερω. p. εφθαρκα. ex κατα, et φθειρω, *corrumpo*.

καταφλεγω, f. εξω. p. εχα, *comburo*: ex κατα, et φλεγω, *uro*.

καταφρονεω, *despicio*, *sperno*, cum gen. f. ησω. perf. act. καταπεφρονηκα. Th. φρην, *mens*.

καταφρονησις, εος, ἡ, *contemptus*: ab eodem.

καταχραομαι, ωμαι, *abutor*. Th. χραομαι, *utor*.

καταχωννυω, -χωννυμι, *aggerem duco*, *terrâ obruo*: ex κατα, et obs. χοω.

κατειμι, *descendo*. Th. ειμι, *eo*.

κατελεεω, εω, *misereor*, &c. Th. ελεεω, id.

κατερχομαι, *descendo*. Th. ερχομαι, *venio*.

κατεσθιω, *devoro*: imperf. κατησθιον. Th. εσθιω, *edo*.

κατεχω, *retineo*, *detineo*, *possideo*, f. καθεξω. p. κατεσχηκα. Th. εχω, *habeo*.

κατηγορεω, -ω, *accuso*, *reprehendo*, cum genit. item *indico*, *arguo*; f. ησω. p. κατηγορηκα· ex κατα, *contrà*; et αγορεω, seu αγορευω, *loquor*. Th. αγορα, *forum*.

κατορθοω, *erigo*, *cum virtute aliquid gero*, f. ωσω. p. κατωρθωκα· Th. ορθος, *rectus*.

Κατω, adv. *infra, deorſum, infernè.*
κατωθεν, *ab imo, infrà ; ex inferiori loco.* Th. κατω, *deorſum.*
Καυχαομαι, ωμαι, *glorior*, f. καυχησομαι.
καχαζω. f. σω, *cachinnor.*
καχλαζω, *ſtrepito, reſono :* à
Καχληξ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus.*
Κε, et ſequente vocali κεν, in carmine idem valet, quod in proſa αν.
κεαται, ſeu κειαται, *jacent*, Ion. pro κεινται, 3. pl. præſ. ind. à κειμαι.
Κεϐης, ητος, ὁ, *Cebes*, nom. propr.
Κειμαι, σαι, ται, *jaceo, poſitus ſum, pendeo, deſideo*, f. κεισομαι.
κεινος, Ion. pro εκεινος, *ille.*
Κειρω, *tondeo, abſcindo, vaſto.*
κελαινος, η, ον, *niger.* Th. μελας, *niger.*
κελευω, *jubeo, hortor*, f. ευσω. p. κεκελευκα. Th. κελω, *hortor.*
Κελης, ητος, ὁ, (ſcil. ἱππος,) *celes, equus deſultorius.*
κεν, vid. κε.
κενοδοξια, ας, ἡ, *vana gloria.* ex κενος, *inanis*, et, δοξα, *gloria.* Th. δοκεω.
κεντασε, Dor. et Ion. pro εκεντησε, *punxit.* Th. κεντεω, *pungo*, f. ησω.
Κενταυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *centaurus :* ex κεντεω, *pungo ;* et ταυρος, *taurus.* Vide p. 19.
κεντρον, ȣ, το, *ſtimulus, calcar.* Th. κεντεω, *pungo.*
κεραμεος, εα, εον, *fictilis.*
κεραμευς, εος, et Att. εως, *figulus.* à
Κεραμος, ȣ, ὁ, *terra figularis ; teſta, tegula ; vas fictile, vel aliud ; crater lapideus.*
Κερας, ατος, αος, ως, το, *cornu.*
κεραυνος, ου, ὁ, *fulmen.*
κεραυνοω, f. ωσω, *fulmino, fulmine percutio :* à κεραυνος, *fulmen.*

Κερϐερος, ȣ, ὁ, *Cerberus, canis infernus.*
κερδαινω, *lucror, lucrifacio*, f. κερδανω, perf. κεκερδακα. Th. κερδος, το, *lucrum.*
κερδωος, *lucrifer, lucroſus, vulpinus.* Epith. *Mercurii :* a κερδος, *lucrum*, vel à κερδω, *vulpes.*
κεστος, ȣ, *acu pictus, Ceſtus, cingulum Veneris :* a κεντεω, *pungo.*
κεφαλαιον, ȣ, το, *caput, capitulum, vertex.*
Κεφαλη, ης, ἡ, *caput.*
κηδομαι, f. ησομαι, *curo, ſolicitus ſum de aliquà re, ſatago :* item *mæreo, moleſtia afficior :* item *exequias alicujus curo.* Th. κηδος, *cura, mæror, funus.*
Κηϊος, α, ον, *Ceus :* à Κηϊα, ας, ἡ, *Cea* inſula.
κημε, Dor. pro και εμε.
κην, Dor. pro και εν, ſed κ' ην, pro και ην.
κηπος, ου, *hortus.*
Κηρ, ρος, ἡ, *ſors, fatum, mors fatalis :* at
κηρ, contract. pro κεαρ, ατος, το, *cor.*
Κηρος, ȣ, ὁ, *cera.*
κηρυσσω, *prædico, publico, celebro*, f. υξω· p. κεκηρυχα. Th. κηρυξ, *præco.*
κιθαριζω, *cithara cano*, f. ισω. Th. κιθαρα, *cithara.*
κινδυνευω, *periclitor*, f. ευσω. p. κεκινδυνευκα· à
Κινδυνος, ȣ, ὁ, *periculum.*
Κινεω, *moveo*, ησω. p. κεκινηκα.
Κινυρης, ȣ, Æol. -αο, *Cinyras*, nom. propr.
Κινυρομαι, *lamentor, lugubri voce queror.*
Κιχεω, et κιχειω, κιχανω, et κιχημι, *invenio, aſſequor, comprehendo*, f. ησω. p. ηκα.
Κλαδος, ȣ, ὁ, *ramus.*

Κλαιω, vel κλαω, *lachrymor, ploro, fleo.* f. κλαυσω. p. κεκλαυκα.

Κλειτος, ȣ, ὁ, *Clitus*, nom. propr.

Κλεοδαμος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Cleodamas.*

κλεος, et κλειος, εος, το, *gloria.* Th. κλειω, *celebro.*

κλεπτης, ȣ, ὁ, *fur* : à κλεπτω, *furor.*

Κλεπτω, *furor*, f. ψω. p. κεκλεφα, a. 2. εκλαπον. perf paſſ. κεκλεμμαι. perf. m. κεκλοπα.

κληρονομος, ȣ, ὁ, *hæres* : ex κληρος, *ſors*, et νεμω, *divido.*

Κληρος, ȣ. ὁ, *ſors, patrimonium.*

Κλινω, *inclino, reclino*, f. νω, p. κεκλικα

κλυτος, ου, *inclytus* : à κλυω, *audio.*

Κλων, ωνος, ὁ, *ramus, ſurculus.*

Κνημη, ης, ἡ, *tibia, crus.* hinc Angl. *knee.*

Κνημων, ωνος, *Cnemon*, nom. propr.

Κνωσιος, ȣ, ὁ, *Gnoſſius* : ex urbe Gnoſſo, in inſula Creta.

Κοιλος, ȣ, *cavus, concavus.*

κοιλωμα, ατος, το, *cavitas* : à κοιλος, *cavus.*

Κοιμαω, ω, *facio dormire, ſopio*, f. ησω. p. κεκοιμηκα. præſ. m. κοιμαομαι, *dormio.*

Κοινος, ȣ, *communis, pollutus, impurus.*

κοινωνια, ας, ἡ, *communio, ſocietas.* Th. κοινος.

Κοιρανιος, ȣ, ὁ, *princeps, dominus.*

Κολαζω, *punio, caſtigo*, f. σω, p. κεκολακα.

κολακεια, ας, ἡ, *adulatio, aſſentatio.* a κολακευω.

κολακευω, *adulor, aſſentor*, f. ευσω. p. κεκολακευκα. Th. κολαξ, *adulator.*

Κολαξ, ακος, ὁ, *adulator, paraſitus* : à κολον, *cibus.*

κολασις, εως, ἡ, *ſupplicium, cruciatus* : à κολαζω, *punio.*

Κολοιος, ȣ, ὁ, *graculus, monedula.*

Κολπος, ȣ, ὁ, *ſinus, gremium.*

Κολυμβαω, ω, *nato, aquas ſubeo*, f. ησω. p. κεκολυμβηκα.

Κομη, ης, ἡ, *coma, cæſaries.*

κομιζω, *fero, porto*, item *curo* ; et in v. med. *accipio* de epiſtolâ, f. ισω. p. κεκομικα. Th. κομεω.

κονια, ας, ἡ, Ion. κονιη, *pulvis, calx.* Th. κονις, *pulvis.*

κονιζω, ſeu κονιω, *pulvere impleo.* Th. κονις.

Κονις, εως, ἡ, *pulvis, cinis.*

κοπος, ȣ, ὁ, *labor, negotium.* Th. κοπτω, *ſeco.*

Κοπτω, *cædo, ſcindo, pulſo, plango*, f. κοψω. p. κεκοφα. præſ. m. κοπτομαι, *plango.*

κορα, ας, et κορη, ἡ, *puella.*

Κοραξ, κος, ὁ, *corvus.*

κορη, ης, ἡ, *puella, pulchra mulier.*

κορος, ȣ, ὁ, *puer.*

Κορυς, υθος, et υος, ἡ, *galea, caſſis*, acc. ſing. κορυθα, et κορυν.

Κορωνη, ης, ἡ, *cornix.*

κοσμεω, *orno*, f. ησω, p. κεκοσμηκα. Th. κοσμος, *ordo.*

κοσμιος, ȣ, *bene compoſitus.* Th. κοσμος, *mundus.*

κοσμιως, adv. *compoſitè, decenter, ritè.* Th. κοσμος, *ornamentum.*

Κοτυλη, ης, ἡ, *cavitas, acetabulum.*

κȣρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κορη.

κȣριδιος, ȣ, *juvenilis*, item *qui juvenili ætate uxorem duxit*, κȣριδια, ας, ἡ, *quæ ſic virum* ſeu *quæ virgo nupſit* : à κουρος, pro κορος, *juvenculus.*

κȣρος, Ion. pro κορος, *puellus* : ut et κȣρη, pro κορη, *puella.*

Κȣφος, ȣ, *levis, facilis, inanis.*

κοχλιας, ȣ, ὁ, *cochlea* : Angl. *a cockle, a periwinkle* : á κοχλω, *gyro.*

Κραζω, *clamo, crocito*, f. 1. κραξω, p. κεκραχα. p. m. κεκραγα.

κρανα, ας, Dor. pro κρηνη, ης, ἡ, *fons.*

κρανιον, ȣ, το, *cranium, calvaria, caput.* Th. καρηνον, *caput.*

κρας, ρατος, ὁ, vel το, vel κρααs, κρααατος, ὁ, vel το, *caput.*

Κρατερος, ȣ, ὁ, *Craterus*, nom. propr.

κρατεω, ω, *teneo, apprehendo, vinco, fortiter impero*, f. ησω, perf. act. κεκρατηκα. Th. κρατος, *robur.*

κρατιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus*, superl. grad Th. κρατος, το, *robur.*

Κρατος, εος, το, *robur, potentia, imperium.*

Κρεας, ατος, (Ion. κρεαος, et Att. κρεως.) το, *caro.*

κρεισσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, comparat ab αγαθος, *bonus.* Th. κρατος, εος, το, *robur.*

Κρεμαω, ω, κρεμαννυω, et κρεμαννυμι, *suspendo*, f. ασω. præf. m. κρεμαμαι, σαι, ται, *pendeo*: part. κρεμαμενος, *pendens.*

Κρημνος, ου, ὁ, *præcipitium.* a κρεμαω, *suspendo.*

Κρηνη, ης, ἡ, *fons.*

Κρητη, ης, ἡ, *Creta insula.*

Κριθη, ης, ἡ, *hordeum.*

Κρινω, *judico, cerno, discerno, sentio*, f. κρινω. p. act. κεκρικα.

κριτικος, ȣ, ὁ, *Criticus, qui de aliorum scriptis judicat.*

Κροισος, ȣ, ὁ, *Crœsus*, Lydorum rex.

Κρονος, ȣ, ὁ, *Saturnus.*

Κροταφος, ȣ, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροταφοισιν. Ion.

κρυμος, ȣ, ὁ, *frigus, glacies.* Th. κρυος, idem.

Κρυος, εος, το, *frigus, algor.*

Κρυπτω, *abscondo, tego, celo*, f. ψω, perf. κεκρυφα.

Κταομαι, ωμαι, *acquiro, comparo, possideo*, f. κτησομαι, p. κεκτημαι.

Κτεινω, *interficio, occido*, f. κτενω, p. εκτακα. et poet. εκταγκα, a. 1. εκτεινα, a. 2. εκτανον.

κτενιζω, *pecto*, f ισω à κτεις, *pecten.*

κτημα, ατος, το, *possessio*, κτηματα, των, τα, *bona, facultates, opes.* Th. κταομαι, *possideo.*

Κυθερεια, *Cytherea, Venus.*

Κυθηρα, urbs Cypri. item *Venus.*

Κυκλος, ȣ, ὁ, *circulus, orbis.*

Κυκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ, Κυκλωπες, *Cyclopes.*

κυλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλιω, *volvo.*

Κυλιω, *volvo, voluto*, f. ισω.

Κυμα, ατος, το, *fluctus, unda.*

κυνηγεσιον, ȣ, το, *venatio*, ex κυων, et αγω.

κυνηγεω, f. ησω, *venor*: ex κυων, *canis*, et αγω, *duco.*

κυνηγος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *venator, -trix*: à κυων, ex αγω, *duco.*

Κυπρις, ιδος, ἡ, *Venus*: acc. Κυπριδα, et Κυπριν. Th. Κυπρος, *Cyprus.*

κυριευω, *dominor*, cum gen. f. ευσω. p. κεκυριευκα· à κυριος, *dominus.* Th. κυρος, *auctoritas.*

κυριος, ȣ, ὁ, *dominus, præstans*; item *proprius.* Th. κυρος, *auctoritas.*

Κυρος, ȣ, ὁ, *Cyrus*, Persarum rex.

Κυω, *in utero gesto, sum pregnans, osculor*, f. σω. p. κα. κυεω, idem.

Κυων, κυονος, per Sync. κυνος, ὁ, ἡ, *canis.*

Κωλυω, *prohibeo, impedio, arceo*, f. υσω. p. κεκωλυκα.

Κωμη, ης, ἡ, *pagus, vicus.*

κωμωδοποιος, ȣ, ὁ, *comœdiæ scriptor*: ex κωμη, *pagus*, ωδη, *cantilena*, et ποιεω, *facio.*

Κωπη, ης, ἡ, *remus.*

κωρα, ας, ἁ, Dor. pro κορη, ης, ἡ, five κυρη, *puella*, *oculi pupilla*.
κωρος, Dor. pro κυρος.
κωρυκιος, α, ον, *Corycius*, *a*, *um*.
Κωφος, η, ον, *furdus*, *mutus*, *ftolidus*.

Λ.

Λαβη, ης, ἡ, *prehenfio*, *anfa*, *manubrium*. Th. λαμβανω, *capio*.
λαβραξ, ακος, ὁ, *labrax*, *pifcis* : Angl. *a pike*, forfan *a fhark*.
Λαγωος, ε, ὁ, et.
λαγως, ω, ὁ, *lepus*.
λαθρα, adv. *clam*, *latenter* : à ληθω, *lateo*.
Λαιμος, ε, ὁ, *gutter*, *gula*.
λακτιζω, *calcitro*, f. ισω. p. λελακτικα. Th. λαξ, adv. *calce*.
Λαλεω, ω, *loquor*, f. ησω. p. λελαληκα.
λαλημα, ατος, το, *fermo*, *loquacitas* : a λαλεω.
λαλιστερος, *loquacior*, λαλιστατος, ε, *loquaciffimus*, fuperl. à λαλος, *loquax*.
Λαμβανω, *capio*, *confequor*, ab obfoleto verbo, ληβω. f. 1. m. ληψομαι. p. act. λεληφα. Att. ειληφα. a. 2. ind. ελαβον.
λαμπας, αδος, ἡ, *lampas*, *fax* : à λαμπω, *luceo*.
Λαμπω, *luceo*, *fplendeo*, f. λαμψω. p. φα.
λανθανω, feu ληθω, *lateo*, *ignotus fum*, f. λησω. a. 2. ελαβον. in. m. *oblivifcor*, p. m. λεληθα.
Λαος, ε, ὁ, et λεως, ω, ὁ, Att. *populus*, *turba*.
Λαπιθης, ε, ὁ, *Lapitha*, οἱ Λαπιθαι, qui cum Centauris congreffi funt.
Λαρισσα, ης, ἡ, nom. urbis.
λαφυρα, τα, *fpolia quæ vivis detrahuntur*.
Λεβης, ητος, ὁ, *lebes*, *pelvis*.
λεγοντι, Dor. pro λεγεσι· à λεγω.
Λεγω, *dico*, f. λεξω. p. λελεχα.
Λειβω, *libo*, *fundo*, f. ψω. p. λελειφα· dicitur et ειβω, Ion. et Æol.
Λειμων, ωνος, ὁ, *pratum*.
λειμωνοειδης, εος, ὁ κ ἡ, *prato fimilis*, *floridus*. ex λειμων, et ειδος.
Λειπω, *linquo*, *relinquo*, *defum*, *deficio*, f. ψω. p. λελειφα.
λεκτρον, ε, το, *lectus*. Th. λεγω, *cubare facio*.
λεληθοτως, adv. *fenfim*, *latenter* : à λανθανω.
λεξικον, ε, το, (fcil. βιβλιον,) *lexicon*, *dictionarium*. Th. λεγω.
Λεπτος, η, ον, *tenuis*, *gracilis*, *rarus*.
λευκοπαρυφος, ε, ὁ και ἡ, *cujus veftis album limbum*, *aut albos clavos habet* ; ex λευκος, et παρυφη, *prætexta*.
Λευκος, *albus*, *candidus*, *ferenus*.
Λεων, οντος, ὁ, *leo*, λεαινα, ης, ἡ, *leæna*.
Λεωνιδης, ε, ὁ, *Leonides*, nom. propr.
λεωφορος, ε, ὁ, ἡ, ὁδος. Ion. et Att. pro λαοφορος, *via publica* : ex λεως, pro λαος, *populus*, et φερω, *fero*.
Ληδα, ης, ἡ, *Leda*. Vide ad p. 30. n. 27.
ληθαιος, et ληθαιος, *lethæus*, *obliviofus*, adject. à ληθη, *oblivio*. Th. ληθω, *lateo*.
ληθη, ης, ἡ, *oblivio*, *Lethe*, flumen apud inferos. Th. ληθω, *lateo*.
ληϊζομαι, *prædor*, *depopulor*. f. ισομαι, p. paff. λεληϊσμαι. Th. λεια, *præda*.
ληρεω, *deliro*, *ineptio*, f. ησω. Th. ληρος, *nugæ*.
Λητω, οος, ους, ἡ, *Latona*, mater Apollinis.

Λιαν, *valdè*, *admodum*.
λιβανωτος, ȣ, ὁ, et λιβανωτον, ου, το, *thuribulum* : à λιβανος, *thus*.
λιβανωτοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *thurifer*.
λιγαινω, *oblecto*, propriè arguto ſono: *vocis acutum edere ſonum* : à λιγυς.
λιγυρος, α, ον, idem quod λιγυς, *ſtridulus*, *ſuavis*.
λιθινος, η, ον, *lapideus*, *a*, *um*. Th. λιθος.
Λιθος, ȣ, ὁ, ἡ, *lapis*, *ſaxum*.
Λιμνη, ης, ἡ, *ſtagnum*, *palus*.
λιμος, ȣ, ὁ, et Dor. pro ἡ, *fames*.
λιμωττω, f. ωξω. p. λελιμωχα, *eſurio*. Th. λιμος, *fames*.
λιπαρος, α, ον, *pinguis*, *obeſus*. Th. λιπος, *pinguedo*.
λογιζομαι, *colligo*, *rationem ineo*, *ſupputo*, f. ισομαι. p. λελογισμαι. Th. λεγω, *dico*.
λογισμος, ȣ, ὁ, *ratiocinatio*, *ſupputatatio*. Th. λεγω.
λογος, ȣ, ὁ, *verbum*, *ratio* : a. p. m. λελογα, verbi λεγω, *dico*.
λογχη, ης, ἡ, *ſors*, *lancea* : à λαγχανω, *ſortior*, *aſſequor* ; a. 2. ελαχον. p. m. λελογχα.
λοιδορεω, ω. *convitior*, *maledico*, f. ησω. p. λελοιδορηκα. præſ. part. paſſ. et med. λοιδορȣμενος. Th. λοιδορος, *conviliator*.
Λοιμος, ȣ, ὁ, *peſtis*, *contagium*.
λοιπον, adv. *in poſterum*.
λοιπος, η, ον, *reliquus*, *a*, *um*. Th. λειπω, *linquo*, p. m. λελοιπα.
Λουκιανος, ȣ, ὁ, *Lucianus*, ſcriptor facetiis celeberrimus.
Λȣω, *lavo*, f. σω. p. λελȣκα.
λοχαγος, ου, ὁ, *ductor* λοχου, i. e. *turmæ*, vulgo *centuriæ*. Th. αγω, *duco*.
λυγδινος, ȣ, *levis*, *politus*, *candiduſque marmoris Parii inſtar* : à
Λυγδος, ου, ἡ, lapidis genus candoris eximii.

Λυγκευς, εως, ὁ, *Lynceus*, nom. propr.
Λυδια, ας, ἡ, *Lydia*.
Λυδος, ȣ, ὁ, *Lydus*.
Λυκαβας, αντος, ὁ *annus*.
Λυκος, ȣ, ὁ, *lupus*.
λυμαινω, *purgo* : à λυμα, *ſordes*, item *perniciem aſſero*. *corrumpo*, f. ανω. Th. λυμη, ης, ἡ, *exitium*.
λυπεω, *triſtem reddo*, *dolore aſſicio*, f. ησω. p. λελυπηκα. præſ. m. λυπεομαι, *doleo*. Th. λυπη, *dolor*.
Λυπη, ης, ἡ, *dolor*, *mæſtitia*.
λυπηρος, ου, *moleſtus*, *triſtis* ; à λυπη, *dolor*.
Λυρα, ας, et Ion. ης, ἡ, *lyra*. *inde* λυριζω, f. ισω, *lyra cano*, et *ludo* : et λυριστης : item
Λυρικος, ȣ, *Lyricus* : à λυρα.
Λυσιμαχος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Lyſimachus*.
λυσιτελης, εος, ὁ, ἡ, *utilis*, *commodus*. ex λυω, *ſolvo*, et τελος, *impenſa*.
λυσσαω, ſeu ττaω, *furo* ; *in rabiem ago* : à λυσσα.
λυττάω, vide λυσσαω.
Λυχνος, ȣ, ὁ, *lychnus*, *lucerna*.
Λυω, *ſolvo*, f. λυσω. p. λελυκα.
λωτινος, η, ον, *lotinus* : à
Λωτος, ȣ, ὁ, *lotus*, arbor.

M.

Μαγειρος, ȣ, ὁ, *coquus*.
Μαδατας, ȣ, ὁ, *Madatas*, nom. propr.
μαθημα, ατος, το, *doctrina*, *diſciplina*.
μαθηματικος, η, ον, *ad diſciplinas pertinens*, *Mathematicus*.
Μαια, ας, ἡ, *obſtetrix*, *nutrix* : item nom. propr.
μαιευω, et μαιευομαι, *obſtetricem ago*.

Th. μαια, *obstetrix.*

Μαινομαι, *insanio, furo.* f. μανεμαι. perf. m. μεμηνα.

μαιοομαι, ουμαι, *obstetricor,* f. ωσομαι.

μαιωτρον, ε, το, *præmium obstetricis :* à μαια, *obstetrix.*

Μακαρ, αρος, ἡ, *beatus, felix :* in nom. pl. μακαρες. dat. pl. μακαρσι, et Ion. μακαρεσσι.

μακαριζω, *beatum prædico,* f. ισω. Th. μακαρ.

μακαριος, α, ον, *beatus, a, um.* ex μακαρ, *felix.*

Μακεδων. ονος, ὁ, *Macedo :* in pl. Μακεδονες.

μακρος, α, ον, *longus, a, um ;* comp. μακροτερος. superl. μακροταρος ; vel. comp. μηκιων, superl. μηκιστος. Th, μηκος.

Μαλα, adv. *valdè, multum, admodùm :* comp. μαλλον. superl. μαλιστα.

μαλαχη, ης, ὁ, *malva.*

μαλιστα, *maximè,* adv. superlat. grad. à μαλα, *valdè :* comp. μαλλον.

Μανθανω, *disco, intelligo,* f. μαθησω. perf. act. μεμαθηκα, à μαθεω.

μαντευομαι, *vaticinor, auguror : conjicio ; oraculum consulo :* f. μαντευσομαι. Th. μαντις, *vates.*

μανυτας, α, ὁ, Dor. pro μηνυτης, ου, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνυω, *indicio.*

Μαραινω, f. ανω, *marcescere facio, flaccidum reddo :* p. αγκα. μαραινομαι, *marcesco.*

Μαρναμαι, *pugno.*

Μαστιξ, ιγος, ἡ, *flagrum, flagellum.*

ματαιος, αια, αιον, et ματαιος, ε, ὁ, ἡ, *vanus, supervacaneus.* Th. ματην.

Ματην, adv. *frustrà, incassum.*

ματηρ, ερος, α, Dor. pro μητηρ.

μαχη, ης, ἡ, *pugna.* Th. μαχομαι, *pugno.*

μαχητεος, α, ον, *pugnandus.* Th. μαχομαι, *pugno.*

Μαχομαι, *pugno,* f. 1. μαχησομαι, et εσομαι. f. 2. m. μαχουμαι. perf. p. μεμαχημαι.

μεγαλοφωνως, *magna voce :* ex μεγας, *magnus,* et φωνη, *vox.*

μεγαλως, *magnoperè, vehementer,* adv. à μεγας, *magnus.*

Μεγας, μεγαλη, μεγα, *magnus, a, um :* in comp. μειζων, *major :* superl. μεγιστος, *maximus.*

μεγεθος, εος, ους, το, *magnitudo :* Angl. *size.* Th. μεγας.

μεθηκα, *dimisi,* a. 1. ind. act. verbi μεθιημι.

μεθιημι, *cesso, dimitto,* f. μεθησω. ex μετα, et ἱημι, seu ἑω, *mitto ;* p. ειχα. a. 2. ἡν.

Μεθυ, το, *vinum.*

μεθυσθεις, a. 1. part. pass. à

μεθυσκω, *ebrium reddo,* f. υσω. a. 1. εμεθυσα. præs. pass. μεθυσκομαι, *inebrior :* a. 2. pass. εμεθυσθην. f. 1. pass. μεθυσθησομαι. Th. μεθυ, το, *vinum.*

μεθυσος, ε, ὁ, ἡ, *ebrius.* Th. μεθυ.

Μειδαω, seu μειδεω, *rideo, subrideo,* f. ησω. p. μεμειδηκα.

μειδιαω, ω, *subrideo,* f. ασω.

μειζων, ονος, ὁ, ἡ, et το μειζον, *major.* et *majus* compar. á positivo μεγας, *magnus :* superl. μεγιστος.

μειλιχογηρυς, υος, ὁ, ἡ, *blandam vocem habens :* à μειλισσω, *delinio,* et γηρυς, *vox.*

μειρακισκος, ε, ὁ, *adolescentulus :* à μειραξ, *adolescens.*

μελαγχολαω, ω, *melancholiâ laboro, insanio :* ex μελας, et χολη, *bilis.*

Μελας, ανος, ὁ, *niger, ater :* in f. g. μελαινα. n. g. μελαν.

Μελει, (imperf.) *curæ est,* f. μελη-

σει. perf. act. μεμεληκε. perf. m. μεμηλε.

μελετιω, *meditor, curo, exerceo*, f. ησω. p. μεμελετηκα. Th. μελει.

μεληια, ατος, το, *cura, solicitudo*: Angl. *a favourite*: à μελει *curæ est*.

Μελι, ιτος, το, *mel*.

μελισδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελιζεις. μελισδεται, *modulatur*, pro μελιζεται à μελιζω, *modulor*. Th. μελος, το, *carmen*.

μελισμα, ατος, το, *cantus*: à μελιζω.

μελισσα seu μελιττα, ης, ἡ, *apis*.

Μελιταιος, ȣ, ὁ και ἡ, *Melitæus*: ex *insula Melite*. Th. Μελιτη, *Melite* nom. inf.

Μελλω, *futurus sum, cunctor*, imperf. εμελλον. f. μελλησω, vel -σομαι.

Μελος, εος, το, *membrum*; item *melos, carmen*.

Μελπω, *canto, cantu celebro*, f. ψω. p. φα. p. m. μεμολπα· hinc μολπη, *cantus*.

Μεμνων, ονος, ὁ, *Memnon*.

Μεμφις, ιος, *Memphis*, nom. urbis.

Μεμφομαι, *culpo, incuso, vitupero*, f. μεμψομαι, perf. paſſ. μεμεμμαι.

Μεν, *quidem*, conjunct. ὁ μεν, ἡ μεν, το μεν, *alter quidem*, &c. ὁ δε, &c. *alter verò*.

Μενελαος, ȣ, ὁ, *Menelaus*.

Μενιππος, ȣ, ὁ, *Menippus*, philoſophus Cynicus.

μεντοι, *tamen*, conjunct.

Μενω, *maneo, habito, expecto*, f. μενω. p. μεμενηκα.

μεριζω, *partior, divido*, f. ισω. p. μεμερικα. Th. μειρω, *divido*.

Μεριμνα, ης, ἡ, *cura, solicitudo*.

μερις, ιδος, ἡ, *pars, communio*. Th. μειρω, *divido*.

μερος, εος, το, *pars*. απο μερȣς, *ex parte*. ανα μερος, *viciſſim*. κατα μερος, *ſingulatim*. Th. μειρω, *divido*.

μεροψ, οπος, ὁ, *homo*: à μειρω, *divido*, et οψ, *vox*, quia *vocem* habet *diviſam* ſeu *articulatam*.

μεσονυκτιος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui mediæ noctis est*: q. d. μεση νυξ.

Μεσος, ȣ, *medius*.

μεσοφρυον, ȣ, το, *medium inter ſupercilia*: ex μεσος, *medius*, et οφρυς, *ſupercilium*.

Μεστος, η, ον, *plenus, a, um*. cum gen.

Μετα, cum gen. *cum*, Angl. *with*: cum acc. *poſt, after*. In comp. denotat interdum *mutationem*.

μεταβαλλω, *muto*, f. μεταβαλω. p. μεταβεβληκα. Th. βαλλω, *jacio*.

μεταβρωθεις, εισα, εν, *devoratus*, a. 1. part. paſſ. a μεταβρωσκω, f. ωσω, p. βεβρωκα.

μεταδιδωμι, *impertio*, f. μεταδωσω. p. μεταδεδωκα. a. 2. μετεδων. Th. διδωμι, *do*.

μεταλαμβανω, *capio, percipio, particeps ſum*, f. μεταληψομαι. Th. λαμβανω, *capio*.

μεταλλευσις, εος, ἡ, *indagatio*: Angl. *a digging for metal*: à ſeq.

μεταλλευω, f. ευσω, *metalla eruo*, et per Metaph. *ſcrutor*. Th. μεταλλον, *metallum*.

μεταλμενος, *tranſiliens*, Ion. et per Syncop. pro μεθαλλομενος, præſ. part. ex μετα, et ἁλλομαι, *ſalio*.

μεταμελεια, ας, ἡ, *pœnitentia, reſipiſcentia*. Th. μελει, *curæ eſt*.

μετανοια, ας, ἡ, *mutatio conſilii, reſipiſcentia*. ex metà et νους.

μεταξυ, *inter*, cum gen. Th. μετα, præpoſ.

μετεπεμπομαι, *arcesso*, cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψαμην, ω, απο· ex μετα, et πεμπω, *mitto*.
μεταποιεω, *muto, commuto* : ex μετα, et ποιεω, *facio*.
μεταπρεπω, *decorus sum inter*, μετεπρεπον, imperf. Th. πρεπω, *decorus sum*.
μετατρεπω, *converto*. Th. τρεπω, *verto*.
μετειμι, *eo post, persequor* : ex μετα, et ειμι, *eo*.
μετειμι, *intersum* : ex μετα et ειμι, *sum*.
μετερχομαι, *arcesso, consector*. Th. ερχομαι, *venio*, f. ελευσομαι. a. 2. ηλθον.
μετεσσεται, 3. f. f. 1. ind. Med. Poët. pro μετεσεται, verbi μετειμι.
μετεωριζω, *in sublime tollo*, f. ισω. Th. μετεωρος, *sublimis*.
Μετεωρος, ε, ὁ, ἡ, *sublimis, editus, erectus*.
μετοικεω, ω, f. ησω, *incolo, migro*. Th. οικος, *domus*.
μετριοτης, ητος, ἡ, *moderatio, mediocritas* : à μετριος, *moderatus*. Th. μετρον, *mensura*.
μετριως, *mediocriter, moderatè* : à μετριος, *moderatus*.
Μετρον, ε, το, *mensura, modus, metrum*.
μετωπον, seu μετωπιον, ε, το, *frons* : ex μετα, et ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.
μευ, pro μου, *mei*, gen. Dor. ab εγω, *ego*.
Μεχρι, seu μεχρις, sequente vocali, *usque ad*.
Μη, adv. *ne, non* ; *numquid?*
μηδ', μηδε, *neque, ne quidem*, conjunct. Th. μη, *non*.
μηδεις, ὁ, *nullus, nemo*, f. μηδεμια. n. μηδεν· ex μη, δε, et εἱς, *unus*.
μηδεπω, *necdum, nondum* : ex μηδε, *neque* ; (quod à μη, *non*) et πω, *aliquatenus*.
Μηδος, ε, ὁ, *Medus*, nom. gen.
μεθυσος, ε, ὁ, ἡ, *ebrius*. Th. μεθυ.
μηθεις, ενος, ὁ, *nullus, nemo*.
μηκετι, *non amplius* : ex μη, *non*, et ετι, *adhuc*.
μηκιστος, ε, ὁ και ἡ, *longissimus, procerissimus* ; superl. à μηκος.
μηλον, το, *malum, pomum*, item *ovis, pecus*.
Μηλεα. ας, ἡ, *malus, arbor*.
Μην, *tamen, quidem* : aliis particulis jungitur.
Μηνιγξ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*.
Μηνυω, *indico, ostendo*, f. υσω, p. μεμηνυκα.
μηποτε, *ne quando, si fortè, fortasse* : ex μη, *ne*, et ποτε, *aliquando*. Th· ὁτε.
μηριον, ε, το, idem quod th. μηρος.
Μηρος, ε, ὁ, *femur*.
μητε, conjunct. *neque*. ex μη, *non*, et τε, *que*.
Μητηρ, et Dor. ματηρ, ἡ, *mater*; gen. ερος, et per. Sync. τρος.
μηχαναομαι, -ωμαι, *machinor, molior*, f. ησομαι. p. -ημαι. Th. μηχανη, *machina*.
μηχος, εος, το, *consilium, remedium*.
μια, ας, ἡ, *una*, à masc. εἱς, *unus*.
μιαρος, ου, *pollutus, scelestus*. Th. μιαινω, *polluo*.
Μιγνυμι, seu μιγνυω, *misceo*, f. ξω. p. μεμιχα.
Μιδας, *Midas*, ε, Ion. εω, rex Phrygiæ ditissimus.
μικκος. α, ον, Dor. pro. μικρος, α, ον, *parvus*.
μικρολογεομαι, ουμαι, *rei parvæ rationem habeo, sordidè et parcè facio* : ex μικρος, *parvus*, et λογος, *ratio*.

Μικρος, α, ον, et Att. σμικρος, *parvus*, comp. μικροτερος. superl. μικροτατος, vel irreg. ἡσσων, et μειων, in comp.

Μιλησιος, ȣ, ὁ, *Milesius* : Angl. *of or belonging to* Miletus.

Μιλητος, ȣ ἡ, nomen urbis.

Μιμεομαι, ουμαι, *imitor*, f. μιμησομαι. p. μεμιμημαι.

Μιν, *ipsum*, acc. Poët. pro αυτον, αυτην, vel ἑ.

μισγω, *misceo, tempero*, f. ξω. p. μεμιχα.

μισεω, ω, *odi, minus amo*, f. ησω. p. μεμισηκα.

Μισθος, ου, ὁ, *merces*.

μισθοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *miles* : ex μισθος, *merces*, et φερω, *fero*.

Μιτυληνη, ης, ἡ, Dor. Μιτυλανα, *Mitylene*. nomen insulæ.

Μναομαι *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum*, f. 1. μνησομαι. perf. μεμνημαι.

μνημη, ης, ἡ, *memoria*.

μνημονευω, *memoria teneo*, f. ευσω. Th. μναομαι.

μνημονικος, ȣ, ὁ, ἡ, *memoriâ valens*. Th. μνημη, *memoria*.

μογευμες, Dor. pro μογουμεν, *laboramus*, 1. pl. præs. à

μογεω, *ærumnas patior* f. ησω. Th. μογος, *labor*.

μοιρα ας, ἁ. *pars, portio, fatum*. Th. μειρω, *divido*.

μοισα ας, ἁ, Dor. pro μουσα, *musa*.

Μολεω, seu μολω, *venio, vado, curro*.

μολις, adv. *vix*. Th. μολες, *labor*.

μολω, *venio*, et μολεω.

μονον, adv. *solum, solummodo*.

Μονος, η, ον, *solus, a, um*.

μορμολυκιον, ȣ, το, *larva*. Th. μορμω, ους, ἡ, *mulier horrenda*.

Μορφη, ης, ἡ, et Dor. μορφα, ας, ἁ, *forma, species*.

Μοσχος, ȣ, ὁ, ἡ, *vitulus*.

Μοσχος, ȣ, ὁ, *Moschus*, nom. propr.

μουνος, Poët. pro μονος, *solus*.

Μουσα, ης, ἡ, *musa*.

μουσικος, ου, ὁ, *musicus*. Th. μουσα.

μουσικως, *musicè, eleganter* : à μȣσικος, *musicus*. Th. μουσα.

μοχθηρος, ȣ, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*. Th. μοχθος, *labor*.

μυθολογια, ας, ἡ, *fabula*. ex μυθος, *verbum*, et λογος, quod à λεγω, *dico*.

Μυθος, ȣ, ὁ, *verbum, fabula*.

μυθωδης, εως, ὁ, ἡ, *fabulosus*. à μυθος, *fabula*.

Μυια, ας, ἡ, *musca*.

μυλων, ωνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μυλη, *mola*.

μυριας, αδος, ἡ, *decem millium numerus*. Th. μυριος.

μυριζω, *ungo*, f. ισω. p. μεμυρικα. Th. μυρον, *unguentum*.

Μυρικη, ης, ἡ, *myrica*, arbor.

μυριοι, αι, α, *decem mille*.

μυρμηξ, ηκος, ὁ, *formica*.

μυρομαι, *fleo, ploro* : pr. imper. μυρεσο, μυρεο, et μυρȣ.

Μυρον, ȣ, το, *unguentum liquidum*.

μυρσινη, vel μυῤῥινη, ης, ἡ, *myrtus*.

Μυρσων, ωνος, ὁ, *Myrson*, nom. propr.

Μυς, μυος, ὁ, *mus*, voc. ω μυ.

μωραινω, *infatuo, stultè ago*, f. μωρανω. p. μεμωραγκα. Th. μωρος, *stultus*.

N.

Ναι, adv. *næ, profectò, imò, etiam*.

ναμα, ατος, το, *fluentum, latex* : à ναω, *fluo*.

Ναρθηξ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*
ναρκαω, *torpeo*, f. ησω, à
Ναρκη, ης, ἡ. *torpedo.*
Ναρκισσος, ȣ, ὁ, *Narciſſus*, n. pr.
ναυαγεω, q. d. την ναυν αγω, *navem frango*, f. ησω, p. νεναυαγηκα· Angl. *to be ſhipwrecked.*
Ναυς, ναος, ἡ, *navis*, Ion. νηυς, νηος. dat. νηϊ.
ναυτης, ȣ, ὁ, *nauta.* Th. ναυς, ναος, ἡ, *navis.*
νεαζω, f. ασω, *juveneſco.* Th. νεος, *novus, juvenis.*
νεανιας, ȣ, ὁ, *adoleſcens.* Th. νεος, *novus, junevis.*
νεανισκος, ȣ, ὁ, *juvenis, adoleſcentulus.* Th. νεος, *novus.*
νεϐρος, ȣ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi.*
νεηλυς, υδος, ὁ, ἡ, *qui nuper advenit:* à νεος, *novus*, et ελευθω, ſeu ερχομαι, *venio.*
Νειλος, ȣ, ὁ, *Nilus*, Egypti fluvius.
νεκρικος, ȣ, *mortualis, funebris:* à νεκρος, *mortuus.*
νεκροπομπος, ȣ, ὁ, *dux manium*, &c. ex νεκρος, *mortuus*, et πεμπω, *mitto.*
Νεκρος, α, ον, *mortuus.*
Νεκταρ, αρος, το. *nectar, potus Deorum.*
νεκυς, υος, *defunctus.* Th. νεκρος.
Νεμεα, ας, ἡ, *Nemea*, ſylva Argiæ.
νεμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehenſio.* Th. νεμεσαω, *indignor.*
Νεμω, *tribuo, habito, paſco*, f. νεμω, p. νενεμηκα.
νεογαμος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui recens uxorem ducit;* vel *recens nupta.* Th. γαμεω, *uxorem duco.*
νεογνος, ȣ, ὁ και ἡ, *recens genitus:* ex νεος, *novus*, et γινομαι.
Νεος, νεα, νεον, *novus, juvenis.*
Νεοσσος, et νεοττος, ȣ, ὁ, *pullus, avicula.*
νερτερος, *inferior*, pro ενερωτερος· ab ερα, ας, ἡ, *terra.*
νευρα, ας, ἡ. et Ion. ης, *nervus arcûs.* Th. νευρον. ȣ, το, *nervus.*
Νευρον, ȣ, το, *nervus.*
νεφελη. ης, ἡ, *nebula, nubes.* item nomen vicus. Th. νεφος.
νεωλκεω, ω, *navem traho, ſubduco*, &c. ex ναυς, *navis*, et ἑλκω, *traho.*
νεώνητος, ȣ, ὁ και ἡ, *recens emptus:* ex νεος, *novus*, et ωνεομαι, *emo.*
νεως, ω, ὁ, Att. pro ναος, ȣ, ὁ, *templum.*
Νη, *per* adv. affirmantis et jurandi cum acc. νη Δια, *per Jovem.*
νηγρετος, ȣ, *ex quo quis excitari nequit:* ex νη, et εγειρω, *excito.*
νηκτος, ȣ, ὁ, *natatilis:* à νεω, *nato.* το νηκτον, *facultas natandi.*
Νηρηϊς, ιδος, ἡ, *Nereis*, nympha maris.
Νησος, ȣ, ἡ, *inſula.*
Νησσα, ſeu νηττα, ας, ἡ, *anas.*
νηυς, νηος, vide ναυς.
Νικαω, *vinco, ſupero*, νικησω. p. νενικηκα.
νικη, ης, ἡ, *victoria*, a præced.
νικημα, ατος, το, *victoria.*
νιν, Poët. et Dor *ipſum, am, um*, pro ἑ, vel αυτον, ut μιν.
Νιοϐη, ης, ἡ, *Niobe*, nomen mulieris.
Νιρευς, εος, ὁ, *Nireus*, nom. propr.
νιφας, αδος, ὁ, *nix, acervatim et cum vehementi impetu decidens.* Th. νιφω, *ningo.*
νιφετος, ȣ, ὁ, idem quod νιφας.
νοεω, *cogito, intelligo*, f. νοησω. Th. νοος, νους, ὁ, *mens.*
νοημα, ατος, το, *intellectus, cogitatio:* à νοεω. Th. νοος.
νομευω, *paſco*, f. σω. Th. νεμω, idem.

νομη, ης, ἡ, *pabulum, distributio, possessio:* à νεμω, *pasco, tribuo.*
νομιζω, *lege sancio,* item *existimo, puto, reor.* f. ισω. perf. νενομικα· à νομος, *lex.* Th. νεμω, *tribuo.*
Νομος, ϐ, ὁ, *lex.*
Νοος, νους, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia.*
νοσερος, ϐ, ὁ, *morbidus, morbosus.* Th. νοσος.
νοσεω, *ægroto,* f. ησω, p. νενοσηκα. Th. νοσος, *morbus.*
νοσοποιεω. f. ησω, *morbos facio;* ex νοσος, et ποιεω.
Νοσος, ϐ, ἡ, *morbus, vitium.* qu. νη, et σοος, *sanus.*
νουθετεω, *admoneo. commonefacio,* f. ησω. p. νενουθετηκα· ex νϐς, *mens,* et τιθημι, *pono.*
νους, vide νοος, *mens.*
νυκτερινος, ϐ, *nocturnus.* Th. νυξ, *nox.*
νυκτωρ, adv. *noctu.* Th. νυξ.
νυκτοπορια, ας, ἡ, *iter, nocturnum:* ex νυξ, et πορος, *transitus.*
Νυμφη, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, nympha.*
νυμφιος, ϐ, ὁ, *sponsus.* Th. νυμφη.
Νυν, vel Att. νυνι, *nunc.*
Νυξ, νυκτος, ἡ, *nox.*
Νωλεμης, εος, ὁ, ἡ, et το, νωλεμες, *indefinens, assiduus:* hinc νωλεμεως, *indefinenter,* adv.
Νωτος, ϐ, ὁ, *dorsum, tergum:* in pl. τα νωτα.
νωχελης, εος, ὁ, ἡ, et το, ες, *tardus: segnis:* ex νη, et κελλω, *moveo, curro.*

Ξ.

Ξαινω, *carmino, carpo, cædo, percutio,* f. ξανω. p. εξαγκα.
Ξανθος, η, ον, *flavus a, um; luteus.* Est et Ξανθος, ϐ, ὁ, nom. propr. fluvii.
ξεναγεω, f. ησω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt:* ex ξενος, *hospes,* et αγω, *duco.*
ξενια, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium.* Th. ξενος, *hospes.*
ξενιζω, *hospitio excipio,* f. ισω. p. εξενικα. Th. ξενος, *hospes.*
Ξενοκρατης, ϐ, ὁ, *Xenocrates,* nom. propr.
Ξενος, ϐ, *hospes, peregrinus.*
ξενος, η, ον, *peregrinus.*
Ξενοφων, ωντος, ὁ, *Xenophon.*
Ξηρος, ϐ, *aridus, siccus.*
Ξυλον, ϐ, το, *lignum, baculus.*
ξυνδησαι, *colligare,* a. 1. inf. Att. verbi συνδεω.
ξυνετος, ϐ, *intelligibilis.* Att. à *subsequente verbo.*
ξυνιημι, pro συνιημι, quod vide.
ξυνουσια, id. Att. quod συνουσια, quod vide.
ξυνων, præs. part. Att. pro συνων. à συνειμι, *sum cum alio.* Th. ειμι, *sum.*
ξυραω, seu -εω, *rado, tondeo ad cutem:* à ξυρος, *novacula,* quod à ξυω, pro ξεω, *rado.*

O.

Ὁ, ἡ, το, Art. Angl. *The.* Οϐολος, ου, ὁ, *obolus, sexta pars drachmæ.*
ογδοηκοντα, *octoginta.* Th. οκτω, *octo.*
Ογκαομαι, ωμαι, *rudo,* propriè de asinis.
Ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δε.
ὁδευω, *iter facio, eo,* f. ευσω. p. ὡδευκα. Th. ὁδος, ϐ, ὁ, *via.*
Ὁδος, ϐ, ἡ, *via, iter.*
Οδους, οντος, ὁ, *dens.*

Οδυνη, ης, ἡ, *dolor.*
οδυρμος, ε, ὁ, *ejulatus, lamentatio.* ab οδυρομαι, *lamentor.*
Οδυρομαι, *lamentor, ploro,* f. οδυρουμαι: p. ωδυρμαι.
Οδυσσευς, εος, ὁ, *Ulysses.*
ὁθεν, *unde, ex qua causa.*
οιδα, ας, ε, *novi,* perf. m. verbi ειδω, *scio.*
Οιδεω, et οιδαω, *tumeo, inflatus sum,* f. ησω. p. ῳδηκα.
οικειος, εια, ειον, *domesticus, a, um;* item *proprius.* Th. οικος, *domus.*
οικετης, ε, ὁ, *domesticus,* item *servus.* Th. οικος *domus.*
οικεω, ω, f. ησω, p. ῳκηκα. Th. οικος.
οικητηριον, ε, το, *domicilium.*
οικια, ας, ἡ, *domus:* ab οικος, idem.
οικιον, ε, το, idem quod οικος, *domus.*
οικοδομεω, ω, *ædificio,* f. ησω. p. ωκοδομηκα· ab οικος, *domus,* et δεμω, *struo.*
Οικος, ε. ὁ, *domus, familia.*
Οιμη, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox.*
οιμωγη, ης, ἡ, *ejulatus:* ab
οιμωζω, *ploro, ejulo,* f. ξω. Th. οι, *hei, heu.*
Οινος, ε, ὁ, *vinum.*
οινοχοος, ε, ὁ, *pocillator, pincerna:* ex οινος, et χεω, *fundo.*
οιομαι, vel οιμαι, *opinor, existimo, puto,* f. οιησομαι. perf. pass. ωημαι, q. ab οιεομαι. Th. οιω, *puto.*
οιον, adv. *sicut fermè.* ab οιος.
Οιος, οια, οιον, *solus.*
Οιος, οία, οίον, *qualis.*
Οις, οιος, vel οϊς, οϊος, ἡ, *ovis,* vel ὁ, *aries.*
οϊστος, ε, ὁ, *sagitta:* ab οιω, *fero,* f. οισω.
Οιστρος, ε, ὁ, *æstrus, tabanus, stimulus:* Angl. *a gadfly.*
Οιτη, ης, ἡ, *Oeta,* mons Thessaliæ.
Οιχομαι, *abeo, discedo, proficiscor,* f. οιχησομαι. p. ῳχημαι.
Οκνος, ε, ὁ, *pigritia, metus, ignavia.*
ολβιος, ε, ὁ, *beatus, dives, locuples:* ab
Ολβος, ε, ὁ, *felicitas, opes.*
ολεθριος, ε, ὁ, ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* Angl. *abandoned:* ab
ολεθρος, ε, ὁ, *pernicies.* Th. ολλυμι, *perdo.*
ολιγαριστια, ας, *prandium præparcum:* Angl. *a spare dinner.* Th. αριστον.
Ολιγος, ε, *paucus, parvus.*
ολιγοχρονιος, ε, ὁ, ἡ, *brevis temporis, exiguo tempore durans:* ex ολιγος, et χρονος, *tempus.*
Ολλυμι, seu ολλυω, *perdo.* f. ολεσω. p. ωλεκα. p. m. ωλα, et Att. ολωλα.
Ολολυζω, *ululo, ejulo, ploro,* f. ξω.
ὁλοπορφυρος, ε, ὁ, ἡ, *totus purpureus:* ex πορφυρα, *purpura,* et
῾Ολος, ε, *totus, universus.*
Ολοφυρομαι, *lamentor, ejulo.*
Ολυμπιας, αδος, ἡ, *Olympias.*
Ολυμπος, ε, ὁ, *Olympus,* Thessaliæ vel Macedoniæ mons altissimus: item *cœlum.*
Ολυμπιος, ε, *Olympum incolens, cœlestis.* Ολυμπια, ων, τα, *Olympiaca certamina,* quæ in honorem Jovis celebrari solebant.
ολωλα, ας, ε, *perii,* Att. pro ωλα, p. m. verbi ολλυμι, *perdo.*
῾Ολως, adv. *omnino:* Angl. *in short.* Th. ὁλος.
῾Ομαλος, *planus, lævis.*
῾Ομηρος, ε, ὁ, *Homerus.*
ὁμιλεω, ω, *colloquor, conversor, consuetudinem habeo,* f. ησω. p. ὡμιληκα· ab ὁμιλος, *turba, cœtus.*

ομμα, ατος, το, *oculus, aspectus, facies* : ab οπτομαι, *video.*

Ομνυμι, seu ομνυω, *juro*, f. ομοσω. p. ωμοκα.

ὁμογενης, εος, ὁ, ἡ, *consanguineus, cognatus* : ex ὁμος, *similis*, et γεινομαι, *nascor.*

ὁμοιος, οια, ον, *similis.* Th. ὁμος, idem.

ὁμοιως, adv. *similitèr, perindè.* ab ὁμοιος, idem quod ὁμος.

ὁμονεκρος, ε, ὁ, ἡ, *simul mortuus* : ex ὁμος, *similis*, et νεκρος, *mortuus.*

ὁμοτεχνος, ε, ὁ, ἡ, *qui ejusdem est artificii* : ex ὁμος, *similis*, et τεχνη, *ars.*

ὁμου, *simul* : ab ὁμος, *similis.*

ὁμοψηφος, ε, ὁ, ἡ, *cujus idem est suffragium* : ex ὁμος, et ψηφος, *calculus.*

ομφαλοεις, εσσα, εν, *umbilicatus* : Angl. *embossed* : Epith. *scuti* : ab

Ομφαλος, ε, ὁ, *umbilicus, umbo.*

Ομφαξ, ακος, ἡ, *uva acerba necdum matura.*

ὁμως, *tamen* : sed

ὁμως, *simul*, Poët. pro ὁμε. Th. ὁμος, *similis.*

Ὀναρ, το, *somnium.*

ονειδιζω, *exprobro, convitior*, f. 1. ισω, p. ωνειδικα. Th. ονειδος, *probrum.*

ονειρος, ε, ὁ, *somnium.* Th. οναρ, idem.

Ονημι, sive ονινημι. ab ονεω, *juvo, prosum* ; item *vitupero*, cum acc. f. ονησω. p. ωνηκα. præs. pass. ονημαι, seu οναμαι, *juvor, fruor*, cum gen. f. 1. ονησομαι, a. 1. m. ωνησαμην, a. 1. m. opt. ονησαιμην, contract. οναιμην.

Ονομα, ατος, το *nomen, fama, celebritas.*

ονομαζω, *nomino*, f. ασω, p. ωνομακα. Th. ονομα, *nomen.*

ονομαστι, adv. *nominatim* : ab

ονομαστος, ε, *celebris.* Th. ονομα, *nomen.*

Ονος, ε, ὁ, ἡ, *asinus, -a.*

οξυθυμος, ε, ὁ, ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus* : ab οξυς, et θυμος, *animus.*

Οξυς, εια, υ, *acutus, velox.*

οξυχολος, ε, ὁ και ἡ, *qui subitò et graviter irascitur, biliosus* : ex οξυς, *acutus*, et χολη, *bilis.*

Οπη, ης, ἡ, *foramen.*

Ὁπη, adv. *ubi? quo? quomodo?* ab ὁς, *qui.*

οπιθεν, *retrò, post*, Ion. et Dor. pro οπισθεν.

οπισθεν, *ponè, à tergo.* adv. Th. οπισω, *retro.*

Ὀπισω, adv. *retrorsum, retro, post.*

ὁπλη, ης, ἡ, *ungula.*

ὁπλιτης, ε, ὁ, *miles, armatus.* Th. ὁπλον.

Ὁπλον, ε, το, *telum*, vel. τα ὁπλα, *arma, instrumenta quævis.*

ὁποιος, οια, οιον, *qualis, -e* : idem quod οιος.

ὁποσος, ε, *quantus* : à ποσος, et hoc ab ὁσος, *quantus.*

ὁποταν, adv. *quum.* pro ὁποτε, et αν, *ubi.*

ὁποτε, *quando*, citrà interrogat. adv. idem quod ὁτε.

ὁπου, adv. indefinite, idem quod που, *ubi, quo, quum.*

ὁππoτε, Poët. pro ὁποτε.

Οπταω, *torreo, asso*, f. ησω, p. ωπτηκα.

Οπτομαι, *video*, f. οψομαι. p. ωμμαι.

ὁπως, *ut, quomodo.* Th. πως, *quomodo?*

Ὁραω, *video, cerno, intelligo*, imperf. Att. ἑωραον, ἑωρων, f. ασω. p. ὡρακα. et Att. ἑωρακα.

Οργανον, ε, το, *instrumentum*, vel

opus, organum.
Οργη, ης, ἡ, *ira.*
Οργια, ων τα, *ſacra Liberi, orgia.*
οργιζω, *ad iram incito, laceſſo, facio iraſci,* f. ισω, p. ωργικα, præſ. med. οργιζομαι, *iraſcor,* cum dat. Th. οργη, *ira.*
Ορεγω, ſeu ορεγνυμι, *porrigo, extendo,* f. ξω. p. ωρεχα. præſ. m. ορεγομαι, *appeto,* cum gen.
Ορθος, η, ον, *rectus, a, um, erectus.*
ορθως adv. *recte, ut par eſt et decet.* Th. ορθος.
ὁριζω, *definio,* f. ὁρισω, et Att. ὁριω. Th. ὁρος, *terminus.*
Ὁρκος, ȣ, ὁ, *jusjurandum.*
ὁρμαω, ω, *ruo, irruo, impetum facio, prorumpo,* f. ησω. p. ὡρμηκα· ὁρμαομαι, *proficiſcor.* Th. ὁρμη, *impetus.*
ορνεον, ȣ, το, *volucris, avis:* ab
Ορνις, ιθος, ὁ, ἡ, *avis, gallina.*
Ορος, εος, το, *mons.*
Ορφευς, εως, ὁ, *Orpheus.*
Ορχεομαι, *ſalto,* f. ησομαι.
Ὁς, ἡ, ὁ, *qui, quæ, quod,* relat. ſeu artic. poſtpoſ.
ὁσακις, et ὁσακι, *quoties,* adv. citrà interrog. Th. ὁσος, *quantus.*
Οσιρις, ιος, ὁ, *Oſiris,* Deus Egyptiorum.
Ὁσος, η, ον, et Poët. ὁσσος, *quantus.*
ὁσπερ, ἡπερ, ὁπερ, *qui, quæ, quod.* Th. ὁς, idem.
Ὁσσος, Poët. pro ὁσος, *quicunque.*
Οστεον ουν, gen. εου, ου, το, *os, oſſis.*
Ὁστις, ἡτις, ὁτι, gen. οὑτινος, ἡστινος, &c. *quis, quiſnam, quicunque; qui, quæ, quod:* ab ὁς, *qui,* et τις.
Οσφυς, υος, ἡ, *lumbus, ilia:* Angl. *the flank.*
ὁταν, ſeu ὁτ' αν, *quum,* conjunct. item *quamdiu:* ex ὁτε, et αν.
Ὁτε, *quando, quum.* Sed ποτε, *quando?*
Ὁτι, et Poët. ὁττι, *quod, quia,* conjunct. Sed ὁ, τι, *quicquid,* pronomen n. g. ab ὁστις.
ὁτιȣν, *quidlibet:* ab ὁς, *quis,* et ουν, *ergo.*
ὁττι, *quia, quoniam,* Poët. pro ὁτι, *quod.*
Ου ſeq. conſon. ουκ ſeq. vocali cum ſpir. len. et ουχ ſeq. vocal. aſpirat. adv. *non, nequaquam.*
ȣδαμως, *nequaquam.* Th. ȣ, *non.*
ȣδε, *neque,* conjunct. ex ȣ, *non,* et δε, *vero.*
ȣδεις, ενος, ὁ, *nullus,* f. ȣδεμια, n. ουδεν. ex ȣδε, *neque,* et εις, *unus.*
ȣδεποτε, *nunquam,* adv. ex ȣδε, *neque,* et ποτε, *aliquando.*
ȣδεπω, adv. *nondum, nunquam.*
ȣκετι, *non amplius:* ex ȣκ, et ετι, *adhuc.*
ȣκουν, *nonne? igitur:* ex ουκ, et ȣν, *ergo.* Sed ουκȣν, *non.*
Ουλος, ȣ, *integer, ſanus, mollis, tener,* etiam ουλος, pro ολοος, *pernicioſus:* ab ολλυμι.
Ουν, *igitur, itaque, ergo,* conjunct.
οὑνεκα, et οὑνεκ', pro οὑ, ἑνεκα, *cujus rei gratia, propter, quoniam.*
ȣρα, ας, ἡ, *cauda.*
Ουρανος, ου, ὁ, *cælum, aër, palatum:*
ους, ωτος, το, *auris,* in pl. τα, ωτα, *aures.*
ουτε, et ȣτ', ut et ȣθ', *neque;* ex ȣ, et τε, *que.*
οὑτος, αὑτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.* Vide Gram.
οὑτω, et οὑτως, ſeq. vocali, *ſic.* Th. ȣτος, *hic.*
ȣχι, *nonne?* item Atticè, *non,* adv. Th. ȣ.
Οφειλω, *debeo, reus ſum,* f. οφειλησω. p. ωφειληκα.
οφελον, ες, ε, a. 2. verbi οφειλω, *debeo.* Et uſurpatur ut adverb. optandi cum ειθε, *utinam.*

οφελος, εος, το, *utilitas, usus*: ab οφελλω, *juvo*.
οφθαλμος, ȣ, ὁ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.
Οφις, ιος, et εως, ὁ, *serpens*, nom. pl. οφιες, οφεις, οφις.
οφλημα, ατος, το, *debitum*. Th. οφειλω, *debeo*.
Οφρα, et οφρ', *ut, quo*, adv. Poët. pro ἱνα, ὁπως.
Οφρυς, υος, ἡ, *supercilium*.
οχευς, εες, ὁ, *retinaculum, vectis*; in pl. οχηες· Ion. ab εχω, *teneo*.
οχεω, f. ησω, *veho, porto*. Th. οχος, *currus*.
οχημα, ατος, το, *vehiculum*: ab οχεω, *veho*.
οχλεω, *turbo, commoveo, vexo*, f. ησω. p. ωχληκα.
Οχλος, ȣ, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*.
οχυρος, *munitus, firmus*.
οψις, εως, ἡ, *vultus, facies, conspectus, visus*: a. 2. sing. perf. pass. ωψαι, verbi οπτομαι, *video*.
Οψον, ȣ, το, *opsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis*.
οψοποιος, ȣ, ὁ και ἡ, *opsonia apparans, conditor*: ex οψον, et ποιεω.

Π.

Παγα, ας, ἁ, Dor. pro πηγη, *fons*.
παγις, ιδος, ἡ, *decipulum*: Angl. *a trap*. Th. πηγνυω.
παθος, εος, ȣς, το, *affectus, calamitas*: à πασχω, *patior*.
παιδαγωγος, ȣ, ὁ, *pædagogus, puerorum custos*: ex παις, *puer*, et αγω, *duco*.
παιδεια, ας, ἡ, *institutio, doctrina*. Th. παις.
παιδευω, *erudio, doceo*, f. ευσω. perf. πεπαιδευκα. Th. παις, *puer*.

παιδιον, ȣ, το, *infans, puerulus, pusellus*, dimin. à παις, παιδος, ὁ, *puer*.
παιδοτριβης, ȣ, ὁ, *ludimagister*: ex παις, *puer*, et τριβω, *tero*.
Παιζω, *more puerorum lusito, ludo, salto*, f. παιξω, et σω. p. πεπαιχα.
παιηων, ονος, ὁ, idem quod παιων, ωνος, ὁ, *Apollo, Deus Medicinæ*.
Παις, παιδος, ὁ, ἡ, *puer*, vel *puella, servus, filius*.
παισδω, Dor. pro παιζω, quod vide.
παιω, f. αισω. p. αικα, *percutio, ferio, pulso*.
Παλαι, adv. *olim, quondam*.
παλαιος, α, ον, *antiquus. a, um, vetus*. Th. παλαι, *olim*, adv.
παλαισμοσυνη, ης, ἡ, idem quod παλη, *lucta*.
παλαιστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta, luctæ locus*. Th. παλη, *lucta*.
Παλαιφατος, ȣ, ὁ, *Palæphatus*, nom. propr.
παλαιω, *luctor*, f. παλαισω. p. πεπαλαικα. à παλη, *lucta*.
παλαμαισι, *manibus*, dat. pl. Ion. à
Παλαμη, ης, ἡ, *manus, palma*.
Παλη, ης, ἡ, *lucta*.
Παλιν, adv. *iterum, rursus*.
Παλλω, *vibro, agito, quatio, sortior*, f. αλω. p. αλκα.
παμπολυς, παμπολλη, παμπολυ, gen. παμπολλȣ, *permultus*: ex πας, *omnis*, et πολυς, *multus*.
Παν, Πανος, ὁ, *Pan, pastorum Deus*.
πανταχȣ, adv. *ubique, ubivis terrarum*. Th. πας, *omnis*.
παντοδαπος, η, ον, *ex omni solo, omnigenus*: ex πας, et δαπεδον, *solum*.
παντοιος, ȣ, *omnigenus, varius*. Th. πας, *omnis*.
πανυ, adv. *omnino*. Th. πας, *omnis*.

παννστατον, adv. *postremum.*
πανυστατος, η, ον, *postremus.*
Παπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, *Papyrus.*
Παρα, præp. cum gen. *à*, *ab* : Angl. *from* : cum dat. *apud* ; cum acc. *at*, *beside*, or *near*. In compositione valet *trans*, *præter*, *apud*.
παραβαλλω, *objicio*, *trado*, ex παρα, et βαλλω, *jacio*.
παραγινομαι, *advenio*, *pervenio* : ex παρα, et γινομαι, *sum*, *fio*.
παραδιδωμι, *trado*, f. παραδωσω, p. παραδεδωκα. Th. διδωμι, *do*.
παραδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, *præter opinionem*, *inopinatus*. Th. δοκεω *videor*.
παραινεω, ω, *admoneo*, *hortor* : ex παρα, et αινεω, *laudo*. Th. αινος, *laus*.
παρακαθιζω, *sedere facio*, f. ισω, perf. παρακεκαθικα· ex παρα, et καθιζω, *sedere facio* : quod ex κατα, et ἱζω.
παρακαλεω, -ω, *rogo*, *precor*, *obsecror*, f. εσω. p. παρακεκληκα. Th. καλεω, *voco*.
παρακουω, *perperam audio*, *negligenter audio*, f. ουσω, p. παρηκουκα. p. m. παρηκοα. ex παρα, et ακȣω, *audio*.
παραλαμβανω, *accipio*, *assumo*, *adduco* : ex παρα, et λαμβανω, *capio*.
παραλειπω, *prætermitto*, *omitto*, *silentio prætereo* : ex παρα, et λειπω, *linquo*.
παραλλαττω, *transmuto*, *differo* ; f. ξω, p. med. παραλλαγα. ex παρα et αλλαττω, *muto*.
παραλογιζομαι, *argumentando*, vel *supputando fallo* : Angl. *to make a false account*, *to overcharge* ; f. ισομαι· ex παρα, *perperam*, et λογιζομαι. Th. λεγω, *dico*.
παραμενω, *permaneo* : ex παρα, et μενω, *maneo*.
παραμυθεομαι, ȣμαι, *consolor*, *hortor* : ex παρα, et μυθεομαι, *dico*. Th. μυθος, *verbum*.
παραπεμπω. f. ψω, *prætermitto*, *dimitto*, *transmitto*. Th. πεμπω, *mitto*.
παραπλησιος, ȣ, *proximè ad aliquem accedens*.
παρασιτος, ȣ, ὁ, *parasitus*. Th. σιτος, *frumentum*.
παρασκευαζω, *præparo*, *apparo*, *compono* : ex παρα, et σκευαζω, *paro*. Th. σκευος, εος, το, *vas*.
παρατατтω, vel -ασσω, *in acie colloco*, *aciem instruo* : ex παρα, et τασσω, vel -ττω, *ordino*.
παρατεινω, *produco*, *extendo*, *prorogo*, *detineo*. Th. τεινω, *tendo*.
παρατηρεω, ω, *observo*, imperf. παρετηρεον -ȣν, f. ησω, p. παρατετηρηκα. Th. τηρεω, *servo*.
παρατιθημι, *appono*, *propono*, *commendo* : ex παρα, et τιθημι, *pono*.
παραχρημα, adv. *ex tempore*, *illico*, *statim*.
παρεγγυαω, ω, f. ησω, *per manus trado*, *adhortor*, *jubeo*, *nuntio* : ab εγγυαω, *in manus trado*. Th. εγγυη, *sponsio*.
Παρεια, ας, ἡ, *gena*, *maxilla*.
παρειμι, *adsum* : ex παρα, et ειμι, *sum*.
παρελαυνω, *præteragito*, *aveho*, *prætervehor*. Th. ελαυνω, *agito*.
παρεργον, ȣ, το, *appendix*, *accessio* : ex παρα et εργον, *opus*.
παρεργως, adv. *obiter*, *perfunctoriè*.
παρερχομαι, *prætereo*, *progredior*. Th. ερχομαι, *eo*.
παρεστως, ωτος, *adstans*, *qui præsto est*, perf. part. act. contractè pro παρεστηκως, οτος. verbi παριστημι, quod vide.
παρευθυς, *statim* : idem quod ευθυς.

παρεχω, *exhibeo, præbeo*, f. παρεξω, vel παρασχησω. p. παρεσχηκα· ex παρα, et εχω, *habeo.*

παρθεμενος, *apponens*, Po t. seu Ion. pro παραθεμενος. a. 2. part. m. verbi παρατιθημι, *appono.* Th. τιθημι, *pono.*

Παρθενος, ε, ἡ, *virgo.*

Παρθος, ε, ὁ, *Parthus*, nom. gentile.

Παρις, ιδος, ὁ, *Paris*, Priami filius.

παριστημι, *sisto, in medium produco, exhibeo*, f. παραστησω. p. παρεστηκα· ex παρα, et ἱστημι, *sto.*

παρμενιδειος, α, ον, *Parmenidicus, a, um.*

Παρμενιων, ωνος, ὁ, *Parmenio*, nom. propr.

παροδος, ε, ἡ, *aditus, transitus*: εν παροδῳ, *in transitu*: ex παρα, et ὁδος, ε, ἡ, *via.*

παροικεω, ω, *commoror, habito*, f. ησω. p. παρῳκηκα· ex παρα, et οικεω, *habito.* Th. οικος, *domus.*

παροιμια, ας, ἡ, *proverbium*; ex παρα, *apud*, et οιμη, seu οιμος, ε, ὁ, ἡ, *via.*

παροραω, *limis oculis aspicio, contemno, negligo*: ex παρα, et ὁραω, *video.*

Παρος, ε, ἡ, *Paros.* Una ex Cycladibus in mari Ægeo.

Πας, πασα, παν, gen. παντος, πασης, παντος, *omnis, e*; *totus.*

παστος, ε, *conspersus*; item subst. *thalamus*: à πασσω. *conspergo.*

Πασχω, *patior, afficior*, f. m. πεισομαι. q. a. πειθω. a. 2. επαθον. a. 2. inf. παθειν. a. 2. part. παθων. perf. act. πεπαθηκα. p. m. πεπονθα.

Παταπσω, *percutio*, f. ξω. p. πεπαταχα.

Πατεω, *calco, protero*, f. ησω. p. πεπατηκα.

Πατηρ, ερος, ρος, ὁ, *pater.*

πατρις, ιδος, ἡ, *patria.* Th. πατηρ, *pater.*

Παυω, *cessare facio*, f. παυσω. p. πεπαυκα· in v. m. *cesso, desino, quiesco.*

Παφιη, ης. ἡ, *Venus.*

Παφος, ε, ἡ, nomen urbis.

παχυνω, *pinguefacio*, f. υνω, p. πεπαχυγκα.

πεδιλον, ε, το, *calceus, talare.*

πεδιον, ε, το, *campus, planities*: à πεδον, *solum.*

Πεζα, ης, ἡ, *malleolus*, seu *planta pedis.*

πεζαρχος, ε, ὁ, *peditum præfectus*: ex πεζα, et αρχων, *princeps.*

πεζικον, ε, το, *peditatus, exercitus terrestris*: à

πεζικος, ε, *pedestris.* πεζικη δυναμις *peditatus, pedestris exercitus.* Th' πεζα. *planta pedis.*

πειθω, οος, ες, ἡ, *suada, suadela*, et *Pitho, dea dicendi præses*: à

Πειθω, *persuadeo*, f. πεισω. perf. πεπεικα. præs. m. πειθομαι, *assentior*; item cum dat. *obedio, pareo, credo.*

Πεινα, ης, ἡ, *fames.*

πειναω, f. ασω, vel ησω. p. πεπεινακα, *esurio.*

Πειρα, ας, ἡ, *conatus, inceptum, experimentum.*

πειραω, ω, et πειραομαι, ωμαι, *conor, nitor*, f. ασω, vel ησω. p. πεπειρακα. Th. πειρα, *experimentum.*

Πειρω, *transadigo, transfodio*, f. ερω. p. κα.

Πελαγος, εος, ους, το, *Pelagus, mare.*

Πελας, adv. *propè.*

πελεια, ας, ἡ, *columba.*

Πελεκυς, εως, ὁ, *securis, bipennis.*

πελεν, Ion. pro επελεν.

Πελιας, ε, ὁ, *Pelias*, n. pr.

Πελοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

πελταστης, ȣ, ὁ, *peltaſta*, *peltatus* : à

Πελτη, ης, ἡ, *pelta*, *ſcutum brevius.*

Πελω, et πελομαι, *ſum.*

πεμμα, ατος, το, *coctura*, *coctum aliquid*, *genus quoddam placentæ* : a πεπτω, *coquo.*

Πεμπω, *mitto*, *dimitto*, f. ψω. p. πεπεμφα.

πενης, ητος, ὁ, *qui labore victum quærit*, *pauper* : à πενομαι, *laboro*, *egeo.*

Πενθος, εος, το, *luctus*, *mœror.*

πενια, ας, ἡ, et Ion. η, ης, *paupertas* : à πενης, *pauper.* Th. πενομαι, *laboro.*

Πεντε, *quinque.*

πεντηκοντα, *quinquaginta* : à πεντε *quinque.*

πεπειρος, ȣ, ὁ, ἡ, *maturus*, *mitis.* Th. πεπτω. *coquo.*

πεπλασμενος, ȣ, perf. part. paſſ. verbi πλασσω, f. σω, p. κα.

Πεπλος, ȣ, ὁ, et πεπλον, ȣ, το, *peplus*, *um* ; veſtis muliebris.

πεπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πινω, *bibo.*

Περ, particula, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet, et plerumque ſignificat Angl. *to wit*, *although.*

περαινω, f. ανω. p. αγκα, *finio*, *efficio.* Th. περας, *finis.*

Περας, ατος, το, *finis*, *terminus* ; item adv. *denique.*

Περαω, *tranſeo*, *ſupero*, f. ασω, et ησω.

Περδικκας, ȣ, ὁ, *Perdiccas*, nom. propr.

Περδιξ, ικος, ὁ, ἡ, *perdix*, avis.

Περι, præp. cum gen. *de*, Angl. *about*, *concerning* ; cum acc. *circa*, *circum.* In compoſitione ſæpe auget ſignificationem.

περιαγω, *circumeo*, *circumago*, f. περιαξω, a. 2. περιηγαγον, Att. pro περιηγον. ex περι et αγω.

περιβαλλω, *circumdo*, *cingo*, *amicio* : ex περι, *circum*, et βαλλω, *jacio.*

περιβολος, ȣ, ὁ, *ambitus*, *ſeptum.* à περιβαλλω.

περιγιγνομαι, *ſuperſum*, *potior*, *adipiſcor*, *ſalvus evado* : à γιγνομαι.

περιελαυνω, *cogo*, *abigo.* Th. ελαυνω, quod vide.

περιερχομαι, *circumeo.* Th. ερχομαι, *venio.*

περιεχω, *occupo*, *contineo*, *circundo*, *cingo.* Th. εχω, *habeo.*

Περιλλος, ὁ, ἡ, *Perillus*, nom. propr.

περιμενω, *exſpecto.* Th. μενω, *maneo.*

περιουσια, ας, ἡ, *abundantia*, *præſtantia* : à περιειμι. Th. ειμι, *ſum.*

περιπατεω, *obambulo*, *deambulo*, f. ησω, p. περιπεπατηκα. ex περι, *circum* et πατεω, *calco.*

περιπατητικος, ȣ, ὁ, *Peripateticus*, *qui profitetur ſectam Ariſtotelis.* Angl. *Peripatetic.*

περιπλεκω, *circumligo*, *circumplector* : ex περι, et πλεκω, *necto.*

περιποθητος, ȣ, ὁ και ἡ, *deſideratus*, *deſiderabilis.* Th. ποθεω, *deſidero.*

περιποιεω, *ſervo*, *comparo*, f. ησω, p. περιπεποιηκα, præſ. med περιποιεομαι, ȣμαι, *acquiro.* ex περι, et ποιεω.

περιπορευομαι, *circumeo*, f. σομαι. ex περι, et πορευομαι.

περιπτυσσω, *complector*, f. ξω· ex περι, *circum*, et πτυσσω, *plico.*

περισαμος, Dor. pro περισημος, ȣ, ὁ, ἡ, *inſignis*, *inſignitus*, *notatus* : ex περι, et σημα, *ſignum.*

περισπαω, ω, f. ασω, *detraho*, *avel-*

lo, præſ. med. περισπαομαι. Th. Σπαω, *traho.*

περισσος, et Att. περιττος, η, ον, *excellens*, item *redundans.* Th. περι.

περισσως, adv. *amplius :* à περισσος.

περιστασις, εως, ἡ, *ſtatio, circumſtantia.* ex περι, et ἱστημι, *ſto.*

περιστερα, ας, ἡ, *columba.*

περιτρεχω, *circumcurro, percurro*, f. περιθρεξω, p. περιδεδραμηκα. Th. τρεχω, *curro.*

περιττος, ϰ, &c. vide in περισσος.

Περιφερω, *circumfero :* f. περιοισω, a. 2. περιηνεγκον. Th. φερω, *fero.*

Περσεφονη, ης, ἡ, *Proſerpina*, filia Jovis et Cereris.

πεσων, οντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. à πιπτω, *cado.*

πετομαι, αμαι, et πεταομαι, *volo, as.*

πετρα, ας, ἡ, *petra, rupes.*

πετρωδης, εος, ὁ και ἡ, *petroſus, lapidoſus.* a πετρος, *lapis.*

πεφιλαμενος, Dor. pro πεφιλημενος, η, ον, *amatus*, perf. part. paſſ. verbi φιλεω, quod vide.

Πηγη, ης, ἡ, *fons, ſcatebra.*

Πηγνυω, υμι, et πησσω, ſeu πηττω, *compingo, cogo, concreſcere facio, figo*, f. ξω. in v. m. *rigeo ;* item *hæreo.*

πηδαω, *ſalio, ſalto*, f. ησω. p. πεπηδηκα.

Πηλειων, ωνος, et ωνος, ὁ, *Pelides, Pelei filius, Achilles.*

πηλικος, η, ον, *quantus, a, um ?* Angl. *of what ſize ?* Th. ἡλικος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ποσος ὁσος, ποιος οιος, *qualis.* ποτε ὁτε, *quando.* πϰ ϰ, *ubi.* ποθεν ὁθεν, *unde.* πως ὡς, *quomodo*, &c.

Πηλιον, ϰ, το, *Pelion*, mons Theſſaliæ.

πηρα, ας, ἡ, *pera, ſaccus.*

πηχυς, εως, ὁ, *cubitus, ulna.*

Πιερια, ας, et Ion. Πιεριη, ης, ἡ, *Pieria*, regio Macedoniæ.

πιθανος, η, ον, *probabilis, perſuaſorius ;* compar. πιθανωτερος, ſuperl. πιθανωτατος.

πικρος, α, ον, *amarus.*

πικρως, adv. *amarè :* Angl. *rigidly :* à πικρος.

πινακις, ιδος, ἡ, *tabella ;* à

πιναξ, ακος, ὁ, *tabula, libellus, index.*

Πινδαρος, ϰ, ὁ, *Pindarus*, poëta.

Πινω, *bibo.* imperf. επινον. f. πωσω. p. πεπωκα. (tanquam à πωω) Vide Gram.

πιπρασκω, *vendo, venundo*, f. πρασω. p. πεπρακα. Th. περαω, *vendo.*

πιπτω, *cado, procido*, f. πτωσω. a. 2. επεσον, et perf. πεπτωκα, (tanquam à πτοω.) Vid. Gram.

πιστευω, *credo*, f. ευσω. p. πεπιστευκα. Th. πειθω, *perſuadeo.*

πιστις, εως, ἡ, *fides, perſuaſio, probatio.* Th. πειθω, *perſuadeo.*

πιστοω, *fidem facio*, et *exigo, confirmo, ſtabilio*, f. ωσω. p. πεπιστωκα· à πιστις, *fides.* Th. πειθω, *perſuadeo.*

πιω, inuſitat. pro πινω, *bibo.* Eſt et a. 2. ſub. act. verbi πινω, f. πωσω. a. 2. επιον.

Πιων, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis, obeſus.*

Πλαζω, *errare facio*, f. πλαγξω. p. χα.

πλαισιον, ϰ, το, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur ;* q. à πλασσω, *formo.*

πλαναω, *errare facio*, f. ησω. p. πεπλανηκα. Th. πλανη, *error.*

Πλανη, ης, ἡ, *error, vagatio.*

πλανος, ϰ, ὁ, ἡ, *seductor, impoſtor, error :* à πλανη, *error.*

πλασσω, et -ττω, *fingo, illino*, f. πλασω. p. πεπλακα.

Πλατυς, εος, ὁ, *latus, amplus*, in f. g. πλατεια, in n. g. πλατυ.

Πλατων, ονος, ὁ, *Plato, magister Aristotelis.*

πλειστος, η, ον, *plurimus, a, um*, superl. à πολυς, *multus;* comp. πλειων, et πλεων.

πλειων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior*, compar. à πολυς, *multus.*

πλεκτανη, ης, ἡ, *plexus, cincinnus, cirri, flagella polypodis:* à πλεκω, *plico.*

Πλεκω, *plico, necto, texo*, f. ξω. p. πεπλεχα.

Πλεω, *navigo*, f. πλευσω. p. πεπλευκα.

πλεων, pro πλειων, quod vide.

πληγη, ης, ἡ, *plaga, ictus, vulnus:* à p. m. πεπληγα, verbi πλησσω, *percutio.*

πληθος, εος, το, *multitudo, vulgus, plebs.* Th. πλεος, *plenus.*

πληθω, *impleo, inundo*, f. πλησω. perf. act. πεπληκα. Th. πλεος, *plenus.*

Πλην, adv. *præterquam, præter*, cum gen. *sed, sed tantum, tamen, cæterùm, &c.*

πληροω, ω, *impleo*, f. ωσω, *supplebo:* p. πεπληρωκα. Th. πλεος, *plenus.*

πλησιον, adv. *propè:* à

πλησιος, ια, ον, *propinquus, a, um.* Th. πελας, *propè.*

Πλησσω, seu -ττω, *percutio, vulnero*, f. ξω. p. πεπληχα. a. 2. επληγον, et επλαγον.

πλοιον, ȣ, το, *navigium:* à πλεω, *navigo.*

πλοος, ους, ὁ, gen. οου, ȣ, *navigatio, cursus navis.* Th. πλεω, *navigo.*

πλουσιος, ȣ, *dives, locuples.* Th. πλȣτος, *divitiæ.*

Πλȣταρχος, ȣ, ὁ, *Plutarchus*, nom. propr.

Πλȣτευς, εος, Ion. ηος, *Pluto.*

πλȣτεω, ω, *dives sum*, f. ησω. p. πεπλȣτηκα. Th. πλȣτος.

Πλȣτος, ȣ, ὁ, *divitiæ, Plutus.*

Πλȣτων, ωνος, ὁ, *Pluto.*

πνειω, Poët. pro πνεω, *spiro.*

πνευμα, ατος, το, *ventus, spiritus.* à πνεω, *spiro.*

Πνεω, *flo, spiro*, f. πνευσω. p. πεπνευκα.

Πνιγω, *suffoco, strangulo*, f. ξω. perf. πεπνιχα.

ποδωκης, εος, ὁ, ἡ, *pedibus celer:* ex πȣς, ποδος, *pes*, et ωκυς, *celer.*

ποδωκια, ας, Ion. ποδωκιη, ης, ἡ, *pedum pernicitas.*

ποθ', sequente aspir. pro ποτε, *aliquando.*

ποθεν, *unde?* adv. interrogativum: ab ὁθεν, *unde*, indefinit. Th. ὁς, *qui.*

ποθευντι, Dor. pro ποθεȣσι, 3. pl. præs. ind. à

ποθεω, *desidero, expeto, amo*, f. ησω, et εσω. Th. ποθος, ȣ, ὁ, *desiderium.*

Ποθος, ȣ, ὁ, *amor, desiderium.*

ποι, *quo, quorsum?* ab indefin. οἱ, *quo;* etiam *aliquo.* Th. ὁς, *qui.*

Ποιεω, *facio, creo*, f. ησω. p. πεποιηκα.

ποιη, ης, Ion. pro ποα, ας, ἡ, *herba.*

ποιητης, ου, ὁ, *poëta:* à ποιεω, *facio.*

Ποικιλος, η, ον, *varius.*

Ποιμην, ενος, ὁ, *pastor.*

ποιος, οια, οιον, *qualis, e.*

πολεμεω, ω, *bello, prælior*, f. ησω. p. πεπολεμηκα. Th. πολεμος, *bellum.*

πολεμικος, ȣ, *bellicus, bellicosus:* à πολεμος, *bellum.*

πολεμιος, ȣ, *hostis, inimicus.*

Πολεμος, ε, et Ion. οιο, ὁ, *bellum.*

πολιορκεω, *urbem obsideo, et cingo obsidione*: ex πολις, *urbs*, et ἑρκος, *septum*. Th. ειργω, *includo.*

Πολιος, ε, *canus, albus.*

Πολις, εως, η, *urbs, civitas.*

πολιτης, ε, ὁ, *civis.* Th. πολις, εως, ἡ, *urbs.*

πολιτικος, η, ον, *politicus, civilis.*

πολλα, nom. pl. n. g. vel adv. pro πολυ, *multum.* Th. πολυς, *multus.*

πολλακις, adv. *sæpe.* Th. πολυς, *multus.*

πολλαπλασιος, ε, ὁ και ἡ, *multiplex.* a πολυς.

Πολτυς, υος, ὁ, *Poltys*, nom. propr.

πολυ, *multum*, n. g. vel adverb. *valde, diu.* Sic et in pl. τα πολλα, *multum, valdè*: á πολυς.

Πολυδευκης, *Pollux*, nom. propr.

πολυκλαυστος, ε, *multum defletus*: ex πολυ, et κλαιω, *fleo*, f. κλαυσω.

πολυομματος, ε, ὁ και ἡ, *multos habens oculos*: ex πολυς, *multus*, et ομμα, *oculus.* Th. οπτομαι, *video.*

πολυπες, οδος, *multipes*; item *polypus* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολυς, *multus*, et πους, *pes.*

Πολυς, πολλη, πολυ, *multus, a, um*, in comp. πλειων, superl. πλειστος.

πομα, ατος, το, *potus.* Th. πινω, *bibo.*

πομπευω, f. ευσω, *transmitto, transvebo, pompam duco*: à

πομπη, ης, ἡ, *missio, pompa.* Th. πεμπω, *mitto.*

πονεω, ω, *laboro, tolero*, f. ησω, et εσω. Th. πενομαι, *facio.*

πονηρος, α, ον, *malus, malignus, improbus, scelestus, malè se habens.*

πονηρως, *malè*: à præced.

Ποντος, ε, ὁ, *Pontus, mare.*

πορεια, ας, ἡ, *via, iter*: à πορος, *transitus.* Th. πειρω, *transadigo*, p. m. πεπορα.

πορευομαι, *proficiscor, eo*, f. πορευσομαι, perf. pass. πεπορευμαι. Th. πειρω, *transeo.*

πορευω, *ire facio*, f. ευσω. p. πεπορευκα. in med. *eo, proficiscor*: à πορος, *transitus.* Th. πειρω, *transadigo*, p. m. πεπορα.

πορθμευς, εως, ὁ, *portitor*: à

πορθμευω, f. ευσω, *trajicio.*

πορθμειον, ε, το, *fretum*, et *navis qua fretum trajicitur.*

πορθμιον, ε, το, *merces quæ pro trajectu freti persolvitur, naulum*: Angl. *the fare*: interdum *ipsum navigium*: à πορθμος *fretum.* Th. πειρω, *transadigo.*

πορθμος, ε, ὁ, *fretum, trajectus*: à πειρω, *transadigo.*

Πορτις, ιος, ὁ ἡ, *vitulus, juvencus*, aut *vitula, juvenca.*

Πορφυρα, ας, ἡ, *purpura.*

πορφυρεος, ες, gen. εε, *purpureus.* Th. πορφυρα.

πορφυρις, ιδος, ἡ, *purpurea, vestis*: à πορφυρα, *purpura.*

Ποσειδων, ωνος, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*

ποσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.* Th. πινω, *bibo.*

ποσος, η, ον, *quantus, quotus?* ποσε, *quanti?* Th. ὁσος, *quantus*, citrà interrog. et

ποσος, *aliquantus, quidam.*

Ποταμος, ε, ὁ, *fluvius.*

ποτε, *aliquando?* Sed ποτε, *quando?*

ποτερον, adv. *utrùm, an.* a

Ποτερος, *uter.*

ποτηριον, ε, το, *poculum, calix*: à

πινω, *bibo.*
ποτι, Dor. pro προς.
ποτιζω, *de potum, duco aquatum,* f. ισω, et Att. ιω, p. πεποτικα. Th. πινω, *bibo.*
ποτον, ȣ, το, *potio, potus, quod bibitur.*
ποτος, ȣ, ὁ, *potatio, potus.* Th. πινω, *bibo.*
πȣ, *ubi?* adv. Eſt et dictio enclitica. Vide ad p. 35. n. 2.
Πȣς, ποδος, ὁ, *pes.*
πραγμα, ατος, το, *negotium, res, opus, adminiſtratio reipub.* à perf. paſſ. πεπραγμαι, verbi πρασσω, *facio.*
πραν, Dor. pro πρωην, *nuper, antea.*
πραξις, εως, ἡ, *factum, actio, ſucceſſus rerum.* Th. πρασσω, *facio.*
πραος, et πρᾳος, ȣ, *lenis, mitis, manſuetus.*
πρᾳοτης, et πραϋτης, ητος, ἡ, *lenitas, manſuetudo.* a præced.
Πρασσω, et -ττω, *facio, ago,* f. ξω. p. χα.
πρεπει, *decet,* cum dat. imperf. επρεπε. part. præſ. το πρεπον *decorum;* præſ. inf. πρεπειν· à
Πρεπω, *decorus ſum, conſpicuus ſum, excello.*
πρεσβευω, *legatione fungor;* item *ſenior ſum,* f. ευσω. p. πεπρεσβευκα· à πρεσβυς, *ſenex, legatus.*
Πρεσβυς, εια, υ, genit. υος, et Att. εως, &c. *ſenex;* item *legatus.*
πρεσβυτης, ȣ, ὁ, *ſenex,* à πρεσβυς.
Πριαμαι, *emo.*
Πριν, *priuſquam,* regit inf. et ind. Sæpè poſtponitur η, ut πριν η κατοικειν, *antequam habitaret.*
Προ, *antè, coram, pro, præ,* gen. regit. Angl. *before.*
προαγω, *propago, deduco, incito, produco,* f. προαξω. Th. αγω, *duco.*
προαιρεσις, εως, ἡ, *propoſitum, voluntas, conſilium.*
προβαλλω, f. αλω, p. προβεβληκα, *projicio, emitto, propono.* Th. βαλλω. *mitto.*
Προβατον, ȣ, το, *ovis, pecus;* in pl. προβατα.
προδιδωμι, *do prior, prodo,* f. δωσω. p. προδεδωκα. Th. διδωμι, *do.*
προδοτης, ȣ, ὁ, *proditor,* dat. προδοτη, accuſ. pl. προδοτας. a προδιδωμι.
προεχω, f. προεξω, *præcello, prætendo.* Th. εχω.
προθυμεομαι, ȣμαι, *alacri ſum animo, promptus ſum.*
προθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, *promptus.*
προθυμως, adv. *promptè, alacri animo.* Th. θυμος, *animus.*
προικα, adv. *gratuitò.* Th. προιξ, *donum, dos:* accuſ. προικα.
προκαλεομαι, *provoco;* item *hortor.* Th. καλεω, *voco.*
προκατακλινω, *ante alios accumbere facio.* Th. κλινω, *reclino.*
προκαταλαμβανω, *præoccupo, anticipo, anteverto:* ex προ, κατα, et λαμβανω, *capio.*
προκυπτω, *inclinans me propendeo, emineo, germino,* &c. Th. κυπτω, *pronus ſum.*
προλειπω, *relinquo.* Th. λειπω, *linquo.*
προμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, *anteſignanus, propugnator.* Th. μαχομαι, *pugno.*
προπεμπω, *deduco.* Th. πεμπω, *mitto.*
προπηδαω, ω, f. ησω. perf. προπεπηδηκα, *proſilio.* Th. πηδαω, *ſalio.*
προπινω, *propino, bibo;* item *poculo provoco:* ex προ, et πινω, *bibo.*
προπυλαιον, ȣ, το, *veſtibulum.* Th.

πυλη, *porta.*

Προς, cum gen. *à, ab, ex*: Angl. *from*; cum dat. *ad, apud, usque*; Angl. *added to*; cum acc. *in, apud, ad, juxta, circiter*: Angl. *to, with relation to.*

προσαγορευω, *compello, saluto, cognomino*, f. ευσω. præt. προσηγορευκα. Th. αγορα, *forum.*

προσαγω, *adduco*, f. ξω. p. προσηχα. Th. αγω, *duco.*

προσαναπλασσω, *adfingo.* Th. πλασσω, *fingo*, quod vide.

προσαπτω, *alligo, appendo, affigo*; in med. προσαπτομαι, *leviter tango, attingo.* Th. ἁπτω, *necto.*

προσαρταω, *appendo.* Th. αρταω, idem.

προσβαλλω, *adjicio.* Th. βαλλω, *jacio.*

προσδεχομαι, *expecto, excipio*, f. ξομαι, p. προσδεδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξαμην, ω, ατο· Th. δεχομαι, *capio.*

προσειδω, *video, aspicio*, f. 1. m. προσειςομαι.

προσειμι, *accedo*: ab ειμι, *eo*: item *insum, adsum*: ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσειπειν, *alloqui, affari*, a. 2. inf. act. à προσεπω. Th. επω, *dico.*

προσεκτυφλοω, *insuper excæco.* Th. τυφλος, *cæcus.*

προσερωταω, *insuper interrogo.* Th. ερωταω.

προσεστι, *adest, additur, accedit*, 3. sing. præs. verbi προσειμι. ab ειμι, *sum.* Th. εω.

προσεχω, *adhibeo*, scil. τον, νουν, *animum adverto, caveo*; item *obtempero, applico, appellor, permaneo.* Th. εχω, *habeo.*

προσθεν, *antea.* Th. προ, *ante.*

προσθηκη, ης, ἡ, *additamentum*: à, προστιθημι, *addo.* Th. τιθημι, *pono.*

προσιημι, *admitto, aggredior*: ab ἱημι, seu ειμι, seu ιημι. Th. ἑω, *mitto*, seu εω, *eo.*

προσκαταβαινω, *descendo ad*: Th. βαινω, *incedo.*

προσκυνεω, *osculor, adoro, veneror*, cum. acc. et sæpe dat. f. ησω, p. προσκεκυνηκα. ex προς, et κυνεω. idem quod them. κυω, *osculor.*

προσλαμβανω, *accipio præterea, assumo, excipio.* Th. λαμβανω, *capio.*

προσοπτομαι, *aspicio, intueor.* Th. οπτομαι, *video.*

προσπαιζω, ut προσπαιζω σοι, *jocor tecum*: à παιζω, *jocor, ludo.* Th. παις, *puer.*

προσπιπτω, *accido, adorior.* Th. πιπτω, *cado.*

προσποιεομαι, ουμαι, *simulo, præ me fero, acquiro, suborno.* Th. ποιεω, *facio.*

προσπυνθανομαι, *insuper interrogo.* ex προς, et πυνθανομαι, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι.

προστασσω, vel -ττω, *mando, præcipio.* Th. τασσω, vel ταττω, *ordino.*

προσταγμα, ατος, το, *mandatum.* à προστασσω.

προστατης, ου, ὁ, *patronus, dux*: à προϊστημι, *præpono, præficio.* Th. ἱστημι, *statuo.*

προστιθημι, *appono*, f. προσθησω. perf. προστεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*

προσφερω, *affero, conduco*, f. προσοισω, a. 1. προσηνεγκα. Th. φερω, *fero.*

προσφυς, υσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi προσφυμι, quod à

προσφυω, *agnasci facio*, f. σω. perf. προσπεφυκα, *agnatus sum*; item *annexus sum, adhæro*. Th. φυω, *nascor*.

προσωπον, ȣ, το, *facies*: ex ωψ, *oculus*. Th. οπτομαι, *video*.

προτασσω, vel -ττω, *præstituo, antecolloco*. Th. τασσω.

προτεινω, *prætendo, distendo, propono*, perf. προτετακα. Th. τεινω, *tendo*.

προτερον, adverbialiter, *prius, potius*: à

προτερος, ȣ, *prior*. Th. προ, *ante*.

Προτεσιλαος, ȣ, ὁ, *Protesilaus*, nom. propr.

προτιμαω, ω, f. ησω, *pluris facio, præfero*: à τιμη, *honor*. Th. τιω, *honoro*.

προτρεπω, *cunctantem urgeo, adhortor*, f. ψω. p. προτετρεφα. Th. τρεπω, *verto*.

προτρεχω, *præcurro, anteverto*. Th. τρεχω, *curro*.

Προϋπαρχω, *antè existo, prævenio, ante sum*. f. ξω. p. προϋπηρχα. Th. αρχη, *initium*.

προφερω, *profero, in medium affero*. Th. φερω, *fero*.

προφητης, ȣ, ὁ, *propheta*: à φαω, *dico*.

πρωην, adv. *paulo ante, nuper, quondam*: à πρωϊ, *mane*.

Πρωϊ, *manè*, adv. temporis.

Πρωτευς, εος, ὁ, *Proteus, deus marinus*.

πρωτος, η, ον, *primus*: à προ, *ante*.

Πτελεα, ας, ἡ, *ulmus*.

πτεροεις, εντος, *elatus, celer*: à

Πτερον, ȣ, το, *ala*; item *penna*.

πτεροω, -ω, f. ωσω, *alatum facio, alas addo*. Th. πτερον, ȣ, το, *ala*.

πτερυξ, υγος, ἡ *ala*. Th. πτερον, *ala*.

πτερωτος, ȣ, ὁ, ἡ, *alatus, pennatus*.

πτησσω, *metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo*; et activè *terrefacio*. f. ξω. Th. πτοεω, *terrefacio*.

Πτοιοδωρος, ȣ, ὁ, *Ptæodorus*, nom. propr.

Πτολεμαιος, ȣ, ὁ, *Ptolemæus*.

πτωχευω, *pauper sum, mendico*, f. ευσω, p. πεπτωχευκα· à πτωχος, *pauper*.

πυθαγορειος, α, ον, *Pythagoricus*.

Πυθια, ων, *Pythia, orum*, i. e. *Pythii ludi*: à Πυθιος, quod vide.

Πυθιος, ȣ, ὁ, *Pythius*, cognomen Apollinis.

Πυκα, *densè, spissè, accuratè, prudenter*.

πυκαζω, *denso, stipo*, f. ασω. Th. πυκα, *densè*.

πυκινος, η, ον, idem quod πυκνος, *creber, densus, spissus, prudens*. Th. πυκα, *densè*, adv.

πυκτευω, *pugil sum, pugilem ago*, f. ευσω. p. πεπυκτευκα· à

πυκτης, ȣ, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πυξ. adv. *pugno*.

Πυλη, ης, ἡ, *porta*.

πυλων, ωνος, ὁ, *atrium, vestibulum*. Th. πυλη.

Πυνθανομαι, seu πευθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*, f. πευσομαι, perf. pass. πεπυσμαι. a. 2. m. επυθομην.

πυξος, ȣ, ἡ, *buxus*.

Πυρ, πυρος, το, *ignis*.

πυρπολεω, *incendiis depopulo*: ex πυρ, et πολεω, *versor*.

πυῤῥιχιζω, *Pyrricam salto*, seu *armatus salto*: à πυῤῥιχη, sup. ορχησις, *Pyrrica, saltatio in armis à Pyrrho autore*.

Πωγων, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωλεω, *vendo*, imperf. επωλεον, ȣν. f. ησω, p. πεπωληκα.

πωποτε, pro ποτε, *unquam*, adv. ab ὁτε, *quando*.

Πωρος, ȣ, ὁ, *luctus*; item *Porus*, nom. propr.

Πως, interrog. *quomodo? qui? quo pacto?* &c. sed.
πως, *quodammodo.*

Ρ.

Ῥαβδος, ȣ, ἡ, *virga, bacillus.*
Ῥαδιος, -α, ον, *facilis;* in compar. ῥᾴων, *facilior;* superl. ῥᾷστος, *facillimus.*
ῥαδιως, adv. *facilè,* à ῥαδιος.
ῥακος, εος, το, *lacera vestis, panniculus, linteolum; indè* Angl. *rag.* Th. ῥησσω, *frango.*
Ῥαμβακας, ȣ, ὁ, *Rhambacas,* nom. propr.
ῥεεθρον, ȣ, το, *fluentum.* Th. ῥεω, *fluo.*
ῥευμα, ατος, το, *fluentum, unda, fluctus:* à ῥεω, *fluo.*
Ῥεω, *fluo,* f. ῥευσω, p. ερρευκα.
ῥεω, *dico:* ab ερεω.
ῥημα, ατος, το, *verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo.* Th. ῥεω, *dico.*
ῥητωρ, ορος, ὁ, *orator, rhetor.* Th. ῥεω, *dico.*
Ῥιζα, ης, ἡ, *radix.*
ῥιζοτομος, ȣ, ὁ και ἡ, *radicum sector, qui radices colligit:* ex ῥιζα, *radix,* et τεμνω, *seco.*
Ῥιν, et ῥις, ῥινος, ἡ, *nasus.*
Ῥινη, ης, ἡ, *lima.*
Ῥιπτω, f. ψω. p. ερριφα, *projicio.*
Ῥοδιος, α, ον, *Rhodius.*
Ῥοδινος, η, ον, *Rosaceus.* Th. ῥοδον, *rosa.*
Ῥοδον, ȣ, το, *rosa.*
ῥοος, ȣς, ὁ, *fluxus:* à ῥεω, *fluo.*
ῥυομαι, *traho, tueor, libero.*
Ῥυπαρος, α, ον, *sordidus, a, um.* à ῥυπος, *sordes.*

Σ.

Σα, *tua,* Dor. ex σος, ση, σον, *tuus, a, um.* Th. συ.
σαινω, *moveo, caudam moveo.* (propriè de canibus qui caudâ adblandiuntur) f. σανω.
Σαιρω, *scopis purgo, verro,* f. αρω. perf. σεσαρκα.
Σακαι, *Sacæ,* Sythiæ populi.
Σανδαλον, ου, το, *sandalium, calceamentum muliebre:* Angl. *a slipper.*
Σαπφω, οος, ους, *Sappho,* Poetria celeberrima.
Σαρδαναπαλος, ȣ, ὁ, *Sardanapalus,* ultimus Affyriorum rex. Vid. ad p. 33. n. 10.
Σαρξ, σαρκος, ἡ, *caro.*
Σατραπης, ȣ, ὁ, *satrapa, provinciæ præses:* vox Perfica.
σαυτον, pro σεαυτον, *te ipsum:* ex συ, *tu,* et αυτος, *ipse.*
Σβεννυμι, et σβεννυω, *extinguo, restinguo, comprimo,* f. σβεσω. perf. εσβεκα.
σεαυτου, ης, ȣ, et contractè σαυτȣ, ης, ȣ, *tui ipsius,* caret nominativo; compositum ex σεο, pro σȣ, *tui,* et αυτȣ.
σειο, et σεο, Ion. pro σȣ, gen. à συ, *tu.*
Σειρα, ας, ἡ, *catena, funis, linea.*
Σειω, *concutio, quatio, moveo, agito,* f. σεισω, g. σεσεικα. perf. paff. σεσεισμαι.
Σελινον, ȣ, το, *apium.*
Σεμελη, ης, ἡ, *Semele,* mater Liberi, Cadmi filia.
σευ, Dor. pro σȣ, gen. à συ, *tu.*
Σηκος, ȣ, ὁ, *stabulum, fanum, templum.*
σημαινω, *signum do, significo,* f. ανω, perf. σεσημαγκα. Th. σημα, *signum.*

σημαντρον, ȣ, το, sigillum : à σημα, signum.

σημειον. ȣ, το, signum, miraculum, indicium. à σημα, signum.

Σθενω, valeo, possum.

Σιγαω, ω, taceo, sileo, f. ησω. p. σεσιγηκα.

σιγη, ης, ἡ, Dor. σιγα, silentium, taciturnitas.

Σιδηρος, ὁ, ferrum, ensis.

Σιδων, ωνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, Sidon

Σικελια, ας, ἡ, Sicilia, regio.

Σικελικος, α, ον, Siculus.

Σιμος, ου, ὁ, simus ; pressis naribus.

Σινω, et σινομαι, noceo, lædo.

Σιταλκος, ου, ὁ, Sitalcus, nom. propr.

Σιτος, ȣ, ὁ, frumentum, panis.

Σιωπαω, sileo, f. ησω, p. σεσιωπηκα.

σιωπη, ης, ἡ, silentium : à σιωπαω.

σκαφιδιον, ȣ, το, linter, navigium : á σκαφη, scapha, quod à σκαπτω, fodio.

Σκεδαω, αζω, et σκεδαννυμι, dissipo, dispergo, f. ασω. p. εσκεδακα.

Σκελος, εος, το, crus, pes.

Σκεπτομαι, circumspicio, inviso, video, speculor, delibero, f. ψομαι. perf. εσκεμμαι.

Σκευος, εος, το, vas, vasis, utensile, instrumentum.

σκευοφορος, ȣ, ὁ, ἡ, qui sarcinas fert, lixa, calo. Th. σκευος, vas.

Σκηνη, ης, ἡ, scena, tabernaculum, tentorium, compotatio, actio scenica.

Σκηπτω, innitor, incumbo, cado, ruo.

Σκια, ας, ἡ, umbra.

Σκιλουρος, ȣ, ὁ, Scilurus, nom. propr.

σκιρταω, salio, exulto, f. ησω. perf. εσκιρτηκα. Th. σκαιρω, salio.

σκληρος, η, ον, durus, a, um. Th. σκελλω, exsicco.

σκοπεω, ω, speculor, considero. f. ησω. p. εσκοπηκα. Th. σκεπτομαι, circumspicio.

σκοτεινος, η, ον, tenebrosus, a, um ; nom. pl. neut. gen. σκοτεινα. Th. σκοτος, caligo.

Σκοτος, ȣ, ὁ, vel εος, το, tenebræ, caligo.

Σκυθης, ȣ, ὁ, Scytha, qui est è Scythia.

Σοβεω, abigo, expello, eo, f. ησω. p. σεσοβηκα.

Σοος, ȣ, salvus, incolumis, perfectus.

σος, ση, σον, tuus, a, um : à συ, tu.

σοφια, ας, et Ion. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφος, sapiens.

σοφισμα, ατος, το, commentum : Angl. a trick. à

Σοφος, η, ον, sapiens.

σπανιως, raro.

σπηλαιον, ȣ, το, spelunca, spelæum. Th. σπεος, εος, το, specus, antrum.

Σπλαγχνον, ȣ, το, viscus. τα σπλαγχνα, viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio.

σπȣδαζω, sedulo ago, contendo, festino, serio ago, f. ασω. perf. εσπουδακα. à σπουδη, diligentia. Th. σπευδω, festino.

σπȣδαιος, αια, αιον, diligens, probus, honestus, serius : comp. σπȣδαιοτερος, et Att. σπȣδαιεστερος, majori studio utens. Th. σπευδω, festino.

σπȣδη, ης, ἡ, et Dor. σπουδα, festinatio : per Metaph. animi intentio, desiderium, studium, diligentia. Th. σπευδω, festino.

ςαδιος, ια, ον, firmus, a, um, stabilis : ab ἱςαμαι, sto. Sed ςαδι-

ος, ȣ, ὁ, ſubſtant. et το ςαδιον, *ſtadium, curriculum*, ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia.

ςασιαζω, f. ασω, *ſeditionem excito inter.* Th. ἱςημι, *ſiſto.*

ςεναγμος, ȣ, ὁ, *ſuſpirium, gemitus*: à ςεναζω, *ingemiſco.* Th. ςενος, *anguſtus.*

Στενος, ȣ, *anguſtus, arctus.*

ςενω, f. ενω, *gemo, deploro, reſono.* Th. ςενος, *anguſtus.*

Στερεω, *privo, orbo*, f. εσω, et ησω. perf. εκα, et ηκα.

Στερνον, ȣ, Ion. οιο, το, *pectus.*

ςεφανισκος, ȣ, ὁ, *corolla*: à ςεφανος, *corona.*

στεφανος, ου, ὁ, *corona.* Th. ςεφω.

ςεφανοω, ω, *corono, orno, decoro*, f. ωσω, p. εςεφανωκα. Th. ςεφω, *corono.*

ςεφος, εος, το, *corona*, ſeu *corolla*: à

Στεφω, *corono, redimio*, f. ψω. p. φα, perf. paſſ. εςεμμαι.

Στηριζω, *firmiter ſtatuo, confirmo, ſtabilio, figo*, f. ξω. perf. εςηριχα.

ςιβας, αδος, ἡ, *ſtratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi ſtratis.*

ςολη, ης, ἡ, *ſtola, veſtis oblonga.* Th. ςελλω, *amicio.*

ςολιζω, f. ισω, *veſtio, apparo*: à ςολη, *ſtola, veſtis oblonga.* Th. ςελλω, *mitto*; item *amicio.*

Στομα, ατος, το, *os, oris.*

ςομιον, ȣ, το, *parvum os*, dim. á ςομα, *os, oris.*

Στορεω, f. εσω, vel ησω. *ſterno.*

ςρατευμα, ατος, το, *exercitus*: à ςρατευω. Th. ςρατος, *exercitus.*

ςρατευω, *educo*, in med. *exercitum in expeditionem, milito*, f. ευσω. p. εςρατευκα. Th. ςρατος, *exercitus.*

ςρατηγος, ȣ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: ex ςρατος, *exercitus*, et αγω, *duco.*

ςρατια, ας, ἡ, idem. ac. Th. ςρατος, *exercitus.*

ςρατιωτης, ȣ, ὁ, *miles.* Th. ςρατος, *exercitus.*

ςρατοπεδον, ȣ, το, *caſtra, exercitus*: ex ςρατος, *exercitus*, et πεδον, *ſolum campus.*

Στρεφω, *verto, torqueo, flecto*, f. ςρεψω, p. εςρεφα.

Στρογγυλος, ȣ, *rotundus, contractus, globoſus.*

ςρȣθιον, ȣ, το, *paſſerculus*, diminut. à ςρȣθος, *paſſer.*

ςυγερος, α, ον, *terriblis, triſtis, gravis.* Th. ςυγεω.

ςυγνος, η, ον, *odioſus, inviſus, triſtis.* Th. ςυγεω.

Συ et Dor. τυ, *tu*, in gen. σȣ. &c. hinc. σος *tuus.*

συγγινομαι, *converſor, convenio, coeo.* Th. γεινομαι.

συγγινωσκω, *cognoſco, ignoſco*: Angl. *to pardon.* aor. 2. act. συνεγνων, [quaſi à συγγνωμι,] in imperat. συγγνωθι· Angl. *excuſe.*: ex συν, et γινωσκω.

συγκαλεω, ω. ſeu εομαι, ȣμαι, *convoco.* Th. καλεω, *voco.*

συγκαλυπτω, *cooperio, occulto.* Th. καλυπτω, *tego.*

συγκατασπαω, *una convello.* Th. σπαω. f. ασω.

συγκλαω, *confringo*, f. ασω· à κλαω, *frango.*

συγχαιρω, *gratulor*, cum dat. a. 2. imperat. paſſ. συγχαρηθι. Th. χαιρω, *gaudeo.*

συγχορευω, ευσω, *una canto.*

συγχωρεω, *concedo, ignoſco, aſſentior, indulgeo*, f. ησω. ex συν, et χωρεω, εω, *accedo.*

συκοφαντεω, ω, *calumnior, sycophantam ago*. f. ησω, p. σεσυκοφαντηκα. à συκοφαντης, Angl. *sycophant*.
συλλαμβανω, *comprehendo*, f. συλληψομαι, p. Att. συνειληφα. ex συν, et λαμβανω, *capio*.
συμβαινω, *evenio, contingo, accido*. Th. βαινω, *eo*.
συμβαλλω, *considero, conjicio, confero*, f. συμβαλω, perf. συμβεβληκα. a. 2. m. συνεβαλομην, ȣ, ετο. Th. βαλλω, *jacio*.
συμβιοω, f. ωσω, *convivo*. ex συν et βιοω, *vivo*. Th. βιος, *vita*.
συμβȣλευω, *simul consulto, suadeo, consilium do*: ex συν, et βȣλευω, *consulto*. Th. βȣλη, *consilium*.
συμμαχεω, ω, *in bello sum socius, socius sum pugnæ*: ex συν, et μαχομαι, *pugno*.
συμμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, *commilito, pugnæ socius*: à συμμαχομαι, *simul pugno*. Th. μαχομαι, *pugno*.
συμπλεκω, f. ξω, *connecto, copulo, conjungo*.
συμπλεω, *una navigo*, f. πλευσω. p. συμπεπλευκα. Th. πλεω, *navigo*.
συμποσιον, ȣ, το, *convivium, compotatio*: ex συν et πινω, *bibo*, f. πωσω. p. πεπωκα.
συμφερω, εις, ει, *conduco, prosum*: ex συν, et φερω, f. οισω.
συμφιλοσοφεω, ω, *una philosophor*: ex συν et φιλοσοφεω, quod ex φιλος, et σοφος, *sapiens*.
συμφορα, ας, ἡ, *collatio, conjectio*; item *casus, eventus*, plerumque *fortuna adversa, calamitas*; ex συν, et φερω.
συμφορος, ȣ, ὁ, ἡ, *utilis, aptus*; item *comes*; ex σύν, et φερω.
συμφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, *consonus, concors*: ex συν, et φωνη, *vox*.
Συν, *cum*, præpos. regit. dat.
συναγω, *colligo, congrego*: ex συν, et αγω. *duco*.
συναναγινωσκω, *simul lego*. Vide αναγινωσκω.
συναντaω, ω, *occurro*, cum. dat. f. ησω. p. συνηντηκα. ex συν, et αντaω, *obvius fio*. Th. αντι, *contrà*.
συναπτω, *apto, necto, agglutino*, f. ψω. p. συνηφα. Th. ἁπτω, *necto*.
συναρπαζω, *corripio, abripio*, f. ασω. p. συνηρπακα. Th. ἁρπαζω, *rapio*.
συναρταω, ω, *appendo, annecto*. Th. αρταω, *suspendo*.
συνδεω, *unà vincio*, f. ησω. p. συνδεδεκα. perf. pass. συνδεδεμαι, perf. part. pass. συνδεδεμενος. ex συν, et δεω, *ligo*.
συνδιαπραττω, *una conficio*. Th. πραττω, *facio*.
συνδιαφθειρω, *simul corrumpo, perdo*. Th. φθειρω, *corrumpo*.
συνδοκει, imperf. *videtur*: à συνδοκεω, *consentio*. Th. δοκεω, *videor*.
συνειδω, *perspicio*. Th. ειδω, *video*.
σύνειμι, *sum cum alio*: ex συν et ειμι, *sum*.
συνειρω, *connecto, perpetua oratione declamo*. Th. ειρω, *necto*.
συνεπαινεω, ω, *collaudo*, f. εσω. p. συνεπηνεκα· ex συν, επι, et αινεω, *laudo*.
συνερχομαι, *convenio, una venio*. Th. ερχομαι, *venio*.
συνεσις, εως, ἡ, *intelligentia*: à verbo συνιημι, *intelligo*; quod vide.
συνηθης, εος, ὁ, ἡ, *consuetus, familiaris*: ex συν, et ηθος, *mos, consuetudo*.
συνιημι, propriè *committo*; item *intelligo*, f. συνησω. perf. συνεικα·

ex συν, et ἱημι, ſeu ἑω, mitto.

συνιϛημι, conſtituo, ſto. f. συϛησω. p. συνεϛακα, ſeu συνεϛηκα. perf. part. act. συνεϛακως, et per Craſin συνεϛως, συνεϛωσα, conſiſtens. Th. ἱϛημι, ſtatuo.

συνολον, adv. omnino, in univerſum. Th. ὁλος.

συνομιλεω, ω, converſor, unà colloquor, f. ησω. p. συνωμιληκα. Th. ὁμιλος, cœtus, turba.

συνομολογεομαι, ȣμαι, et

συνομολογεω, ω, aſſentior, conſentio, comprobo: ex συν, et λογος. Th. λεγω, dico.

συνοπτομαι, conſpicio: ex συν, et οπτομαι, video. N. B. aor. 1. verbor. dep. ſumitur interdum paſſivè.

συνȣσια, ας, ἡ, conſuetudo, convivium. Th. ειμι, ſum.

συνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, juncta ſupercilia habens. Th. οφρυς, υος, ἡ, ſupercilium.

συντασσω, vel -ττω, una cum aliis ordino, colloco, conſtituo, f. αξω. p. συντεταχα. Th. τασσω.

συντιθημι, compono, p. m. συντιθεμαι, paciſcor, conſentio. Th. τιθημι, pono.

συντομως, adv. conciſè, breviter.

συντρεφω, ſimul educo, alo, f. θρεψω, p. paſſ. -τεθραμμαι. Th. τρεφω. alo.

συντρεχω, concurro, convenio, conſentio, f. m. συνθρεξομαι. a. 2. συνεδραμον. p. m. συνδεδρομα. Th. τρεχω, curro.

συντριϐω, contero, comminuo, quaſſo, f. ψω. p. συντετριφα. Th. τριϐω, tero.

συριγξ, γγος, ἡ, fiſtula. Th. συριττω, ſibilo.

συσκευαζω, f. ασω, in faſciculum colligo, compilo, apparo: ex συν, et σκευαζω. Th. σκευος, vas.

συσκιαζω, obumbro, occulo, f. ασω. Th. σκια, ας, ἡ, umbra.

συϛρατιωτης, ȣ, ὁ, commilito: ex συν, et ϛρατιωτης, ȣ, ὁ, miles. Th. ϛρατος, exercitus.

Σφαλλω, ſupplanto, everto, fallo, circumvenio, f. αλω.

σφιγξ, γγος, ἡ, ſphinx; item qui ænigmaticè loquitur. à σφιγγω. ſtringo.

σφοδρα, valdè, vehementer; adv. à σφοδρος, vehemens.

σφραγιζω, obſigno, ſigillo, conſigno, f. ισω, p. εσφραγικα.

Σφραγις, ιδος, ἡ, ſigillum, ſignum.

Σχεδον, adv. propè, propemodum, juxtà.

σχεθω, habeo, pro εχω.

σχιζω, findo, ſcindo, f. ισω. p. εσχικα.

σχολαζω, otior, vaco, f. ασω. p. εσχολακα. Th. σχολη, otium.

σχολαϛικος, η, ον, qui otiari ſolet, otio deditus: Angl. an Idler, a Lounger, a ſilly fellow, one ignorant of the world, a Novice: à σχολαζω, otior, quod à σχολη, otium.

Σχολη, ης, ἡ, otium.

σωος, idem quod σως, idem quod th. σοος, ȣ, ſalvus.

σωζω, ſervo, f. σω. p. σεσωκα. Th. σοος, ſalvus.

Σωμα, ατος, το, corpus.

σωματοφυλαξ, ακος, ὁ, cuſtos corporis, cuſtodia: ex σωμα, corpus, et φυλασσω.

σωρευω, coacervo, f. ευσω. p. σεσωρευκα. Th. σωρος, acervus.

σωος, vel σως, integer, ſalvus: ex σαος, idem quod σοος et contractè σως.

σωτηριος, ȣ, ὁ, ἡ, ſalutifer. Th. σοος, ſalvus.

σωφρονεω, ω, ſum ſobrius, ſana mente ſum præditus, f. ησω. p. σεσω-

φρονηκα. à σωφρων.
σωφροσυνη, ης, ἡ, *modestia.* ex
σωφρων, ονος, ὁ, ἡ, *sanæ mentis, temperans, continens :* ex σοος, contractè σως, *sanus,* et φρην, *mens.*

T.

Ταινια, ας, ἡ, *tenia, fascia, vitta, corona.* Th τεινω, *tendo.*
τακη, pro τηκη 2. sing. præs. pass. verbi. τακω, Dor. pro τηκω, *liquefacio.*
ταλαιπωρος, ȣ, *miser, ærumnosus.* ex ταλαω et πωρος, ȣ, ὁ, *luctus.*
Ταλαντον, ȣ, το, *statera, libra, lanx, talentum.*
ταλας, ανος, ὁ, *miser,* f. g. ταλαινα. neut. ταλαν. Th. ταλαω, *suffero.*
τανηλεγης, εος, ὁ, ἡ, *longum somnum afferens :* ex ταναος, *longus,* et λεγω, *cubare facio.*
Ταντaλιδης, ȣ, Ion. εω, ὁ, *Tantalides, filius Tantali.*
Ταντaλος, ȣ, ὁ, *Tantalus,* nom. propr.
τανυν, *nunc,* adv.
τανυω, idem quod τεινω, *tendo.*
ταξιαρχος, ȣ, ὁ, *ordinum ductor, centurio.* Th. τασσω, *ordino.*
Ταξιλης, ου, ὁ, *Taxiles,* nom. propr.
ταξις, *ordo.* Th. τασσω, vel -ττω, *ordino.*
Ταρασσω, vel -ττω, *turbo, commoveo,* f. ξω. p. τεταραχα.
ταραχη, ης, ἡ, *turbatio, turba :* á ταρασσω.
τας, Dor. pro. της.
Ταυρος, ȣ, ὁ, *taurus.*
ταχα, adv. *brevi, cito, velociter, forsitan, utique.* Th. ταχυς, *celer.*
ταχεως, adv. *celeritèr.* ex ταχυς, εος, *celer.*
ταχιστα, *citissimè.* Th. ταχυς.
ταχυδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, *qui velociter currit :* à ταχυς, *celer,* et τρεχω, *curro.*
Ταχυς, εια, υ, *celer, velox, præceps.*
Ταως, ὁ, *Pavo :* flectitur Atticè f. gen ταω, &c. Vide ad p. 6. n. 3. Legitur et ταων, ωνος, ὁ.
Τε, conjunctio copulativa, *et, que.*
τεας, Dor. pro σας· à σος, ση, σον, *tuus.*
τεγος, εος, το, *tectum, domus.* Th. στεγω, *tego.*
τεθνακα, *mortuus sum,* Dor. pro τεθνηκα, perf. act. verbi θνησκω, *morior.*
Τεθναναι, Dor. τεθναμεν, et τεθναμεναι, præs. inf. à τεθνημι, pro θνησκω.
τεθνηκω, f. τεθνηξω, f. 1. m. τεθνηξομαι. nov. verb. fact. ex perf. τεθνηκα, verbi θνησκω, *morior.*
Τεινω, *tendo, extendo, porrigo,* f. τενω. p. τετακα.
Τειρω, *vexo, affligo, subjugo, tero, sicco,* f. τερω.
Τειχος, εος, το, *murus, mœnia.*
τεκνον, ου, το, *filius :* à τικτω, *pario.*
τελεθω, εις, ει, *sum, fio, orior,* Poët. Th. τελλω, *sum, fio.*
τελειω, Poët. pro τελεω, *perficio.* Th τελος, εος, το, *finis.*
τελευταιος, αια, αιον, *ultimus, postremus :* à τελευτη, idem quod τελος, *finis.*
τελευταω, *finio, ad finem perduco, morior,* f. ησω, τετελευτηκα· à τελευτη, ης, ἡ, *finis, mors.* Th. τελος, *finis.*
Τεμνω, *seco, scindo,* f. τεμω. p. τετμηκα. a. 2. ετεμον. p. m. τετομα.

τεράστιος, ου, ὁ και ἡ, *portentosus, monstrosus* : à τερας, *prodigium.*
τερην, ενος, ὁ, f. g. τερεινα, *tener, mollis.*
τερπνος, ȣ, *jucundus, venustus* : à τερπω, *delecto.*
τετλαιην, ης, η, præf. opt. act. à τετλημι, *tolero.* Th. ταλαω, *perfero.*
τετραγωνος, ȣ, ὁ και ἡ, *quadrangularis, quadratus.* ex τετρας, αδος, *numerus quaternarius*, et γωνια, ας, ἡ, *angulus.*
τετραπους, ὁ, η, και το τετραπουν. *quadrupes*, in gen. τετραποδος.
Τεττιξ, ιγος, ὁ, *cicada.*
τετυχηκως, perf. part. act. verbi τυγχανω, f. τευξομαι, *nanciscor.*
Τευχω, *fabricor, struo, paro, assequor*, f. ξω. p. τετευχα.
Τεχνη, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia.*
τεχνιτης, ȣ, ὁ, *artifex.* Th. τεχνη, *ars.*
τεως, *tamdiu.*
Τηκω, *liquefacio, macero, mollio*, f. ξω. p. τετηχα.
τηλικȣτος, τηλικαυτη, τηλικȣτο, *tantus, a, um*, et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλικος, *tantus*, (quod ab ἡλικος, *quantus*.) et οὗτος, αὕτη, τουτο, *hic, hæc, hoc.*
τηνος, vel τηνος, -η, -ο, *hic*, Dor. pro εκεινος.
Τηρης, ȣ, ὁ, *Teres*, nom. propr.
Τιγρανης, ȣ, ὁ, *Tigranes*, nom. propr.
Τιθημι, *pono, colloco, suppono, facio ita esse* : (ab inusit. θεω, *pono*:) imperf. ετιθην, ης, η, et ετιθεον ȣν, tanquam à τιθεω. f. θησω. p. τεθεικα.
Τιθωνος, ȣ, Ion. ειο, ὁ, *filius, Laomedontis, ab Aurora adamatus.*
Τικτω, *pario, gigno, creo*, f. m. τεξομαι. a. 2. ετεκον. a. 1. ind. pass. ετεχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεις. inf. τεχθηναι f. 1. pass. ind. τεχθησομαι. perf. m. τετοκα. perf. part. m. τετοκως, οτος, ὁ, et f. g. τετοκυια υιας, ἡ, q. à τεκω.
Τιλλω, f. λω p. τετιλκα; *vello, vellico, vexo.*
τιμαω, ω, *honoro, æstimo*, f. ησω. p. τετιμηκα. Th. τιω, *honoro.*
τιμη, ης, ἡ, *honor, laus, pretium, pœna* : à τιω, *honoro*, f. τισω, p. τετικα.
τιμιος, *pretiosus, carus, honorabilis.* Th. τιω, *honoro.*
τιμωρεω, ω, *punio, ulciscor, auxilior, defendo*, f. ησω, p. τετιμωρηκα. in voc. med. *ulciscor, pro me* : à τιω, *honoro, solvo.*
τιμωρια, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio, auxilium.* à τιμωρος, *ultor.*
Τινασσω, *quatio, concutio, vibro*, f. ξω. p. χα.
Τις, τινος, ὁ, ἡ, et in n. g. τι, *quis? quid?* Sed τις, τινος, indefinitum, *aliquis, quidam.*
Τιταν, ανος, ὁ, *Titan.*
Τιτραω, τιτρημι, et τιτραινω, f. τρησω, (à τραω,) *perfero, terebro* : Angl. *to pierce, to bore*, perf. pass. τετρημαι.
Τιτρωσκω, f. τρωσω, *vulnero, lædo.*
τλημων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens, ærumnosus, audax, fortis* : à τλαω, per Syncop. pro ταλαω, *perfero.*
Τοι, *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur.
τοι, *tibi*, Dor. pro σοι : à συ, *tu.*
τοιγαρȣν, *igitur* : ex τοι γαρ, *enim*,

et ουν, *ergo.*

τοινυν, *igitur :* ex τοι, et νυν, *nunc.*

τοιοσδε, τοιαδε, τοιονδε, *talis, e :* ex τοιος, et δε, syllabica adject.

τοιουτος, τοιαυτη, τοιουτο, *talis e :* ex τοιος, quod vide et οὗτος, *hic.*

Τοιχος, ȣ, ὁ, *paries, murus.*

τοκα, Dor. pro τοτε, *tunc :* ab ὁκα, pro ὁτε.

τοκευς, εος, ὁ, *parens,* gen. Ion. ηος, acc. pl. τοκηας. Th. τικτω, *pario.*

τολμαω, -ω, *audeo, sustineo,* f. ησω. p. τετολμηκα. Th. τολμα, *audacia.*

τολμηρος, α, ον, *audax.* Th. τολμα, *audacia.*

τοξευμα, ατος, το, *sagitta.* Th. τοξον.

τοξευω, *jaculor :* à

Τοξον, ȣ, το, *arcus,* vel *ars ipsa sagittandi.*

τοξοτης, ȣ, ὁ, *sagittarius.* Th. τοξον, *arcus.*

τοπαραπαν, *omnino, prorsus.*

Τοπος, ȣ, ὁ, *locus.*

τοσαυτακις, *toties :* à τοσȣτος, *tantus.*

τοσος, *tantus ;* ὁσον τοσον, *tantum quantum.* Th. ὁσος, *quantus.*

τοσȣτος, τοσαυτη, τοσȣτο, *tantus, a, um ;* in pl. τοσȣτοι, *tot :* ex τοσος, *tantus,* et ȣτος, *hic.*

τοτε, *tunc,* τοτε, *aliquando :* ab ὁτε.

τȣναντιον, pro το εναντιον, *contra, è contrario.* Th. αντι, *pro, contra.*

τȣτι, Att. pro τȣτο.

τραγικωδης, ὁ και ἡ, *aptus ad tragœdiam componendam :* ex τραγικος, *tragicus,* et ωδη, *cantilæna.* Th. τραγος, *hircus.*

Τραπεζα, ης, ἡ, *mensa.*

τραπεζιτης, ȣ, ὁ, *nummularius, mensularius.* a τραπηζα, *mensa.*

τραυμα, ατος, το, *vulnus :* q. à τραυω, pro quo usitatum est τιτρωσκω, *vulnero,* f. τρωσω, perf. pass. τετρωμαι.

τραυματιας, ȣ, ὁ, *vulneratus, saucius :* à præced.

Τραχηλος, ȣ, ὁ, *collum, cervix.*

Τραχυς, εος, *asper, scaber, agrestis.*

Τρεις, οἱ, αἱ, et τα, τρια, *tres, tria,* gen. τριων, dat. pl. τρισι.

Τρεπω, *verto, converto, muto, considero,* f. ψω. p. τετρεφα. a. 2. ετραπον. perf. pass. τετραμμαι. perf. m. τετροπα.

Τρεφω, *alo, nutrio,* f. θρεψω. perf. τετρεφα. perf. pass. τεθραμμαι, ψαι, πται.

Τρεχω, *curro,* f. θρεξω. f. 2. m. δραμȣμαι, perf. δεδραμηκα. a. 2. εδραμον, p. m. δεδρομα. q. à δρεμω, seu δραμεω. Vide Gram.

τρηχυς, *asper,* Ion. pro τραχυς.

Τριβω, *tero, tundo, quotidianis laboribus exerceo,* f. ψω. p. τετριφα. perf. pass. τετριμμαι, p. m. τετριβα.

Τρικαρηνια, ας, ἡ, *Tricarenia,* nom. urbis.

τρικαρηνος, *triceps,* q. à τρια καρηνα, *tria capita* habens : ex τρεις, et καρηνον.

τρικεφαλος, ȣ, ὁ και ἡ, *tria habens capita :* et τρις, *ter,* et κεφαλη, *caput.*

τριοδος, ȣ, ἡ, *trivium :* ex τρεις, *tres,* et ὁδος, *via.*

τριποθατος, ȣ, ὁ, ἡ, Dor. pro.

τριποθητος, ȣ, ὁ, ἡ, *ter optatus :* ex τρις, *ter,* et ποθητος· à ποθος, *desiderium.*

τριτος, η, ον, *tertius.* Th. τρεις, *tres.*

Τριτων, *Triton,* Deus marinus.

Τρωια, ας, ἡ, *Troja.* Th. Τρως, Τρωος, ὁ, *Trojanus.*
τροπος, ȣ, ὁ, *modus, mores, ratio.* Th. τρεπω, *verto,* p. m. τετροπα.
τροπωτηρ, ηρος, ὁ, *funis seu lorum quo remus ad scalmum alligatur.* Th. τρεπω, *verto.*
τροφη, ης, ἡ, *alimentum.* Th. τρεφω, *alo.*
τροχος, ȣ, ὁ, *rota.*
τροχος ȣ, ὁ, *cursus, cursor.* Th. τρεχω, *curro.*
τρυζω, idem quod τριζω, *strido, murmuro.*
τρυφερος, α, ον, *delicatus, mollis* : à τρυφη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ* : à τετρυφα, perf. verbi θρυπτω, *frango.*
Τρωας, αδος, ἡ, *regia, Troica.*
Τρωγω, *rodo, edo, comedo,* f. ξομαι. p. τετρωχα. a. 2. ετραγον.
Τρωικος, η, ον, *Trojanus.* Th. Τρως.
Τρως, Τρωος, *Trojanus.*
τυ, Dor. pro συ *tu.*
Τυγχανω, εις, ει, *sum, forte sum, compos fio, assequor.* f. τευξομαι. (qu. a τευχω, *paro* :) a. 2. ετυχον. a. 2. part. act. τυχων, ȣσα, ον, *vulgaris, e* : perf. ind. act. τετευχα, ας, ε, et τετυχηκα. qu. à τυχεω.
Τυμβος, ȣ, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus.*
Τυνδαρεος, ȣ, Ion. οιο, *Tyndareus,* nom. propr.
Τυπτω, *verbero, pulso, tundo,* f. ψω. p. τετυφα.
τυραννις ιδος, ἡ, *tyrannis, imperium* : à τυραννος.
Τυραννος, ȣ, ὁ, ἡ, *tyrannus, rex, princeps.*
Τυριος, α, ον, *Tyrius* : Angl. *of* or *belonging to Tyre.*
Τυρος, ȣ, ἡ, nomen urbis.
Τυρταιος, ȣ, ὁ, *Tyrtæus,* poëta.
Τυρω, οος, ȣς, ἡ, *Tyro,* nom. mulieris.
τυτθος, η, ον, vel ὁ και ἡ, τυτθος, *parvus.*
Τυφλος, η, ον, *cæcus.*
τυχη, ης, ἡ, *fortuna.*
τω, Dor. pro τȣ.

Υ.

Ὑακινθος, ȣ, ὁ, ἡ, *hyacinthus, puer, flos.*
ὑϐριζω, *contumelia afficio, injurius sum, insolesco,* f. ισω. et Att. ιω. p. ὑϐρικα. Th. ὑϐρις, *contumelia.*
Ὑϐρις, εως, *injuria, contumelia, superbia.*
ὑϐριστης, ȣ, *contumeliosus, injuriosus* : ab ὑϐρις, *contumelia.*
ὑγιαινω, *sanus sum.* f. ανω. Th. ὑγιης, *sanus.*
Ὑγιεια, ας, ἡ, *sanitas, valetudo* : ab ὑγιης, *sanus.* Vide pulchrum poëma Angl. *The Art of preserving health* : by *Dr. Armstrong,* ad init.
ὑγιεινος, ȣ, *sanus, saluber.* Th. ὑγιης, *sanus.*
Ὑγιης, εος, ὁ, ἡ, *sanus, incolumis, integer.*
Ὑγρος, α, ον, *humidus.*
ὑδρος, ȣ, ὁ, *hydrus, serpens aquaticus* : ab ὑδωρ, *aqua.*
Ὑδωρ, ατος, το, *aqua.*
υἱα, pro υἱεα, acc. f. ab υἱευς, *filius.*
υἱευς, εος, ὁ, *filius.* Th. υἱος, idem.
Υἱος, ȣ, ὁ, *filius.*
Ὑλη, ης, ἡ, *sylva, materia, lignum.*
ὑμεναιος, ȣ, ὁ, *hymenæus, nuptiarum præses genius, et nuptiale carmen.* Th. Ὑμην, *Hymen.*

ὑμετερος, α, ον, *vester, rarum :* ab υμας, *vos.* Th. *συ, tu.*

Ὑμην, ενος, ὁ, *Hymen, carmen nuptiale.*

ὑμνος, ꙋ, ὁ, *hymnus, carmen in honorem Dei scriptum.*

ὑπαρχω, εις, ει, *sum, adsum, initium do, suppeto ;* τα ὑπαρχοντα, *quæ quis habet,* f. ὑπαρξω. p. ὑπηρχα. a. 1. ind. act. ὑπηρξα. Th. αρχη, ης, ἡ, *initium.*

ὑπασπιστης, ꙋ, ὁ, *clypeatus satelles :* ex ὑπο, et ασπιστης, *clypeatus,* quod ab ασπις, *clypeus.*

ὑπεισερχομαι, *subrepo :* ex ὑπο, εις, et ερχομαι, *venio.*

Ὑπερ, cum gen *super :* Angl. *over, above ;* cum acc. *ultra, præter, trans, beyond ;* cum dat. raro *super.* In compositione, *super, supra, trans, præter,* et *incrementum* significat.

ὑπερα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur :* ab ὑπερ, et εαω, *sino.*

ὑπερανω, et ὑπερανωθεν, adv. cum genit. *longè, supra :* ex ὑπερ, et ανω, *sursum.*

ὑπεραποθνησκω, *morior pro aliquo.* Th. θνησκω, *morior.*

ὑπερβαλλω, *excello, supero,* f. αλω. p. ηκα. Th. βαλλω, *jacio.*

ὑπερειδω, obsol. Sed in usu est aor. 2. ὑπερειδον, *despexi.* Th. ειδω, *video.*

ὑπερεκτινω, *solvo pro :* ab ὑπερ, εκ, et τινω, seu τιω, *solvo.*

ὑπερηφανια, ας, ἡ, *superbia :* ab φαινομαι.

ὑπερηφανος, ꙋ, ὁ, ἡ, *superbus, qui suprà alios vult videri :* ex ὑπερ, *super,* et φαινω, *appareo, ostendo.*

ὑπερκαχλαζω, *effervescere facio :* à καχλαζω, *strepito,* quod vide.

ὑπερογκος, ꙋ, ὁ, ἡ, *supra modum tumidus :* ex ὑπερ, *super,* id est, *nimis,* et ογκος, *tumor.*

ὑπεροπτικος, ꙋ, *qui contemnere et superbè despicari solet, superbus.* Th. οπτομαι, *video.*

ὑπερφερω, *excello, supero.* Th. φερω.

ὑπηρεσια, ας, ἡ, *ministerium.*

ὑπηρετεω, ω, *servio, ministro,* cum dat. f. ησω. p. ὑπηρετηκα ab

ὑπηρετης, ꙋ, ὁ, *remex ;* item quilibet *minister, famulus :* ab ὑπο, et ερετης, ꙋ, ὁ, *remex.* Th. ερεσσω, vel -ττω, *remigo.*

ὑπισχνεομαι, ουμαι, *polliceor, promitto,* f. ὑποσχησομαι, perf. pass. ὑπεσχημαι. ex ὑπο, et ισχω, pro εχω, *teneo.*

Ὑπνος, ꙋ, ὁ *somnus.*

Ὑπο, cum gen. junctum, *à, ab, ex :* Angl. *by,* Cum dat. et acc. *sub, subter, under.* In compositione etiam *submissionem* et *diminutionem* significat.

ὑποβολιμαιος, α, ον, *suppositititius,* &c. ab ὑποβαλη, *subjectio.* Th. βαλλω, *jacio.*

ὑποδεικνυμι, *monstro, indico,* f. ὑποδειξω. perf. χα. perf. pass. ὑποδεδειγμαι, ξαι, κται. Th. δεικνυμι, seu δεικνυω, *ostendo.*

ὑποδεχομαι, *excipio,* f. ὑποδεξομαι. perf. pass. ὑποδεδεγμαι a 1. m. ὑπεδεξαμην, ω, ατο. Th. δεχομαι, *capio.*

ὑποδοχη, ης, ἡ, *convivium, receptio :* ab ὑποδεχομαι, *excipio convivio.* Th. δεχομαι, *capio.*

ὑποζυγιος, ꙋ, ὁ, ἡ, *subjugis ;* et ὑποζυγιον, το, *jumentum :* Angl. *a beast of burden :* ex ὑπο, et ζυγος, ꙋ, ὁ, *jugum.*

ὑποκριτης, ꙋ, ὁ, propriè *histrio, personam aliquam in fabula sustinens :* Angl. *a player : hypocrita, simulator :* Angl. *an hypocrite.*

ὑπολαμβανω, *suspicio, excipio:* item *puto reor,* f. ὑποληψομαι. perf. ὑπειληφα, a. 2. ὑπελαβον, ες, ε, *suscepi:* a. 2. part. ὑπολαβων, οντος. *excipiens sermonem,* seu *respondens,* Th. λαμβανω, *capio.*

ὑπομενω *sustineo, tolero, persevero,* f. ὑπομενω. p. ὑπομεμενηκα. Th. μενω, *maneo.*

ὑπομιμνησκω, *in memoriam revoco,* f. ὑπομνησω. perf. ind. act. ὑπομεμνηκα. ὑπομναομαι, in v. med. *recordor,* perf. pass. ὑπομεμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνησθην· ex ὑπο, et μιμνησκω, idem quod th. μναομαι, *recordor,* f. μνησομαι.

ὑποπνιγω, *suffoco,* f. ξω. p. ὑποπεπνιχα. Th. πνιγω, id.

ὑποπορφυρος, ε, ὁ, ἡ, *aliquatenus purpureum colorem referens:* ex ὑπο, et πορφυρα, *purpura.*

ὑποπτησσω, *præ timore me submitto, revereor.* Th. πτησσω, quod vide

ὑποστρεφω, *converto, revertor,* f. ψω. p. ὑπεστρεφα. Th. στρεφω, *verto.*

ὑποταρασσω, *leviter turbo:* Angl. *to disturb somewhat.* Th. ταρασσω, *turbo:* Vide ad p. 4. n. 26.

ὑποτιθημι, *suppono, suppedito.* f. ὑποθησω, p. ὑποτεθεικα. Th. τιθημι, *pono.*

ὑποτυγχανω, *respondeo, apposite respondeo,* f. τευξομαι. aor. 2. act. ὑπετυχον. p. ὑποτυχων, εσα, ον, *qui scite respondet.* Th. τυγχανω, *sum,* &c.

ὑποφερω, *suffero,* f. ὑποισω. a. 1. ὑπηνεγκα, in med. *fero meipsum sub.* i. e. *moveo sub.* Th. φερω, *fero,* f. οισω.

ὑπωρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis:* ab ορος, εος, ο, *mons.*

Ὑρκανιος, ε, ὁ, *Hyrcanius.*

ὑστεριζω, f. ισω, idem cum ὑστερεω, *sum posterior:* item *tardo, cunctor:* ab

Ὑστερος, ε, *posterior, sequens, inferior.*

ὑστερον, adv. *postea, postremo, tandem, post:* ab ὑστερος, *posterior.*

ὑφαλος, ε, ὁ, ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare:* ex ὑπο, et ἁλς, *mare.*

ὑφαπλοω, *substerno stragulas vestes, quasi explico sub aliquo:* Angl. *to spread under:* ex ὑπο, et ἁπλοω, *explico;* quod ab ἁπλοος, *simplex.*

ὑψηλος, η, ον, *altus, a, um, sublimis, e.* Th. ὑψος, εος, το, *altitudo.*

Ὑψος, εος, το, *altitudo, cacumen.*

Φ.

Φαγω, *edo, comedo,* f. 2. m. φαγεμαι, σαι, ται, *edam,* pro φαγουμαι, η, ειται. a. 2. εφαγον.

Φαινω, *ostendo,* f. φανω. p. πεφαγκα. præs. m. φαινομαι, *appareo, videor, luceo:* f. m. φανεμαι. perf. pass. πεφαμμαι, et Att. πεφασμαι.

Φαλαγξ, αγγος, ἡ, *phalanx, genus aciei apud Macedones, acies quævis.*

Φανερος, α, ον, *apparens, manifestus.* Th. φαινω, *appareo.*

φαντασια, ας, ἡ, *visum, visio, imaginatio, phantasia, ostentatio.* Th. φαινω, *ostendo.*

Φαρετρα, ας, vel -τρη, τρης, Ion. ἡ, *pharetra.*

φαρετριον, ε, το, diminut. *parva pharetra.*

φαρμακευς, εος, ὁ, *veneficus, magus.*

Th. φαρμακον.

Φαρμακον, ȣ, το, *medicamentum*, *venenum.*

Φαρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, *gutter.*

Φαυλος, η, ον, *pravus*, *vilis*, *malus.*

Φειδεο, *parcas*, præſ. imperat. Ion pro φειδȣ· à

Φειδομαι, *parco*, *ignoſco*, *parcè utor*, *abſtinco*, cum genit. f. m. φεισομαι.

Φεραι, ων, αἱ, *Pheræ*, oppidum Theſſaliæ.

Φεριςος, Φερτιςος, et φερτατος, *optimus*, ſuperl. à φερω. compar. Φερτερος, *validior.*

Φερω, *fero*, *porto*, &c. f. οισω, (tanquam ab οιω,) a. 1. ηνεγκα. q. ab ενεγκω. Vide Gram.

Φευγω, *fugio*, *evado*, *declino*, *reus ſum*, f. ξω. f. 1. m. φευξομαι. a. 2. ind. act. εφυγον. perf. m. πεφυγα.

φευκτος, η, ον, *fugiendus*, *vitandus*, *evitabilis.* à φευγω, *fugio.*

Φημι, *dico*, a. 2. εφην. Th. φαω, idem.

Φθανω, *prævenio*, *anteverto*, f. φθασω. p. εφθακα.

Φθεγγομαι, *ſonum edo*; item *loquor*, *clamo*, f. φθεγξομαι. perf. εφθεγμαι. p. m. εφθογγα.

φθινοπωρον, *autumnus*: ex φθινω, *deficio*, *contabeſco*, et οπωρα, ας, ἡ, *autumnus.*

φθιτος, ȣ, ὁ και ἡ, *mortalis.* Th. φθινω, *corrumpo.*

Φθονος, ȣ, ὁ, *invidia*, *reprehenſio.*

φιλαδελφια, ας, ἡ, *fraterna charitas*: ex φιλος, *amicus*, et αδελφος, ȣ, ὁ, *frater.*

φιλαλεξανδρος, ȣ, ὁ, *amans Alexandri.*

φιλαμα, ατος, το, Dor. pro φιλημα, το, *oſculum.*

Φιλαργυρια, ας, ἡ, *avaritia*, *amor pecuniæ*; et

φιλαργυρος, ȣ, ὁ και ἡ, *avarus.* ex φιλος, *amicus*, et αργυρος, *argentum.*

φιλασαι, Dor. pro φιλησαι, aor. 1. inf. act. verbi. φιλεω, *oſculor*, *amo.*

φιλεω, ω, *amo*, *diligo*, *oſculor*: φιλȣσι, *ſolent*, *expetunt*, f. φιλησω. perf. πεφιληκα. Th. φιλος, *amicus.*

φιλημα, ατος, το, *oſculum*: à φιλεω. Th. φιλος, *amicus.*

φιλια, ας, ἡ, *amicitia.* Th. φιλος, *amicus.*

φιλιος, *amicus.* Th. φιλος, idem.

Φιλιππιδης, ȣ, ὁ, *Philippides*, nom. propr.

Φιλιππος, ȣ, ὁ, *Philippus*, nom. viri.

φιλοβασιλευς, εος, *regis amans.*

φιλοθηρος, ȣ, ὁ, ἡ, *venationis amator.* Th. θηρ, *fera.*

φιλοκινδυνως, adv. *more eorum qui periclitari amant*: Angl. *like a perſon fond of danger*: ex φιλος, *amicus*, et κινδυνος, *periculum.*

φιλοκυνηγος, ȣ, ὁ και ἡ, *venationis amans*: ex φιλος, *amicus*, et κυνηγος, *venator*: quod ex κυων, *canis*, et αγω, *duco.*

Φιλος, ȣ, ὁ, *amicus*, φιλη, ης, ἡ, *amica.*

φιλοσοφος, ȣ, ὁ, *philoſophus*, *ſtudio ſapientiæ deditus*: qu. φιλος σοφιας. Th. σοφος, ȣ, *ſapiens.*

φιλοτιμεομαι, ȣμαι, f. ησομαι, *ambio honorem*, *contendo*: et

φιλοτιμια, ας, ἡ, *ambitio*, *æmulatio*, *contentio*: à

φιλοτιμος, ȣ, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitioſus*, *liberalis*: ex φιλος, et τιμη, ης, ἡ, *honos.* Th. τιω, *honoro.*

φιλοτιμως, adv. *ambitioſè*, *ſtudio honoris*, *ſolicitè.*

φιλοψυχεω, *nimium amo animulam.*

meam: ex φιλος, et ψυχη, *anima*, *vita*.

φιλυμνος, ε, ὁ, ἡ, *amans hymnos*: ex φιλος, *amicus*, et ὑμνος, *hymnus*.

Φλια, ας, ἡ, *portæ pagmentum*, *antæ*, *vestibulum*, *limen*.

φλογοεις, εντος, *flammeus*. Th. φλεγω, *uro*.

φλυαρια, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas*: à φλυω, vel φλεω, *nugor*.

φοβευμαι, Dor. pro φοβουμαι.

φοβεω, ω, *terreo*, f. ησω. p. πεφοβηκα. præf. m. φοβεομαι, ουμαι, *timeo*, *metuo*. Th. φεβομαι, *timeo*, p. m. πεφοβα.

φοβος, ε, ὁ, *timor*, *metus*, *fuga*.

Φοιβος, ε, ὁ, *Phœbus*, *Apollo*.

Φοινιξ, ικος, ὁ, *Phœnix*, nom. viri.

φοινιος, ε, *cruentus*: à φονος, *cædes*.

φονευω, *occido*, f. ευσω, p. πεφονευκα. à φονος, *cædes*. Th. φενω, *occido*.

φονος, ε, ὁ, *cædes*, *homicidium*, *clades*: à p. m. πεφονα, verbi φενομαι, vel φενω, *occido*.

φορεω, ω, *fero*, *gesto*, f. εσω, et ησω. p. πεφορηκα· à φερω, *fero*.

φορητος, η, ον, *ferendus*, *tolerandus*: à φορεω, *fero*. Th. φερω.

φορτιον, ε, το, *onus*: à φορτος.

Φορτος, ε, ὁ, *onus*, *res molesta et odiosa*.

Φραζω, *dico*, *memoro*, f. ασω. p. πεφρακα.

Φρεαρ, ατος, το, *puteus*.

Φρην, φρενος, ἡ, *mens*, *sapientia*.

φρονεω, *intelligo*, *cogito*, *sapio*, f. ησω. p. πεφρονηκα. Th. φρην, ενος, ἡ, *mens*.

φρονημα, ατος, το, *cogitatio*, *animus*, *prudentia*. Th. φρην.

φρονιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, *prudens*, *sapiens*.

Φρυξ, Φρυγος, ὁ, *Phryx*, *Phrygiæ incola*.

Φυγη, ης, ἡ, *fuga*. Th. φευγω, *fugio*.

φυη, ης, ἡ, *natura*, *indoles*. Th. φυω, *nascor*.

φυλακη, ης, ἡ, *custodia*, *carcer*, *tutela*, *vigiliæ*. Th. φυλασσω, *custodia*.

Φυλακιος, ε, ὁ, *Phylacensis*. Vide ad p. 36. n. 7.

φυλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*, *servator*. Th. φυλασσω, *custodio*.

Φυλασσω, vel ττω, *custodio*, *tueor*, *observo*, f. φυλαξω. p. πεφυλαχα, præf. med. φυλασσομαι, *caveo*.

φυλλας, αδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φυλλον, *folium*.

Φυλλον, ε, το, *folium*, *frons*, *-dis*.

Φυλον ε, το, idem quod φυλη, ἡ, *tribus*.

Φυσις εως, ἡ, *natura*, *ingenium*. Th. φυω, *nascor*.

Φυω, *gigno*, *pario*, *nascor*, f. φυσω. p. πεφυκα.

φωνεω, *voco*, *clamo*, *nomino*, *invito*, f. ησω, p. πεφωνηκα. Th. φωνη, ἡ, *vox*.

Φωνη, ης, ἡ, *vox*, *sonus*, *lingua*, *rumor*.

φωνητικος, η, ον, *vocalis*: à φωνη, *vox*.

φως, φωτος, το, *lux*, *focus*, contract. ex φαος, εος, το, idem. Th. φαω, *luceo*: sed φως, φωτος, ὁ, *vir*.

X.

Χαινω, *hisco*, *dehisco*, f. ανω. perf. κεχαγκα.

Χαιρω, *lætor*, *gaudeo*, *delector*, *valeo*, f. χαρω, p. κεχαρκα, et χαιρεω. f. ησω, p. ηκα.

Χαιτη, ης, ἡ, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *seta*.

χαλεπος, ε, *perniciosus*, *gravis*, *difficilis*. Th. χαλεπτω, *lædo*.

Χαλινος, ε, ὁ, *frænum*.

χαλκειος, ου, εα, η, εον, ουν, æreus, a, um. Th. χαλκος, ας.
Χαλκος, ου, ὁ, ας, arma ærea.
χαλκουργος, ου, ὁ, faber ærarius: Angl. a brazier: ex χαλκος, ας, et εργον, opus.
χανδον, adv. ore hiante: à χαινω, hisco.
χαριεις, εντος, fem. εσσα. n. εν, gratiosus, elegans, acc. Th. χαρις, ιτος, ἡ, gratia.
χαριζομαι, dono, gratificor, condono, præf. part. χαριζομενος, f. χαρισομαι. perf. paſſ. κεχαρισμαι. Th. χαρις, ιτος, ἡ, gratia.
Χαρις, ιτος, ἡ, gratia.
χαριτες, tres ſorores Gratiæ dictæ. Th. χαρις.
Χαρτης, ου, ὁ, charta. Angl. chart, a card.
Χαρων, οντος, ὁ, Charon, orci, portitor.
χασμα, ατος, το, hiatus, Th. χαινω, hisco.
χαυνοω, laxum et fungosum reddo, vanum efficio: à
Χαυνος, ου, laxus, fungosus. Th. χαινω, hisco.
χειλος, εος, το, labrum, labium.
Χειμα, ατος, το, hyems, tempeſtas.
χειμαζω, f. ασω, hyemo, hyberno. item tempeſtate vexo, vexo velut procella. Th. χειμα.
χειμων, ωνος, ὁ, hyems, tempeſtas, id. quod χειμα.
Χειρ, χειρος, ἡ, manus, d. pl. χερσι.
χειρον, το, pejus, in pl. χειρονα. et χειρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. á κακος, malus.
χειροτονεω, per ſuffragia fero, q. protensa manu eligo, ut in ſuffragiis ſolebant. f. ησω. p. κεχειροτονηκα ex χειρ, ἡ, manus, et τεινω, tendo.
Χελιδων, ονος, ἡ, hirundo.
χερυδριον, ου, το, dimin. à χειρ, ἡ, manus.
Χεω, fundo, f. χεσω, χευσω, et χευσω. a. 1. εχευα, et εχεα, perf. κεχυκα. perf. paſſ. κεχυμαι.
χηρα, ας, ἡ, vidua.
Χηρος, χηρα, χηρον, viduus, a, um, desertus, orbus aliqua re.
Χθες, adv. heri.
Χθων, χθονος, ἡ, terra.
Χιλιοι, ας, α, mille.
χιονεος, ου, ὁ, ἡ, niveus. Th. χιων, ονος, ἡ, nix.
Χιτων, ωνος, ἡ, tunica.
χλωρος, α, ον, viridis, herbidus, et qui res virides facit, mollis. Th. χλοα, viride gramen.
χολαω, indignor, iraſcor, cum dat. f. ασω. p. κεχολακα. Th. χολη.
Χολη, ης, ἡ, bilis, fel, ira, nausea.
Χορδη, ης, ἡ, chorda, fides.
χορεια, ας, ἡ, chorea. Th. χορος, chorus.
χορευτης, ου, ὁ, saltator. Th. χορος, chorus.
χορευω, salto, saltando celebro. Th. χορος, chorus.
Χορος, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium.
Χορτος, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba.
Χραομαι, ωμαι, utor, cum dat. εχραομην, ωμην, ασ ω, αετο, ατο. et in 3. pl. εχρωντο, ωντο, f. χρησομαι. perf paſſ. κεχρημαι, usus sum. Th. χραω, do utendum.
Χρεια, ας, ἡ, usus, utilitas.
Χρεμετιζω, hinnio, f. ισω. p. ικα.
χρη, oportet, imperſonale, imperf. εχρην, et χρην. f. χρησει, oportebit; præf. inf. χρηναι, pro quo ſubinde χρην. Th. χρεια, ας, ἡ, indigentia.
Χρημα, ατος, το, res, in pl. τα χρηματα, pecuniæ, opes: à χραομαι, utor.
χρησθαι, pro χρασθαι, præf. inf. verbi χραομαι, utor.

χρησιμος, ε, ὁ, ἡ, *utilis* : à χραομαι, *utor*.

χρησμοσυνη, ἡ, *inopia* : à χρηζω, *indigeo*.

χρηστος, η, ον, *utilis*, *bonus*, *benignus*. Th. χραω, *commodo*.

Χροα, ας, ἡ, *color*.

χροια, ας, ἡ, inferto ι, pro χροα, ας, ἡ, *color*.

Χρονος, ε. ὁ, *tempus*, *annus*, *diuturnitas*.

Χρυσαντας, ε, ὁ, *Chryſantas*, nom. propr.

χρυσειος, idem quod χρυσεος, ους, *aureus*.

χρυσεος, ες, ὁ, *aureus*, in f. g. χρυσεη, η, et in n. g. εον, εν. Th. χρυσος, *aurum*.

χρυσοκερως, ω, more Att. Vide ad p. 66. n. 8. vel ωτος, *aurea*, vel *deaurata habens cornua* : ex χρυσος, et κερας, *cornu*.

χρυσιον, ε, το, *aurum*. Dim. à

Χρυσος, ε, ὁ, *aurum*.

χρως, ωτος, ὁ, *corpus*, *cutis* ; idem quod χροὺς, χροος, χροϊ. Th. χροα, *color*.

χυτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χυτρος, idem.

χ᾽ ὡ, pro και ὁ.

χωρα, ας, ἡ, *regio*, *locus*, *ſedes*. Th. χωρος, *locus*.

χωριον, ε, το, *locus*, *locus munitus* ; item *ager*, *prædium*, *villa*. Th. χωρος, *locus*, *ager*.

Χωρις, *ſeorſum*, *ſeparatim*, *abſque*, *ſine*.

Ψ.

Ψαυω, *tango*, *contrecto*, *pervenio ad*, f. σω. p. εψαυκα. a. 1. paſſ. εψαυσθην. Th. ψαω, *tango*, *leniter*, &c.

Ψεγω, *reprehendo*, *vitupero*, f. ψεξω. p. εψεχα ; perf. paſſ. εψεγμαι.

ψεκαζω, *guttas demitto*, *ſtillo*, *rigo*, f. σω· à ψεκας, αδος, ἡ, *gutta* ; quod à ψεω. *comminuo*.

ψευδης, εος, ὁ, ἡ, *mendax*, *falſus*. Th. ψευδω.

ψευδοδοξια, ας, ἡ, *falſa opinio*, *falſa gloria*. ex ψευδης, et δοξια.

ψευδοπαιδεια, ας, ἡ, *falſa diſciplina*.

ψευδος, εος, το, *mendacium*. Th. ψευδω, *fallo*.

Ψευδω, *decipio*, *fallo*, f. ψευσω. p. εψευκα. præſ. m. ψευδομαι, *mentior*.

ψηχω, *rado*, *frico*. Th. ψαω. idem.

Ψιλος, ε, *tenuis*, *nudus*, *glaber*.

Ψοφος, ε, ὁ, *ſtrepitus*, *ſonus*.

ψυχαγωγεω, -ω, f. -ησω, *animam duco*, ſeu *educo*, *animum allicio*, ſeu *oblecto* ; et

ψυχαγωγος, ε, *animarum deductor* : ex ψυχη, *anima*, et αγωγος, *dux*. Th. αγω, *duco*.

Ψυχη, ης, ἡ, *anima*, *vita*, *ſpiritus*. ψυχεων, in gen. pl. Ion. pro ψυχων.

ψυχος, εος, ες, το, *frigus* ; à ψυχω, *refrigero*.

Ψυχω, *refrigero*, *arefacio*, *ſicco*, *flo*, *ſpiro*, f. ξω. p. εψυχα.

Ω.

Ω, adv. *vocantis*, et *exclamantis*.

ὡδε, adv. *ſic*, *hoc modo* : et pro τῳδε, *hîc*, et *huc* : ab ὁδε, ἡδε, τοδε, *hic*, *hæc*, *hoc*.

ὡδη, ης, ἡ, *ode*, *cantus*, *carmen* : à perf. m. ηοιδα, verbi αειδω, *cano*.

ωδιν, ſive ωδις, ινος, ἡ, *dolor parturientium*, *vehemens dolor*. Th. οδυνη, ης, ἡ, *dolor*.

Ωμος, ε, ὁ, *humerus* : Sed

Ωμος, ε, *crudus*, *immitis*, *ſævus*.

ωνεκα, Dor. adv. pro οὑνεκα.

Ωνεομαι, εμαι, *emo mereor*, (q. ab

ονεω, *juvo,*) f. ωνησομαι, p. paſſ. ωνημαι, a. 1. m. ωνησαμην, ω, ατο.

Ωον, ȣ, το, *ovum.*

Ὡρα, ας, ἡ, *tempus;* item *hora;* *pulchritudo, venuſtas.*

Ωρα, ας, ἡ, *cura.*

ὡρη, ης, Ion pro ὡρα, ας, ἡ, *hora, tempus.*

ὡριος, ȣ, *tempeſtivus:* Angl. *periodical: certo tempore factus,* Th. ὡρα, *tempus.*

ωρος, εος, το, Dor. pro ορος, εος, το, *mons.*

Ως, *ut, ſicut, poſtquam;* qu. ab ὁς.

ὡσανει, adv. *quaſi;* pro ὡσει. Th. ὡς.

ὡσαυτως, *eodem modo,* adv. ab ὡς, *ſicut,* et αυτος, *ipſe.*

ὡσπερ, *ſicut,* adv. ex ὡς, et περ.

ὡστε, et ὡστ', *adeo ut:* ab ὡς, et τε.

ωτα, *aures,* nom. et accuſ. pl. ab ȣς, ωτος, το, *auris.*

Ωφελεω, ω, *juvo, proſum,* f. ωφελησω, p. ωφεληκα. præſ. paſſ. ωφελεομαι -ȣμαι, *juvor, prodeſt mihi.*

ωφελιμος, ȣ, ὁ και ἡ, *utilis.* ab ωφελεω.

Ωχρος, ȣ, *pallidus.*

INDEX RERUM.

[Ex editione Lipsiensi, 1797.]

C.

D.

E.

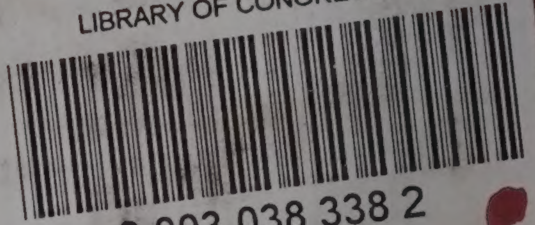
F.

G.

H.

I.

L.

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 038 338 2